

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

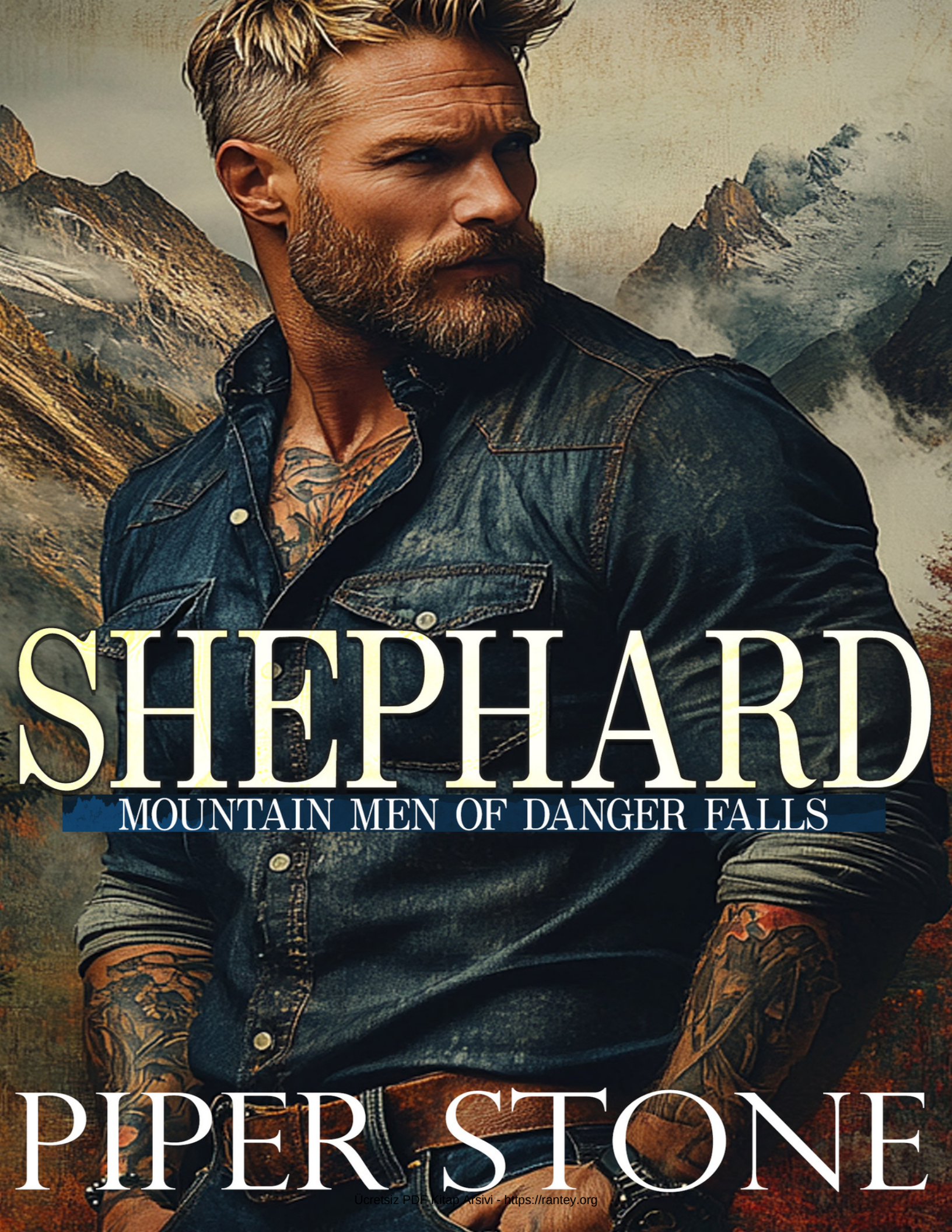
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SHEPARD

MOUNTAIN MEN OF DANGER FALLS

PIPER STONE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SHEPHARD

PIPER STONE

CONTENTS

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Sonsöz](#)

[Vahşi İmparatorluk Serisi Kitapları](#)

[Kraliyet Kitapları Zalim Krallar Serisi](#)

[Kitapları Oyuncuları Kulübü Serisi Serisi](#)

[Yozlaşmanın Lordları](#)

[Vahşi İmparatorluk Serisi Kitapları](#)

[Acımasız İmparatorluk Serisi Kitapları](#)

[Lekeli Rejim Serisi Kitapları Serisi Cinsel](#)
[Günahlar Kitapları](#)
[Yozlaşmanın Kralları Serisi Kitapları](#)
[Günahkarlar ve Azizler Serisi Kitapları](#)
[Benedetti İmparatorluğu Serisi Kitapları](#)
[Acımasız Krallar Serisi Kitapları Serisi](#)
[Mafya Ustaları Kitapları](#)
[Karanlığın Kıyısı Serisi Kitapları Karanlık](#)
[Uvertür Serisi Kitapları](#)
[Karanlıklar Kulübü Serisi Kitapları](#)
[Piper Stone'dan Daha Fazla Mafya ve Milyarder Romanı](#)
[Missoula Bad Boys Serisi Kitapları](#)
[Montana Bad Boys Serisi Kitapları Eagle](#)
[Force Serisi Kitapları](#)
[Tehlikeli İşler Serisi Kitapları](#)
[Kara Kurtlar Serisi Kitapları Alfa](#)
[Hanedanı Serisi Kitapları Alfa](#)
[Canavarları Serisi Kitapları](#)
[Piper Stone'dan Daha Fazla Fırtınalı Gece](#)
[Kitabı Piper Stone Hakkında](#)

Telif Hakkı© 2024 Stormy Night Publications ve Piper Stone tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Stormy Night Publications and Design, LLC tarafından yayınlanmıştır.
www.StormyNightPublications.com

Stone, Piper
Shephard

Kapak Tasarımı: Korey Mae Johnson

Bu kitap *sadece yetişkinler* için hazırlanmıştır. Bu kitapta yer alan şaplak atma ve diğer cinsel aktiviteler sadece yetişkinlere yönelik fantezilerdir.

PROLOGUE

O *Kazakistan'ın
eteklerinde Shephard*

Hedef ele

geçirildi. Av

tamamlandı.

Zamanlama...

berbat.

Kıçımı bu Allah'ın belası ülkeden çıkarmak için otuz dakikam vardı, yoksa penceremi kaybedecektim. Bu, görevimi başarmak için tek ve yegane şansımdı. Arazi yapısı ve kötü niyetli hedefin etrafında sürekli güvenlik önlemleri alındığı için tüfek kullanmak mümkün değildi. Elimde küçük bir roketatarla çatıda geziniyordum. Bu benim tercih ettiğim bir silah değildi ama bu noktada başka seçeneğim de yoktu.

Sabırlıydım ama sokaklar askerlerle doluydu, son bombalamalar kaos hissini daha da artırmıştı. Siviller dehşete düşmüştü, ama daha çok hedef ve adamlarının eylemlerinden korkuyorlardı. İstenmeyen olarak adlandırdığı kişileri törenle ortadan kaldırıyorlardı.

Birleşik Devletler hükümeti onu dünya çapında bir terörist olarak görüyordu. Yakında yaratıcısıyla buluşacaktı. Tahminimce şeytan onu kötü davranışlarından dolayı dışarı atacaktı.

Tıslayarak onu takip ettiğim binaya baktım ve zihnimde kalan zamanı saydım. Saatile bakmama gerek yoktu. Amirim çoktan iptal etmemi söylemişti ama ben hiçbir görevde başarısız olmamıştım.

Ya da düşman dünyanın neresine kaçarsa kaçsın bir hedefin yerini tespit edemiyordu.

Beş dakika. Zorluyor olabilirdim ama içimden bir ses kışımı olduğu yerde tutmamı söylüyordu. Nefesimi kontrol ettim, vizörden bakarken asla gözümü kırpmadım. İki dakika geçti.

Üç.

Dört.

Sikeyi
m.

Telsiz sessizliği vardı ama Russ'ın komuta modülünün diğer ucunda beni azarlamaya hazır olduğunu biliyordum. Daha az umursayamazdım. Otuz saniye.

Odanın içindeki ışık açıktı, açık pencereler net bir çekim sağlıyordu. Günün tek iyi haberiydi bu. Birkaç saat önce bir tarlada neredeyse havaya uçmak da dahil olmak üzere diğer her şey boka sarmıştı. Şimdi görsel bir teyide ihtiyacım vardı.

Odaya birkaç kişi girdi, adamın askerleri. Tam da tahmin ettiğim gibi içiyorlardı. Yaralı hastalarla dolu lanet olası bir hastaneyi havaya uçurarak bir zafer elde etmişlerdi. Belki de kutlama eylemleri üzerine bahis oynuyordum. Bu, gardlarının düştüğü anlamına gelirdi.

Zaman kaybediyorum.

Zihnimde olasılıklarımı hesapladım. Berbattı, bu noktada tek haneli rakamlara yaklaşıyordu.

Hadi dostum. Işığa doğru adım at.

Zaman dolmuştu ama birkaç saniye daha kendimi tuttum. Hedefim ortaya çıktığı anda tereddüt etmedim. Silahımı sayısız kez ateşlemiştim. Sorunsuz bir şekilde nasıl kullanacağımı biliyordum. Atış tereyağı kadar yumuşaktı, yörüngesi mükemmeldi.

Hedefimi vurup vurmadığımı görmek için yeterince beklemedim. Vurduğumu biliyordum, bina saniyeler sonra patladı.

Bana kibirli diyebilirsiniz ama yüzde yüz isabet oranına sahiptim. Bu işin en iyisiydim.

* * *

İki hafta sonra

Amerika Birleşik Devletleri'nin doğusunda bir yerde

Pencerenin önünde durmuş, her zaman parlak olan ve bulutlarla örtülmüş aya bakıyordum. Karanlığı, gölgelerin sunduğu rahatlığı tercih ederdim. Bu gece de bir istisna değildi. Evime dönmüştüm, tabii bir aylığına kiraladığım duvardaki deliğe böyle denebilirse. Bunu asla daha uzun süre yapmadım, asla aynı yerde iki kez kalmadım. Her an bir göreve çağrılabilirdim.

Ki ben de er ya da geç bunu bekliyordum.

Ayrıca Katil lakaplı bir hayalet olarak görülüyordum. Kariyerim boyunca anonim kalmayı başarmış olsam da, kimliğim hiçbir zaman sorgulanmamış olsa da, en az bir düzine ülkede başıma konan yüklü bir ödül vardı.

Ayrıca dünyada, bedenim ve zihnim işbirliği yaparsa yetmişli yaşlarıma kadar çalışabileceğim yeterince tehlikeli canavar vardı. İş güvencesi istenmeyen canavarları ortadan kaldırmakta. Neredeyse gülecektim ve biramdan bir yudum daha aldım. Bir lüks. Alkol. Tıpkı iyi yemek gibi.

İletişim ünitemin zilinin çalması sürpriz değildi, bu da idarecimden bir çağrı aldığımı gösteriyordu. Hiç tanışmadığım ve muhtemelen hiç tanışmayacağım Russ dışında kimseyle iletişim kurmazdım. Çalıştığım kurum özel ve çok güvenliydi.

Üyeler sınıflandırıldı.

Derin bir nefes aldım ve cihaza yöneldim, ilk gün ezberlemem için bana verilen kodu gerektiği gibi cevapladım.

O da kendisinininkini okudu.

"Onay kabul edildi. Nasılsın dostum? Eve sağ salım döndün mü?"

Homurdandım. "Evet, neredeyse üç kez vurulduktan sonra."

"Hey. Hayatta kalmışsın."

Sesinde hoşuma gitmeyen farklı bir tını vardı. "Bir görev mi?" "Henüz değil. Kesintiler var, biliyorsun. Ama sana bir şey söylemem gerek."

"Kesintiler de ne demek?" Kıçımın kenarı. Bu adam ne saklıyordu?

Tereddüt etmesi bir görev için hazırlanmadığım anlamına . Tam tersi. "Bak. Son görevde bir sorun çıktı."

"Ne demek sorun? O herif yaşıyor mu?" "Tam olarak değil."

Sesini alçalttığımda biramı bir kez daha çektim, tonu olduğumdan daha drone gibiydi. O ana ve çekilen tek kurşuna bir anlık bir geri dönüş oldu. Ve sonraki birkaç saniye içinde sanki bir duvara çarpmış gibiydim.

Ya da daha kötüsü.

Canavar ben olurdum.

BÖLÜM 1

F *Yıllar sonra Shephard*

"Kendini bir kahraman olarak görmelisin, evlat."

*Yaşlı adama baktım. İyi niyetli olduğunu biliyordum ama umurumda değildi.
"Bugün olmaz."*

Ya da bu konuda herhangi bir lanet gün.

Ne yaptığıma dair hiçbir fikri yoktu, insanlığını kaybettiğini anlamıyordu. Tüm askerlerin kahraman olduğuna inanan emekli bir yüzbaşydı. Ben daha iyi biliyordum.

Bu iki satır, hayatımın ve aldığım her kararın bir bok fırtınasından başka bir şey olmadığını hatırlatan, bilerek beynimin ön saflarında tuttuğum bir şeydi.

Tıpkı kamyonetimin ön camına yağın şiddetli yağmur gibi. Karanlık ve sis benim için bile bunaltıcı hale gelmişti ve hayatımı karanlıkta yaşamaya alışmışım. İç çekerek parmaklarımı sakalıma sürttüm ve hızlıca GPS'i kontrol ettim. Daha gidecek yüz mil yolum vardı ve yapmak istediğim son şey ailemin evine sınırsızlık varmaktı.

Babam için fark etmezdi. Yine de beni neden işe yaramaz bir pislik olduğum konusunda sorguya çekecekti. Son zamanlarda en çok kullandığı kelimeler bunlar oldu.

Yaşadığım hayatı hiç anlamıyordu ve en kötüsünü varsayıyordu. Bu arada milyarlarca dolar değerindeydim. Benim için çok önemli değildi ama yeterli parayla her şeyi her an satın alabilirdiniz. Bunu zor yoldan öğrenmiştim. Artık emeklilik yıllarımı tek başıma geçirmek istiyordum. Elbette, kırklı yaşlarımın başında olduğum düşünüldüğünde, başka bir kariyere başlamak için hala yeterince gençtim. Ama babamın da dediği gibi, insanlarla uğraşmayı beceremiyordum çünkü çok küstah bir pisliktim.

Doğru. Ne olmuş yani?

"Seni bulmak çok zor oldu."

Kardeşimin sesi beni rahatsız etmekten başka bir işe yaramadı. Onunla yıllardır konuşmamıştım, en son ne zaman konuştuğumu hatırlamadığım kadar uzun zamandır. Jagger benden sadece iki yaş küçüktü, azmi ve yoğunluğuyla bana kendimi hatırlatan bir adamdı. Bilinmeyen bir çağrıyı aniden açmıştım. Bu benim hiç yapmadığım bir şeydi. "Ben böyle seviyorum."

"Evet, seni bulmak için bir aydan fazla bir süre babamın peşinden koştum."

"Nasıl yaptın?" Ordudan ayrıldıktan sonra hayatımın büyük bir bölümünü hizmet ederek geçirdiğim bir kurumdan ayrılmıştım ve kendimi cevaplar ararken bulmuştum.

Hiç gelmediler ve geleceklerinden de şüpheliydim.

"Benim kaynaklarım var. Bunu herkesten çok sizin bilmeniz gerekir. Bu toplantıya geliyorsunuz. Değil mi?"

Zorla bir aile toplantısı. Bu yapmak istediğim son şeydi. Hayatım boyunca tek istediğim yalnız kalmaktı. "Evet, geliyorum." Son dakikada verdiğim karar, yakın olmadığım bir aileye sadakat duygusundan mı, yoksa eskiden olduğum kişinin en küçük bir parçasını bile bulma ihtiyacından mı kaynaklanıyordu? Bilmiyordum. Umurumda da değildi. Katılacak ve bir kez daha gölgeler arasında kaybolacaktım. "Uzun süre kalmayacağım." Bir gün. En fazla.

Jagger, "Sadece sesinde bir aciliyet hissi olduğunu unutmayın," dedi. Onun da en az benim kadar sinirli olduğunu söyleyebilirim. O da benzer bir hayat yaşamıştı.

O kadar ki babamız üç oğlunun da hayalet olduğunu bilmiyordu. Belli ki kimin yaşayıp kimin öleceğini seçme yeteneğine sahip olmayı arzuluyorduk.

Yaptığımız tek şey, Tanrı olduklarına inanan çeşitli örgütlere kukla olarak hizmet etmek olduğu için bu bir saçmalık olsa bile.

"Her neyse, Jagger. Beni buldun. Ben de o gidiyorum. Benden kimsenin kurtarıcısı olmamı bekleme." Babamızın kimseye, özellikle de ailesine ihtiyacı yoktu. Söylemek istediği her neyse, muhtemelen her zamanki gibi bir numaraydı.

"Güven bana kardeşim. Bunu asla yapmam." Telefonu kapatırken acı acı gülüyordu.

Beni yaşayan herhangi bir insandan daha fazla kızdırabilirdi. Telefonumu koltuğa fırlattım ve parmaklarımı gür sakallarımda gezdirdim. Artık tanınmaz haldeydim, benzin almak için son durduğum yerdeki çocuk beni işaret edip dağ adamı diyordu. Bu iyiydi. Sakalımın ve başkalarını umursamamanın arkasına saklanabilirdim.

Sadece bu işi bitirmem gerekiyordu.

Yol virajlarla doluydu, bazıları o kadar keskindi ki dikkat etmezseniz kolayca dağın yamacından aşağı uçabilirdiniz. Bakışlarımı benzin depoma çevirdim. Lanet olsun. Benim de benzine ihtiyacım vardı. Öfkeli bir halde yola böyle oluyor işte.

Tüm aptallar dışarıdaydı ve sanki sürüş tehlikesi yokmuş gibi davranıyorlardı.

Son geçtiğim istasyondan benzin almaktan da vazgeçmiştim. Büyük hata. Son zamanlarda çok hata yapıyormuşum gibi görünüyordu.

Böyle giderse geceyi yol kenarında geçirecektim. Elimi direksiyona vurdum. İki saattir hiçbir ticari tabela görmemişim. Geri dönmek bir seçenek değildi. Zorluklara alışkındım. Başka bir köşeyi dönene kadar kamyonumda uyumanın tek seçeneğim olduğuna ikna olmuşum.

Daha kötüsünü yaşamıştım. Çok daha kötüsünü.

Işıklar cafcacflıydı ama hoştu. Boktan bir yerin ortasında küçük bir vahaydı. Bir motel, bir bar ve ızgara, bir de benzin istasyonu. Halle-fucking- lujah. Benzin istasyonunun kapalı olduğunu fark etmem dört saniye sürdü. Seçim yapılmıştı. Başka bir köhne motel olacaktı.

Belki bir iki burbon kapabilirim. İşte. Annemin yapmadığım için beni azarladığı gibi iyi tarafından baktım.

Park yerine girdim ve motelin neon tabelasına baktım. Ampullerin yarısı sönmüştü, bu da ona ürkütücü bir görünüm veriyordu. Bir korku festivaline ev sahipliği yapmak için mükemmel bir yer olabilirdi. Park ettikten sonra kıkırdadım ve kişisel eşyalarımın yarısını koyduğum zeytin yeşili kanvas çantamı aldım. Fazla bir şeye ihtiyacım yoktu. Mal mülk dünyanın açgözlü aptalları içindi.

Yağmur kaldırımı dövüyordu ama en azından artık yanlamasına yağmıyordu. Yine de sıkışık motel ofisine girdiğimde korkunç görüldüğümünden oldukça emindim. Kimliğimi gizli tutmak için iyi bir yol daha.

Tezgâhın üzerinde duran zili çalmak zorunda kaldım, elinde bangır bangır çalan bir televizyonla odadan çıkan adam anında durdu. Belki de bunun nedeni benim bir karış daha uzun boylu ve ondan yüz kilo daha ağır olmamdı. Bira göbeğiyle bile.

Adam sertçe yutkundu ve gözlerinin tezgâhın altına kayması, altında saklanan silaha uzanmayı düşündüğü anlamına geliyordu. Benim yeteneklerimle, o daha rafa ulaşmadan gözlerinin arasına iki kurşun sıkabileceğimden haberi yoktu.

En azından çocuk ve daha iyi düşündü. "Ne

istiyorsun kovboy?"

Kovboy mu? Neredeyse gülecektim. "Bir oda. Ne

düşünüyorsun?" "Bir gece mi?"

"Evet."

"Kredi kartı," dedi adam, çoktan eski bilgisayarında bir şeyler yazmaya başlamıştı.

"Nakit. Her zaman." Nakit paranın her şeyden çok can sıkıcı bir şey olduğu bu günlerde, bana banka soyguncusu ya da daha kötüsü olduğumdan emin olduğunu gösteren bakışlarından birini attı.

Çocukken hayalini kurduğu öcüyle karşılaştığının farkında bile değildi.

"Nakit. Tabii, dostum. Doksan dolar. Adın ne?"

Bu bok çukuru için 90 dolar mı? Lanet odanın içinde ücretsiz mini bar ve buzdolabı olsa iyi olur. Adımı hemen söylemeyince bakışlarını yavaşça kaldırdı.

"İsim?" diye tekrarladı, sanki duymakta zorlanıyormuşum gibi.

"Katil Tilki." Evet, berbat bir ruh halindeydim. Olmak için her türlü hakkım vardı ve o da beni deli gibi sinirlendiriyordu.

Pisliğin gülmesi tam beş saniye sürdü. Gergin bir şekilde. "Sen ciddisin."

"Evet, ben ciddiym. Askerim," diye açıklama yaptım. Yıllar önce benim için seçilen lakap doğruydı ama tam adımı vermek istemememin asıl nedeni ailemin bu bölgede iyi tanınıyor olmasıydı. Bu noktada iki ile ikiyi bir araya getiren herhangi biri benim çıkarıma değildi.

Şöhrete ihtiyacım yoktu.

Vurgulama için neredeyse bir köpek gibi havlayacaktım. Eğer öyle yapsaydım adam muhtemelen sıçardı. Her zamankinden daha somurtkandım, toplantı gündemimdeki son şeydi.

Hiç.

Burnunu çekti ve bakışlarını beş saniye daha üzerimde tuttu. Dört saniye çok uzun. "Tamam. Katil o zaman." Öfkeyle klavyeye vurarak ağır parmaklarıyla yazdı. Birkaç saniye sonra eski bir ahşap panelden bir anahtar çekti. "İkinci kat, koridorun sonuna kadar. Bela istemiyorum. Çıkış öğlen ve susadıysan yan tarafa git."

Ne kartlı anahtar, ne oda servisi, ne de bellboy vardı. Sadece uyumak ve duş almak için bir yer. Tek ihtiyacım olan buydu.

Odaya doğru ilerlerken, adamın boynunu bükerek beni izlediğini fark ettim. Yüküm nedeniyle odaya doğru biraz daha ilerledim. Ama içeri girmeye çalışan herkes aptaldı. Güvenlik sistemi çok . Ayrıca, benimle uğraşmak istemiyorlardı.

Oda düşündüğüm kadar berbattı, sıkıcı perdeler ve yatak örtüsü yakında yırtık pırtık sayılacaktı. Silahım hâlâ ceketimin içindeyken çantayı yatağın üzerine bıraktım ve duş perdesini çekerek banyoya yöneldim. Sürprizlere ihtiyacım yoktu. Yalnız olduğumdan emin olunca ana odaya döndüm, duvara iliştirilmiş çirkin ayna yansımamı yakaladı.

Ellerimi yontulmuş şifonyerin üzerine koydum, loş ampul bir psikopatın mükemmel resmini sunuyordu. Boğazıma bir kahkaha düğümlendi. Evet, ben bir katildim ve başka bir şey değildim.

Soğuk bir bira ve bir kadeh viski zamanı.

BÖLÜM 2

D^{enise}

Duvağımı kaldırırken "Çok güzel görünüyorsun," diye fısıldadı. "Mükemmel bir gelin."

Sözleri baştan çıkarıcıydı, yumuşak ve çekiciydi. Kalbim paylaştığımız aşkla kabardı. Sonunda gözlerimi açtığımda, muhteşem kocamın gözlerine bakmaya hazırdım. İçimi bir şok kapladı ve kanımı donduran bir çığlık attım.

duran yakışıklı bir adam değildi. Sadece smokin giymiş bir canavar vardı.

Woof!

Sarsılarak frene basmak zorunda kaldım, kamyonetimin arka tarafı yolun bir tarafından diğer tarafına savruldu. "Kahretsın. Kahretsın. Kahretsın!"

Direksiyon başında uyuyakalmıştım, son iki yorucu gün beni düşündüğümünden daha fazla yormuştu. Kaza yapacağımdan korkarak nefesimi içime çektim ve kolumu güzel yavruma doğru uzattım.

İkinci kez savrulduğum, lanet olası dağ yaklaşıyordu. Çok yaklaştık. Çok...

Sarsılarak durduğumda, öne doğru itildiğim için emniyet kemeri içime girdi. İnleyerek, kollarımı direksiyona atmadan önce soluk soluğa nefes aldım.

Woof. Woof. Woof.

Pepper koluma sokuldu, onu daha önce hiç görmediğim kadar endişeliydi. Ve hayatında bazı travmatik deneyimler yaşamıştı.

"Biliyorum. Biliyorum kızım. Bunu yapamam. Ne yapacağımı bilmiyorum."

Kuyruğunu kapıya, koltuğa ve kabinin içindeki diğer her şeye çarpacak kadar sert sallıyordu.

"Ne oldu?" Bana söyleyecek bir şeyi olmadıkça asla böyle davranmazdı. Yarı gülerek dikiz aynasından dışarı baktım. "Bir motel. Burada mı? Hiçliğin ortasında mı?" Belki de Tanrı her şeye rağmen bana göz kulak oluyordu. "Sanırım seçimimi yaptım. Huh?" Bugün burada ölmek istemiyordum ve fazladan yüz mil daha yapmak mümkün değildi. Ne kadar inatçı olsam da aptal değildim.

Tek umudum, yaratıcı sürüş hamlem sırasında arabaya zarar vermemiş olmamdı. "Biraz dua et kızım." En azından sadece iki yüz metre kadar sürünmem gerekti.

Neyse ki, eski sağlam Jeep kükreyerek canlandı. Tıkırdamaya devam etti. Nefesimi tutarak park yerine girdim. Bir bar ve ızgaranın önünde en az altı motosiklet duruyordu, bu hiçbir şey ifade etmeyebilir ya da mürettebata bağlı olarak bela anlamına gelebilirdi. Başka araçlar da vardı, bu da mekanın muhtemelen uzun bir yol boyunca mola verilebilecek tek yer olduğu anlamına geliyordu.

Farklı bir rotadan gelmişim ama bölgeyi yeterince iyi biliyordum. Orada burada küçük kasabalar, arada birkaç turistik yer ve başka pek bir şey yoktu. İlahi bir müdahale olduğu için şanslıydım.

Otel eski görünüyordu ve korkunç yağmur fırtınası göz önüne alındığında biraz korku filminden bir şey gibi görünüyordu, ama dilenciler seçilemezdi. En azından açık

tabelası kısmen aydınlatılmıştı ve odaların birkaçının önünde park etmiş başka araçlar vardı.

"Pekala, kızım. Hadi bir oda turalım. Belki giriş yaptıktan sonra ızgaraya gidip ikimize de birer hamburger alırım. İster misin?"

Pepper özel bir köpekti. Başını eğdi ve ben de gözlerimi devirdim. "Tamam. Cheeseburger o zaman. Biliyorum. Ve patates kızartması." Yıllardır yaptığı onca tehlikeli işten sonra istediği kadar hamburgeri hak ediyordu.

Pencereden sağanak yağmura bakarken tekrar inledim. En azından dağlarda olduğu gibi kar yağmıyordu.

Ziyaretimin sadece iki gün sürmesi için yanımda fazla bir şey getirmemiştim. Yine de iki gün çok uzun sürmüştü. En azından temiz bir gömleğim vardı. "Hadi kızım. Yağmur yağıyor."

Küçük kızım komutlarıma tereddüt etmeden cevap verdi. Neyse ki Pepper'ın sadece çişini yapması gerekiyordu, onu da daha fazla boğulmuş bir fare gibi görünmemek için hızlıca yaptı.

Birlikte küçük motelin ofisine koştuk, Pepper hemen fazla suyu silkeledi.

Yere yat.

Eski kuyumcu tezgâhının arkasındaki küçük alana giren huysuz görünümlü adam beni dikkatle süzdü ama yavruma bakışları kesinlikle tiksindiriciydi. Bazı insanların özellikle bu cins köpeklerden korktuğunu biliyordum ama tezgâhın arkasındaki adamın içgüdüsel olarak tüm canlılardan nefret ettiğini biliyordum.

Pepper hafifçe havladı, sesi daha çok ofluyormuş gibiydi. En azından onun kısmi sözlü onayı, adamın gerçekten kötü biri olmadığı anlamına geliyordu, yoksa sırf eğlence olsun diye onu yere serip güreşebilirdim.

"Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu yeniden toparlanmak için elinden geleni yaparak. "Bu gece için bir odaya ihtiyacım var."

"Bunu ama köpek kabul etmiyoruz. Aracınızda kalması gerekecek."

Tezgâha yaklaştım ve hemen kimlik bilgilerime uzandım. Bu durumla iki şekilde başa çıkabilirdim. Tercih ettiğim yöntem gereksiz şiddete başvurmamı gerektirecekti ya da çavuşum beni birden fazla kez bununla suçlamıştı. Park korucusu kartımı çıkararak iki yöntemden daha az şiddet içerenini seçtim.

Ülkenin bu bölgesinde, herhangi bir departmanın şerifinden daha önemli olmasak da en az onun kadar önemli sayılırdık. Sadece arama ve kurtarma için keşif yapmakla kalmaz, aynı zamanda dağlara kaçabileceklerine inanan suçluların izini de çok iyi sürerdik. Departmanımızın sicili ve itibarı mükemmeldi.

Gerektiğinde aşağılık herifleri de tutuklayabiliriz.

Tezgâhın üzerine eğildim ve kimliğimi yüzüne doğru ittim. "Bu köpek sadece bir köpek değil. Gümüş yıldız sahibi, bomba ve uyuşturucu koklama uzmanı, boş zamanlarında bir katili ve kundakçıyı yakaladıktan sonra hayat kurtarmak için yanan binalara koşmuş bir köpek. Bence bu kadar iyi eğitilmiş olduğu için o boktan küçük yataklarınızdan birinde benim yanımda uyumaktan çok memnun olacaktır. Sizce de öyle değil mi?"

Benim için bir erkeği terletmek gibisi yoktu. Bana 'o' kadınlardan biri diyebilirsiniz, baltayı taş vuran acımasızlardan. Gerçek şu ki, öyleydim. Tüm erkeklerden nefret ederdim. Elbette, bakması ve hatta ara sıra tadına bakması güzeldi, ama hayatın düzeninde gerekli değillerdi. En sevdiğim söz, başarılı bir kadının tek ihtiyacının kırmızı şarap ve köpeği olduğuydu.

Alt dudağı bile titriyordu. "Tabii. Tabii. Size lüks odamızı da vereceğim."

Gülmek istedim. Bu yol kenarındaki bok çukurunda lüks mü? Mümkün değil.

Adam bizi hızlıca içeri aldı, eski moda anahtarı bana uzatırkenki utangaçlığı yüzümde bir gülümsemeye neden oldu. Ben kötü bir kızdım. Dış kapıya ulaştıktan sonra durdum ve adama bir bakış attım. "En azından yandaki batakhanede çizburgerlerin yenilebilir olduğunu söyle bana."

Artık hiçbir şey beni şaşırtmıyordu. Yüzü aydınlandı. Koca göbeğine bakarak hamburgerlerden çok fazla yediğini anlayabiliyordum. "Doğru miktarda eriyen peynirle mükemmel bir şekilde kömürleşmişler. Bir turşu, biraz soğan ve biraz mayonez eklediğinizde mükemmel bir burger elde edersiniz. Ve patates kızartması

ekstra çıtır bir kaplama vermek için iki kez derin yağda kızartılır. Mükemmellik. En sevdiğiniz ieeği eklemeyi unutmayın. Bira her zaman buz gibi soğuktur."

Adam yürüyen, konuşan bir reklamdı ama animasyonu eğlenceliydi. "Beni sattın. Bebeğim a ve tam olarak istediğini alıyor."

Biraz şok faktörünün kimseye zararı olmaz.

Lüks odaya yöneldik, karanlık iç mekan farklı bir glşe neden oldu. En azından yatak kral boydu. Belki de lüks kısmı buydu. Çantamı şifonyerin üzerine attım, içinde iki tabanca daha olan ikinci çantayı çıkardım ve hemen yatağın altına yerleştirdim. Pislikler boş otel odalarından almayı severdi, gerçi Pepper bir hırsızın koluyla ziyafet çekerdi. Yine de ben güvenli bir kızdım. nceki hayatımda bu kadarını öğrenmiştim.

Seyahat kaselerini ve çantama tıkıştırdığım köpek maması poşetini çıkardım. "izburgerini odaya getirmeden önce sana kk bir teaser vereceğim. Tamam mı?"

Pepper kalçalarının üzerinde oturmuş, kuyruğunu ileri geri sallıyordu. İki kez havladığında sııttım ve iki parmağımı havaya kaldırdım. "Hatırlıyorum. İki büyük, şişman izburger. Merak etme. nce annenin yemesi gerek."

Bu güzel yavru son üç yılda hayatımı kaç kez kurtarmıştı? Sayısız kez. Onu yurt dışından yanımda getirmek için mücadele ettim ama bunu yaparken yaşadığım sıkıntıdan, harcadığım zamandan ya da paradan pişmanlık duymadım. O benim dnyamdı.

Islak saçlarımı tarayıp uzun tutamları at kuyruğu yaptıktan sonra kendime geçer not verdim. Daha iyisi olamazdı. Daha önce erkekler bana güzel demiş olsa da güzellik kraliçesi değildim. O adamlar sadece beni yatağa atmaya çalışıyorlardı.

İnce bir ceket ekledim, silah almayı düşündüm. Evet, eğer mekn kabadayı tiplerle doluyrsa bu iyi bir fikirdi. "Geri geleceğim, bebeğim. Meknı dağıtma."

Sanki yapacakmış gibi.

Yağmurun şiddetli bir sel fırtınasından, yürürken yüzünüze tokat atmaya dönüştüğünü görünce şaşırdım. Kırık dökük otoparkta koştururken neredeyse krater büyüklüğünde bir çukura düşecekken küfrettim. Bar ve ızgaraya yaklaştıkça müziğin sesi daha da yükseliyordu. Ben daha çok rock ve klasik müzik seven bir kızdım; eyalete taşındığımdan beri maruz kaldığım honkytonk country turistik saçmalıkları duyularıma birden fazla kez saldırmıştı.

Ama insanların beklediği buydu, tıpkı büyük Stetson şapkalı kovboyları görmek gibi. İçeri girdiğimde, mekanın ne kadar büyük ve aslında güzel olduğunu görünce şok oldum. Hayal gücünün herhangi bir uzantısı ile bir batakhane diyemezdim. Büyüktü, bar alanı güzelce aydınlatılmıştı. Bir sahne, bir dans pisti ve çok sayıda masa vardı. Bیلardo masaları ve dart tahtalarının bulunduğu ayrı bir alan da vardı. Mekânın neden tıklım tıklım olduğunu anlayabiliyordum.

Çoğunluğu erkeklerden oluşan kalabalık kafalarını çevirdi, bazıları açlıktan ölmek üzere olan yırtıcı hayvanlar gibi görünüyordu ama ben sert bakışımı attıktan sonra çoğu biralarına ve baş döndürücü vızıltılarına geri döndü. Çoğu için işe yaradı. Barda bir yer açılmıştı ve bu noktada o yer benimdi. Kimseyle gereksiz bir sohbe girmeye niyetim yoktu. Buna değmezdi ve yorgundum.

Barmen, böyle hareketli bir yerde bekleneceği gibi iri yarı biriydi. Bana çoğu erkek gibi baktı, neden yalnız geldiğimi merak ediyordu. Huzurlu kulübemden neden bu kadar uzakta olduğumu paylaşacak havada değildim.

"Bira ister misin?"

"Eğer bir şeyiniz varsa şarap. Tam olarak Merlot." Sırıttı. "Her şeyimiz var ve hepsi de iyi."

Adamın sağ omzunda bir bar havlusu vardı ve sanki bela arıyormuş gibi sürekli tüm barı tarıyordu.

"Çizburger. Birinci sınıf olduklarını duydum."

Kıkırdaması yeterince dostçaydı. "Oldukça iyiler." "O zaman yanında patates kızartmasıyla üç tane alayım."

"Aç bayan."

"Hoşunuza gitmeyecek bir arkadaşım var. İki tane de halinde."

"Nasıl istersen. Birkaç saniye içinde şarabınızı getireceğim."

Takdirle başımı salladım ve barın kendisini inceledim. Üç raf dolusu içki şişesinin üzerinde, barı çeşitli yıllarda gösteren, bazıları siyah-beyaz, bazıları da canlı renklerde birkaç fotoğraf sergileniyordu. Ünlüler yıllar boyunca burada bir ya da iki hamburger yemişlerdi. Alışılmışın dışında neler bulabileceğinizi görmek inanılmazdı. Dışarı çıkmam gerektiği kadar çıkmadım.

Şarap saniyeler sonra, zarif bir kokteyl peçetesiyle birlikte geldi. Barmen belli ki beni bir bayanla karıştırmıştı. Bağbozumunun rotgut'tan birkaç basamak daha yüksek olduğunu görünce şok oldum. Son iki gün hiç de rahatlatıcı geçmediği halde rahatlamak için elimden geleni yapıyordum. Babam hızla ölüyordu. Onunla daha çok vakit geçirmeliydim ama onunla oldukça boktan bir geçmişimiz vardı. Hapishanede geçirdiği süre de pek yardımcı olmamıştı. Yine de hasta adamın sahip olduğu tek aile bendim.

Sadece bir dakika sonra sandalyemin aniden ilgi odağı olduğunun farkındaydım. Erkeklerin en iyi yaptığı şeyin sizin alanınızı doldurmak olduğunu düşünmelerinin sebebi neydi? İçimi çekerek şarabımdan bir yudum daha aldım ve yeni bir şok faktörü için silahımı kapmayı düşündüm. İlk pislik elini sandalyemin arkasına koyana kadar bunu düşünmedim.

"Selam şekerim. Arkadaş mı arıyorsun?"

Bir şey söylememe gerek kalmadı, sadece kovboy özentisini yerin dibine sokacak bir bakış attım. Ellerini havaya kaldırdı ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle geri çekildi. İki dakikadan daha kısa bir süre sonra bunu deneyen ikinci serseri de alev alacak kadar sert bir bakışa maruz kaldı. Sonunda etrafımda dolanan bir grup adam mesajı almış gibiydi. *Kaltaktan uzak durun.*

Sadece birkaç dakika sonra çizburger geldi, ikinci bir kadeh şarap da geldi ve hayal kırıklığına uğramadım. Yemek harikaydı, öyle ki hamburgeri birkaç dakika içinde mideye indirdim, patates kızartması da çok geçmeden geldi. Bir erkek gibi yiyebileceğim söylenmişti. Bir yudum şarap içtikten sonra derin bir nefes aldım. Belki de hala pürüzlü elmaslar vardı.

Annem derdi ki, Tanrı ruhunu şad etsin. Eğer bir tane olsaydı.

Barmen iyi davranmış, paketleri kulplu, güzel ve ağır bir çantaya yerleştirmişti. Kolay iş.

Karnım doyunca, müşterilerin yapısını merak ederek bar etrafında döndüm. Danger Falls'ta yaşayan insanlar, büyük vahşi doğada emekli olmayı arzulayan zenginler ile bölgede büyümüş ve bir hayat kurmak için ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalışanlardan oluşuyordu. Belki de geldiğimden bu yana geçen on ay içinde bıkkın hale gelmiştim ama nadiren durup insanları ve davranışlarını gözlemlerdim. İşim için gerekli olsa bile.

Dikkatimi çeken şey, insanların gürültülü olmak yerine, dışarıda bir akşamın tadını çıkarmaktan mutlu görünmeleri idi. Muhtemelen maaş çekiyle geçinen çalışan insanlardı. Biri gözüme çarptı ve orada olmayı benden daha fazla istemediğini söyleyebilirim.

Herkes rahatlamıştı, huysuz bir adam öyle bir şiddetle dart atıyordu ki dart tahtasının ayakta kalmasına şaşırmıştım. Oturduğum yerden iri yarı olduğunu söyleyebilirdim, daha uzun değilse bile en az 1.80 boyundaydı. Ve kaslardan bahsediyorum. Adam bir vücut geliştirmeci gibi yapıydı ama sanki tüm kaslarını spor salonunda saatlerce çalışarak değil de kirli işlerle elde etmiş gibiydi.

Belki de gözlem yeteneğim o kadar da ölmemişti. Oyulmuş poposunu saran bir kot pantolon ve üzerine tam oturan bir gömlek giymişti, ancak sırtı çoğunlukla bana dönük olduğu için bunu göremiyordum. Ayrıca deri bir ceket giymişti, bu da ona biraz belalı bir görünüm veriyordu. İtiraf etmeliyim ki, göz alıcı bir şey istediğimde tehlikeli görünümlü adamlara yönelirdim. Eğer bu adamda olduğu gibi sakal ve bıyığın yanı sıra dağınık saçları da varsa, genellikle amım zonkluyordu.

Dindar bir anne tarafından büyütülmenin kötü etkisi diyelim. Belki de dağ adamları zaman zaman menümde olmalı.

Kendime engel olamadım, üç yirmilik çıkarıp yiyecek ve içecekler için bıraktım. Bu gece daha fazlasına ihtiyacım yoktu, ama yatmadan önce benim çikolata versiyonumla ziyafet çekmek lezzetli fanteziler sağlayabilirdi. Bu kadarını hak ediyordum.

Kalabalığın içinde ilerlerken, etrafındaki adamların onunla kapışmak istediklerini görebiliyordum. Gizemli yakışıklının yaptığı her atış oldukça iyiydi.

Ama ben daha iyiydim.

Bu düşünce garip bir şekilde bu gece ihtiyacım olan bir şeydi. Bir erkeği yenmek mi? Bir terapist bende korkunç bir sorun olduğunu söylerdi. Belki de vardı.

Daha da yaklaştım, çevresine bir anlık bakıştan daha fazlasını yakaladım. Vay canına. Adam dağ adamı tarzında muhteşemdi. Düzgün bir tıraşla göz kamaştırıcı olabilirdi. Yaklaştıkça ceketinin cebindeki dış hatları tanıdığımı fark ettim. Bir silah taşıyordu.

Buralarda bir anlamı olduğundan değil. Görünüşe göre herkesin silahı vardı, pek çoğu araçlarında av tüfeği taşıyordu. Ama onda bir gariplik vardı, sanki dünyanın tüm sorunlarıyla yüzleşmiş ve bu yüzden acı çekmiş gibiydi.

Ama uzun zamandır gözüme kestirdiğim en çekici erkeklerden biri olduğuna şüphe yoktu.

Dart tahtasından tutkuyla nefret etse bile.

Garson tek kelime etme zahmetine girmeden adama bir içki daha getirdi. Kehribar rengi sıvı burbon ya da viski olduğunu gösteriyordu, yanında da bir şişe bira vardı. Şarabımı bitirdikten sonra birkaç dakika daha onu inceledim. Onu rahatsız etmeden yaklaştım ve elimdeki yiyecek torbasını boş bir masaya bıraktım.

Mola vermişti, dart tahtasını incelerken bardağı yüzünün önünde tutuyordu. Neden onu duvardan sökmeyi düşündüğü hissine kapıldım?

Belki de bu yolculuk ruhuma büyük zarar vermişti ama belli ki havamdaydım. Kendime engel olamadım ve ona doğru uzun adımlarla ilerledim. Yanına yaklaştığım anda, yüzünde alaycı bir ifadeyle başını yavaşça bana doğru çevirdi. Mekânın ışıkları oldukça kötü olsa da, gözlerinin viski ve hatta konyak renginin en müthiş tonunda, derin ve zengin, irislerini vurgulayan altın renginde olduğuna şüphe yoktu.

Eğer bir kız onun uzak durulması gereken bir erkek olduğunu bilmeseydi, saatlerce onun gözlerinde kaybolabilirdi.

Bu kız değil.

Kendimi herhangi bir şekilde kaybetmek yerine, elimi esnek deri ceketinin beline doğru kaydurdum. Başını omzunun üzerinden atmış, sessiz kalarak yaptığım her şeyi izliyordu. Delicesine seksi bir sırıtış sergileyebilen erkekleri severdim.

Tabancasını neredeyse teşhis ettikten sonra ona "Toplanıyorsun," dedim.

"Her zaman."

"Merak etmeyin. Ben de her zaman yanımda taşırım. Yol boyunca ne zaman ayak takımıyla karşılaşacağınızı asla bilemezsiniz."

Burun delikleri spermlerimi takdir ederek alevlendi. "Gerçekten."

Az konuşan bir adamdı. Belki de bu diğer özelliklerinin etkileyici olduğu anlamına geliyordu. Bir kız umut edebilirdi.

Bardağı elinden çektim. Beni şok eden şey, parmaklarımız birbirine değdikten sonra her hücreden ve kastan hızla geçen yüksek akım hacmiydi. Karma, kismet ya da bu tür saçmalıklar diye bir şey yoktu, ama kimya? Kesinlikle evet.

O da bunu hissetti, sert adam çenesini sıkıyordu. Bardağını boşaltıp yavaşça masanın üzerine koyduğumda hiçbir şey söylemedi. Verdiği tek hafif tepki, elindeki dartları aldığımında, bana asılan pisliklere verdiğimden tamamen farklı, ateşli bir bakış atmam oldu.

O seksi gözlerinde bir parça eğlence parladı ve bir adım uzaklaşarak bir atış için doğrudan erişimime izin verdi. Her zamanki gibi beni hafife aldığından oldukça emindim.

Kendimi bildim bileli dart atıyordum; bu, ben büyürken babamla birlikte keyif aldığımız tek etkinlikti. Elbette, bunun her yönden üzücü olduğunu söyleyebilirdim, ancak yıllar boyunca edindiğim becerimle payıma düşenden fazlasını kazanmıştım.

Bahse girmiyor olabilirdim ama içimden bir ses konsantre olmam gerektiğini söylüyordu. Yaptım ama kendime engel olamadım, birbiri ardına attım.

Her zamanki gibi Bullseye.

Bilinmeyen bir noktayı kanıtlarcasına, en yakındaki erkek müşterilerin fazla gözünü yakalayarak hareketi tekrarladım.

Hiçbiri istenmeyen bir yorum yapma şansı bulamadan, Pepper'ın çantasını almadan önce seksi yakışıklıya gecenin tek gerçek gülümsemesini sundum.

Yapmak istediğim şeyi tam olarak

yapmıştım. Bir adamın kafasını

karıştırmak.

BÖLÜM 3

S *hephard*

"Vay be," dedi pislüğün biri. Hoşlandığım bir oyunda bir kadın beni yendi diye kıkırdıyordu. Tek yapmam gereken başımı yavaşça ona doğru çevirmektir ve bu onun içine Tanrı korkusu saldı.

Kadının hareketleri şaşırtıcıydı. Karmakarışık saçları ve hâlâ ıslak kıyafetleriyle birisi gizemli kadını dağınık sanabilirdi. Ama ben daha iyi biliyordum. Çok güzeldi, uzun zamandır gördüğüm tüm kadınlardan çok daha güzeldi. Bakır rengi saçları, ela gözleri ve uzun koyu kirpikleri onun çarpıcı ve doğal güzelliğini artırırken, taşakları kaya gibi sert kalmıştı.

Hayatımda her türden kadın tanımıştım, birkaçıyla yatmıştım, ama sikim genellikle kadının adını öğrenmeden önce tam dikkat kesilmezdi. Gerçi herhangi biri hakkında öğrenmek istediğim tek şey buydu. Kullandığı duş jelinin hafif ve kalıcı kokusu da dahil olmak üzere onunla ilgili her şey doğaldı.

İçimden bir ses kızın sert olduğunu, hiçbir erkekten bir bok almayı reddettiğini söylüyordu. Buna itiraf etmek istediğimden daha fazla hayranlık duyuyordum.

Sağlam hedef tahtasına bir göz attıktan sonra başımı salladım. Çıkarken yanımdan geçerken kollarımızın üst kısmının çarpışmasına izin vermişti. Onu görmemiştim.

Açıkça çapkın bir tip olarak. Ama damarıma basıyordu. Bunu bir meydan okuma olarak görüyordum.

Hayalarımıdaki ağrı daha da şiddetlendi ve aklıma çılgınca düşünceler gelmeye başladı. Hiçliğin ortasında, iki şeritli bir yolda, çöplük gibi bir yerdeydim. Kızı bir daha asla göremeyecektim. Bir kadınla birlikte olmadığım için libidomun beslenmesi gerekiyordu... kahretsin. En az üç yıldır.

Elbette, bunun sebebinin geçmişimin bir ürünü olduğu yalanını kendime söyleyebilirdim ve bu kısmen doğru olurdu. Ama her limanda ve şehirde geceyi tehlikeli bir adamla geçirmekten çekinmeyecek kadınlar her zaman vardı.

Belki de bu davranışı büyük ölçüde bırakmıştım. Çoğunlukla.

Bardağımdaki buzu emdim ve kararımı verdim. Uzun adımlarla bardan çıkıp onu takip ettim. Nereye gittiğini görmem üç saniyemi aldı. Nazik ya da tutkulu biri olarak tanınmazdım ve bu gece hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Ben istediğimi alan bir adamdım. Kendime kanıt olarak kolundan tuttum ve yüzüme bakması için onu döndürdüm.

Onu dış duvara doğru ittiğimde, hemen saldırmaya çalıştı, yumruğunu çeneme o kadar yaklaştırdı ki, elimi bükülmüş parmaklarının etrafından geçirebildiğime şaşırdım.

"O kadar hızlı değil, küçük hanım. Dart oynayan bir adama kendini affettirme fırsatı vermemenin bir hanımefendiye yakışmayacağını bilmelisin." Bu, uzun zamandır bir kişiye söylediğim en fazla şeydi. Konuşmayı sevmezdim, kelimeleri kullanmazdım. Özellikle de kimliği, nerede olduğu ya da niyeti hakkında herhangi bir ipucu vermenin ölüm cezası anlamına gelebileceği benim işimde.

"Ben kesinlikle bir hanımefendi olduğumu söylemedim."

Sesi de en az dış ambalajı kadar boğucuydu. Tüm vücudum yanıyordu, birinden diğerine dokunan elektrik atışı çok güçlüydü. Hayatımın büyük bölümünde kurallara uymuştum ama artık o evreyi geride bırakmıştım. Artık ne istersem onu yiyor, içiyor ve yapıyordum. Sonuç kavramının canı cehenneme.

"Belli ki değilsin, ama bu hoşuma gitti." Az konuşan bir adamdım, saçma sapan konuşmalar yerine eylemleri tercih ederdim. Bu gece de bir istisna değildi.

Barın bir çıkıntısı olsa da, yağmurdaki değişim, şiddetli yağmur damlalarının şimdi bize doğru yağdığı anlamına geliyordu. Tedirgin değildi, bir yabancıya meydan okurcasına başını kaldıracak kadar yaramazdı.

Eziyet ettiği bir yabancı.

Bunun cezasız kalmasına izin veremezdim.

Kolunu tekrar duvara doğru ittim ve hâlâ yumruk halinde olmalarına rağmen parmaklarını yakaladım. Belli ki neler yapabileceğim hakkında hiçbir fikri yoktu.

Çarpıcı kız yakında öğrenecekti.

Diğer bileğine sardığı çantasıyla, benim gibi çok kötü bir adama karşı kendini yeterince koruyamıyordu. Diğer elimin parmaklarını boğazına dolayabildim ve ağzımı onunkinin üzerine bastırmadan saniyeler önce onu tutup yerinde tutabildim. Dolgun dudakları vardı ve burbonumla karışan şarabın o anki kokusu cennet gibiydi.

O tür bir adam olmasam bile.

Nadiren kokular ya da tatlar beni gerçekten etkilerdi. Bu kadınla davranışlarım normalden daha pervasız görünüyordu. Bu da neydi böyle? Kiraladığım berbat daireden yeterince uzaktaydım ve ailem yıllardır, tam olarak neredeyse yirmi yıldır ortadan kaybolan bir oğulla daha az ilgilenemezdi.

Öpüşmemiz ikimizin de hazırlıklı olduğunu düşündüğümünden daha tutkulu bir hal aldı. Yağmur üzerimize doğru gelmeye devam ederken, korkunç havanın onu rahatsız etmemesine şaşırmıştım. Çok dayanıklı bir kadındı.

Diline kolayca hükmediyordum ama elimden kurtulursa gözlerimi çalışacağını biliyordum. Sadece uzun boynunu sıkmak bile uzun zamandır hissettiğim tüm doyumsuz ihtiyaçları ortaya çıkarıyordu. Vücut dilimiz yalan söylemiyordu. Kalçalarımızı birbirine sürme şeklimiz, arzularımızın artan kokusu ve kilitli dudaklarımızdan çıkan hırıltılar ve inlemeler arasında ihtiyaçlarımız yoğundu.

Bir an önce bu kadınla ziyafet çekmem gerekiyordu yoksa aklımı kaçırabilirdim. Başka söze gerek yoktu. Geri çekilmeden önce tam iki dakika daha ağzıyla oynadım. Nefesi tatmin ediciydi. Elini bırakmadım ve onu hemen motele doğru sürükledim. Hiçbir şey söylemedi, ne yaptığımı kolayca anladı. Önermiyordum ama yapıyordum.

Odama yaklaştığımızda, ancak o zaman beni itti.

"Benim. Senin değil. Bir sürtük bile kendi inini tercih eder." Geri çekilmeyi başardı ve ben onu yakalayamadan merdivenlerden yukarı çıktı.

Kesinlikle ele avuca sığmaz biriydi. Bir yanım odama gitmem ve somurtkan anlarıma karıştığını unutmam gerektiğini biliyordu. Belki daha sonra pişman olacaktım ama küstah açlığım galip geldi. Merdivenleri ikişer ikişer çıktım, ancak kapıyı benim için açık bıraktığını fark ettiğimde durdum.

Ona doğru yürürken yavaşladım, açmak için işaret parmağımı kullandım. Sırtını bana dönmüş, yanında taşıdığı plastik torbanın içinde ne varsa çıkarıyordu. Öfkeli libidomu mümkün olduğunca kontrol etmeye çalışarak kapıyı kapatıp kilitledim.

Silahımı hissetmiş olması benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. Yine de içgüdüsel olarak şifonyerin üzerine koyduğu spor çantasının içinde bir silah olduğunu biliyordum. O da taşıyordu, dış hatları kolayca görülebiliyordu. Ceketimi çıkarıp odadaki tek sandalyeye sabitledikten sonra bir adım daha yaklaştığımda ağzımdan bir kıkırdama çıktı.

Silahını yavaşça eşyalarının yanına koydu ve dokunmaya kalkışırsam hayatımın tehlikeye girebileceğini söyleyen bir bakışla beni süzdü. Elinde bir yemek kabıyla odanın arka tarafına doğru ilerledi. Orada olduğunu hissetmem için hayvanı görmeme gerek yoktu.

Bir köpek.

Alt kattaki mankafanın değerli odalarından birine bir hayvanın girmesine izin vermesine şaşırmıştım.

Hayatımda yaşadığım onca şeyden sonra, nelere katlandığımı kanıtlayacak yara izlerine sahip bir adam olarak, çok az şey kaşlarımı kaldırabilirdi. Bir çeşit hamburger parçaladı, yemeği yere koymadan önce usulca fısıldadı.

Şifonyere geri döndüğü anda, ne yapacağımı bilememek gibi rahatsız edici bir duruma düştüm. Bu hiç de bana göre değildi.

Ama büyük, neredeyse tamamen siyah bir Malinois sadece birkaç metre ötede oturduğunda, gözleri sanki bu geceki akşam yemeğiymişim gibi bana sabitlenmişti, evet, bir anlık bir belirsizlik içindeydim.

"Bu Pepper," dedi gizemli kız şifonyerin kenarına yaslanmış, bacak bacak üstüne atmış bir halde. "Tek bir kokuyla birkaç yüz metre ötedeki suçluları takip edebilen bir uyuşturucu ve bomba koklama köpeği. Daha da önemlisi, kötü bir adamın kokusunu bir mil öteden alabilir. O benim pislik ölçerim. Onu her yere götürüyorum."

Kız bununla eğleniyordu. Beni kızdırabileceğini düşündü. Ben bir şey demedim. Beni uzaklaştırmak için elinden geleni yapıyordu. Benim neyden yapıldığım hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Silahıma uzanmam gerektiğinde bana haber verecek," diye devam etti.

Hayvanlar güçlü, barışçıl varlıklardı. Şiddet yanlısı köpeklerin hepsi kötü insanların ürünüydü. Bir keresinde pitbull'una karşı iğrenç ve kötü davranışları yüzünden bir adamın hayatına son vermeye çok yaklaşmışım. Malinois de kötü bir üne sahipti. Eğer kadının bana yavru köpeğin yetenekleri hakkında söyledikleri doğruysa, köpek orduda kullanılmıştı. Bu da kadının da hizmet ettiği anlamına gelebilir. Bu kesinlikle omzundaki çipi açıklayabilirdi. Bin mil öteden tanıyabilirim.

Bu bir testti ve tahmin etmem gerekirse, sadece birkaç erkeğin geçtiğini söyleyebilirim. Onun istediği de buydu. Aralarındaki bağ gerçektir, kimyaları uyuşuyordu ama suçluluk duymadan ya da daha kötüsü tek bir geceye kendini adayamıyordu.

Yürüyüp gidebilirdim, ama bu taşaklarımı rahatlatmazdı. Bunun yerine dört ayak üzerine düştüm ve Pepper'a doğru emeklemeye başladım. Çoğu insan bir köpekle ilk kez tanışmak konusunda hiçbir fikre sahip değildi. Eğer cinsin dost canlısı olduğunu varsayarlarsa, hemen hırpalayabileceklerine inanırlardı. Neredeyse tüm köpekler sahiplerini korurdu, bu da sahibinin tehlikede olduğunu düşünen bir Golden Retriever'ın bile davranışını değiştirirdi.

Pepper kızla çok yakındı. Kokusunu alabiliyordum. Köpek aynı zamanda son derece zeki bir türdü ve her türlü rahatsızlığın kokusunu kolayca alıyordu. Bende hiç yoktu.

Sürünerek yaklaşırken, göz ucuyla onun buruşmuş yüzünü fark ettim. Güzel kadını şaşkına çevirmiştım.

Pepper'a yaklaştığımda, başımı köpeğin üstünlüğü ele geçirdiğine inanacağı kadar eğdim. Bir homurtu ve ağır bir koklamadan sonra Pepper tatmin oldu, karnının üzerine düştü ve bana doğru süründü. Kulaklarının arkasını hafifçe okşadım, hem o anın hem de kulaklarının yumuşaklığının tadını çıkardım.

"Çizburger," dedim kıza.

Ne istediğimi biliyordu, ikincisini bütün olarak bana uzatırken yarı kıkırdıyordu. Parmaklarımı etrafına dolayarak elimde sıkıca tuttum. Pepper buna uygun şekilde karşılık verdi, hiçbir parmağını çıkarmadan yemeye hevesliydi.

Ona da kızartmaları sessizce yedirdim.

"Etkileyici. Sanırım geçtin," dedi ve hayal kırıklığına uğramadığından tam olarak emin değildim.

Yavaşça ayağa kalktığımda kadından sadece birkaç santim uzaktaydım. Nefes alış veriş i ağırlaşmıştı, baştan çıkarıcı bakışları yavaşça çizmelerimin üzerine düşüyordu.

"Testler bitti," dedim ona. Alacağı tek şey buydu. Boyum ondan birkaç santim daha uzundu ve onu kolayca kaldırabilirdim. Pepper'ın bana saldıracağından endişelenmiyordum. Test sona ermişti.

Onu şifonyerin kenarına yerleştirir yerleştirmez, bu sefer iki elini kullanarak beni itti. Göründüğünden daha güçlüydü, beni birkaç adım geriye atmaya başardı. Bunu kaçmak için bir bahane olarak kullandı. Fazla uzağa gidemeyeceğini biliyordu. Bu çirkin bok çukurunda gidecek hiçbir yer yoktu.

Bunu kovalamaca ve kazanma düşüncesi için yapıyordu. Çok iyi bir dart oyuncusu olsa da benim gibi bir adamla boy ölçüşemezdi. Kolunu kolayca yakaladım ve vücut ağırlığının momentumunu kullanarak onu yatağın ortasına fırlattım.

Tepkisi hızlıydı, yumrukları havada uçuşuyordu. Neredeyse her sert yumruğuna avucumun içiyle karşılık veriyor, darbelerini engelliyordum. Birkaç saniye içinde çok sinirlenmişti ve çok şirin bir şekilde tıslıyordu.

Sırıttım ama acımasız bir yumruk atma yöntemini değiştirdiğinde anında acı çektim. Beni karnımdan yakaladı. Sertçe. Lanet olsun, kadın çok alıngandı. Onu sakinleştirmem gerekecekti.

Nefesimi tutmak için geri çekildim ve o bir ölüm perisi gibi kendini bana doğru fırlattı, hatta en seksi hırılıtısını bile çıkardı. Bacaklarını etrafıma doladı, vücudunun sıcaklığı içimde yanan büyük ateşe benzin dökmekten başka bir şey yapmıyordu. Beni duvara yaslamasına izin verdim ama hemen ardından kontrolün bende olduğunu bilmesini sağladım.

Saçlarını yumrukladım, döndüm ve onu aynı noktada duvara çarptım.

"Piç kurusu!" Neredeyse gözlerimi oymayı başaracaktı ama bunun yerine gömleğimi ortadan ikiye ayırmaya karar verdi.

Eğer oyunda olmadığımı düşündüyse, çok yanılıyordu. Ben de aynı şeyi yaptım ve dantelli sütyenini tek bir el hareketiyle çıkardım.

Soluk soluğa kalması biraz da korkuyla doluydu. "Ne yaptığını sanıyorsun, ahbap?"

Avucumu başının yanındaki duvara dayamadan önce bir elimi saçlarımda gezdirdim. "İstediğimi alıyorum, tatlı yanaklar. Ateşle oynarsan yanarsın."

BÖLÜM 4

*D*enise

Kaya gibi sert adam Pepper testini geçmişti. Kendilerini sert ve yontulmamış sananların bile beni yalnız bırakmak için bir bahane bulamadıkları nadirdi. Belki de küçük bir parçam onun da diğerleri gibi başarısız olmasını istemişti, kendi kendini yenilgiye uğratan bir tavır. Bunu yapmadığına göre, seksi adam Pandora'nın Kutusu'nu açmış gibiydi.

Yatakta sert bir erkekten daha çok tercih ettiğim bir şey yoktu. Sadece misyoner tarzı isteyenler beni çok sıkıyordu. Sıcak ve ıslak olmasını isterdim, terden olduğu kadar amımın külotumu ıslatmasından da.

Ve bu şu anda gerçekleşiyordu.

Yakışıklı gizemli iri yarı adam tepkimi incelerken güldü. Kollarını itmeye çalıştım ve onları kolaylıkla geri attı, hemen göğüslerimi avuçladı.

Acı içinde haykırana kadar meme uçlarımı çimdiklemek ve bükmek için hiç zaman kaybetmemesi, göreve hazır olduğu anlamına geliyordu. Lanet olsun, bu adamı istiyordum.

Tüm gücümle onu ittim ama hareket etmiyordu. Göz kırptı ve başını eğdi, sertleşmiş bir tomurcuğu ağzına çekerken bilerek emme sesleri çıkardı.

Nefes nefese kaldığımda, içimde ne kadar çok elektriklenme hissinin dolaştığına şaşırdım. Bu hiç olmadı. Kollarını kavradım, parmaklarımı devasa kaslarının etrafına zar zor geçirebildim. Ama ona boyun eğmiyordum. Hem de hiç.

Parmaklarımı yavaşça göğsünde gezdirdim ve on iki karın kaslarına hayran kaldım. Altı değil. Hayır, o çok başarılıydı. Ve buna bayıldım, her birinin arasını yalamak için can atıyordum. Ama bacaklarının arasındaki kalın çıkıntıyı avuçlayarak üstünlüğü ele geçirmeye karar verdim. Konsantrasyonunu bozmak için tek gereken tek bir sert sıkıştı.

Kalın ve gür sakalları nedeniyle bunu söylemek biraz zor olsa da, tüm yüzü sıkılmış görünüyordu. Sakalı ve bıyığı da adam gibi dağınıktı, uzun ve dağınık saçları da tehlikeli görünümüne katkıda bulunuyordu. Bu onu daha da seksi yapıyordu. Parmaklarımı her santiminde gezdirmeyi arzuluyordum. Belki de yapardım.

İki elimle göğsüne bir kez daha sertçe vurarak sonunda biraz ilerleme kaydettim. Yatağa doğru uçarken Pepper'ın başını zar zor kaldırdığını fark ettim. Karnı tok olduğu için rahat rahat uyukluyordu.

Duş alanına ulaştım, banyo kapısını neredeyse kapatacaktım ki iri bir el kapıyı çarparak geri çekti. Sırıltısı şeytani ya da bulaşıcı olarak değerlendirilebilirdi. Ben pis ve günahkâr olanı seçtim.

"Bir yere gideceğini mi sanıyorsun, tatlım?" diye hırladı.

"Nereye istersem, koca oğlan."

"Benim gözetimimde olmaz." Kolay bir çekişle beni bölgeden çıkardı ve sanki bir torba köpek mamasından daha hafifmişim gibi omzunun üzerinden fırlattı.

Tekmeledim ve yumruklarımı ona karşı savurdum ama henüz hiçbir yere gitmediğimi biliyordum. Daha önce de yaptığı gibi beni yatağın ortasına fırlattı, kullandığı güçle yatak başlığını duvara çarptı. Eğer yan odada birileri varsa, yakında kulakları çınlayacaktı. Biraz çağrışımlı eğlencenin nesi yanlıştı?

Kedi fare oyununa devam etme şansımız yoktu. İki saniye içinde beni dört ayak üzerine yatırdı, kot pantolonumu çözdü ve ıslak olmalarına rağmen yoğun malzemeyi yuvarlak hatlarımdan aşağı indirmeyi başardı.

Kalçalar. Vahşi aynı anda tangamı da yakalamayı başaramadıysa ne olayım. Ancak her ikisi de dizlerimin üzerine itildiğinde, onun elinden kurtulmak için çabalama şansım oldu.

İşe yaramadı çünkü parmaklarının arasından kayıp gitmeme izin vermedi. Ateşli, seksi, sert adamla ilgili her şeye lanet olsun.

Onları çekip çıkardığında nefes nefese kalmıştım. Bir erkeğin önünde çıplak olmak acemi birliğinden beri beni rahatsız etmemişti. Birliğimize, daha sonra cinsel taciz nedeniyle Deniz Piyadeleri'nden atılan, özellikle pis bir pislik atanmıştı.

Ama eğer bir düşman tarafından yakalanırsak, çıplaklığımızı bir zayıflık olarak kullanamayacaklarından emin olmak konusunda çok iyiydi.

Ancak böylesine ateşli bir adamın yanında kıyafetsiz olmak bambaşkaydı. Utanmıştım, yanaklarım yanıyordu. Bu uzun zamandır yaşadığım en garip duyuydu.

Belli ki heyecanlanmıştı, nefes alış verişini tamamen zorlaşmıştı. Sanırım bunu bir iltifat olarak kabul etmeliyim.

Yatağı tırmaladım. Belki de oyuna devam etmek için elimden geleni yapacağımı hissetmiş olacak ki, kolunu belimin altından geçirip beni yerimde tuttu. Hatta beni yataktan kaldırarak bir erkeklik puanı kanıtlamaya çalıştı. Bu fırsatı değerlendirerek onu tekmeledim ve ayağımın topunu sikine değdirmedim için rahat bir nefes aldım. Bir güzellik eserini incitmek istemedim.

Hemen bir barbar gibi homurdandı ve ben havadayken elini popoma vurarak beni şok etti. Ne yaptı?

Çok az şey bir anlığına bile olsa hızımı kesti, ama beni kötü küçük bir kızmışım gibi dövmeye devam ettiğinde ne düşünebildim ne de konuşabildim.

Belki yağsızdı ama başka bir şey yoktu. Kimdi bu adam ve kim olduğunu sanıyordu?

Bana bir çocukmuşum gibi davranarak çok iyi vakit geçiriyordu, birbiri ardına patlatmaya devam ederken kıs kıs gülüyordu. Sadece birkaç saniye olmuştu.

ve kıcım yanıyordu. Oturmanın nasıl bir his olduğunu sadece hayal edebiliyordum.

"Ah! Seni piç kurusu."

"Kötü dil." Sanki daha kötüsünü duymamış gibi bu iki kelimeyi söyledi. Ama bunları bir teşvik olarak kullandı ve kalın avucuyla dört vahşi vuruş yaptı. Belki de her şeye rağmen sikini hedef almalıydım.

Bana şaplak atarken beni yorgandan birkaç santim uzakta tutacak güce sahip olduğuna inanamıyordum. Her şey vahşi ve inanılmazdı.

Bilmemesi için Tanrı'ya dua ettiğim şey, hiç olmadığım kadar ıslak olduğum ve amımın derinliklerindeki yoğun zonklamadan dolayı nefes nefese kaldığımdı. Bilmesi ya da bilmemesi söz konusu değildi. Adama duyduğum ateşli özlemin tek bir kokusundan daha fazlasını topladım.

Kuru dudaklarımı yaladım, hâlâ yatağa uzanmaya çalışıyordum. Ama faydası olmadı. Ben bacaklarımı ona doğru tekmelerken o her bir yanağıma vurarak disiplin turuna devam etti. Acı ve zevkin birleşiminden neredeyse nefes nefese kalmıştım ve bacağına sıkıca tutunmuştum. Pozisyonumdan dolayı her yerimi görebildiğini biliyordum ve ıslaklığımın kotunu lekelediğinden emin olduğum için inledim.

Hızı yavaşladı ve beni nazikçe yatağa yatırmadan önce son birkaç sert vuruş yaptı. Ama hayır, gitmeme izin vermedi. En kısa zamanda ne yapacağımı biliyordu. Beni olduğum yerde tuttu ve botlarını tekmelediğini hissettim. Kolu belime dolanmışken bunu nasıl başardığını asla bilemeyeceğim ama beklentiyle nefes nefese kalmıştım.

Çok sessiz bir adamdı, ama uzun boylu, sessiz ve sert tipleri de severdim. Yaşayan en huysuz adam olsa bile tüm kategorilere uyuyordu. Ama bu sadece seksti. Onu bir daha asla görmeyecektim ve bu benim için sorun değildi. Hayatıma tek bir ipin bile bağlanmasına ihtiyacım yoktu. Belki de hiç.

Adam tamamen çıplak kaldığında, ki bu onun açısından biraz ustalık gerektiriyordu, kot pantolonunu görüş alanıma fırlatarak bana haber verdi. Bu ne bekleyebileceğimin açık bir göstergesiydi.

Yanılmışım, çok yanılmışım.

İri adam yarrağının tamamını içeri soktu, şaka yapmakla ya da yeterince ıslanıp ıslanmadığını anlamakla uğraşmadı. O bunu hissetmişti ve ben de öyleydim, yine de am kaslarım ona uyum sağlamak için mücadele etti. Şaftı büyük ve uzundu, o kadar kalındı ki dar kanalımı tamamen doldurdu. Ne diyeceğimi bilemiyorum, tekrar nefes almanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum.

O da bunu biliyordu, neredeyse sonuna çekip acımasız eylemi tekrarlarlarken hırıltıları karanlık ve uğursuzdu. Kolunu etrafımda tutmasına şaşırmıştım ama sanırım tam kontrolün onda olması gereken türden bir adamdı.

Bir ritim tutturup beni çılgın bir canavar gibi becerebilmek için kalçalarını pistonlarken tanınmaz sesler çıkarıyordum. Sıkı tutuşuna rağmen öne ve arkaya doğru savruluyordum, göğüslerim güçten sallanıyordu. Meme uçlarım ağrıyor, her kasım geriliyordu.

Adam sikişebiliyordu. Bu kesindi.

Belki de beni hazırlıksız yakalamak istiyordu. Hiçbir fikrim yoktu ama sikini sonuna kadar çıkardığında küçük bir kız gibi sızlandım.

Bildiğim bir sonraki şey, dizlerinin üzerindeydi ve bacaklarımı mümkün olduğunca ayırıyordu. Aletini diliyle değiştirdiğinde, farklı hislere kapıldım. Her yerim karıncalanıyordu, şimdi nefes nefese kalmıştım.

Birkaç saniye sonra hareketlerini yavaşlattı, ucunu klitorisimin etrafında döndürmeden önce yukarı ve aşağı yaladı. Nasıl bu kadar çabuk hassaslaşabildiğini bilmiyordum ama titrememe engel olamıyordum. Tutku ve kimya alışılmışın dışındaydı. Ham bir ihtiyaç varken kimin isimlere ya da kimliklere ihtiyacı vardı ki?

Ziyafete devam ederken gözlerimi kapattım, adam şaplak için yaptığı gibi gövdeyi yataktan kaldırdı. Sahip olduğum tek kontrol yataktan yukarı itmektir, sırtımı kavislendirirken biraz kıpırdandım.

Çıkardığı her ses gırtlaktan geliyordu. Sanki daha önce bir kadının tadına bakmamıştı ve yedinci cennetteydi. Beni havada tutmaya devam ederken birkaç parmağını dilinin yanına götürmeyi başardı. Bu bir çeşit yetenek ve güç gerektiriyordu.

"Aman Tanrım." Bir kez daha yatağı pençeleyerek tatlı bir nirvanaya doğru itildim. İnliyor muydum yoksa bir dizi çılgılık mı atıyordum hiçbir fikrim yoktu.

titreşimler içimi parçaladı. Hayatım boyunca bu kadar muhteşem bir şey hissetmemiştim. Dürüst olmak gerekirse sakalının beni nasıl tırmalamadığını düşünüyordum. Sana bu kadar inanılmaz bir zevk verilirken bunu kim yapardı?

Ne zaman öfkeyle yalayacağını biliyordu ama aynı zamanda orgazma yaklaştığımda yavaşlıyordu ve bu benim hayatımda çok nadir görülen bir şeydi. Yatağıma girmesine izin verdiğim çok az sayıdaki erkekten çok azı beni nasıl memnun edeceğini öğrenmek için zaman ayırmıştı. Bu adam bunu içgüdüsel olarak biliyordu. Zonklayan çekirdeğimde bir şeyler değişti ve kendimi daha fazla tutamayacağımı anladım.

"Evet. Evet. I..."

Ona beni neyin ya da nasıl uçurumun kenarına iteceğini söylememe gerek yoktu. Başparmağını göt deliğime soktu ve tek gereken buydu. Orgazm vahşi ve sıcaktı, her kas ve tendondan ateş ediyordu. Çılgılık atacak ya da nefes alacak zaman yoktu, zevk o kadar büyüktü. Ekstazi hiçbir zaman kelime dağarcığımanın bir parçası olmamıştı, ama o bunu başarmıştı.

Başım dönüyordu ve görüş alanımda yıldızlar uçuşuyordu, sonunda başımı eğdim ve bir hayvan gibi solumaktan başka bir şey yapmadım.

Sonunda günahkâr eylemlerine son verip ayakta durmaya başladığında yatağa yığıldım. Ama tahmin ettiğim gibi, benimle işi henüz bitmemişti. At kuyruğunu tasma olarak kullandı ve beni dört ayağımın üzerine çekti.

"Daha bitmedi."

Derin sesi tüm kemiklerimde yankılanıyor, hatta kulaklarımda çınlıyordu. Ama aptal çocuk beni asla bırakmamalıydı. Bıraktığı anda son bir enerji patlaması yaşadım ve yataktan diğer tarafa doğru sıçradım.

Çevik bir adama hayran kaldım. Bir kez daha, sadece birkaç saniyelik bir gecikmeyle duvara doğru itildim. Bu sefer şaftını derinlere soktu. Açı değişimi mükemmeldi. Bacaklarımı ona sıkıca sarmıştım, her zaman yaptığım gibi onun sertliğinin her saniyesini seviyordum.

Tırnaklarımı omuzlarına geçirdiğimde daha da geniş sırttı. Gözleri o kadar derindi ki loş ışıktaki büyülenmiş ve eskisinden daha fazla tahrik olmuşum. Eğer onun ruhuna bir bakış atıyorsam, bunu fark ettiği anda kapatacağını hissediyordum.

Vahşi sikiş devam etti, duvardaki her resim sarsıldı. Tüylü bebeğimden hafif bir havlama duydum, uyurken istenmeyen gürültüye karşı her zamanki tepkisi.

Saniyeler dakikalara dönüştükçe, onun azmi ve dayanıklılığı karşısında daha fazla şok oldum. Keşke bu lezzetli an devam edebilseydi. Her darbede, her acımasız itişte aramızdaki bağ daha da derinleşiyordu.

Fiziksel olarak.

Başka bir şey yoktu ve bunu onun gözlerinde de gördüm.

En azından bunun başka bir anlama geldiğini düşünmeyecek kadar iyi .

Aynı sayfadaydık.

Birlikte geçirdiğimiz zamanın ve bu inanılmaz fırtınalı gecenin sonraki birkaç saniyesinde elektriklenmeye devam ettik. Titreşimler güçlü ve sarsılmazdı, ikimiz de zorlukla nefes alıyorduk.

Gerginleştiğini hissettim, tüm vücudu kaskatı kesilmişti.

Benimki doğrudan kendinden geçmeye başlamıştı ama doğru zamanda am kaslarımı sıkmayı başarmıştım.

Pepper'ı gururlandıracak bir dizi homurtu çıkardı, ama ondan sonra, sonunda ağrıyan amımın derinliklerine patladığı gerçeğine neredeyse hiç dikkat etmedim. Kendimi saf nirvanada hissediyordum, tüm sistemimde bir başka doruk noktası daha yaşıyordum.

Şimdi değerli bir mücevher bulduğum küçük çöplükte durduğum için şükrediyordum.

Hayatımın geri kalanını kapatmama izin veriyor.

BÖLÜM 5

S *hephard*

Her zaman taktığım dalgıç saatine baktım ve yüzümü buruşturdum. Geç olmuştu ama yağmur gecenin bir yarısı durduğu için sürücüyü suçlayamazdım.

Son yirmi dört saat içinde olan diğer her şey gibi kayalık araba yolunun sonunda rölantide gitmek de benim tarzım değildi. Bir yabancıyla yatmışım. Evet, bu benim tarzımdı ama uzun zamandır değil. Onunla yatağa girmiştim ama belki otuz dakika sonra çıkmışım. Asi bir aşk ilişkisine girmemiştik. Sadece seks yapmıştık.

Çok iyi seks. Bunu söyleyebilirdim ama ben onun adını öğrenmemiştim, o da benimkini sormamıştı. Benim hoşuma giden de buydu.

Ama uzun araba yolunun dibinde oturmak beni çileden çıkarıyordu. Hayatıma geri dönebilmek için bu zorunlu aile toplantısını bir an önce bitirmek istiyordum.

Olduğu gibi.

Gittiğim hayali yolda bir sonraki dönüş hakkında hiçbir fikrim olmadan, küçük dairemde oturup tüm hayatımın gidişatına öfkeleniyordum. Orada burada tefek işler. Banka hesaplarımda çalışmama gerek kalmayacak kadar para vardı.

hayatımın geri kalanı için. Bir tekne satın alıp dünyayı dolaşmayı düşündüm. Bu şekilde çok yalnız kalabilirdim. Çok üzgün bir bok çuvalıydım. İç çekerek freni bıraktım ve garaj yoluna yöneldim.

Fox ailesi tuhaf bir gruptu. Aramızdaki yakınlık eksikliği için babamı suçladığımı itiraf etmeliyim. Birlikte büyümek için zor bir adamdı, beklentileri genellikle sert ve ulaşılamazdı. Üç çocuğu da tam onun istediği gibi olmuştu.

Kendisinin yürüyen, konuşan karbon kopyaları. Askeri kariyeri mükemmeldi, övgüler kışından geliyordu. Ama sivil hayatın gardını düşürmek anlamına geldiğini asla kabul etmemişti. Silah kullanma becerilerini güvenlik işlerine de taşımış, çeşitli ünlüleri ve politikacıları korumuştı.

Bilmeme izin verilen tek şey buydu. Artık geçmişi hakkında hiç konuşmuyordu. Ben küçükken haftalarca, hatta aylarca evde olmazdı. Annemiz tam bir azizeydi. Bir şekilde şehrili hayatımıza son vermiştik, ailem bizi ülkenin öbür ucuna, dağlara taşımıştı. Her dakikasından nefret etmişim, en azından başlarda.

Yıllar sonra, annem ve babam çiftliklerini bankanın neredeyse haczedeceği bir fiyata satmışlardı. Her nasılsa, kardeşlerim ve benim soru sormamıza asla izin verilmedi, sadece çok güzel, büyük bir A tipi dağ kulübesini değil, aynı zamanda neredeyse sekiz yıl önce tatil köyünü de satın almayı başarmışlardı. İhtiyaç duyulan tadilatlarla ilgili hikayeleri dinlemekle ilgilenmemiştim ve parayı nasıl bulduklarını da kesinlikle sormamışım.

Babamın nazık kişiliği sayesinde yatırımcıları da kendisiyle birlikte bu işe girmeye ikna ettiğini varsayabilirdim. Jagger'dan duyduğum kadarıyla, bu süre zarfında yaptığımız kısa telefon görüşmelerinde, tatil köyünü bir destinasyon noktası haline getirmeyi çok iyi başarmışlardı.

Sözde kasabanın gelirini, moralini ve her yıl gelen turist sayısını artırmıştı. bu kadardı. Bugün, o günkü kadar umurumda değildi. Ve kesinlikle iki kardeşimi görme havasında değildim. Aramız pek iyi değildi. Bunu anlatmanın süslü bir yolu yoktu.

Jagger'ın gece önceki çağrısı bana bunu hatırlattı.

Ancak hem annem hem de babam ısrarcıydı. Jagger'ın neredeyse bir hafta önce bıraktığı mesajdan sonra nihayet babamdan gelen sesli mesajı dinlemiştim. Hayatımda ne olup bittiğinin bir önemi yoktu. Bir saatimi ayırıp gidebilirdim.

Diğerleri beklendiği gibi çoktan gelmişlerdi ve muhtemelen geç kaldığım için homurdanıyorlardı. Her zamanki gibi. Babam da böyle söylerdi. Buna güvenebilirdim.

Üzerinde pek düşünmediğim şey, iki erkek kardeşimin de askeri görevlerinden ayrıldıktan sonra benimkine benzer işlere girmiş olmalarıydı. Benzerlikler üzerine dertleşmemiştik. Onların pozisyonları da gizlilikle örtülüyken, tek bir işi reddetmeye çalıştığımda amirim tarafından yüzüme fırlatılmıştı. Onlardan birini kullanmayı teklif etmişti, onlara aldıkları ücretten daha fazlasını ödeyerek.

Belki de bu yüzden kardeşlerime karşı böyle bir düşmanlık besliyordum. Dürüst olmak gerekirse bilmiyordum ve bunu düşünecek kadar önemsememiştim.

Bu toplantının diğer bir yönü de babamın, bir zamanlar son derece saygın ve madalyalı askerler olan oğullarının birer serseriye dönüştüğünü düşünmesiydi. Geçmişim ve yaptığım seçimler nedeniyle yaşadıklarım hakkında asla konuşamazdım. İki erkek kardeşim için de aynı şeyden şüpheleniyordum. Çoğunlukla var olmayan hayatlar uydurmuştuk.

Hatta hiçbirimizin sonsuza dek mutlu olamadığı çirkin gerçeği de benzerdi. Gerekli aldatmacamız, şenlikli bir aile toplantısı için uygun olmazdı.

Derin bir nefes aldım ve kamyonetimden çıktım, parmaklarımı asi sakallarımda gezdirdim. Son birkaç aydır tıraş olmaya zahmet etmemiştim. Neden şimdi başlayayım ki? Sert görünüşüm seksi kadını kesinlikle hiç rahatsız etmemişti. Neredeyse çalacak olmama rağmen kapıyı çalmaya etmedim. Annem ne zaman ziyaret etmek istesek buranın bizim de evimiz olduğu konusunda ısrar ederdi. Neredeyse on beş yıldır onların sahip olduğu evlerden ve bakımlarından uzak kalmıştık. Neden geri dönelim ki?

Bir aile olmayı nasıl öğrenebiliriz ki?

İçeri girdiğimde iç mekânın ne kadar güzel olduğunu fark ettim. Maksimum ılık sağılayan geniş pencereleri olan tipik bir A-çerçevesiydi. Yüksek

Tavanlar ve ahşap kirişler ve arka planda Shenandoah Dağları, burası mükemmel bir resim olarak kabul edilebilir. Yine de babamın burayı Montana'da tutmak için neden daha fazla mücadele etmediğini hep merak etmişimdir.

Kendince sebepleri vardı.

Bunu ben de sormadım.

Sesler duydum ve nefesimi içime çektim. Bu işi bitirsem iyi olacak.

Aile tarzı oda evin arka kısmının büyük bir bölümünü kaplıyordu. Tavandan tabana taş şömine, iki kanepe ve sandalye takımı ve bir uçtaki bar ile oda büyük partiler için kullanılabilirdi. Babam beni ilk fark edene kadar odaya iki adım kadar yaklaşmışım.

"Şey. Ben de gelmeyeceğini düşünmeye başlamışım. Her zamanki gibi geç kaldın," dedi huysuzca.

"Dexter!" diye tısladı annem. "Bugün bunu yapmayacaksın. Biz bir aileyiz. Bunu unutmayacaksın. Yoksa."

Annemin dördümüzü de susturmak için bir yolu vardı. İki kardeşime bakarak yaklaştım. Onların da yüzlerinde hoş bir ifade yoktu. Jagger ve Hunter'ın hayatlarında neler olup bittiğini bilmesem de, aile toplantılarından en az benim kadar nefret ettiklerini anlayacak kadar bilgim vardı.

İçmeye başlamak için çok mu erken bir saatti?

Ben bile hayatımdan uzaklaşmaya bu kadar bağımlı değildim. Eve gitmek zorundaydım.

"Merhaba anne. Seni gördüğüme sevindim. Evet. Her zamanki gibi geç kaldım, babalık. İlgilenmem gereken büyük bir inşaat projesi vardı." Yalanı devam ettirebilirim. "Neden şu toplantıyı başlatmıyoruz?" Çok konuşan biri değildim ve kelimeleri de küçümsemezdim. Bu ailede değil.

"İşte kardeşimiz yine gidiyor," dedi Jagger sıkılmış dişlerinin arasından. Hunter bana bakıyordu ve bunun kıskançlıktan mı yoksa nefretten mi kaynaklandığını asla bilemedim. "Bay Her Şeyi Bilen."

Jagger'ın omzunda da benimki gibi bir kaya vardı. Görünüşümüz ve zorluklarla başa çıkma şeklimiz birbirine çok benziyordu. Onun da benim gibi içinin boş olduğunu söyleyebilirdim.

Neredeyse yakın olmayı dileyecektim. Ama hiçbir zaman Hallmark tarzı bir aile olmamıştık. Evet, beynimin ön lobu bunun babamızın bize sert davranmasından kaynaklandığını söylüyordu. Normal bir sertlik de değildi. Hata yaparsak ayrıcalıklarımızı elimizden almazdı ama acımasızdı. Sadece bilmiyordum.

Babam acı acı güldü. O ve ben kesinlikle anlaşılamıyorduk ve hiç anlaşılamamıştık. Aklıma gelen tek bir neden yoktu ama bu o kadar uzun süredir devam ediyordu ki belki de anıları unutmuştum.

"Kes şunu," diye yalvardı annem ve sesi son duyduğumdan daha farklıydı. Gözlerinde yaş mı vardı? "Bu çok önemli. Burada olmak istemediğinizi biliyorum ve sizi özlediğim için bu beni üzüyor. özlüyorum. Yoğun hayatlarınız var ama bizim de öyle. Hiç aramadınız. Tatil köyüne yardım edip edemeyeceğinizi hiç sormadınız. Burası ve otelin kendisi için ne kadar çok saat harcadığımızı bilemezsiniz. Saatlerce çalıştık. Geceleri. Hafta sonları. Umurunuzda bile olmadı. Artık dinleyeceksin. Lanet olsun. Dördünüzden de hiçbir şey istemiyorum çünkü talep ettiğim hiçbir şey önemli değilmiş gibi davranıyorsunuz. Bu önemli."

Sözleri ve üzüntüsü yüksek tavanda bile yankılanıyordu. Annemiz yıllar boyunca öfke nöbetlerimize ve nefretimize katlanmış, aileyi bir arada tutmak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Her bayramda. Her doğum gününde.

gelmiştik.

"O haklı," dedim. Onun için barış yapmaya çalışmıyordum ama annemiz bir melekti. "Bunu ikisine de borçluyuz."

En azından bu onu yatıştırmış gibi görünüyordu ama hâlâ ellerini

ovuşturuyordu. "Umurlarında bile değil Sally," dedi babam huysuzca.

"Sakın bunu yapma. Hayır. Bunu mahvetmene izin vermeyeceğim. Sadece konuş. Onlar senin oğulların. Lanet olsun." Arkasını döndü, belli ki daha da üzgündü.

Onu gördüğümde daha fazla.

Kardeşlerime baktım, ikisinin de yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Devam et, babalık," dedi Hunter. En azından sesinde bir çekişme yoktu. Daha mutlu olan oydu, her zaman gülümseyen çocuk. Ne kadar değiştiğini ilk kez bugün fark ettim. Beni en çok şaşırtan şey gözlerindeki karanlıktı. Bunu daha önce hiç görmemiştim.

Babam uzun zamandır görmediğim kadar rahatsız görünüyordu. Benim gibi o da hiçbir zaman çok konuşan biri olmamıştı ama zor zamanlar geçiriyordu.

"Dexter," diye teşvik etti annem.

"İşin özü şu çocuklar. Üçünüze de tesisi teklif ya da satacağım. , gelirden bir kuruş bile alamazsınız. Bu basit. Teklifimi kabul ederseniz, yükümlülüğünüz bir yıl olacak. Mirasınızı kabul etme ihtimalinize karşı avukatıma hazırlattığım sözleşmeyi imzalamanızdan itibaren bir yıl."

Annem iç çekti.

Üçümüz de birkaç saniye boyunca söylediklerinin ciddiyetini anlayamadık. Önce Jagger güldü.

Bir yıl. Bu daha çok hapis cezası gibiydi.

"Nasıl bir kâr olabilir ki baba?" diye sordu. "Kötü iş yönetimin yüzünden yine mi iflas ediyorsun?"

Başımı sallayarak ona sert bir bakış attım. Bundan fazlası vardı. Bunu hissediyordum. "Neden babamızın oldukça ilginç talebini açıklamasına izin vermiyorsunuz?" Kulağa öyle . Neden hayatımı bırakıp tahammül edemediğim iki adamla birlikte bir tatil köyü işletmek isteyeyim ki?

"Para kazanıyoruz. Babanız övünmek istemiyor, bu yüzden tüm mali tabloları getirdim ve içinizden biri defterlerle oynandığını söylemeye cüret etmeden önce, her yıl denetimden geçtik. Her yıl. Milyonlarca dolar değerindeyiz ve işimiz giderek büyüyor. Siz çocukların hayatlarında elle tutulur bir şeyler olmasını istiyoruz."

Dosyayı uzatıyordu ve onu alan Hunter oldu. Havadaki ortak

şokumuzu hissettim. Ciddi miydi?

"O haklı. Hayatınızda bir değişiklik yapmak için onurlu bir şey yapabilirsiniz. Üçünüz de ne olmak için saygın işlerinizi bıraktınız?" Babamın keyfi yerindeydi. "İnşaat işçisi," diye hırladı bana ters ters bakarak. Jagger'a, "Ticari müteahhitlikte lanet olası kalitesiz bir iş," dedi. "Ve sen," diye tısladı Hunter'a. "Tanıdığım herkesten daha fazla satış işi yaptın. Arabalar. Kamp arabaları. Sigorta. Sırada ne var, Avon mu?"

"Kes şunu," diye yalvardı annem.

"Bu kadar," diye tısladı Jagger. "Ben ."

Hunter dosyayı ona uzatırken "Dur," diye tısladı. Jagger'ın gözleri kocaman açıldığında merakım daha da arttı. "Sadece durun. durun. Bu lanet tartışmayı bitirelim. Nokta."

Şok anıktı. Finansal tabloları birkaç saniyeden daha uzun süre incelemem gerekse de, eğer okuduklarım doğruysa, tatil köyüyle yaptıkları şey mucizevi olmaktan başka bir şey değildi. Babamdan anneme baktım, saçmalıklarını ayıklamaya çalışıyordum. Bize söylemediği neydi?

"Anlamıyorum. Emekli mi oluyorsun? Bu kadar mı?"

Sorum ilk başta duyulmaz gibi gelmişti ama annemle babamın birbirlerine bakışlarını fark ettim. Haklıydım. Bundan fazlası vardı.

"Biraz zaman ayırmak istiyoruz. Seyahat etmek. Anlıyor musun?" Annemin gözlerindeki kederli bakış endişe vericiydi.

"Pekâlâ, neden üçümüzü bir kenara bırakıp herhangi birimizin bu tesisi işletmek isteyeceğini düşünüyorsun?" Hunter daha sakindi, bu da şu noktada iyi bir şeydi.

Babamın yüzü kızarmıştı ama bu kızgınlıktan kaynaklanmıyordu.

"Shephard'ın tesisi işletebileceğini, Jagger'ın da muhasebe ve ofis yönetimini halledebileceğini düşündük. Ve Hunter, satış konusunda iyi olduğun için şaraphane ve restoranı sen idare edebilirsin. Yeteneklerine mükemmel bir şekilde uyuyor." Annem şimdi resmen ışıldıyordu.

Ve umutlu.

Üçümüzün de şok olduğu belliydi. Hatta birbirimize baktık, hiçbirimiz nasıl cevap vereceğimizden emin değildik. Asla işe yaramayacaktı ama milyonlarca dolarlık payımızı vermek... Ne düşünüyordum ki? Para umurumda bile değildi.

"Görüyorsun ya, Sally. Tıpkı sana söylediğim gibi değersizler," diye homurdandı Pops.

"Lanet olsun," diye hırladı Jagger. "Aynı eski bok. Bu sefer ben gidiyorum. İyi satışlar."

"Lanet ," diye arkasından seslendi Hunter. "Böyle kaçıp gitme."

"Bırak gitsin," dedim ona. "Bunu zaten yapamayız. Babam haklı. Biz değersiziz." Şimdi gülüyordum.

"Hayır!" Annem hiç bağırılmazdı. Gerçekten bağırılmazdı. Nazik ve kibardı, şefkatli ve besleyiciydi. Ama şu anda hepimize çok kızgındı. Ama aynı zamanda dehşete düşmüştü. "Anlamıyorsunuz. Babanız ölümcül kanser hastası ve altı aydan az ömrü kaldı."

Haberler beklediğim gibi değildi. Hem de hiç.

Açıkçası ben de nasıl tepki vereceğimden emin değildim. Hiçbir zaman, hiçbir koşulda sıcak bir insan olarak görülmemiştim.

Üçümüz de askeri eğitim almıştık, her birimiz farklı branşlarda. Üçümüz de operasyonlarımızdan ayrıldıktan sonra paralı askerlik yolunu izledik. Ve üçümüz de hasarlı ruhlardık. Bu noktada insanlarla iyi geçineceğimizden tam olarak emin değildim. Hayatlarımızın çoğunu düşman hatlarının gerisinde ya da görevlerimizi tamamlamak için tamamen kendi başımıza geçirmiştik.

Paylaştığımız benzerlik buydu.

Yaklaştım ve hıçkırarak ağlayan annemi kollarıma aldım. "Özür dilerim anne. Keşke bilseydim." En azından durmuş ve arkasını dönmüş olan Jagger'a bakıyordum.

İki kardeşim de nihayet döndüğünde tek yapabildiğim iç çekmek

oldu. "Emin misin?" Hunter sordu.

"Evet," dedi babalık sonunda dişlerini sıkarak. "Haftalardır iğne yastığından başka bir şey değilim. Yapabilecekleri hiçbir şey yok. Eminim sevinmişsinizdir." Güldü ve barına doğru yürüdü.

Dört içki hazırladığını fark ettim. Beş değil. Her zamanki gibi.

Kızmaya hakkım yoktu ama bunca yaşanmışlıktan sonra böyle hissetmemek de mümkün değildi. "Ne zaman karar vermemiz gerekiyor?"

"Bugün. Gitmeden önce." Babam taleplerinde çok netti. Kimseye avantaj sağlayacak türden bir adam değildi.

Ya da bu konuda zaman.

Konuşmadan anladığım daha çok satır aralarını okumakla ilgiliydi. Babam biz büyürken hiç duygusal olmamıştı. Öfke ya da hayal kırıklığı dışında duygularını nadiren gösterirdi. Ama gözlerindeki perili bakışı fark ettim. Belki de hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez korkuyordu.

Normalde umurumda olmazdı, son görüşmemiz yetişkin hayatım boyunca yaşadığım en kötü görüşmelerden biriydi ama içimde bir merhamet duygusundan daha fazlası vardı. Hiç merhametim kalmadığını bile bilmiyordum. Benim öldürdüğüm kadar çok insan , herhangi bir duyguyu kaybetmek zorunda kalıyordunuz, yoksa hayatta kalamazdınız.

Büyük kardeş. Diğer ikisinin örnek alması gereken kişi. Uzun zamandır o adam olamamıştım. Annemi çok sevmeme rağmen aileme bir şey borçlu olduğuma hiç inanmamıştım ama en azından erkekler arasında bir sohbet başlatabilirdim. Karar verdiğimiz şey başka bir şeydi. Kardeşlerimi kontrol edemiyordum, etmek de istemiyordum.

Ve bu kadar yakın bir yerde yaşama düşüncesi hiçbir şekilde kabul edilebilir değildi. "Yani konuşuyoruz. Bu bir bok ifade etmiyor," dedim tüm gruba.

Ne kadar üzücü. İçimdeki adamın büyük bir yüzdesi hâlâ çekip gitmeye hazırken annem bana sonsuza dek minnettar bir şekilde baktı.

Ne kadar berbat bir aileydik.

"Önce şu lanet içkiye ihtiyacım var."

Hunter bir şovmen olarak görülse bile Jagger her zaman üçümüz arasında en dramatik olanımızdı. Ben götün tekiydim. Böyle olması hoşuma gidiyordu.

"Evet, ben de," dedi Hunter ona.

Bana son kez aynı odada bulunduğumuz zamanki gibi nefret ve tanımlayamadığım bir duygu karışımıyla bakan babama baktım. Ancak o zaman dışarı çıktım. Belki de kuma kalın yerleştiriyordum.

Babam onları barın üzerine bıraktı ve kendi barını alıp odanın diğer tarafına geçti.

Güverte, evin içindeki ve üzerindeki diğer her şey gibi nefes kesiciydi, etrafını saran etkisi sanki havada süzülüyormuş gibi görünüyordu. Dağlar tam karşınızdaydı, Doğa Ana'nın görkemli başyapıtları. Hepsi karla kaplı ve maceraya hazırdı. Bunu Virginia'da görmek garipti ama Ekim sonuydu ve eyaletin batı kesimini vuran garip bir soğuk hava dalgası vardı. Küresel ısınmanın bir başka etkisi, şüphesiz.

Ama eminim turist ticareti için iyi olmuştur.

Hunter mesafesini korumasına rağmen yanımda durdu. Sessiz kaldık, sadece temiz havayı içimize çekiyorduk.

Üçümüz arasında en sorunlu olanın o olduğunu söyleyebilirdim ki bu da onun kişiliğine uyuyordu. "Sence babam gerçekten ölüyor mu?"

Soru sorulduktan sonra gülmem ne kadar kaba biri olduğumu gösteriyordu. "Annemin yıkılmış olmasından başka ne söyleyebilirim bilmiyorum. Tahminimce durumunu gizli tutmak için elinden geleni yaptı."

"Evet, haklısın. Babam hep Süpermen'miş gibi davranırdı." Acı acı güldü.

"Daha çok bir filmdeki kötü adamı

seçmek gibi." "Ondan hep nefret ettin."

"Öyle mi?" Tısladım. "Kendimce sebeplerim vardı." Ve vardı da. En kötü cezalar ve katı kurallar en büyük oğula verilirdi. Belki de bu yüzden her şeye duygusuzca yaklaşan bir pisliktim. Sızlanmanın ya da ağlamanın sadece kemerle sonuçlandığını öğrenmiştim. Siktir et onu.

"Jagger ve ben senin yaptığını biliyoruz. Bu konuda hiç konuşmadık ama biliyorduk."

Bunu itiraf ettiğini duymak garipti. Ona bakmaya zahmet etmedim. Sesindeki suçluluk duygusunu duyabiliyordum.

"Babam bizi ne tür bir pisliğin içine düşürdü?" Jagger'ın sesinde hâlâ her zamanki gerginlik vardı. Ellerimize içkilerimizi tutuşturduktan sonra köşeyi dönmeden güvertenin mümkün olan en uzak bölümüne doğru ilerledi.

"Gerçek bir anlaşma," diye başardım.

"Ya da büyük bir aldatmaca," dedi Jagger, iyi huylu bir şekilde gülerek.

Hunter, "Siz ikiniz gerçek birer pisliksiniz," diye bağırdı. "Babam ölüyor ve bizden yardım istedi. Ve eğer hatırlamıyorsanız, bir şey yapmak için birinden yardım istemek onun uzmanlık alanı değildir."

"Bizimki de değil." Benim homurdanmam da Jagger'ın şakası kadar sertti.

Üçümüz de iç çektik, kişiliklerimizin gerektirdiği ölçüde yansıtıcı olduk.

"Ya teklifini kabul edersek?" Hunter'ın sesi utangaçtı. Jagger'ın

kahkahası neredeyse manyakçaydı. "Ve bu fare deliğinde mi

yaşayacağız?"

Hunter'ın onu yumruklayacağından emindim. Baskın olmayan kolunu geri çekerek Jagger'a doğru dört uzun adım attı. Gerçi adam isterse iki elini de kullanabilirdi. Aynı zamanda bir boksördü.

Jagger sinirlendi.

Şimdi güldüm. "İkiniz de saçmalamayı kesin. Bunu yetişkinler gibi ve potansiyel iş ortakları gibi tartışmalıyız. Olmayacağına karar verirsek, o zaman satıştan ya da bir kuruş bile alamamaktan şikâyet etmeye hakkımız olmaz."

"Yaşlı piç. O da bunu tercih ederdi. O zaman mezara her zavallı kuruşuyla gidebilirdi."

Belki de Jagger'ın ne kadar acımasız olduğunu hiç fark etmemiştim.

Hunter başını sallıyordu. "Haklısın. İkinizden birinin yakınında yaşama düşüncesi bile tüylerimi diken diken ediyor. Eziksiniz."

"Oh, peki ne? Son görevi berbat edip tüm o masum insanların öldürülmesine izin verdiğinden beri çok mu iyi gidiyorsun?" Jagger ona fırlattı. Protokolü çiğneyerek notları karşılaştırdıkları belliydi.

Artık Jagger'dan bıkmıştım. Yüzüne bakan, gömleğini yumruklayan ve onu botlarının parmak uçlarına sürükleyen bendim. "Beni dinle. Hunter tıpkı ikimizin de yaptığı gibi emirleri uyguluyordu. İşi o berbat etmedi. Üstleri batırdı. O yüzden boğazına yumruğumu yemek istemiyorsan kapa çenenin. Anladın mı?"

Jagger benim patlamalarım alışık değildi. Uzun zamandır bu kadar duygusal olmamıştım. Bu benim ve durum hakkında ne söylüyordu? Öğrenmek istediğimden emin değildim.

"Tamam," diye kabul etti Jagger. "Nasıl istersen olsun." Her zaman sert adam.

Hunter güvertede volta atıyordu. "Bu tesis nasıl bu kadar başarılı oldu?"

"Çünkü biz bakmazken bir sürü yıl geçti." Birinden diğerine baktım. Gerçek buydu.

"Peki ne öneriyorsun, ağabey?" Jagger her zamanki gibi öfkeli ve meydan okuyucuydu.

Ne önerdiğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. İnsanlarla etkileşime girmem gereken bir ortamda çalışmak zorunda kalma düşüncesini hazmedemiyordum. Bununla birlikte, buranın bilinmeyen bir alıcıya gitmesi, belki de parçalanması fikrinden de hoşlanmıyordum. "İşler kurtarıldı. Diğerleri yaratıldı."

"mı?" Hunter şaşırmış görünüyordu.

"Kahretsin, bilmiyorum. Bildiğim tek şey tatil köyünün iyi durumda olduğu. Kazanılacak çok para var."

Jagger başını salladı. "Yani bir yıllığına alıyoruz ve parayla kaçıyoruz."

"Onun gibi bir şey."

Duygusuz ve soğuk, ama en azından bizi kancadan kurtaracaktı.

Hunter volta atmayı bırakıp yaklaştı. "Bak. Babam pisliğin teki ama haklı. Yılın üçüncü çıkmaz işindeyim ve hiç umursamayan insanlara kullanılmış araba satmaktan gurur duymuyorum. Ben sadece... Yeniden tutkuyu bulmak istedim ama yapamıyorum."

Jagger, "Kendini suçluluk duygusundan kurtarmak istedin," diye meydan okudu.

"Yeter. İkiniz de. Bu annemiz için önemli. Babamın ne istediği umurumda değil ama onu önemsiyorum. Tüm hayatı boyunca olduğu gibi acı çekiyor."

"Doğru." Hunter yarı fısıltıyla konuşuyordu. "Bir yıl idare edebilirim. Ondan sonrasını kim bilir."

"Ya da umursamaz." Jagger içkisinden kocaman bir yudum aldı.

"Ya bunu birlikte yaparız ya da bu iş yürümez," dedim onlara. "Karar verin."

Aramızdaki sessizlik her zamanki gibi gergindi. Hunter daha inançlı bir sesle, "Peki," dedi.

Başımı salladım ve dikkatimi Jagger'a çevirdim. Joker. Ondan nefret etmek istiyordum ama adama her zaman hayranlık duymuştum. Öldürmelerin, çok sayıda can kaybının onu rahatsız etmesine asla izin vermiyor gibiydi. Buna imreniyordum. Onların yüzlerini görmeden gözlerimi kapatmak zorlaşmıştı.

Bu, öldürmeye meyilli sert bir denizci hakkında ne söylüyordu?

"Yapacağım ama bundan mutlu olmayacağım." Jagger bu sözlerle eve doğru hışımla yürüdü.

Belki bu yanlış bir karardı ama gerçekten kaybedecek neyimiz vardı ki?

BÖLÜM 6

*D*enise

Turistler tüm güçleriyle dışarıdaydı, Ekim sonunun serin havası onlara canlı renklerdeki yapraklar ve nefeslerinde donla birlikte karın ipucu ile çarpıcı bir zemin sağlıyordu. Bu, bir dağa tırmanmakla hiç işi olmayan insanların da dahil olduğu mega yürüyüş sezonuydu. Ya da hafif bir yamaçta.

Döndüğümden bu yana geçen iki gün içinde, o anda görevde olan diğer park korucusu ve ben dört kişilik bir grubu ve iki ayrı yürüyüşçüyü kurtardık. İkisi gerçekten tehlikedeydi ve ikisi de içinde bulundukları duruma gülüyordu.

Aptal herifler.

Kemiklerim yorulmuştu ve elimde iyi bir kitap ve uzun bir kadeh şarapla sakin bir gece geçirmeye can atıyordum. Pepper yemeğini bitirdi ve bana bakarken ofladı. Keyifsiz olduğumu anlayabiliyordu. Seksi bir yabancıyla geçirdiğim geceden beri öyleydim. Bu benim tipik davranışım değildi. Pişmanlık mı? Pek değil, ama nedenlerimi sorguluyordum.

Erkeklerden uzak durmaya yemin etmiştim ama onu birden fazla kez hayal etmiştim. Belki de bir ruh temizliğine ihtiyacım vardı.

Tam oturacaktım ki telefonum çaldı. Hayır. Açmayacaktım. Cevap vermeyecektim. Bu benim özel zamanımdı ve kimse karışmayacaktı.

Zil sesi beşten sonra kesildi ve başımı salladım. Hala dolandırıcılardan payıma düşeni alıyordum. Ben de buna alışmıştım.

Şarabı masaya koyduktan sonra kükreyen ateşe baktım. En azından sezon için yeterince odunum vardı. Telefon yine çılmazsa lanetleneceğim. Bu da böyle? Park korucularının kurallarına ve onuruma göre günde yirmi dört saat görevde olmam gerekiyordu. Genellikle akşam karanlığından sonra pek bir şey olmazdı. Neyse ki. Ama her zaman gölgelerde gizlenen olaylar vardı.

Başka seçeneğim olmadığı için masadan telefonumu aldım ve patronumun numarasına baktım. Kahretsin. "Greg. Bir sorun mu var?" Greg Young iki farklı park koruculuğu hizmetinde daha çalışmış, oldukça deneyimli biriydi. Yaşı ilerliyordu ama bu onun becerilerini ya da itibarını kesinlikle azaltmıyordu.

Ne yazık ki, tek bir hata yüzünden bu özel göreve gönderilmişti. Yeri bilerek seçmiştim. O seçmemişti.

"Evet, öyle diyebilirim. Bir ceset daha."

Suçlulardan payımıza düşeni aldık, gerçi işe başladığımdan beri sadece bir kaçak banka soyguncusuyla uğraşmak zorunda kalmıştım. Ancak süslenmiş olduklarından şüphelensem bile insanın tüylerini diken diken edebilecek hikâyeler duymuştum. Bununla birlikte, iki ay önce iz sürerken parçalanmış bir kurban bulan şanslı kişi ben olmuştum. Yaz sıcağı, çeşitli yaratıklar da dahil olmak üzere çok kötü etkilemişti.

Adli tabip bile kurbanın ölüm zamanını ve gerçek ölüm nedenini belirlemede zorlanmıştı. Otuzlu yaşlarında bir erkek olması dışında çok az şey biliniyordu. Hırpalanmış, muhtemelen parçalanmadan önce dövülmüştü. Ama inandığım kadarıyla bir bıçak kullanılmıştı ve bu da bir cinayete işaret ediyordu. Bir başka yetenekli kişi olan Maggie Danners da şüphelerini dile getirmiş olsa da, bunun bir hayvan olayı olduğuna karar vermesi için baskı görmüştü.

Greg bana durumu açıklayana kadar neredeyse sinirlenecektim. Bir cinayet soruşturması perde arkasında sessizce devam edebilirdi. Bunu önceki hayatımdan biliyordum. İlk öfkelenmemde hesaba katmadığım şey, herhangi bir bilginin sızdırılmasıyla ne kadar büyük bir histeri yaratılabileceğiydi. İşler kaybedilebilirdi. Hoşuma gitmemişti ama geri adım atmıştım.

Şimdi de bu.

İçgüdülerim zaten fazla mesai yapıyordu. Konunun kapanmasına izin vermemeliydim.

"Nerede?"

"Tanner Ridge. Onu bir yürüyüşçü bulmuş. Sen yakınsın. Oraya çıkabilir misin? Adli tıp ekibi başka bir görevde ve cesetle bir saatten önce ilgilenemezler."

Park bekçilerimizden biri balayına gittiği için kaleyi Cane Williams ve ben koruyorduk. Çeviri, Cane'in muhtemelen arkadaşlarıyla bir barda olduğu anlamına geliyordu ki bunu oldukça sık yapıyordu. O ve ben tamamen farklı bir iş ahlakına sahiptik. Belki de dedektiflikle yaşayıp nefes aldığım içindir.

"Elbette. Oraya gideceğim."

"Koordinatları sana mesaj atarım," dedi. O da durumdan memnun değildi. Bunu sesinden anlayabiliyordum.

Bu gece, bu boktan nefret ettiğim gecelerden biriydi, ancak bir şehir dedektifinin gerektirdiği ağır iş yükünden dolayı kemik yorgunluğuyla son işimden ayrılmak zorunda kaldıktan sonra yeni bir macera için can atıyordum. Arama ve kurtarma ödüllendirici bir fırsattı ama aksiyon için yaşıyordum. "Ne bulduğumu sana haber veririm." Telefonu kapattıktan sonra olduğum yerde durdum ve başımı Pepper'a doğru çevirdim. "Başlıyoruz kızım."

O heyecanlıydı. Ben değildim.

Her zaman hazır tuttuğum ve içinde işaret fişekleri, kalın ip, birkaç bıçak ve diğer hayatta kalma ekipmanlarının bulunduğu çantamı topladım. Her şeye hazırlıklı olmalıydım. Bu yüzden cipte her zaman bir tüfek ve fazladan mühimmat bulunduruyordum. Ayrıca tabancamı da yanımda taşıyordum. İşe başladıktan sonra her şeyin olabileceğini çok çabuk öğrendim.

Pepper özel koşum takımına aldırılmıyordu ama onu her taktığımda eski görevlerimizden birkaçını hatırlıyordum. Ağzımda hep kötü bir tat bırakırdı.

Bir şişe su ve güçlü el fenerlerim için ekstra pillerle yola koyuldum.

Tanner Ridge dağın birkaç mil yukarısındaydı, eğim daha çok orta seviye yürüyüşçüler için düşünölmüştü. Ne yaptığınızı biliyorsanız çok da kötü değildi. Bölgeyi seviyordum çünkü yaz aylarında birden fazla kez ziyaret ettiğim güzel bir şelale de dahil olmak üzere gizli mücevherler vardı.

Bu muhteşem siteyi çok az kişi keşfetmişti.

Pepper yolcu koltuğuna atladı, her zamanki gibi hevesliydi. Benzin seviyemi kontrol ettim ve motoru çalıştırırken iç çektim. Neden bu konuda içimde kötü bir his vardı?

Maggie'nin sahip olduğı yetkinliklere kesinlikle sahip değildim ama yıllar boyunca payıma düşenden çok daha fazla ceset görmüştüm. Çok fazla, bir düzine kurban şu ya da bu tür bir istismarın ürünüydü.

Alacakaranlık yaklaşık bir saat içinde inmeye başlayacak olsa da yolculuk yeterince keyifliydi. Araziyi avucumun içi gibi biliyor olabilirdim ama bu, hava karardıktan sonra dağın herhangi bir yerinde yakalanmak istediğim anlamına gelmiyordu. Çok fazla tehlike vardı.

Neyse ki varış noktasına ulaşmadan önce hiçbir sorun yaşamadım. Greg'e göre ceset ana patikadan yaklaşık üç yüz metre uzaktaydı. Park ettikten sonra, bir dizi fotoğraf çekmek için iPhone'um da dahil olmak üzere ihtiyacım olan şeyleri topladım. Tüm departmanımız şerif tarafından görevlendirilmişti, bu da tutuklama yapmamıza ve suçları bağımsız olarak ele almamıza izin veriyordu. Bunu yapmak bir ihtiyacın ürünüydü, çalışmaları altı ilçeyi kapsıyordu.

Buralarda herkes az personelle çalışlıyordu, sürekli kesintiler yapılıyordu.

"Hadi gidelim." Pepper'ın kulakları dikildi ve önümde ilerlemeye başladı. Yapraklar sıktı, bunun nedeni bölgenin ilkbahar ve yaz boyunca yaşadığı makul yağmurlardı. Şimdiye kadar yangınları minimumda tuttuğı için kesinlikle şikayet edemezdim.

Bazı noktalarda çalıların arasında mücadele etmek zorunda kaldım ve yryşilerin bölgeyi nasıl bulduklarını merak ettim. Bu yürüyüş olması gerekenden daha uzun sürdü ve el fenerlerinden birini açmam gerekecek kadar yaklaştım.

Pepper her zamanki gibi cesedi buldu, tek bir havlama sesi çıkardıktan sonra kurbanın başında durdu. Koku yoktu, bu da cesedin uzun süredir burada olmadığı anlamına geliyordu. Tam yaklaşıırken, diğerk yönden gelen, iğnendiğibelli olan dştmş dallardan oluşan bir yol fark ettim. Cesedin buraya atılmış olması mümkün müydü?

Ben de bir önceki kurban hakkında tam olarak bunu dştnmştm; park yolunun bazı bölümlerinde yer alan bağlantı yolları göz önüne alındığında bu mümkündü.

Kurbanın başında durdum ve bir çift lateks eldiven çıkarırken derin bir i çektim. "Elimizde ne var, kızım?" Dalgınca sordum.

Pepper eğitildiğigibi etrafı tarıyordu, bir mil öteden gelen sesleri duyabiliyordu. Sayamayacağım kadar çok kez yaklaşan tehlikeye karşı beni uyarmıştı.

meldiğimde, neredeyse anında iğrendim. Ceset dövülmüştü ve tahmin etmem gerekirse, ölümden önce olduğunu söyleyebilirim. Yaklaşık kırk beş yaşlarında bir erkekti. Bir erkek yumruğundan daha fazlasıyla dövülmüştü. Yüzü bu noktada bir bulmaca gibi görünüyordu. İlk muayenemde bıçak yaraları tespit ettim ama bunun onu öldürdüğünü dştnmyordum. Dayak da yle.

Bir hayvan tarafından parçalanmış olması muhtemeldi. Cesedin, bir ayının taze yiyecek bulabileceğikadar uzun süre burada bırakıldığına hiç şüphem yoktu.

Yılların verdiği deneyimle, zavallı herifin  korkunç istismara da hâlâ hayattayken maruz kaldığı sonucuna varmama izin verdim.

Neyle karşı karşıyaydık?

nceki kurbanla hemen bir bağlantı kurmamaya çalıştım ama geçmişim göz önüne alındığında bu zordu.

Bir dizi fotoğraf çektim, hatta bulgularımı Maggie'ye mesaj attım. Adam kanlar içindeydi ama cesede giden bir iz yoktu.

kurban buraya atılmıştı. Kan eksikliği bunu kanıtlıyordu.

Pepper'ın hafif hırıltısı aniden yalnız olmadığımızı gösteriyordu. Hemen ceketimden Glock'umu çıkardım ve büyük ağaçlardan birine doğru ilerledim. Uzuvarın çatırdaması, hislerinin yerinde olduğunun bir başka göstergesiydi.

Saklanarak bekledim. Sadece bir dakika sonra biri doğrudan alana girdi.

"Orada dur, pislik."

İlk olarak, Pepper'ın hırlamadığını ve ağzından köpükler saçmadığını fark ettim. İşte o zaman gizemli ziyaretçimin Cane olduğunu fark ettim.

"Tanrım, Denise. Beni öldürebilirdin." Adam irkildi ve nefes nefese kaldı.

"İnsanlara sinsice yaklaşmayı bırakmalısın."

"Gizlenmiyordum. Greg seninle iletişime geçtikten sonra beni aradı. Yardıma ihtiyacın olabileceğini düşünmüş."

Cane kötü bir adam değildi ama erkekti ve çok daha az deneyimliydi. Buraya gelmeden önce başka bir küçük kasabada şerif yardımcısı olarak çalışmıştı. Kulaklarının arkasının ıslak olduğunu düşünüyordum. O bundan hiç hoşlanmadı.

"Yardıma ihtiyacım yok."

"Bu zavallı adam yapıyor. Kim böyle bir şey yapar ki?" Çömeldi ve eldiven giyme zahmetine katlanmadan cesede baktı. Becerikli bir adam değildi, daha çok kibirli bir playboy gibiydi. Ona ancak yarı zamanlı güvenebilirdim.

"Bir canavar. Ceset buraya atılmış. Adli tabip için bölgeyi ayırmamız gerekiyor."

Ayağa kalkarken, "Kimsenin bu manzaraya rastlayacağını sanmıyorum," dedi. Her zamanki gibi Pepper'a ters ters bakıyordu. İkisi de birbirini sevmiyordu ama Pepper onu yememesi gerektiğini biliyordu.

Henüz.

"Cesedi yürüyüşçüler buldu. Evet, protokolü uyguluyoruz. Bu kadar. Ben birkaç fotoğraf daha çekerken sen de kaseti alsana." Şerif çoktan çağırılmıştı ve kurbanı bulan kişileri sorgulama imkânımız ortadan kalkmıştı. Greg'in bana birden fazla kez hatırlattığı gibi, bu benim iş tanımımda yoktu. Bu sinirlenmediğim anlamına gelmiyordu.

Birbirimize ihtiyatla baktık ve o yaklaştıkça gözlerimi devirmeye direndim.

"Merak ediyordum da. Şehirde yeni bir film var. Benimle izlemek ister misin?"

Cane en başından beri onunla çıkacağını varsayıyordu. Kaç kere soracak kadar aptal olmuştu?

"Planlarım var," dedim ona.

"Hangi gece olduğunu bile bilmiyorsun."

"Güven bana. Planlarım var."

Genellikle bunun benim kaybım olduğunu ya da aynı derecede şovenist bir şey olduğunu söylerdi, ama bu akşam kızgın görünüyordu.

"Lanet olası kaseti getireceğim."

Her türlü kanıt ihtimalini göz ardı ederek hışımınla gittiğinde, bana kaltak dediğini duydum. Bu ilkti ama son olacağından şüpheliydim.

Evet, kaltağın tekiydim. Hayat beni bu getirmişti.

Nazik çocuğun dönmesini beklerken, iki cinayeti düşündüm. Birbirleriyle bağlantılı olmaları mümkün müydü? Olabilirdi. Bir seri katilin izi olması gerekmiyordu, aksine bir suçlunun cesetleri atmak için bölgeyi kullanması gerekiyordu. Belki de buranın popüler bir yürüyüş alanı olduğunu bilmeyen biri.

Ya da belki de cesedin eninde sonunda bulunmasını istemişlerdir.

Yine dedektifçilik oynuyordum, Greg'in beni şiddetle uyardığı bir şeydi bu. Burası, insanların fark ettiğinden veya rapor edildiğinden daha fazla cinayetin işlendiği Charlotte, Kuzey Carolina bölgesi değildi. suç oranı yüksek bir bölgeye atanmışım, uyuşturucu anlaşmaları ve küçük çaplı

sıradan bir günde işlenen suçlar. Departmanımız haftada en az iki cinayetle görevlendirilmişti. Ama artık bir dedektif değildim.

Yine de içgüdülerim beni hiç yanıltmamıştı. İçimden bir ses katili son kez görmediğimizi söylüyordu.

İhtiyaç duyulan şey ek uzmanlıktı. Maggie işinde harikaydı, ancak iki ilçenin tek adli tabibi olmanın yanı sıra yönetmesi gereken bir departmanı vardı. Çeşitli duruşmalarda sonuçları gözden geçiriyor ve ayrıca yerel toplum kolejinde bir ders veriyordu. Çok meşgul bir kadındı.

"Ne düşünüyorsun?" Cane geri döndüğünde sordu, belli ki daha önceki karşılaşmamızdan acı çekmemişti.

"Cesedi ve kanıtları korumamız gerektiğini düşünüyorum." "Oh, hadi ama. Her şey hakkında bir teorin var."

Ona bir bakış fırlattım ve dilimi tuttum.

"İki bedenin birbirine bağlı olduğunu düşünüyorsun. Öyle değil mi?" Kendisiyle çok mutluydu.

"İyi. Evet, biliyorum ama bu tekrarlayabileceğin bir şey değil. Bu bir önsezi, başka bir şey değil." İçgüdülerim bana daha fazla cesedin düşeceğini söylüyordu. Neden ve kim tarafından? Yakındaki şehirlerin hiçbirinde korkunç suçlar işlendiğini duymamıştım, Roanoke ve Blacksburg Virginia tarafındaki en yakın iki şehirdi. Ancak bazı suçluların doğru çöplük için uzun mesafeler kat etmesi duyulmamış bir şey değildi.

Şu anda, fikirlerimi kendime sakladım.

Ayrıca, bölgede suçlu takipçisi de dahil olmak üzere aklıma gelen hiçbir uzman yoktu. Ve bu noktada daha büyük bir şehirden büyük silahlardan birini kiralamak için hiçbir şey yoktu.

"Şu bandı çıkaralım ve ışıkları yerleştirelim. Hava kararıyor. Ve bu konuda çenemizi kapalı tutacağız, Cane. Değil mi?" Hiçbir şey söylemeyince ona doğru uzun adımlarla ilerledim. Diğer kurbanın ölümünü basına sızdıranın o olduğundan emindim ama bunu kanıtlayamamıştım.

Bilgi Danger Falls'a düştüğünde ortaya atılan spekülasyonlar gülünçtü; endişeli vatandaşlardan günün ve gecenin her saatinde sahte telefonlar geliyordu. Neyse ki sonunda bu spekülasyonlar sona ermiş, kurbanın kimliği hakkındaki tüm tahminler yanlış çıkmıştı.

"Elbette, Denise. Sen nasıl istersen."

Kasabada birkaç ilçeyi de kapsayan bir muhabirimiz vardı ve buradan defolup gidebilmek için on beş dakikalık şöhretini elde etmek için ne gerekiyorsa yapıyordu.

Platonik olmaktan öteye gidemediklerine dair şüphelerim vardı. "Ben de öyle diyorum ve senden üstünüm."

En azından benim için iyi oldu.

* * *

Shephard

Bir orman ortamında görev yaparken, gündüzleri birkaç saat uyuyup geceleri sık ve ıslak yaprakların arasından sızan isyancılar için nöbet tutarken saate ihtiyacınız olmazdı. Ayrıca, eğitmenimin deyimiyle av avlarken, bırakın saati, kendinizi sık sık farklı zaman dilimlerinde, eyalet ya da ülke belirsizliği içinde buluyordunuz.

Şimdi burada, kırk üç yaşında, kışında kalacak yeri olan, birkaç bankada önemli miktarda parası olan, dünyayı hem iyi hem de kötü görmüş bir gezgin olan bir adamdım ve zamanı önemsemeye zorlanıyordum.

Kaçmam gereken bir tatil köyü vardı.

Doğuda kalan eşyalarımı toplamam bir saatten az sürmüştü ve aynı gün Danger Falls'a geri döndüm. Babam oğullarının her birine üç özel kulübenin anahtarlarını vermişti. Neyse ki her biri diğerinden kilometrelerce uzaktaydı ama üçü de elli dönümlük tesisi çevreliyordu. Üçayak oluşturmak zekiceydi ama zekice, şirin ya da türevleriyle ilgilenmiyordum.

En azından yirmi yıldır sahip olduğum dalgıç saatini kendi yararına kullanabilir, kefaretim bitene kadar her gün geri sayım yapabilirdim. Bu düşünceye güldüm, şimdi bunu kabul ettiğim için pişmanlık duyuyorum.

Tehlikeli bir görevden başka bir şey yürütmek hakkında ne biliyordum ki? Bir nişancı olarak eğitimimin ya da uzmanlık alanlarımın Hicksville, ABD'de çok işe yarayacağından şüpheliydim. Evet, tüm kasabayı küçümsüyordum ama bu noktada umurumda değildi. Arkadaş edinmeyi ya da burayı evim olarak görmeyi planlamıyordum. Kasabayı erzak için kullanacaktım, başka bir şey için değil.

Beni rahatsız eden şey, bana sağlanan kabinin benim için daha çok bir saray gibi olmasıydı. İki oda ve dolap büyüklüğünde bir banyoya o kadar alışmıştım ki, burada rahat edebileceğimden şüpheliydim. Tamamen yenilenmiş bir mutfak, isteyebileceğim tüm yiyecek ve içecekler, deri mobilyalar ve misafir odası da dahil olmak üzere kral boy yataklarla döşenmiş olsa da, kendimi hala bir ziyaretçi gibi hissediyordum.

En azından babam aynı tür viskiden içiyordu, bar şişelerle doluydu. Kabarık havlular ve kalın yorganlar bile vardı. Gördüğüme sevindiğim bir diğer şey de şömine ve odun sobası için kesilmeye hazır odun yığınlarıydı.

Işıkları söndürmüştüm, sadece ateşin parıltısı bana ışık veriyordu. Ocakta otururken tatil köyündeki belgelere bile göz attım.

Yarın oraya gideceğim. Harika. Devralma haberi muhtemelen çoktan yayılmıştı. Annemden duyduğum kadarıyla, birkaç dakika içinde öğrenilmeyen hiçbir şey olmuyordu.

Yaptığım ilk işlerden biri bilgisayar ve güvenlik ekipmanlarını kamyonetimin arkasından taşımak olmuştu. Küçük bir yatak odası ve altı ayaklı bir masa bulmuş, burayı yeni kurduğum iletişim odası olarak kullanmıştım. Eski alışkanlıklar zor öldü. Önlem almadan hiçbir yerde rahat yaşayamazdım.

Yıllar boyunca resmi sıfatımla çok fazla insanı ortadan kaldırmıştım. Ancak hedeflerin intikam almak arkadaşları, aile üyeleri ve ortakları vardı. Bulunmam ihtimali, özellikle de Amerika'ya dönmüşken, yüzde birin çeyreğinden bile azdı ama üzülmeğe tedbirli olmak daha iyiydi.

Bardağı elimde tutarak üst kattaki yatak odasına çıktım. Büyük pencereden içeri giren parlak ayla birlikte ışığa ihtiyacım kalmamıştı. İçkimi bitirdim, bardağı komodinin üzerine çarptım ve silahımı yere koydum. Sonra uyku tulumuma girdim ve odaya bir kez daha göz attım. Evi daha önce temizlemiştim, iki elimde silahımla santim santim yürüyordum. Gerekli görürsem kamera yerleştirmek için uygun yerler vardı. Tamamen yalnızdım. Umarım değişiklik olsun diye biraz uyuyabilirdim. Etkileşime girmek zorunda kaldığım herkesin kafasını ısırılmamak için buna ihtiyacım olacaktı.

Her zamanki gibi tavana bakarak uzandım. Gözlerimi kapattığımda gördüğüm iğrenç kâbuslarla baş edebilmek için tek yöntemim buydu.

Nereye gidersem gideyim ya da nasıl bir adam olursam olayım, geçmişimin hayaletleri hep olacaktı. Bu sadece alışmaya zorlandığım bir şeydi.

Yuvarlandım ve çantanın fermuarını başımın üzerine kapattım. Belki bu şeytanları dışarıda tutar. Esnediğimde, gözlerimi kapatmak için kendimi zorladım. Belki bu iyiye işaretti.

Beklemek hiç bu kadar dayanılmaz olmamıştı. Son üç gündür bulunduğum terk edilmiş bir odadaydım ve erzak çantam giderek azalıyordu. Günün her saati ve gece boyunca görev başındaydım, onun gelişini kaçırmamak için birkaç saat uyuyordum.

Benim hedefim.

Hiç isim kullanmadım çünkü onun kim ve ne olduğunu kişiselleştirmeme gerek yoktu. Avlamakla görevlendirildiğim herkes kötü olarak görülüyordu ve yaptıkları tüm dünyanın gözü önünde sergileniyordu. İnsanlığın yeniden şekillenmesine yardımcı olmak gibi eşsiz bir konumdaydım ya da kafama öyle kazınmıştı.

Umursadığımdan değil. Yapmam gereken bir iş vardı, üstlenmek için iyi para aldığım bir iş. Görev bittiğinde, her zamanki gibi ortadan kayboldum. Kimse geldiğimi ya da gittiğimi görmedi. Bu kadar uzun süre hayatta kalmayı başarmamın tek yolu buydu.

Hedefin nihayet konferansa katılacağı ve kendisine inananların önünde ahkâm kesmeye hazır olduğu haberini almıştım. Her ne . Ben de

açık bir pencerenin önüne tünemişti. Lüks otel ve konferans merkezinin ana girişini kuşbakışı görüyordu.

Binanın içinde yeterince yüksekteydim, tasarım kimsenin beni fark etmesini kolayca engelliyordu. Ayrıca, odanın gölgesindeydim, güneşin konumu da beni gizlemeye yardımcı oluyordu. Ne yaptığımı biliyordum. Koçluğa ihtiyacım yoktu.

Bir yarım saat daha geçti ve ben olduğum yerde kaldım. Savaş esiri olarak geçirdiğim süre bana uzun süre hareketsiz kalmayı öğretmişti.

Kulaklığımı takıp istediğim müziği dinleyerek kendimi kolayca kaptırabiliyordum. Konsantrasyonu kaybetme olasılığına yardımcı oldu.

Dakikalar sonra, hedefin arabalarının otele doğru ilerlediğini gördüm. Adamın asıl hatası her seferinde aynı protokolü takip etmesiydi. Üçüncü arabadan bir kukla inerdi. Zavallı adam her an suikasta uğrayabileceğini biliyordu. Umarım işi için iyi para alıyordur.

Dört dakika geçecek ve köşeyi aceleyle döndükten sonra dört araç daha yanaşacaktı. Sonunda dışarı çıkar, hiç vakit kaybetmeden otele girerdi. Tam bir ay boyunca onun hareketlerini inceledim. Nerede yemek yediğini, metresleriyle nerede seviştiğini ve günün ilk içkisini ne zaman içtiğini biliyordum.

Dar bir fırsat penceresi olsa da, asla başarısız olmadım. Asla.

Yem geldi ve olaysız bir şekilde otele girdi, dört dakikanın üçü geçti. Nefesimi içime çekerek nişanımı tam olarak istediğim yere aldım. Saat gibi işliyordu, dört araç köşeyi döndü, hepsi otelin hemen önünde kısa bir süre durdu, üç numaralı araç tercih edilen araçtı.

Ve sihir gibi, hedef dışarı çıktı, ancak bu sefer birisinin onunla birlikte araçtan çıkmasını bekledi. Bu da böyle? Başka bir şansım olmayacaktı çünkü adam başka bir ülkeye gidiyordu ve bu da ona ulaşmamı neredeyse imkânsız hale getirecekti.

Saniyeleri saymaktan başka çare yoktu.

Şansım vardı ve onu kullandım.

Sadece yolcusu çılıına döndü, etrafında döndü ve trafiğe doğru yarıştı ve...

Nefes nefese, sarsılarak ayağı kalktım.

Görüntüler önümde yanıp sönmeye devam etti. Bir numaralı hata bugüne kadar peşimi bırakmadı. Kahretsin.

Gözlerim karanlığa hemen alışmıştı ama nerede olduğuma dair hiçbir fikrim yoktu. Kafam tamamen karışmıştı, beni tutan her neyse onunla savaştım, üzerimdeki her neyse parçalara ayırırken lanet bir hayvan gibi kükredim. Eğitimden çok silahımı kaptım ve ayakta durmak için yalpaladım. Ama beni esir tutan şeyden kurtulmam birkaç saniye sürdü.

Nefes alamıyordum, tansiyonum fırlarken kalbim güm güm atıyordu. İşaretleri biliyordum. Dehşet anı gerçek olmasa da gerçek gibiydi. Gerçek olamazdı.

İki büklüm olarak ilkel bir çığlık attım. Ayaklarımın üzerinde sallanıyordum, kendimi kontrol edemiyordum. Geriye doğru tökezlediğimde, kolum bir şeye çarptı, sert çarpma neredeyse tetiği çekmek için bir neden sağlıyordu.

Buna bir son vermeliydim. Bu şekilde devam edemezdim. Silah hâlâ elimdeyken namluya baktım ve neredeyse son kararı verecektim.

Neredeyse.

Boğazımdan boğuk bir ses daha çıkarken, başımı ellerimin arasına almadan önce nihayet silahı yere koymayı başardım.

İçlerinde en berbat durumda olan bendim.

BÖLÜM 7

D^{enise}

Yemek.

Hayatta kalmak için yemek zorundaydım. Yalnız yemeyi tercih ederdim ama bunun markete adım atmam gerekirdi.

Alışveriş yapmak hoşlandığım aktivitelerden biri değildi. Hiçbir zaman da olmadı. Kız gibi bir kız değildim ve işim arkadaşlık kurmamı ya da süslenmek için bir neden bulmamı engelliyordu. En azından Charlotte'ta yaşarken yarım düzine market bütün gece açıktı. Bu da benim tuhaf programıma uyuyordu.

Herkesin bir Hallmark filminde yaşıyormuş gibi davranarak uygun bir saatte evine gittiği şirin Danger Falls'ta değil.

Barlar hariç.

En azından ilişki kurabildiklerim.

Poppy's Diner'da tezgâhta oturmamın nedeni evde insan yiyeceğinin olmamasıydı. Belki de kendimi bu popüler mekânda bulmamın ikinci nedeni de dedikodulardı.

Uzun zaman önce, bir suç ya da kayıp bir turistin nerede olduğu konusunda kararsız kaldığınızda, bölgedeki popüler bir mekâna gitmenin olayı ipuçları sağlayabileceğini öğrenmiştim. Henüz kurbanda bir isim bile koyamamışken ve adli tıp raporu elime geçmemişken, içimdeki his hâlâ geçerliydi.

Ayrıca köpek dostuydu ve Pepper gittiğim her yere benimle geldi.

"Biraz daha kahve ister misin, Denise?" Poppy sordu. Sahibi ve işletmecisi olarak, müşterilerine iyi bakıldığından emin olur, turistlere aileden biri gibi davranırdı.

"Elbette. Neden olmasın?" Alarm çalmadan önce bir saatten fazla uyumayı başaramamıştım. Keşke cinayeti düşündüğümü söyleyebilseydim ama bu yalan olurdu. Ayrıca fantezilerin araya girmesine izin vermiş, gizemli adamı aklımdan çıkaramamıştım. Bu çok saçmaydı ve kendimi binlerce kez azarlamıştım.

"Al bakalım şekerim," dedi Poppy fincanımı yeniden doldururken. Kahve doldurabilir, iki tabak servis edebilir ve lokantanın diğer ucundaki biriyle hiç durmadan sohbet edebilirdi.

Başımı sallayarak teşekkür ettim ve omzumun üzerinden birlikte kahvaltı eden dört kadına hızlıca bakmaya cesaret ettim. Kasabanın dedikoducuları bir araya geldiklerinde konuşacak bir şeyleri olurdu.

Belki de kasabaya yeni bir kan gelmiştir, bu da bir şüpheliye yol açabilir.

Poppy birkaç saniye sonra onlara katıldı ve kabinlerden birine yaslandı. "Bunu nereden duydun?" diye sordu. "Dexter Fox bu kasabanın temel taşlarından biri oldu. Emekli olacağını sanmıyorum."

Kadınlardan biri, "Bana sorarsanız, eğer gerçekten şehri terk ediyorsa, iyi ki gitmiş," dedi. Bir diğeri koluna vurdu.

"Jenny. Sürtük gibi davranmayı bırak. Meşguldü, bu da onu huysuz yaptı. Bak bu kasabaya ne getirdi."

Peggy, "İşte bu yüzden onu satacağını düşünmekte zorlanıyorum, Lois," diye karşı çıktı.

"Satmıyor," diye araya bir başkası. "Üç oğluna veriyor."

Peggy homurdandı. "Çocukları olduğunu bile bilmiyordum Camilla. Hiç fotoğrafını görmedim."

Camilla, "Ve hiç yanımıza gelmediler," dedi.

Başımı arka duvara doğru çevirdim. Bu aradığım türden bir haber değildi.

"Öyleyse neden çocuklarına kaçacak bir yer verdi?" Lois bu haberden oldukça rahatsız olmuştu.

"Adamın bir sorunu olmalı. Ne kadar üzücü."

Jenny'nin sahte endişesini duyunca gülmek için kendimi zor tuttum.

"Bunu doğrulayan oldu mu?" Peggy atıldı. O her zaman mantığın sesi olmuştu.

"Buradalar. Üçü de." Tanrım, Camilla ellili yaşlarının sonundaki bir kadın değil de bir genç kızmış gibi ciyaklıyordu.

Birdenbire kahvenin tadı acılaştı.

"Ve üçü de küçük çocuk değil. Oh, hayır. Çok ateşliler. Ateşli, bebeğim. Sana söylüyorum. Onlardan herhangi biriyle her an birlikte olabilirim. Belki üçünü birlikte."

Şimdi ağızma kusacaktım. Arkadaşım olmamasına şaşmamalı.

Peggy, "Şaka yapıyorsun," diye söze girdi ama kadın da en az diğer üçü kadar çekiciliğe kapılmıştı.

"Hayır. Hırdavatçıda bir tanesine rastladım. Tek söyleyebileceğim hubba hubba."

Camilla cehennemde yanacaktı. Hayatımın geri kalanını Frank ile geçirmek istemezdim, kendini daimi bir kanepe patatesi olarak tanımlayan bir adam, ama bir taahhüt bir taahhüttü.

Sanki bir fikrim varmış gibi.

Hesabı beklemeden, hesap artı yüklü bir bahşiş için para çıkardım. Belki Poppy'nin yaklaşan macerası için buna ihtiyacı olabilirdi.

düşünebilirsiniz.

"Hadi, bebeğim. İşe koyulalım." Güneş parlaktı, hava serindi ve Cadılar Bayramı süsleri her yerdeydi. Turistler bu ürkütücülüğe bayılıyordu.

Cipime doğru yöneldim ve pil stoğumu yenilemem gerektiğini fark ettim. Gereksinim olarak gördüğüm şeylerden yoksun kalmaya asla izin vermezdim.

Hırdavat dükkânı yürüme mesafesindeydi, bu da beni beş on kuruşa geri dönmek zorunda bırakmayacaktı.

Trafikten kaçmak için koşarak caddenin karşısına geçtim. Dükkân, şehir merkezini çevreleyen diğer birkaç caddedeki pek çok dükkân gibi eski modaydı. Elbette kasıtlı olarak, tatil köyü birdenbire geliştiğinde dükkânların çoğu yenilemek için bir neden bulamamıştı.

Hırdavat dükkânı en sevdiklerimden biriydi, bir şekilde çocukken girdiğim bir dükkâna benziyordu. Çocuklar buraya bayılırdı çünkü çok çeşitli şeker ve oyuncaklar vardı ve inşaatta çalışan erkeklerden basit bir tornavidaya ihtiyaç duyan kadınlara kadar herkes aradığını kolayca bulabilirdi.

Cebimde tasma olmasına rağmen Pepper'ın tasmaya ihtiyacı yoktu. Yine de turistler de dahil olmak üzere durup onunla tanışmak ve onu sevmek isteyen insanların sayısı beni sürekli şaşırtıyordu. Charlotte'ta herkesin ondan korkuyor gibi görünmesinden çok farklıydı.

Yavru köpeğim, kızgın olduğu zamanlar hariç, çok cana yakındı. Kasabadaki kötü şöhreti, alışmak zorunda kaldığım bir şeydi. En azından ilgiye bayıldığını söyleyebilirim.

"Hadi kızım. Günümüze resmi olarak başlayalım." İçeri girerken bacağıma sokulup burnunu çekti.

Mağaza, iş çantamı yenilemek için başvurduğum yerdı. Malzemeleri her zaman taze tutmaya kararlıydım. bana onlara ihtiyacım olacağını söylüyordu. İçeri girdiğimde, dükkân sahibinin önüne yerleştirdiği mumlar ve şirin posta kutusu bayraklarından gelen taze kesilmiş odun, malç ve vanilya kokusu beni bir anda çarptı.

Kendimi büyük bir şehir kızı olarak görüyor olabilirim ama kabul etmeliydim ki bin dokuz yüzlü yılların başından beri var olan eski moda bir dükkân gibisi yoktu. Büyük mağazaların asla ulaşamayacağı bir karakteri ve cazibesi vardı. Ayrıca burada çalışan bazı ilginç ihtiyarlar da vardı. Günlerce hikâye anlatabilirlerdi.

Bu noktaya kadar buranın her santimini biliyordum. Sabahın erken saatlerinde uyuyamadığım zamanlarda buraya birden fazla kez gelmişim. Şu anda sadece içeri girip çıkmak istiyordum. Yapılacak işler vardı. İlk iş adli tabibi görmeye gidecektim. Ondan sonra, önceki gece büyük bir turist otobüsü geldiği için tetikte olacaktım.

Reyondan reyona geçerken birkaç şey gözüme çarptı, bunların arasında bir cüce heykeli de vardı. Ne yazık ki hiçbir şekilde süslü püslü bir kız değildim. Yastıklar ve perdeler, duvarıma asacağım küçük yazılar ya da bahçeme yerleştireceğim pembe flamingolar bana değildi. Ben öyle değildim. Ben minimalist bir kızdım. Yorganım ve yastıklarım hariç, ki onlara bir servet harcamıştım.

"İhtiyacınız olan her şeyi buldunuz mu, Bayan Park Korucusu?" Adamın yaşlı ve hırçın sesi her zaman yüzüme bir gülümseme getirirdi. Roger beni ilk kez buraya gelirken çaresiz görüldüğüm günden beri böyle çağırırdı. Adımı biliyordu ama benimle alay etmeyi tercih ediyordu. Ben de ona Korucu Roger derdim. Ne kadar zamandır operasyonun bir parçası olduğunu bilemezdim.

Ona sinsî bir bakış attım ve sııttım. "Gerek yok, Ranger Roger. Ben altın kadar iyiyim."

Altmış yıllık karısı birkaç ay önce öldüğünden beri yalnız yaşayan bu adamla flört etmeme bayılıyordu. Altmış yıl. Bir haftadan fazla birlikte olduğum her erkeği öldürmezsem şanslı sayılırdım.

"Altın kadar iyisin." Sanki bana söyleyeceği şey bir sırmış gibi davranarak yaklaştı. "Şu çok özel kıza bak." Eğildi ve Pepper'ın başının iki yanını okşadı. Normalde yavrum kulaklarıyla oynanmasından hoşlanmazdı ama Roger için bir istisna yapmıştı.

Woof.

"Ne dediğinizi duydum ve bir ikramım olabilir." Roger işinin cebinden bir parça pastırmaya benzeyen bir ödül çıkarırken

başımı salladım. "Onu ."

"O emekli oldu. Biraz yaşamayı hak ediyor." Adamın daha önce bir evcil hayvanı olduğu belliydi. Pepper'a ilk kez bir ödül maması verdiğinde, parmaklarını korumak için elini onun etrafına sarmıştı.

Pepper ona verilen her şeyi almak konusunda çok tatlıydı. Onay için bana bakması gerektiğini biliyordu. Bir isyancı onu zehirledikten sonra neredeyse onu kaybediyordum. İkimiz de değerli bir ders almıştık. Roger onu görebildiği için mutluydu, o anın tadını çıkarıyordu ve ben de ona izin verdim.

"Cinayet hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu.

Vay anasını. Etrafta dolaşması on iki saatten az sürmüştü. Bu da demek oluyordu ki şerefsiz ortağım Cane ağzındaki baklayı çıkarmıştı. Onun saçmalıklarından ve görmezden gelme politikasından bıkmıştım. O ve ben eninde sonunda kavga edecektik. Sadece parmağımı salladım ve şirin görünmeye çalıştım. Bu biraz zorlamaydı.

"Bu kasabada dedikoduların yayılmasına izin vermemen gerektiğini biliyorsun Roger. Seni ısırarak için geri dönecekler. Ve her şey düşündüğünüz gibi değildir."

Omuz silkti, gözleri parlıyordu, bu da bana inanmadığı anlamına geliyordu. "Sen ne dersin de. Belki de sana Tehlikeli Korucu demeye başlamalıyım."

"Çok kötüsün." Güldüm ama içten içe öfkeleniyordum. Bu küçük pislik emrimi görmezden gelmeye nasıl cüret ederdi? Ayrıca, kitlesel histeriden kaçınmak da dahil olmak üzere pek çok nedenden ötürü düzenlemeler vardı.

Oflayarak hızla arkamı döndüm, gözüm şık görünümlü bükülmüş bir ipe takıldı. Dağ tırmanışında kullanılan gerçek bir yürüyüşçü ipine benziyordu. Buralarda nadir bulunurdu, birkaç tanesi de hemen kapışılırdı. Hiç düşünmeden ona doğru atıldım. Sert bir bedene çarptığım anda, bir kız gibi sızlanmak yerine hırladım.

Sepetimi düşürdüm, üzerine kığımın üstüne düştüm ve bacağımdaki acı yüzünden bir ayı yemeye hazırlandım. Kim koridorda buldozerle ilerliyordu ki?

Köpeğim havlamadı. Yardımına gelmedi. Sadece kalçalarının üzerinde oturup yukarı baktı.

Ve yukarı.

Muazzam bir gölge tüm önümü kapladı ve başımı yavaşça kaldırdığımda ilk içgüdüm kaşlarımı çatmak oldu. Gizemli adam tüm ihtişamıyla karşımda duruyordu. Kızmak istedim ama lanet olsun. Mağazanın parlak ışıkları ve akan güneş ışığında, barın ya da motelin çirkin loş ışığından daha sıcaktı.

O da buradaydı. Benim dünyamda. Neden?

Adam yapılıydı. Devasa, yontulmuş vücutuna uygun hiçbir sıfat yoktu. Mükemmellikten başka. Ama onunla tanıştığım gece yaptığı gibi, yaşlı bir kadını korkutacak bir kaş çatıyordu.

Beni rahatsız eden bir diğer şey de gözlerimi bacaklarının arasındaki kocaman ve çok kalın çıkıntıdan alamamaktı. Tabii ki, giydiği dar ve çok solmuş mavi kot pantolon tarafından vurgulanması gerekiyordu. Ve kim Henley gömlek içinde bu kadar güzel görünür ki? Neden tüm iyi dağ adamları gibi fanila giymiyordu? Pis zihnim kontrolü ele geçirmeye çalıştı. Olamaz, hayır.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Doğal kişiliğim devreye girdi, utanç ve Cane'e duyduğum öfke beni kolayca ateşledi. Bilgi beni durdurmadı.

"Bana rastladın." Sesi aynı derecede sert ama aynı derecede seksiydi. Pepper'a baktı ve kısa bir süre gülümseyecekmiş gibi yaptı.

Hayır.

Kalbim ilk kez köpek yavrusu aşkı yaşayan bir genç kızınki gibi güm güm atıyordu. Hiç iyi değildi.

Hâlâ yerdeydim, Roger'ın da aralarında bulunduğu küçük bir kalabalık etrafımda dolanıyordu. Hiçbirinin beni yerden kaldırmaya çalışmadığını fark ettim. Hayır. Kadınlar kocaman deve ağızları açık aval aval bakıyorlardı. En azından Roger'ın yüzünde bilmiş bir sırıtma vardı. Tatlı adamın Bay Her Şeyi Bilen'le iğrenç bir cinsel ilişki yaşadığını bildiğine yemin edebilirdim.

"Çok huysuz bir kabadayısın." Kendim yerden kalkmak için mücadele ettiğimde, sol baldırımın bir yere çarptığı için çok acıdığını fark ettim.

Aşağıya doğru. Ağrı normalde yaptığım gibi zıplamamı engelledi, bu da Bay Kahraman'ın yardımı ihtiyacım olduğuna karar vermesine neden oldu.

O kadar güçlüydü ki, beni kollarına çektiğinde, doğruca devasa vücudunun içine fırlattı.

Vay be. Burası ısınıyor muydu?

Donmuş bir anın içinde kilitlenmiştik ve bu günahkâr deneyimin başka bir çok bilmiş tarafından yakalanacağına dair kötü bir his vardı içimde. Devasa kollarını kavırıyordum, kaslarını yoğurma içgüdüm küfür gibiydi.

Ve eğer ne yaptığımı anlamazsa lanetleneceğim, başını ateşe doğru giden bir pervane gibi harekete doğru düşürdü. Küstahlığı tırnaklarımı derisine geçirmeme neden oldu.

"Beni bırakabilirsin. Kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım." Şimdi kuyruğunu sallayan ve büyük pisliğe sevgiyle bakan Pepper'a ters ters bakıyordum.

"Aksine kanıtlar var," diye homurdandı.

Çok az konuşan bu adam şimdi de komedyen mi olmuştu? Diğer doğal içgüdüm devreye girdi ve sarsılarak uzaklaştım. Yontulmuş, kürkle kaplı yüzünü tokatlayacağımı düşünmüş gibiydi. Uzattığım elimi tuttu, başını eğdi ve bana sert bir bakış attı.

Adama tek bir an bile tatmin olma fırsatı vermeyi planlamamıştım. Eğer bir adama vurmam gerekirse, ki bu genellikle aşağılık bir suçlu olurdu, kaldırımda baygın yatıyor olacaktı. Bu adamı kımıldatmayı başaramadım.

Gözleri o kadar şaşırtıcı ve hipnotize ediciydi ki, birkaç saniyeliğine onların içinde kaybolacağımı sandım. "Ne yapıyordun sen?"

"İpimi almaya çalışıyordun," dedim. Ne kadar aptalca bir şey söylemiştim.

"Son baktığımda henüz parasını ödememiştin. Adil oyun."

Yürüyüşçü ipine ne ihtiyacı vardı ki? Bana hiç dağcı gibi görünmedi. "Hayır. İş için lazım."

"Adamları ağaca bağlamak mı?"

"Çok komik. Ne iş yaptığını tahmin edeyim. Gerçekten kötü adamlar için kurban kesiyorsun."

"Bu senaryodaki sorun, benim gerçekten kötü bir adam olmam. Dikkatli ol, küçük kız. Isırırım."

Daha fazla şakalaşma havasında değildi, yakalamaya çalıştığım ipi kaptı ve uzaklaştı. Normalde peşinden koşar, ipi bırakmasını isterdim ama elim kolum bağlıydı. En tuhaf duygu da buydu. Koşullar ne olursa olsun asla suskun kalmazdım.

Birkaç kadının "Vay canına," diye fısıldadığını duydum.

Vay canına. Becerdiğim bir düşmanım vardı. Ve burada, şehirdeydi.

Harika.

Yavaşça başımı çevirdim, koridorda uzun ama yavaş adımlarla ilerleyişini izledim ve iç çektim. Kötü bir adam, ha? Yanlış şehre gelmişti. Kahvaltıda onları yediğimi bilmiyordu.

Sevinçle.

BÖLÜM 8

S *hephard*

Çok
güzel.

Günahkâr

.

Sinir bozucu.

Hırdavatçıda bana saldıran alıngan hatunu tanımlamak için başka kelimeler de düşünebilirdim. Ancak, karşılaşmamızdan biraz fazla keyif almıştım. İnsan içine çıkmaktan nefret etmemin bir nedeni de buydu, ama bu gerekliydi. Burada hapis cezasını çekerken, en azından bu küçük kasabanın sunduğu bazı şeylerin tadını çıkarabilirdim.

Ya da beni kızdıran domuz bağı ile bağlayabilirdim. Jüri hala kararını .

Onunlayken, onu yatağıma bağlamaktan çekinmezdim. Bu düşünce taşaklarımı sıktı.

Sahip olamayacağım bir şeyi arzulamaktan bıkmıştım. Babamın dediği gibi, müzikle yüzleşmenin zamanı gelmişti.

Kamyoneti tesisin güzel bir şekilde düzenlenmiş olan çalışan park alanına park ettim. Tüm tesisi dolaştım, ortamdan ve binaların durumundan düşündüğümünden daha fazla etkilendim.

İki kez arayan annemden kardeşlerimin de şehre döndüğünü öğrenmiş olsam da onları henüz görememiştim. Seyahat planları hakkında hiçbir fikrim yoktu ve bu benim için sorun değildi. Bugünün amacı etrafı tanımaktı, başka bir şey değil.

Yarın her zamanki gibi bir iş olması gerekiyordu. Bu ne anlama geliyorsa artık.

Foxhead Şaraphanesi ve Tatil Köyü ile ilgili en az bir düzine iyi nitelik vardı, şaraphane başarısı göz önüne alındığında yıldız bir oyuncu olarak kabul edildi, ancak beni en çok etkileyen ortamdı.

Ve manzara.

Tesis, sıradağlardan birinin alt kısmında yer almaktaydı ve aşağıdaki vadinin manzarası muhteşemdi. Yürüyüş alanlarından birinin içinden geçen çok aktif bir nehir, mükemmel konumlarda piknik masaları ve pavyonlar vardı. Düğünler için kullanıldığından emin olduğum, neredeyse mükemmel bir çimenliğe sahip bir kafes ve çardak bile vardı. İki balo salonu ve inanılmaz yemekler sunmaları için tutulan şeflerle tesis bir varış noktası olarak kabul edilebilir.

En azından planlara göre arazide muhteşem bir göl de vardı. Engabeli nehir ve göl arasında, yaz turistleri de kayak ve kış aylarında dört büyük jakuzinin keyfini çıkarmak için buraya gelenler kadar heyecanlanabilirdi.

Broşürün renkleri canlıydı, fotoğrafçı harika bir iş çıkarmıştı. Önemli miktarda paraya mal olmuş olmalı. En azından mali tablolar pazarlama için harcanan parayı yansıtıyordu.

Yine de bir şey beni rahatsız ediyordu. Babamın bir şeyler sakladığına dair altta yatan bir his. Düşüncelerimin dışı yansıyan bir nedeni yoktu ama gençliğimden beri vardı.

Montana'daki dünyamız temkinli bir dünyaydı, çoğu insanın fark etmeyeceği bir şeydi. Bana söylenen kişi olmadığımıza dair içimde hep bir his vardı.

Belki deliydim ama bu maskaralığı kabul ettikten sonra dırdırım artmıştı.

Babamın kararıyla ilgili her şeyin açığa çıktığını hissederken, bugün içeride dolaşmaktan başka bir şey yapmayacaktım. Not yazmadım. Yazmama gerek yoktu. Fotoğrafik bir hafızam vardı.

Eğer bana sorular sorulursa, bunu nasıl ele alacağımdan emin değildim.

Dışarı çıktıktan sonra derin bir nefes aldım. Bugün harika bir gün değildi ama yapabileceğim bir şey yoktu.

Ana girişe doğru ilerlerken otoparktaki araç yoğunluğunu fark etmemek mümkün değildi. Kano yapmak, yüzmek, yürüyüş yapmak ve dağa tırmanmak için burada bulunanların aksine ödeme yapan misafirlerin sayısını merak ediyordum. Tahminimce misafirler asi olabilirdi.

Başa çıkmakta iyi olduğum bir şey değildi. Her yönden sert bir adamdım.

İçeri girdiğimde, atmosferin sağladığı iyi his beni çok etkiledi. Belki de neden bahsettiğimi bilmiyordum ama katedral tavanı ve geniş pencereleri geniş bir aydınlatmaya, koyu yeşilliklere ve rahat görünümlü mobilyalara izin vererek sıcak bir atmosfer sağlıyordu.

Babamın tesisi işletirken ne yaptığına dair bir fikri vardı. Ya da ona fikir vermesi için bir uzmana para ödemişti.

Her iki durumda da, en azından para kaybettiren bir projeye giriyormuşum gibi hissetmedim.

İlk durağım olan rezervasyon masasına yaklaşır yaklaşmaz muhabirler aniden ortaya ıktı.

"Bay Fox. Size birkaç soru sorabilir miyim?"

"Bay Fox. Babanız gerçekten neden tatil köyünden

vazgeçti?" Hay sikeyim. Sorular her yönden geliyordu.

Yıllar boyunca anonimlik bir silah olarak gördüğüm bir şeydi. Paralı asker olduğumda neredeyse ortadan kaybolmuştum, geçmişim beni işe alan örgüt tarafından korunuyordu. Parmak izlerim ve sosyal güvenlik numaram bile gizli sayılıyordu. Gruptan ayrıldıktan sonra bile hâlâ öyleydi.

Karanlığın pelerini beni birden fazla kez hayatta tutmuştu.

Bu son soru beni şiddetli bir anın içine çekti. Belki sonra pişman olurdum.

Belki de yapmazdım.

"Bay Fox. Eskiden onlarla çalışan babanızı avlamak isteyen bazı iğrenç suçlular olduğu doğru değil mi?" Sesini alçaltmıştı, sanki bu soruyu dünyaya duyurmadan önce bana sorma lütfunda bulunuyormuş gibi.

"Ne dedin sen?"

"Baban saklanıyor mu?"

Gözlerimi kısarak hafifçe döndüm. Adam ne demeye ?

Birkaç muhabir akbaba gibi ilerleyip mikrofonlarını yüzüme dayayarak sadece sorularımı değil, yasal adımları da söylediklerinde tepki gösterdim.

Ya da bazıları aşırı tepki verdiğimi söyleyebilir.

En saldırgan olan zavallı, aptal pislik, ilk öfke ve saldırganlığımın alıcısıydı.

Yüzüne yumruk attım.

* * *

Denise

Cesetler beni korkutmamıştı. Hatırlayabildiğimden fazlasını görmüştüm.

Ancak bir morgun içinde olmanın son derece ürkütücü bir yanı vardı. Tipik olarak, bir film veya televizyon şovu, polis departmanlarının ekip odaları da dahil olmak üzere belirli yerleri, kimsenin çalışmak istemeyeceği sıkıcı ve pis yerler olarak tasvir ederdi.

En azından morgun ve üç farklı ofisin bulunduğu eski bina için bu doğrudu. Ancak, üst katta beni tuhaf bir şekilde etkileyen bir doğa sığınağı vardı.

Tesiste bir kez daha bulunmuştum ve o da aynı nedenden dolayı. Bir ceset. İlk karşılaşmamızda benimle tartışmış, kurbanın bir ayı tarafından parçalandığı konusunda ısrar etmişti. Son raporuna karşı çıktım ama nafile.

Daha sonra beni aradı ve çok sıkı bir şekilde endişesini dile getirdi. Detay vermeden, noktaları takip ettim. Bulguları için zorlanmıştı.

Bu, yasaların bile manipüle edilebileceğini hatırlatan bir olaydı.

"Burada kal kızım. Birkaç dakikaya geliyorum. Camlar kapalı; ben kimseyi öldürme." Bilinen nedenlerden dolayı Pepper'ın morga girmesine izin verilmiyordu. Oflayıp puflayarak koltuğa çöktü, sanki onu aylardır üzüyormuşum gibi davranıyordu.

Drama kraliçesi.

Ben geçerken Maggie'nin adı kısmen açık olan ofis kapısında yazıyordu. Kaç ziyaretçisi olduğunu merak ediyordum. Onu burada ziyaret etmek iyi zaman geçirecekler listemde yoktu.

Cane'in canına okumayı ertelemek için önce buraya gelmeyi seçmiştim. Ama o da gelecekti.

Ayak seslerim fayans zeminde yankılanıyordu, tıpkı bir filmde olduğu gibi. Koridor dondurucu soğukta olmasa da hâlâ titriyordum. İşimin bu kısmından kurtulduğumu sanmıştım.

Çift kapıdan içeri girdiğimde pis koku beni şaşırttı. Ölüm ya da mumyalama sıvısı değil, temizlik malzemeleri idi. Çok

Birçoğunu. Aylar önce onun sürekli temizlik yapma ihtiyacına tanık olmuştum. Hala geceleri nasıl uyduğunu merak ediyordum.

Burun köprüsünde küçük bir ışık tutan özel bir gözlük takmıştı. En azından odada bir tavan penceresi vardı, ama bulutlu bir günde bu da pisliği kesmezdi.

Maggie konsantre olmuş, bir yandan taktığı mikrofona konuşuyor, bir yandan da genç asistanının yazdığı notları okuyordu. Gerçekten de uzun süre hatırlamak istediğim bir manzaraydı. Belki de yıllar önce işimin kan ve vahşetine gömüldüğüm zamanlarda bu bana yaşama isteği vermişti. Parçalanmış kurban sadece birkaç adım ötedeydi, göğsü yarılmıştı ve kadın aktif bir şekilde bağırsakları tartıp çıkarıyordu. Otuz saniye sonra başka tarafa bakmak zorunda kaldım.

"Hâlâ çalışmayı hazmedemiyorsun."

Maggie'nin sözleri alaycı bir tavırla söylenmemiştir. İlk yüzleşmemizden sonra, seçtiğimiz kariyerlerimizle ilgili notları karşılaştırırken bir şişeye yakın tekilayı paylaşmıştık.

"Daha yeşil çayirlara taşındığımı sanıyordum."

Başını kaldırdı. "Ben de öyle. Hayatın geçmişinizi unutmanıza izin vermeyen çirkin bir yolu var."

"Harika. Hatırlattığın için teşekkürler. Bir şey bulabildiniz mi?" Adamın bir ayı ya da vaşak tarafından değil, bir köpek tarafından parçalandığına inandığım da dahil olmak üzere iki sentlik değerimi zaten vermiştim.

Asistanına bir şeyler söyledi ve ışığı yaktı, genç kız odadan çıkarken cesetten uzaklaştı. Koşuşturduğu için onu suçlayamazdım. Yaklaşırken kanlı eldivenlerini çıkardı ve odadaki dört çöp kutusundan birine attı. "Zavallı adam yaralarına yenik düşmeden önce çok acı çekmiş."

"Nasıl yani?"

"Künt nesneler de dahil olmak üzere dövülmüş. Parmak izleri ve sizin fark etmediğiniz bir şey de dahil olmak üzere tüm tanımlayıcı işaretler çıkarılmış. Tüm dişleri çekilmiş."

"Aman Tanrım." İlk kurbanda böyle bir şey olmamıştı.

Maggie iç geçirdi. "Kesinlikle, ama söyleyebileceğim kadarıyla, altı kez bıçaklandıktan sonra bile, sadece bir mamut canavarının çeneleriyle yüzleşmek için bile hala bir ipliğe dayanıyordu."

Kadın ürkütücü şeylerden çoğu insandan daha çok hoşlanıyordu. Ona ters ters baktım.

Güldü. "Rahatla."

"Bu üç ay içinde işlenen ikinci cinayet. biraz zor." "Hâlâ ikisinin bağlantılı olduğuna inanıyorsunuz."

"Öyleyim. Değil misin?" Cesede tekrar baktım, bir insanın böyle bir vahşete nasıl katlanabildiğini anlamaya çalışıyordum.

"İkinci ceset burada olmadığı için inancınızı tam olarak teyit edemiyorum. Ama notlardan anladığım kadarıyla sizinle aynı fikirdeyim."

Şimdi ilgimi çekmişti. "Nasıl yani?"

Konuşmakta tereddüt ediyor gibiydi. Morgda dinleme cihazı olduğunu mu düşünüyordu?

"Notlarımı incelerken, önceki kurbanın derisine gömülü hayvan kıllarından bazılarını kurtarmayı başarmıştım. Daha önce bulguların yetersiz olduğunu düşünmüştüm, ancak bu kurbandan alınan kürkü karşılaştırdıktan sonra, en azından benim açımdan, önceki raporu değiştiriyorum. Şerifin bu konuda ne düşüneceğini bilmiyorum. Siz sormadan söyleyeyim: Birkaç benzerlik daha var ama bunu her kim yaptıysa daha da fazla baltayı taş vürmüş. Sanki şiddet iki katına çıkmış gibiydi. Bu kadarını fotoğraflardan görebilirsiniz."

Bir katilin kendine güveni arttıkça yöntemlerini değiştirmesi duyulmamış bir şey değildi ama bu, ilkinde olduğu gibi bir intikam ya da cezalandırma durumu gibi görünüyordu. Öfke belliydi. Belki de sebebi ihanetti. Şimdi spekülasyon yapıyordum ki bu kimsenin yararına değildi.

Bazılarının gülünç bulacağı bir anlık heyecan içimi kapladı. Ve cehennem gibi kaba. "Anlamı?"

Kollarını kavuşturarak ve önlüğünün kanla kaplı olduğu gerçeğini görmezden gelerek yaklaştı. "Yani şu anki kurbanınız bir köpek tarafından parçalandı ve sonunda öldürüldü."

"Emin misin?"

"Eminim."

"Cinsi hakkında bir fikrin var mı?" Bunun bir önemi yoktu. "Daha fazla test yapmadan olmaz," dedi.

"Kurbanlar hakkında bana başka ne söyleyebilirsiniz? Somut bir şey var mı?"

Bana işaret ettiğinde onu takip etmekte tereddüt ettim ama bu benim işimdi. Neyse ki, sadece sağ kolunun neredeyse ısırılmamış küçük bir kısmı da dahil olmak üzere gövdesinin alt kısmını örten çarşafı kaldırması gerekti. "İkisinde de aynı dövme vardı."

İlk kurbandan beri bana göstermediği bir şeydi ama o noktada devreye girmesi gerekmezdi. Ceketimi ve gömleğimi dirseğime kaydırarak ona aynı dövmeyi gösterdim. "İkisi de denizciydi."

Maggie kaşlarını kaldırdı. "Belki de bu bir şey ifade etmiyordur."

"Bu bir bağlantı. Mümkün olduğunda bana bu raporun bir kopyasını ve revize edilmiş halini gönderin."

"Yapacağım. Sence burada neler oluyor? Neredeyse dört yıldır burada yaşıyorum ve daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı."

"Keşke bilseydim."

Bildiğim tek şey, benzer kanıtlara sahip iki cinayetten sonra Danger Falls'un elinde bir sorun olduğuydu. Sorumlu kişiye henüz seri katil demezdim ama gelecek için endişeliydim.

Şimdi Greg'e haberi vermenin zamanı gelmişti. Gerçeklerle yüzleşmesi gerekecekti. Elimizde korkunç bir durum vardı ve ek desteğe ihtiyacımız olabilirdi.

Ama bu sadece Cane ile yüzleştikten sonraydı.

"Fazladan zaman ayırdığın için teşekkürler Maggie. Minnettarım."

"Sorun değil. Zaten bir hayatım yok. Tıpkı senin gibi. Bir ara bir şeyler içmek için dışarı çıkmalıyız."

"Evet, yapacağız." Gerçi bu gidişle bunun ne zaman olabileceğini merak .

* * *

Ofisim bir posta pulundan biraz daha büyüktü ama benim için mükemmeldi. Etrafta dolaşabilmem için yeterli alan, tek bir ziyaretçinin yaklaşık iki dakika geçirebileceğı bir yer ve Pepper için bir köpek yatağı vardı. Ofiste duran su kabını doldurdum ve derin bir nefes aldım. Pepper kestirmeyi biliyordu, ruh halimi yıllar öncesinden öğrenmişti. Hâlâ kızgındım. Ayrıca Greg'le konuşmaya da pek hevesli değildim.

Telefonda o varken, beklemek zorundaydım. Televizyonu her zaman açık tutmak gibi bir alışkanlığı vardı, sürekli haber programları sinirime dokunuyordu ama en azından yedi ilçelik bir alanda neler olup bittiğini biliyordu. Ayrıca uydu radyomuz ve tüm yerel turist çıkışlarıyla bağlantılı iletişim sistemlerimiz vardı. Eğer biri kaybolursa, saniyeler içinde haberimiz olurdu.

"Anlıyorum Marty. Ancak turistlerin yanınızdaki araziye girmesine izin veriliyor çünkü burası tatil köyüne ait. Şimdi, geçen yıl yaptığınızı yapıp silahınızı ateşlememenizi öneririm. Eğer yaparsan bu sefer seni tutuklamak zorunda kalacağım." Greg gözlerini ovuşturdu.

Turizmle hiçbir ilgisi olmayan çılgınlardan payımıza düşeni aldık. Zaman zaman onları suçlayamazdım. Sokakların ve barların kapasitesinin üzerinde kalabalık olduğu aylar oldu.

"Hayır, Marty. Yanılıyorsun. Bunu daha önce de yaşadık."

Sabırlı değildim, parmaklarımı kapıya yeterince sık vuruyordum, o da sinirlenmeye başladı.

"Gitmem gerek Marty. Biri ofisimin kapısını yumrukluyor."

Sabırsızlığım işe yaradı, adam eski moda ofis telefonunu kapattı.

"Bu da ne?" diye bağırdı.

Kapıyı arkamdan kapatarak içeri girdim. Ben içeri girerken göz ucuyla Cane'in ofisinden beni incelediğini fark ettim. Çocuk tir tir titriyor olsa iyi olurdu.

"Neden bu kadar öfkелisin? Dün gece için mi?" Greg sordu. Adam o kadar sade biriydi ki, bazen kalbinin attığına bile şaşıırıyordum.

"Evet, dün gece. Burada muazzam ve tehlikeli bir durumla karşı karşıyayız. Kurban vahşice öldürüldü ve şehrimizin hemen dışına atıldı."

"İlk raporunu okudum, Denise. Ama hemen sonuca varamayız."

"Adli tabip ilk iki kurbanın bir köpek tarafından parçalandığını doğruladığı için herhangi bir sonuca varmıyorum."

Gözlerini kıstı, her zamanki gibi yorgunluktan gözleri kırmızıydı. "Peki bu ne anlama geliyor? İnsanların hayvanlarına karşı ne kadar boktan olduklarını biliyorsun. İlk vaka zaten benim elimden çıktı."

Şiddet yanlısı olduğu düşünülenler de dahil olmak üzere bir köpeğin iki yüz kiloluk bir adamı alt edebilmesi nadir görülen bir durumdu. "Raporu okursanız anlarsınız. Ama Maggie'nin tam raporunu alana kadar bekleyin."

"Sanırım bekleyeceğim." Alaycı davranıyordu. Neden birinin onu azarladığını hissediyordum?

Onunla tartışmak istedim ama ekrana bir haber düştü ve kırmızı bülten dikkatimizi çekti.

"Tehlikedeki Katil Düşüyor."

Ne. Ne. Ne?

Greg'in ofisinden Cane's'e doğru uzun adımlarla yürümeye başlamadan önce, iğrenç muhabirin kasabada bir heyecan olduğu, aramızda bir katil olduğu gerçeğini övmesini yaklaşık otuz saniye dinledim.

Tek kelime etmeden onu gömleğinin yakasından tutup ayağa kaldırdım ve öksürene kadar gömleğinin kumaşını büktüm. O anda öfkemi gökkuşağının her rengine salıverdim.

Burnuna sert bir yumruk attım, temiz gömleğime kan fişkırırken çıkan çatırtı sesinin tadını çıkardım.

Buna değdi.

BÖLÜM 9

S *hephard*

Muhabirin sorduğu soru aklımı kurcalıyordu. Aynı zamanda büyürken sahip olduğum düşünceleri de besliyordu.

Ya babam ben çocukken kötü işlere bulaşmış olsaydı? Ailesi için daha iyi bir hayat istediğini biliyordum. Ona bu kadarını verebilirdim. Bununla birlikte, kariyeri hakkındaki gizlilik perdesi inandırıcılığını artırdı.

Bu konu tekrar gündeme gelecekti, ancak şimdiye kadar soru ve olay henüz televizyonda yer almamıştı. Belki de kimse duymamıştı. Tatil köyünün lobisi giriş yapan insanlarla dolup taşıyordu. Ne yazık ki bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyordum. Bu bloğun etrafında birden fazla kez dolaşmışım. Asıl soru, babamı sorguya çekmek mi yoksa olayın peşini bırakmak mıydı?

Neredeyse eski işleyicimi arayıp bazı soruşturmalar yapmasını isteyecektim ama bu noktada o kilitli kutuyu açmak istemedim. Ancak, ne yapılması gerektiği konusunda yakında bir karar vermem gerekecekti.

Bir günlük bok.

Son birkaç saat içinde yaşadığım saçmalıkları anlatmanın başka bir yolu yoktu. Tek yumruktan uzaklaştıktan sonra zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım, hem basın hem de ekibimin diğer üyeleri tarafından takip ediliyordum.

Bir muhabirin soru hakkında kimsenin beni rahatsız etmemiş olması şaşırtıcıydı.

Belki de kimse şerifle temasa geçmeye cesaret edemediği için şanslıydım, gerçi adamın umurunda bile olmayacak kadar çok işi olduğunu duymuştum.

Yine de iki saat boyunca homurdandıktan sonra ifade vermek zorunda kalmıştım. Akbabaları sırtımdan atmanın başka bir yolu yoktu.

Tüm kasabanın benim serseri mayın olduğumu düşündüğünden emindim. Bu televizyondaydı. Bırak öyle düşünsünler. Daha az umursayamazdım. Nihayet yedi buçuktan sonra ayrıldım. Niyetim o kadar geç ayrılmak değildi ama kendimi ofise, artık benim ofisim olan ofise kilitlemiş ve evrak işlerine gömülmüştüm. İmzalanacak bir yığın sözleşme vardı.

Babamın son birkaç aydır pek ortalıkta olmadığını ve ardında kocaman bir evrak yığını bıraktığını fark ettim. Uğradığım için şanslıydım yoksa iki yük kağıt gibi bazı temel ihtiyaçlar geri gönderilecekti. Tuvalet kağıdı, yüzde seksen beş doluluk oranına sahipseniz ve önümüzdeki birkaç gün içinde daha fazla misafir bekleniyorsa bir gereklilikti.

Yemek sevkiyatı şef tarafından karşılanmış ve onaylanmıştı ama Pierre'in şoföre bağırması beni müdahale etmek zorunda bıraktı. Hunter restoranı devraldığında çok sevinecektim. Yarın işe gelmezse onu aramak zorunda kalacaktım.

Tatil köyünden ayrılmıştım, kulübeye dönmeye kararlıydım ama yerel bir barın önünden geçerken, hızlıca bir bira ve bir yudum viski içmek için yeterince cazip gelmişti. Bu yüzden kendime içeri girme izni verdim.

Herhangi bir sonuca varmadan önce babam hakkında bildiklerimi gözden geçirmem gerekti.

En azından ben içeri girdiğimde kimse dikkat etmiyordu. Şaşırtıcı derecede kalabalıktı, çoğunlukla erkeklerden oluşan birkaç grup bira içip simit yerken futbol maçına odaklanmıştı bile.

Birkaç televizyon vardı, yarısında bir maç, yarısında başka bir maç gösteriliyordu. Tahmin etmem gerekirse, müşterilerin büyük çoğunluğunun tur otobüsünden olduğunu söyleyebilirim. En azından bu sayede garsonlar meşgul oluyor ve umarım benim işime karışmıyorlardı.

Şimdiden bir hamburger ve bir bira tüketmiş, düşündüğümde daha fazla keyif almıştım. Belki de bunun nedeni bütün gün hiçbir şey yememiş olmamdı. Tabağımı ittikten sonra televizyona baktım ve başımı salladım. Sporla hiç ilgilenmemiştim. Babam çocuklarının okulda sporla ilgilenmesini istemezdi.

Annem ve babamın beni ve kardeşlerimi bir sonraki kasabadaki lunaparka zaman da dahil olmak üzere aklımdan pek çok garip düşünce geçti. Birdenbire ayrılmak zorunda kalmıştık. Hiçbir açıklama ya da tereddüt yoktu. Sorduğumda, gecenin geri kalanında odamda kalmam için beni zorlamıştı.

Birinin onu görmesinden mi korkuyordu, yoksa geçmişinden birini mi tanımıştı? Herhangi bir sonuca varmaya hazır değildim.

Tuvaletlere giden neon ışıklı koridora yöneldim, işimi halledip ellerimi yıkadım. Öfke hâlâ içimde bir yerlerde yankılanıyordu, muhabir beni dava etmekle tehdit ediyordu, onun bana taktığı yeni isim. Ona bunu yapması için meydan okumuştum. Hayır, tatil köyünün böyle bir şöhrete ihtiyacı yoktu, ama burnunu kırdıktan sonra bile beni sorularla rahatsız etmeyi bırakmamıştı. Sanki geçmişimi araştırıyor gibiydi.

Kabul edilemez.

Mümkün olduğunca içime kapanmaya kararlıyım.

Yansımama ters ters baktıktan sonra köşedeki tabureye geri döndüm. Gitmeden önce bir içki daha alacaktım. Kendime bu kadarını borçluydum. Pisliğin birinin taburemi çalacağını bilmeliydim. Bara geri döner dönmez adamın varlığını fark ettim. Taburenin üzerinde adım yazmıyordu ama birinin hâlâ orada oturduğu ve birasını kısmen tükettiği belliydi.

Sandalyemde kimin oturduğunu fark etmem uzun sürmedi.

Daha önceki kadın, o gün bana çarpıp olay çıkaran kadın. Aynı zamanda aklımdan çıkaramadığım bakır saçlı güzeldi. Ya da belki de düşüncelerimin pis bir çukura gömüldüğünü, özlemin sikimi ağrıttığını ve taşaklarımı sıktığını söylemeliydim.

Bu sabahtan sonra, onu aracına kadar takip edip benimle bir yere gelmeye zorlamamak için kendimi zor tuttum. Ama bu adam kaçırma sayılırdı, değil mi? Ona yaklaştım, alanını daralttım. Diğer tarafa bakıyor, uzun parmaklarını bir içki için sabırsızlanıyormuş gibi bara vuruyordu.

Vücudu gerildiğinde ve bana doğru hafifçe döndüğünde birkaç santim yaklaşmışım. Tepkisi anında ve günün erken saatlerinde olduğu gibi asık suratlıydı. Gözlerini kıstı ve nefesinin altında küfretti.

"Şimdi de beni mi takip ediyorsun?" Sorusu zehirle doluydu. "Benim taburemde oturuyorsun."

"İsminizi göremedim. Yerel barda hep aynı yerde oturmak zorunda olanlardan mısınız?"

Başımı eğdim, bara yaslandım. Barmen önce bana baktı, ben de başımı salladım. Ona ne istediğini sormamı bekliyorsa, uzun süre içkisiz oturacaktı.

"Ben bir merlot alayım, Josh. Bilirsin işte. Arkadaşımın da rotgut aldığından emin ol."

Josh ıslık çaldı ve ellerini havaya kaldırdı. "Sadece durun. Uğraşmam gereken yeterince gürültücü kalabalık var."

Arkamızdaki masalarda oturan misafirler o anda hangi takım gol atmışsa onun için toplu ilkel çığlıklar atmaya başladılar.

"Elbette," diye cevap verdi. Yerimden kıpırdamayınca nefes verdi. "Burada olduğum süre boyunca orada mı duracaksın?"

"Benim koltuğumda oturduğuna göre, seni kucağıma çekmeyi kabul edebilirim." Çok az şey söylediğim için bunun onu şok edeceğini hissediyordum.

"Böyle aptalca bir şey denememeni öneririm dostum. Bir gün boyunca bok yedim ve savaş havasındayım."

"Öyle mi? Benim günüm seninkinden daha kötüydü." Şimdi kötü günleri karşılaşıyorduk. Lanetlenirdim, ama sanki bir karma ya da cehennemden gelen bir saat gibi, haberler

Bu sabah yaşanan olayın yayını bir reklam filminde canlı renklerle gösterildi.

Lanet olsun. İşte tüm kasabanın görebileceği sağlam bir vuruş. En azından adamın mikrofonunun sesi kimsenin duyabileceği bir seviyede değildi.

Korkunç sahne dikkatini çekti ve ekrana bakarken, adamın burnunu kırdığım için gülümsemekten, kim olduğumu duyunca yüzünü buruşturmaya başladı.

"Bu sen misin?"

Muhabirin benim hakkımda bildiklerini öğrendiği için pek mutlu olmadığı belliydi. "Evet. Beğenmedin mi?"

"Tatil köyünü sen mi işletiyorsun?"

"İki kardeşimle birlikte. Benim fikrim ya da yapmayı hayal ettiğim bir şey değil."

"O zaman git." İçkiler barın üzerine dökülürken başını çevirdi.

"Yapamam. Aile her şeyden önce gelir."

"Shephard Fox. Kulağa aşk romanı kahramanı gibi geliyor."

Viskimi aldım. Onun yanında olmak ya içmek ya da sevişmek demekti. Başka bir iğrenç buluşmaya doğru gittiğimizden şüpheliydim.

"Evet, umutlanma."

"Kötü bir adam, ha?" Şarabından bir yudum aldı ve başını bir kez daha bana doğru çevirdi. Patates kızartmalarımdan birini alıp yavaşça ağzına attığında şaşırdım. Benimle flört etmeye çalıştığından cidden şüpheliydim. Sadece asi kişiliğini ortaya koyuyordu. Belki de bu yüzden ondan hoşlanıyordum.

Bu hareket cehennem gibi kışkırtıcıydı ve kasıklarımındaki ağrıyı hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Yakında sikim yanmaya başlayacaktı.

"Evet, gerçekten kötü. Artık adımı bildiğine göre, seninki ne yoksa büyük, kötü köpektен çok mu korkuyorsun?"

Bir kahkaha patlattı ve boğulmamak için şarabından bir yudum daha almak zorunda kaldı. "Hiçbir fikrin yok. Geçen gün gördüklerimden ve bu sabahki pislikten sonra, bir Bengal kaplanı olsan beş saniye içinde seni alt edebilirim."

Bunun olmayacağına dair onunla bahse girmek istedim ama yerel biriyle tartışmanın ne anlama geleceğini tartmak zorundaydım. Artık o sadece köhne bir moteldeki bir kaçamak değildi.

"Bunu görmek isterdim." Kimsenin dikkatini çekip çekmediğini görmek için mekâna hızlıca bir göz attım. Neyse ki ilgilenmiyorlardı, bu da sağlıkları için iyi bir şeydi. "İsim."

"İyi. Ben Denise."

"Boktan bir gün, ha?" Ne diye onunla konuşmaya devam ediyordum ki? Arkadaş olmayacaktık.

"Evet, gerçekten boktan. Ortağınızın burnunu kırdığınız için yirmi dört saat uzaklaştırma cezası almayı deneyin."

Bunu beklemiyordum ve hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez sırtıabildim. "Görünüşe göre biz iki kabadayı pisliğız. Normal bir davranış mı?"

"Normal davranış." Denise bardağını kaldırarak benimkiyle göz göze geldi. "Benim nedenlerim vardı. Senin?"

"Muhabir bunu hak etmişti."

"Mmm... Sert çocuk. Fotoğrafının çekilmesinden hoşlanmıyorsun. Rahatsız edilmekten hoşlanmıyorsun. Kesinlikle çene çalmayı sevmiyorsun. Tahminimce insanlardan pek hoşlanmıyorsun."

"Neden böyle düşündünüz?"

"Belki de zihin okuyabildiğim içindir."

Bir erkeğin derisinin altına girmenin ve libidosuna tasma takmanın bir yolu vardı. Ona saygılı bir şekilde başımı salladım. Neden olmasın? "Sen otorite figürlerinden hoşlanmayan bir kontrol manyağısın. Tahmin etmem gerekirse, bir yerlerde güvenlik görevlisi olduğunuzu söyleyebilirim. Sen de yalnız , Pepper'ın arkadaşlığını

Başka biri. İşini ciddiye alıyorsun, bu da bir bok almayacağın ve arkadaşlarına ayıracak vaktin olmadığı anlamına geliyor. Nasılım tatlım?"

Bardağını tekrar kaldırdı ve bana başıyla selam verdi. "Huysuz bir pislik için hiç fena değil. İzninizle, hemen döneceğim."

Şarabından bir yudum daha aldıktan ve bardağını dikkatlice bardağın üzerine koyduktan sonra etrafımda dolandı, tuvalete doğru giderken bir saniye bile arkasına bakmadı. Sert bir kızdı, okuması daha da zordu. İçimden bir ses, onun dış görünüşünün bir kısmını görmemden hoşlanmadığını söylüyordu ama insanları gözlemlemekte çok iyiydim. O da benim gibi bir şeyler saklıyordu.

"Ona dikkat edin," diye uyardı barmen. "O bir park bekçisi ve biliyor. Çok iyi bir sicili olan eski bir dedektif. Ama omzunda bir çip var."

"Öyle mi? Hepimiz öyle değil miyiz? Biz dönene kadar kimse burada oturmayacak. Hiç kimse." "Anladın sen onu."

Tuvalete gitmeden önce viskime güç verdim. Protokol ya da kurallarla pek aram yoktu, o halde neden burada onları çiğnemek için endişeleneyim ki? Kötü bir tavrı olan alıngan bir kadındı ve bu benim amaçlarıma uygundu.

Ve açlığımı bastırdı.

Lafı dolandırmanın bir anlamı yoktu. Banyoya girdiğimde ellerini yıkamakta olan bir kadınla karşılaştım. Ama kadın hızla odadan çıktı ve kâğıt havluyu çöpe atmayı zar zor başardı.

Denise üstünü düzelterek dışarı çıktı. Varlığımı fark etmesi sadece üç saniyesini aldı. İfadesi okunamıyordu ama meme uçlarının tamamen uyarılmış olduğunu fark ettim. Ayrıca, kokusu sarhoş ediciydi.

Hiçbir şey söylemedi.

Hiçbir şey söylemedim.

O ellerini yıkarken sessizlik büyüleyiciydi, ikimiz de içeri girmeye çalışan ama geri çekilmeye karar veren bir kadına ters ters bakıyorduk. O kadın

Bitirdiğinde, diğer dispenserini kullanmak yerine havlu almak için kısmen önümden geçmeye kendini zorlamayı seçti.

Yakınlık heyecan vericiydi.

Birkaç saniye boyunca ona baktım ve beni kenara itmeye çalışıp çalışmayacağını görmek için bekledim. Bu, izin verilen tek ertelemeydi. Onu kendi etrafında döndürdüm ve durduğum duvara doğru geri ittim. Sadece atkuyruğunu yumrukladım ve onu istediğim yerde tutmak için kullandım.

Odada üstünlük için savaşılmaya çalışırken söze gerek yoktu. Elbette ben kazanacaktım ama denemesini görmek eğlenceliydi. Hatta bana çelme takmak için bir güreş hareketi yapmaya çalıştı ama ben ondan çok öndeydim. Diğer elimi ensesine attım, başını kaldırıp kendiminkini indirirken sıktım.

"İyi deneme, tatlım." Ağzını yakaladığımda, anında ne kadar tatlı bir tadı olduğunu hatırladım. Bu gece ağzı öncekinden daha ateşliydi, dili kontrolü ele geçirmeye çalışıyordu.

Öyle bir şey olmayacak.

Vücudunu kendime doğru bastırdım, kalçalarımı gıcırdatarak benim olduğunu anlamasını sağladım. Hoşuna gitsin ya da gitmesin.

Dövüşmeye devam etti, ama sonunda kadınsı cazibesini güç değişimi için kullanmaya karar verdi. İşe yarayacağını düşünmesine izin verdim.

Birkaç saniyelğine.

Tutku birkaç gece öncesinden daha yoğun, canlı olmanın çılgın hissi her kası yırtıyordu. İnlemeleri bağımlılık yapıyordu, sikim artık kotuma sıkıca bastırıyordu. Rahatlama bir soru değil, bir gereklilikti.

Beni itip uzaklaştırmasına izin verdim ve gülümsemesi bana bir yılan gibi saldırmaya hazır olduğunu söyledi. Haklıydım da. Alt dudağımı ısırması acı vericiydi, kolayca kan çekiyordu ama bu sadece öfkeli ateşi körükledi.

Çıkıntımı avuçladığında, kendimi kontrol etmenin zor olacağını hissettim. Saçlarını çekiştirdim, onu arkaya doğru bir kavis çizmeye zorladım ve

boynunu ısırarak. Neden onu kokumdan daha fazlasıyla işaretlemeyeyim ki?

Sıkılmış dişlerinin arasından tıslıyor, hâlâ sikime uzanmaya çalışıyordu. Belki daha sonra okşayabilirdi ama ben çok acıkmıştım.

Ön sevişmeyi bitirmiştım, onu aynaya doğru çeviriyordum. Yansımasına bakınca, bir şeyler planladığını hissettim. Amacına ulaşamayacak olması çok kötüydü.

Kot pantolonunu kolayca çözdüğümde, yoğun malzemeyi yuvarlak kalçalarından aşağı sorunsuzca yırttığımda alıngan kadın şok oldu.

Beni durdurmaya çalışmamasına şaşırmadım, yüzündeki hınzır gülümseme onun da aynı şeyi hissettiğinin açık bir göstergesiydi.

Aynı arzular.

Aynı
ihtiyaçlar.

Her türlü sağduyu duygusunu görmezden gelme hissi aynı.

Bu kadına burada tecavüz etmek günahtı ama çok da lezzetli olacaktı. Ne kadar ıslak olduğuna hayret ederek tangasını da indirdim. Kemerimi çözme zahmetine girmeden önce parmaklarımı şişmiş kıvrımlarının arasına soktum. Hızlı hızlı nefes alması güzel bir ödüldü. Hiç vakit kaybetmeden kot pantolonumu anın tadını çıkarabileceğim bir yere indirdim.

Bir eliyle tezgâhı sıkıca kavradı ama diğer elini aynaya çarparak ikimizi de sarstı. Ona sert bir bakış attım ve sikimin tüm uzunluğunu amının derinliklerine soktum.

O kadar sıkıydı ki, içimden bir akım daha fişkirirken bile tüm vücudum gerildi. Kasları şaftımın etrafında sıkı bir mengene gibi daralırken ne kadar iyi hissettirdiğine şaşırmıştım. Bir saat boyunca içine girmekten başka bir şey yapamadım.

Ama o kadar uzun süre dayanamayacağımı biliyordum. Ona doğru güçlendim, kendimi ayaklarımın toplarına doğru sürerken kalçalarımı salladım.

Testislerimdeki ağrı devam ediyordu, ama onun dar kanalının ıslaklığı biraz çılgınca bir rahatlama sağladı.

Nefes nefese kalmış, gözlerini kırpmadan bana bakıyordu. Aynanın buharı artıyordu ve gecede ikinci kez sırttım. Bu çok iyi bir fikirdi.

Kalçalarını kavramış, tırnaklarımı geçirmiştım ama onu yerinde tutmama kesinlikle gerek yoktu. O da benimle birlikte sallanıyor, elinden geldiğince her acımasız hamleye karşılık veriyordu. Arzularımız çılgınca bir zirveye ulaştıkça hayvani seslerimiz de artıyordu.

O an mükemmel olmaya çok yakındı, ancak bu geceden sonra ondan uzak durmaya kararlıydım. Bu ikimiz için de en iyisi olacaktı. Ama şu anda aklımdaki tek şey onun tatlı amının derinliklerine boşalabilmektı.

Kasları kasılmaya ve devam ederken, boşalmaya yakın olduğunu hissettim. Ritmimi artırdım, öncekinden daha vahşice daldım. Bu hiçbir şekilde nazik olmakla ilgili değıldı. Onun umurunda değıldı. Sertlikten hoşlandığı belliydi.

Başka bir artı.

Büyüleyici yakışıklılığı ve maceracı ruhuyla birlikte. Artık bir filozoftum. Vücudu gerilirken bir canavar gibi hırladım. Evet, boşalmasını istiyordum. Kontrolü sağlamakta zorlanıyordum ama nirvanaya yaklaşmaya başladığında ritmimi yavaşlattım ve açığı değıştirdim.

"Aman Tanrım. Sen..." Denise ünlemini tamamlayamadı, elini aynaya vururken başını geriye attı. Vücuduma sertçe vurdu, ikimiz de ilkel sesler çıkarıyorduk.

Doruğa ulaştığında dişlerimi sıktım. Dayanmak için tek yapabildiğim buydu. Dayanmak... İhtiyaç her şeyden ağır bastı ve kendimi kaybettim, tam istediğim gibi içimde patladım.

Ve belki de birkaç gece öncesinden beri yaşadığım en tatmin edici andı.

Lanet olsun. Beni çok .

BÖLÜM 10

*D*enise

Yakında üzerinde 'yaramaz kız' gibi çılgınca bir şey yazan tişörtlerden almak zorunda kalacaktım. Ya da belki 'aptal' daha uygundu.

Kolayca kovulabileceğim bir şey olan umumi tuvalette seviştikten sonra içkilerimizi bitirmiş ve birlikte otoparka doğru yürümüştük. Tamamen Shephard'ı mutlu bir şekilde göndermeye niyetliydim, ama yine şakalaştık, biraz sert oynadık ve sonunda tam beş dakika boyunca öpüştük.

Ondan sonra, anahtarlarımı aldıktan sonra beni aracımın yolcu koltuğuna itti. Koca adam yetkili olmalıydı. Sürücü koltuğuna atladıktan sonra, ona nerede yaşadığımı söylememi istedi. Aracını da getirmesi için ısrar edecek kadar akıllı bir kız değildim. Bu zekâ isterdi ve o sırada hâlâ cinsel bir sisin içindeydim.

Dağın birkaç mil yukarısından başka bir yerde yaşamıyordum, oraya giden yol Shackles'a yarım milden daha az bir mesafedeydi, bizim... Tanrım. Sikişmiştik. Bu kadar günahkârca bir şey yaptığıma inanamıyordum.

Bara geri döndüğümüzde barmen tek kelime etmediği için çok şanslıydık.

Kulübemin önüne geldiğimizde, Pepper çoktan havlamaya başlamıştı. Yolun bir mil aşağısında eve varmak üzere olduğumu biliyordu.

Tutku dünyamızda kesinlikle tipik bir ön sevişme yoktu. Hayatlarımız hakkında sohbet etmiyor ya da birbirimize önemli olabilecek herhangi bir ayrıntı vermiyorduk. Onun kim olduğunu tesadüfen biliyordum ve ona işimi söylememiştim. Ama elbette motelde taşıdığım Glock'u görmesine de izin vermiştim ve ceketindeki silahı da görmüştüm.

Bu onu gergin olmamı gerektirecek kadar tehlikeli yapar mı? Şu anda hayır. Soyu, babasının bu topluluğun önemli bir üyesi olması nedeniyle katil olmasından endişe etmiyordum. Tek bildiğim, tüm dünyaya karşı kin besleyen belalı bir adam olduğuydu.

Ben kilidi açmak için uğraşırken vücutlarımız ön çarptı, Pepper muhtemelen seslerden çıldıracaktı. İnanılmaz öpüşüyordu, birkaç gece öncesine göre çok daha fazla. Cinsel olarak birbirimize çok fazla düşkündük ve bir parçam bunun devam edemeyeceğini haykırıyordu.

Ama bu gece için öyle.

Kapıyı başardığımda, ne kadar sert ittirdiğinden neredeyse yere düşüyorduk. Pepper tam ve nefes aldığım anda kaşlarının çatıldığını fark ettim. İşimiz bitene kadar yürümemiz gerekecekti.

İki genç gibiydik, ben bizi yatak odasına geri götürürken birbirimizin kıyafetlerini yırtıyorduk. Buraya tek bir erkek bile getirmemişim ve böyle bir niyetim de hiç olmamıştı. Bu çok beklenmedik bir şeydi, ama beni ne kadar sinirlendirse de, onunla vakit geçirirken adrenalin patlaması yaşamak hoşuma gidiyordu.

Odaya girdikten sonra, şifonyerimin üzerindeki ışığı açmayı başaran oydu. Eski bir ampuldü, çok az ışık veriyordu ama benim için sorun değildi. Artık ikimiz de tamamen çıplaktık, Shephard fazladan yastıkları yere attı. Ama bu bir saat önce olduğu gibi hızlı ve acımasız bir sevişme değildi.

Beni kucağına aldı, yatağın ortasına fırlattı ve hemen üstüne çıktı. Ne ben havamdaydım ne de o benim önceki

maskaralıklar. Ben derin bir nefes alamadan bacaklarımı bükmüş, dizlerimi yorgana dayamıştı.

Çıkardığı her ses daha çok bir kurdun hırıltısına benziyordu, alçak ve gırtlaktan. Paylaştığımız cinsel tutkuya katkıda bulunduğu için bunu seviyordum.

Dilinin ilk darbesiyle nefes nefese kalmıştım. Gözlerimi çevreleyen bulanıklık ya da sisin içinden çıkmaya çalışan tuhaf, canlı yıldızlar silsilesi yok olmamıştı.

Topuklarımı yorgana gömüyordum, inerken kendi sesimi zar zor tanıyabiliyordum. Beni öyle bir tuttu ki, tek yapabildiğim elimi uzun saçlarına dolamak ve sakalının dudaklarımı gıdıklamasından nefes nefese kalmak oldu.

Başımı bir o yana bir bu yana savururken kalbim güm güm atıyordu, dilinin çalışma şekli büyüleyiciydi. Klitorisimi ne zaman emeceğini ve ne zaman geri çekileceğini biliyordu, bana nefes alma alanı bırakıyordu. Önce nazık sonra sertti ve yaptığım her şeyi izlediğini hissediyordum.

Aşırı hassas küçük tomurcuğumu uyarmasından nasıl doruğa ulaşmadığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bunu onun uzmanlığına bağlıyordum. Ağzı ve diliyle gerçekten ustaydı. Ama uzun, kalın parmaklarının da lanetleyici olduğunu birkaçını içime sokarak kanıtladı. Onun ve benim döllerimle kayganlaşmıştım ama hâlâ sıkıydım.

Tabii ki parmaklarını bilerek sıktım, bu da onu gülmeye zorladı. Kendini özgür bıraktığı anlara nadiren izin verirdi, huysuzluğu giydiği zırhın muazzam bir parçasıydı. İç kontrolden çıktığımı hissedebiliyordum. Saniyeler içinde o tatlı anın coşkusunda kaybolmuş, orgazmın etkisiyle yataktan kalkmıştım.

Boğuk çılgılığımın sesiyle irkildim, ses kısıklığı alışık olduğumdan tamamen farklıydı. Bu çok inanılmaz bir histi ve durmaması için ona yalvarmaya hazırdım.

İhtiyacımı hissetmiş gibi yapmadı, hatta gövdeyi havaya kaldırarak daha sert bir hırıltı çıkardı ve sanki bu son yemeğiymiş gibi ziyafet çekti.

Dili ve içime giren parmakları arasında artık hiçbir şey yapamıyordum. Hiç düşünmüyordum ve nefes aldığımdan da emin değildim. İnanılmaz an uzun , o kadar ki bir doruk noktası

bir diğetine koştu. Tatlı bir coşku anına sürüklenirken çıldırmıştım.

"Oh. Oh. Evet..." Bunlar formüle edilmiş tek kelimelerdi. Saf nirvana inanılmazdı.

Kirişlerden aşağı indiğimde gözlerimi kapattım, böylece anın tadını çıkarabiliyordum.

Bu iri yarı adamın dinlenmeme izin vermeyeceğini bilmeliydim. Beni dizlerimin üzerine çekti ve vücuduna sarılmaya zorladı.

Artık yaptığı hiçbir şey beni şaşırtmıyordu. Elini sikinin etrafına sardığında, beni diz çöktürürken ucunu amımda aşağı yukarı sürttüğünde, ellerimi omuzlarına koydum.

"Bunu mu istiyorsun?" Sanki cevabı zaten bilmiyormuşum gibi sordum. "Ben alıyorum."

Huysuzluğu başka bir erkekte olmayacağı kadar çekiciydi. Beni düşündüğümünden daha nazikçe aşağı çekti ve ona karşı koymama izin verdi.

Ben ona karşı sallanırken iki göğsümü de avuçladı, başparmaklarını meme uçlarımda ileri geri oynattı. Gözlerindeki değışim de dahil olmak üzere onu izlemek güçlüydü. Duygularla dolu bir adamdı ama onları göstermekten hoşlanmıyordu. Gergin tomurcuklarımı çimdiklediğı anda haykırdım; acıdan değıl, ikimizin de içinden geçen bir başka elektrik parıltısının yarattığı çoktan.

Bununla ilgili her şey özel ve özel bir şey olarak kalacaktı. Söyleyecek kız arkadaşım olduğundan değıl.

Saniyeler dakikalara dönüştü ve onu boşalmaya teşvik etmek için am kaslarımı sıktım. O hazır değıldi. Cevabı her iki meme ucunu da çimdiklemek, zevk dalgasına bir ısırap karışana kadar onları bükmek oldu.

Kaya gibi sertti ve o kadar büyüktü ki sabah ağrıyacağımı biliyordum ama bu rahatsızlığa değıcekti.

Tam bırakacağından emin olduğumu düşündüğüm anda beni çekti. Daha önce de yaptığı gibi, sanki vücudumla oynaması gereken kendisiymiş gibi davranarak beni dört ayak üzerine çevirdi. Bu asla romantik sayılmazdı ama umurumda değildi. Bu inanılmazdı.

Zaman kaybetmeyecekti ve sikini derinlere soktu. Aşırı ısınmış göbeğime ulaştığına yemin edebilirdim. Elini arka tarafıma vurmada önce bu hareketi birkaç kez tekrarladı.

Ne oluyor be?

Kıçıma birkaç kez şaplak attığı için yapabileceğim tüm kıpırdanmaların bir önemi yoktu. İki elini de kullanıp her iki yanağımın da eşit şekilde kaplandığından emin olmasaydı lanetlenirdim. Acı olması gerekenden daha keyif vericiydi. Yine de bana sertçe şaplak atmıyordu. Ne yaptığını anlamam birkaç dakikamı aldı.

Çok geç.

Başparmağını göt deliğimin derinliklerine soktu ve başımı geriye attım. Ancak bu sefer çığlığım sessizdi. Rahatsızlık tamamen farklıydı ve onu birkaç kez içeri sokarken, horozunu içeride derinlemesine itmeye devam etti.

Ne yapacağını tahmin etmek zor değildi. Gergindim, bunu yapabileceğimden emin değildim. Kaçmama izin vermeyeceğini hissediyordum.

Shephard derin bir nefes aldı ve ucu göt deliğine bastırdı. Her seferinde bir inç içeri iterken şaşırtıcı derecede nazikti.

Nefes nefese kalmıştım ve göklere çığlık atmaya hazırdım.

En azından ilk başta. Acının parıltıları azalmaya başladığında, o anın ne kadar zevkli hale geldiğine şaşırdım. Rahatladım, nefes alışım kolaylaştı.

Hiçbir şey söylemeden onaylarcasına homurdandı. Bu noktada buna ihtiyacımız yoktu. İçeriye tamamen oturduktan sonra birkaç saniye durdu, nefes alış veriş zorlaşmıştı ama daha düzgündü.

Alabildiğim tek erteleme buydu. Düzgün bir ritimle girip çıkarak beni sikmeye başladı. Birkaç saniye sonra, ben de ona karşılık verdim.

Yatağı pençelerken sırtımı kamburlaştırdım.

Muhteşem bir andı. Daha çok hayvan gibiydik ama umurumda değildi. Bu özeldi ve tam da ihtiyacım olan şeydi. Kalçalarımı sıkıca kavradı ve tekrar tekrar içime girdi. Nasıl bu kadar dayanıklı olabildiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama geri atmıyor, sanki söz vermiş gibi istediğini alıyordu.

Zaten bitkin düşmüştüm ama olabilecek en iyi şekilde. Vücudu gerilmeye başladığında çıkardığı her ses farklıydı. Her birinden keyif alıyordum. Yüzümdeki gülümsemeyi de engelleyemiyordum.

Üç acımasız homurtuyla kıcımın derinliklerine boşaldı.

Sonrasında yaşadığımız nefes nefese an, romantik olmaya en çok yaklaştığımız andı. İkimiz de nefeslerimizi zar zor kontrol ederek yatağa yığıldığımızda, bir kez daha gözlerimi kapattım.

Ne yazık ki, neden erkeklerle hiçbir şey yapmak istemediğimi hatırladım. Ama bu onunla ilgili değildi. Gerçekten değildi. Yine de zihnim onu göndermem için bana baskı yapıyordu. Evimde, benim alanımdaydı, kendime asla izin vermeyeceğime söz verdiğim bir şeydi bu.

Hayır. Başka bir zaman olmayacak.

Ve evet, ondan uzak durmak için elimden geleni

yapardım. Nokta.

* * *

Sessiz muamele hayatta ve iyiydi ve mutfağında duran düşünceli misafir tarafından kullanılıyordu. En azından hayatta olduğunu biliyordum, göğsü ara sıra inip kalkıyordu. Stoik adam için doğru kelime değildi. Daha çok bir heykel gibiydi. Koyu renk gözleri de dahil olmak üzere tek bir ifadesini bile okuyamıyordum.

Yataktan kalkıp her iki giysimizi de aldıktan sonra tek bir kelime daha söyledi: viski. Yastık sohbeti buraya kadarmış. Şarap içiyor olabilirdim ama soğuk bir kış gecesinde, iyi bir kadeh burbon

kalbimi ısıtabilecek tek içecek. Eğer bir kalbim varsa. En azından Cane'e göre yleydi.

Burnunu kırdırmak için günlerce süt iti. Haftalarca. Şimdi yaşıyan en seksi dağ adamıyla birlikte, Şimdiye kadar yaşıadığım en garip sessizliğin ortasında içiyordum.

Aklından ne geçiyordu? Seks hoşıuna gitmişı miydi? Seksi olduğumu mu düşünüyordu? Oh, lanet olsun, hayır. O yola girmeyecektim. Ben o tür bir hatun değildim. Mükemmel değildim, kalalarıml biraz fazla yuvarlaktı, belki göğüslerim devasa bir adam için biraz küçüktü. Ayrıca bir bebek de değildim, otuz üç yılım cesur ve inatçı kalmaya çalışarak geçti.

Annem bana karnından alayı küçük bir kız olarak çıktığımı sylemişıti. O da lafını sakınmazdı.

Shephard'ın geçmişini merak ediyordum, artık ismini bildiğim için eski kaynaklarımdan kontrol edecektim. Bunu neredeyse herkese yapardım, Cane'in apkın olduğunu da böyle ğrenmişıtim. Seviştiği evli kadınların kocaları tarafından birden fazla kez eşek sudan gelinceye kadar dvlmediği için şanslıydı.

Transfer edilmesine şaşımamalı.

Bu yakışıklı adam bir denizciydi. Dvmesini görmüştüm. Onun da benimkini gördüğünden emindim ama geçmişim hakkında hiçbir şey sormamıştı. Ben de ona kendi geçmişimi sormaya cesaret edemedim. Bir şekilde, bu konunun sınırların çok dışında olduğunu biliyordum. Bu da tabii ki onun geçmişini daha fazla araştırmak istememe neden oldu.

İkisini bitirdi, ucuz buzlu bardağı tezgâha vurarak yaptığı kasıtlı hareket, bana kamyonetine geri götürülmeye hazır olduğunu söyleme şekliydı. İşte o zaman onu araba kullanmaya zorlamadığım için gerçekten pişman oldum. Belki de içimdeki tek kadınsı taraf onun fikrini değiştirmek için bir neden bulmasını istememişti.

İkimden bir yudum daha aldım ve hemen ceketimle anahtarlarıma yöneldim. Uykü önemliydi ve bariz olanı ertelemek normalde yaptığım bir şey değildi.

Pepper ofladı ve ben de ona baktım. Ziyaretiye doğru ilerlediğinde içimi çektim. "Evet, bebeğim. Sen de gelebilirsin." Shephard'ın beni takip edeceğini biliyordum.

Yapmak zorundaydı.

Cipin içine girdikten sonra kemerini bağlaması birkaç saniyesini aldı. Bu sırada Pepper arka koltuktan başını onun omzuna yaslıyordu.

"Bomba mı uyuşturucu mu?" diye sordu kalın sesiyle.

Bu konuda daha önce övündüğümü sanıyordum. "İkisi de." Bu garip duygudan nefret ederek motoru çalıştırdım. Ben geri geri giderken, ciddi bir şekilde derin bir nefes aldı. Benim de kötü bir sürücü olduğumu mu düşünüyordu? İşte yine başladım.

"Savaş mı sivil mi?"

Şimdi de bilgi almak için bastırıyordu. Sivil olmak emekli olmak anlamına gelmiyordu, ki Pepper şu anda resmi olarak emekli değildi. "İkisi de."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Neden tüm alacağımın bu olduğunu hissediyordum?

Cep telefonum çaldığında dağ yolunun sadece bir mil aşağısına varmışım. Cep telefonu kulelerinin her yerde olmasından nefret ederdim ama onlar olmasaydı burada telefonlar asla çekmezdi.

Yüzümü buruşturarak, hattın diğer ucunda patronumun olduğunu fark ettiğimde yavaşladım. Adam hiç güzellik uykusu uyuyor muydu? Hayır. Bu da belliydi.

"Sorun ne Greg?"

"Foxhead Resort'a yakın bir yerde misiniz?"

Cevap vermeden önce tereddüt ettim.

"Neden?"

"Çünkü artık kayıp bir turist var."

Karanlık olması, özellikle de ava başlamak için olabilecek en kötü senaryoydu. "Peki ya senin oğlan, Cane?"

"Bir kokarca kadar sarhoş."

"Uzaklaştırıldığımı sanıyordum," dedim ona.

"çektin. Bir daha kimseyi dövme. Git şu çocuğu bul. Çok nüfuzlu zengin bir ailesi var. Ne demek istediğimi anladın mı?" Diğer cinayet davası dışında, Greg normalde politik davranmaz, para ya da nüfuzun etkisinde kalmazdı, bu da kiminle uğraşacaksam, ki başka seçenek yoktu, büyük bir vakıf fonu olan ve geleceği onun için planlanmış bir parti çocuğu olduğu anlamına geliyordu.

Yolcuma baktım ve yüzümü buruşturdum. Tesis yakındı, arkasındaki orman da sıkı. Tek yapmam gereken bir mil sonra karşıma çıkacak olan sınırlı erişim yoluna girmektir ve dağdan aşağı inip onu kamyonetine bırakmamdan çok daha kısa sürede orada olabilirdim.

Harika.

Böyle durumlarda zaman çok önemliydi, bu yüzden başka seçeneğim yokmuş gibi görünüyordu. "Tamam, ama bana borçlusun."

"Histerik ebeveynlerden elimde ne varsa sana göndereceğim. Bulun onu," diye ısrar etti Greg.

"Bir soru. Zengin çocuk neden gece yürüyüş yapıyor?"

"O değil. Düğün resepsiyonu ve arkadaşlarıyla bir çatışmaya girdi çekip gitti. Ve... sarhoş."

"Mükemmel." Bu duyularının köreldiği ya da öldüğü anlamına geliyordu. Bu, yön duygusu olmadığı, hatta yaklaşan tehlikeyi sezmediği anlamına geliyordu. Uçurumdan düşmek gibi. Onu bulma ihtimalleri kötüydü ve bulunduğu yer geceleri tehlikeli sayılırdı. Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin. Lanet olsun.

"Ne oluyor lan?" Shephard telefonu tiksintiyle ön panele fırlattıktan sonra sordu.

"Pekala, bir gezintiye çıkacaksın, ama sen bir sivilsin ve Jeep'te kalman gerekecek."

"Bu da ne demek oluyor?"

Adam böyle bir duruma zorlanmaktan pek memnun değildi. Bunu kolaydı.

"Bu, dağda bulunması gereken kayıp bir turistim olduğu anlamına geliyor.

birkaç mil. Başka seçeneğim yok. Bu sadece benim işim." Hakkımda daha fazla şey öğrenmesini istememiştim ama başka çarem yoktu.

"Sen lanet bir park bekçisisin."

"Öyleyim. Ne olmuş yani?"

Sanki gereken bir şeymiş gibi kıkırdadı. "Kayıp turist."

"Evet, zengin bir çocuk düğüne katılıyor. Pek iyi bir ihtimal değil. Çantayı benim için arkadan alır mısın? El fenerlerini iki kez kontrol et. Onlara ihtiyacım olacak."

Yardım etmek için bir şey yapmaya isteksiz olduğunu hissettim, ama sonunda tam bağlantı yoluna döndüğümde istediğimi yaptı. Bu uğraşılacak en iyi senaryo değildi. Lanet olsun.

Dört mil gittiğimde sessizlik bunaltıcıydı. En azından fenerlerin iyi çalıştığını biliyordum. Bunu zaten biliyordum ama gerginliği kırmak istemiştim. İşe yaramamıştı. Bölgeyle aramızdaki mesafeyi kapatır kapatmaz, Pepper'ın bir şeylerin ters gittiğinin kokusunu aldığına yemin edebilirdim.

Hırlaması benimki de dahil olmak üzere herkesin sinirlerini bozabilirdi.

Cipi park ederken koordinatları kontrol ettim ve bölgeyi zihnimde canlandırmaya çalıştım. Kapıyı açtım, dışarı çıktım ve ihtiyacım olan şeyleri aldım. Özellikle karanlıkta çeşitli ekipmanları tutturmak için kancalarım vardı. Bana doğru bakmıyordu bile. Sert davranan ama bu işin onun uzmanlık alanı olmadığını bilen tipik bir adamdı. Güzel.

Olabilir.

"Sen burada kal. Umarım çok uzun sürmez."

Pepper dışarı fırladı ve ben büyük feneri yakarken bana katıldı. Silahım kolayca ulaşabileceğim bir yerdeydi ama umarım ışık yaratıkları uzak tutar.

Derin bir nefes aldım ve işaretleri kullanarak ormanın derinliklerine ilerledim. İleride küçük bir açıklık vardı.

Bir işaret fişegi göndermek için mükemmel. Sarhoş bile olsa, kayıp turist parlak turuncu-kırmızı ışığı görecekti. Ya da ben öyle umuyordum. Bu konuda içimde çok kötü bir his vardı.

Arkamda bir varlık hissettiğimde belki iki yüz metre gitmiştim. Kısa bir süre durdum ve tısladım. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Nasıl yapılacağını bildiğim şey." Ses tonunda kibir yoktu, sadece kesinlik vardı. "Sen bir tatil köyü işletmecisisin." Evet, bana daha fazlasını anlatması için onu kışkırtıyordum.

"Bu gece olmaz." Elinde başka bir fenerle yanıma yaklaştı. Bana ait bir fener değildi ama çok güçlüydü. Kot pantolonunun darlığı göz önüne alındığında, kıyafetlerinin herhangi bir nasıl sığabildiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

Adamın emirlerime uymayı reddedeceğini hissediyordum.

"Sadece yolumdan çekil," dedim ona. "Ne yaptığın ya da neyin ortasına düştüğün hakkında hiçbir fikrin yok."

Cevabı?

"Bahse
giririm."

BÖLÜM 11

S*hephard*

Kendimi sarhoş zengin bir çocuğun peşinde bulmak, yapmaya niyetlendiğim bir şey değildi. Asla. Çocuğun bir ayı tarafından yenmesi umurumda bile değildi. Sadece bunu düşünmek bile ruhum için bir sorun teşkil ediyordu. Eğitimim devreye girdi, kurtarma ve koruma ihtiyacı içime işledi.

Son görevim ruh halimi tamamen değiştirdiği için bunu büyüleyici buldum. O zaman slogan ne?

Avla ve ortadan kaldır.

Paralı asker olarak eğitilmek bir hedefin hayatına son vermeyi öğrenmek anlamına gelirken, masum kurbanların zarar görmesini engellemeyi ve onları kurtarmayı öğrenmek de hayati önem taşıyordu. Bu konuda çok iyiydim, bu yüzden Denise'e katılmakta tereddüt etmedim.

Varlığımı onayladığından ya da varlığımdan memnun olduğundan değil.

Beni bir hapishaneye kapatabilseydi, bu onun için çok iyi olurdu.

Bir park bekçisi. Denise'in ukalalığı ve çarpıcı yakışıklılığı dışında gizli yetenekleri vardı. Ben de bundan şüphelenmiştim. Kesinlikle buralardan değildi. Bu belliydi. Ancak, hiçbir kimse Shenandoah'a gelmedi.

Kariyerinde ilerlemek için onun yaşında dağlar. Neyden kaçıyordu?

Öğrenirdim.

Pepper bana dikkatle baktı ama yürüyüşe gelmemi kolayca kabul etti. Yavruyu sevdim, keskin farkındalık duygusu istenmeyen materyalleri koklama konusunda uzman olmasının bir nedeniydi. Denise ona sahip olduğu için şanslıydı, bu iş için onu yanında getirebildiği için de.

Bu nadir görülen bir şeydi. Onun hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordum ve bunu kulübeye döndüğümde yapacaktım.

Hâlâ istediğim kişi hakkında bilgi almak için arayabileceğim pek çok ortağım vardı. İyilikleri nadiren kullanırdım. Ne zaman işe yarayacaklarını asla bilemezsiniz. Ya da bir hayat kurtaracaklarını. Ayrıca, kimsenin nerede olduğumu öğrenmesine izin vermekle ilgilenmiyordum.

Elbette, ailemin yeni başarısı göz önüne alındığında bulunabilirdim, ancak geçmişimden herhangi biri de dahil olmak üzere kimseye bunun reklamını .

Yine de içimden bir ses onun geçmişini bütünüyle öğrenmek istediğimi söylüyordu.

"Emirlerime uyacaksın. Anladın mı kovboy?" Sesi sertti. Bu beni eğlendirdi.

"Kovboy mu?"

"Sana ne dememi tercih edersin, pasaklı ihtiyar? Lanet olası bir serseriye benziyorsun."

"Sikişmeyi umursamadığını."

Adımlarındaki ani aksama beni gülümsetti.

Dağın yamacında ilerlerken Denise birden fazla kez homurdandı. En zorlu uzmanlar için bile uçurumlarda gezinmenin ya da hayatta kalmanın neredeyse imkânsız olduğu dağlara tırmanmak zorunda kalmıştım. Yükseklikten nefret etsem de becerilerimi geliştirmek zorunda kalmıştım. Birden fazla dağın yamacına tırmanmak beynime bir kurşun yememi engellemişti.

Sonunda durdu ve telefonunu ikinci kez kontrol etti. "Adı Marcus Randolph. Yirmi beş yaşında ve en azından oldukça iyi durumda. Zil zurna sarhoş olması dışında."

Kelimeleri yüksek sesle söylemesi gerektiğinden başka beni neden dahil ettiğii hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bu noktada bana kesinlikle güvenemezdi ve ben de ona güvenmiyordum. Yine de yatak odası dışında kötü bir kız olduğundan şüpheliydim. İnsanları okumakta çok iyiydin.

Ama karanlık sırrı onu değiştirmişti. Ya da biri değiştirmişti.

"İşte burada işler zorlaşıyor kovboy. Başa çıkabilir misin?" diye sordu neredeyse dalgınca. Yaşlı adama yardım etmek için durmaya hiç niyeti yoktu.

Pepper havladı ve ben de sııttım. "Sanırım göreceğiz."

Haklıydı, arazi biraz daha engebeli hale geldi, yükseklik arttı. En azından uygun giyinmişti, yürüyüş botları yoğun bitki örtüsü ve zorlu arazi için tam olarak gerekliydi. Evet, onun şehvetli vücudunu tepeden tırnağa kontrol etmiştim.

Ne de olsa cinsel ihtiyaçları olan bir adamdım.

Denise tekrar durdu ve el fenerini kullanarak ağaçların tepesini inceledi. Aynı zamanda sık yaprakların arasından gelen sesleri de dikkatle dinliyordu.

"Pepper, bir koku alıyor musun?" diye sordu, bu imkansız olmasına rağmen.

Hafifçe havlaması istemediğini gösteriyordu. Bunu söyleyebilirim. Ancak, keskin duyuları bir şeyler seziyordu.

"Dikkatli ol küçük dostum," dedi köpeğe. Dağdan düşsem bile umurunda olmazdı.

Tanrım, bu onu daha çok istememe neden

oldu. "Marcus! Burada mısın?"

Marcus'un adını birkaç kez çağırdı ve çocuğun cevap vermesi için uygun süreyi bekledi. Tek cevap bir kurt ulumasıydı. Tehlikenin gölgelerde gizlendiğii gerçeğinden etkilenmiş görünmüyordu. Biraz uzakta olsak da, onların bölgesini işgal ediyorduk.

Eğitimi kaliteliydi, işaretleri bizi geldiğimiz yere geri götürmeye yeterliydi. Ayrıca birkaç adımda bir durup herhangi bir ipucu için etrafı araştırıyordu. Fark etmediğini düşündüğüm şey, bir şeylerin ters gittiğiydi. Ben nereden biliyordum?

Birinin karanlıkta umutsuzca kaçmaya çalıştığını gösteren birkaç kırık dal.  iğnenmiş birkaç dal ve yeşillik kümelerinde kolayca gözden kaçabilecek çöküntüler.

Yere   kt m ve koyu renkli bir madde fark ettim. El feneri yeterince şey anlatıyordu ama parmaklarımı maddenin içinde gezdirince kan olduğunu anladım. Birkaç damla vardı ve hiçbir yere gitmeyen bir iz gibi görünüyordu.

Pepper hırlıyordu, kulakları dikilmişti.

"Gel," diye emretti Denise. Yavru homurdandıktan sonra emre uydu.

Herhangi bir ses var mı diye kulak kabarttım, sadece yaprakların hafif hışırtısını duydum.   g d lerim aniden alarma geçmişti. Evet, partiden kaçan çocuğun yaralanmış olması mümkündü. Ancak Pepper'ın tepkisinden bunun tamamen başka bir şey de olabileceğini anlayabiliyordum.

Denise ne yaptığımı fark etti ve bana doğru yürümeye başladı. "Ne buldun?"

"Kan."

"Kahretsin. Marcus yaralandı." Sonraki birkaç kelimeyi fısıldadığında, çok yetenekli ve sezgileri güçlü biri olduğunu anladım. "Ya da başka biri. Allah kahretsin." Doğrudan dahil olduğunu hissettiğim davayı düşünüyordu.

Haberlerden bir kesit yakalamıştım, lanet muhabir sanki bir seri katilimiz varmış gibi konuşuyordu. Kasaba halkının her şeyi normal karşılamasına şaşırmıştım. Tahminimce yıllar boyunca bunları duymuşlardı.

"Partiden ne zaman ayrıldı?" Ayağa kalktım, el fenerini kullanarak yakın çevreyi taradım.

"Bir saat önce. Belki de. Neden?" Ben gözüme çarpan bir şeye doğru yönelirken o da çömeldi ve işaret parmağını kanda gezdirdi. "Kan pıhtılaşmaya başladı bile. Kahretsin. Onun kanı değil."

Pepper tetikte kaldı, sahibine yakın dururken etrafı kolaçan etti. Karanlıkta onu bu noktada bırakmak köpek için tehlikeliydi.

"Aynen öyle. Ve burada daha fazlası var. Başka bir sorunuz daha var."

Durduğum yere doğru uzun adımlarla ilerledi ve ağır kan hacmine bakarken inledi. "Cipe geri dönmelisin. Bunu uzmanlar halledecek."

"Hanımefendi, kim olduğumu sandığınızı bilmiyorum ama ben bunun için eğitildim. Ben buradayım. Yardım ediyorum. Nokta. Şu lanet çocuğu bulalım. Kan kaybına bakılırsa diğer pislik muhtemelen ölmüştür. Ağaca bak. Her tarafı kanla kaplı." El fenerimi o bölgeye tuttum ve nefesini içine çekti.

"Lanet olsun."

Bildikleri hakkında daha sonra onu sorguya çekecektim, haddim olmasa bile. Bu benim doğamda vardı.

Uzaklaşırken öfkesinin kokusunu alabiliyordum. Şüphelendiğim şey, muhtemelen yaralı başka birini de bulacağımızdı.

Ya da daha kötüsü.

Belli ki bir noktada bir saldırı gerçekleşmişti. Ama bunun hayvanlarla ilgili olduğuna dair şüphelerim vardı. Eğer öyle olsaydı, yeri ıslatan kandan daha fazlası olurdu.

Öfkesi artarak önüme geçti. "Marcus. Neredesin?" Araması bana olan mutsuzluğunu yansıtıyordu.

Anlamıştım. Beni çarşafın altından başka bir yerde sevmiyordu. Muhabir saçma ve abartılı haberiyle kimseye bir hizmette bulunmamış olsa da, belli ki gerçekte neler olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Neden içimde bir düzen dair belirgin bir his vardı? "Haydi.

Adımına dikkat et," diye bağırdı Denise.

Patika gittikçe kötüleşiyordu, yoğun bitki örtüsü güçlü el fenerleriyle bile kör ediyordu.

"Kahretsin. İleride iki tane meşhur uçurum var." Durup birkaç parça ekipman taşıyan özel bir kemere bağlı tutucudan su şişesini çekerken dalgınca bu ifadeyi kullandı. Hazırlıklı gelmişti, ama neredeyse fazlasıyla.

Ayrıntılara girmeye başladığında elimi uzattım. "Dinle. Sessiz ol."

Pepper da cevap verdi, alçak sesle ve çok derin bir şekilde uluması yalnız olmadığımızı gösteriyordu.

Denise'in ilk içgüdüğü bana bok atmaktı, ama ne söylediğimi anladı. Tabii ki ilk başta sessizlikle karşılaştık, sadece gece yaratıklarının sesi konuşuyordu.

"Marcus!" diye seslendi, sesi yankılanıyordu. Hiçbir şey duymamış gibi omuz silkmeye başlamıştı ki ikimiz de boğuk bir ses duyduk. Ormanın derinliklerine doğru ilerledi ve tam o sırada etrafımızı saran ağaçlarla ilgisi olmayan bir çatlama sesi duyunca durdu.

Bir kahkaha.

Birisi kahkahalarla gülüyordu.

Bana attığı bakış el fenerim tarafından vurgulandı ve kötüleşmeye hazır anladım. Onu suçladığımdan değil. Dikkatli davranma zahmetine katlanmadan ileri atıldı. Kıkırdayarak gittim. Herkesin zincirini koparan o pislige ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyordum.

Tamamen sarhoş olan Marcus'u kışının üzerine oturmuş bir içki şişesi ile ilgilenirken bulduk.

Neredeyse onu ayaklarından sürükleyecek ve aklını başına getirene kadar çocuğu yumruklayacaktım. Denise aklımdan geçenleri okumuş gibiydi, bana ters ters bakarken başını salladı. Adamın bacağına tekme attı, sert değildi ama dikkatini çekmeye yetecek kadar.

Marcus kıcıyla gülmekten başka bir şey yapmadı ve gözlerini ışıktan kısarak ikimizi işaret etti. "Wu'ya bak. Herwolarım."

İçkimi kesinlikle severdim ama akıllı insanlar hiçbir zaman tek bir zayıflığın kendilerini alt etmesine izin vermezlerdi. Ben de dahil.

"Kalk Marcus. Seni arayan insanlar var," dedi ona. O piçin yürüyemeyeceğini biliyordum. Kesinlikle o kadar uzağa değil.

Sırt üstü yuvarlandı ve gözlerini ağaçlara dikti. "Ne ?"

İşte bu kadar. Eğildim, tombul adamı kollarımın arasına aldım ve omzuma attım. "Bağırsaklarını fırlatmadan önce onu araca geri götürelim."

Bana baktı ve el fenerini ona doğrultmamış olmama rağmen küçümsediğini hissettim.

Ve belki de takdirini, her ne kadar bunu asla söylemese de.

"Anlaştık. Beni kızdırma Marcus," diye hırladı, sanki adam onun neden bahsettiğini biliyormuş gibi. Geldiğimiz yöne doğru geri dönmeden önce el fenerini bir kavis çizerek şekilde sallamak için bir saniyesini ayırdı.

İşaretleri yardımcı oldu, Jeep'e dönerken zamanımız yarı yarıya azaldı.

Her birkaç adımda bir arkasına bakmaya devam etti. İçimden bir ses ormandan bir canavarın çıkmasını beklediğini söylüyordu. Gerginliğim devam ediyordu ve bu tamamen onun tepkisiyle ilgiliydi.

Dağın yamacından aşağı indiğimiz süre boyunca adam isterik bir şekilde gülüyordu. Ayrıca elimden kurtulmak için elinden geleni yapıyordu. Bir parçam o pisliği suratının ortasına düşürmek istiyordu. Bunu ona yapamazdım. Hiç adil değil.

Ama belki sonra o bok kafalının peşine düşerim.

Bu düşünceden dolayı sııttım, bu da bana çoğu zaman bir pislik olduğumu hatırlattı.

Cip görüldüğünde, çocuğun sindirim sisteminde bir aksama duydum. Hay sikeyim. Pislik her şeye rağmen kurabiyelerini atacaktı.

Adamı ayağa kaldırdıktan sonra onu cipin önünden uzaklaştırdım ve hafifçe eğerken kolunu tuttum. "Devam et dostum. Sadece lanet botlarımı kaçır yoksa kışını tekmelerim."

Denise elini kalçasına koydu. "Bu bok için yeterince para almıyorum. Turistler. Düğün misafirleri. Kuralları sağlamak için bir şeyler yapmalısın

burayı kiraya verdiğinizde."

Uzun zamandır ilk kez güldüm. "Sen nasıl , küçük hanım." "Siktir git."

Hızlı ve alaycı cevabı onu bile şaşırtmıştı.

Marcus'un bağırsaklarını boşaltırken çıkardığı acı dolu gırtlak sesi bir kurdun uluması için yeterliydi. Yaratığı suçlamadım. Çocuk içindekileri dışarı atarken midesini kaybediyormuş gibi ses çıkarıyordu.

Sözlerini bitirdiğinde tüm vücudu titriyordu. "I

nweed a dwink," diye mırıldandı.

"Alacağın tek şey partiye ya da doğruca yatağına tek yönlü bir dönüş bileti. Bana kalsa seni hapse atardım." Onu gömleğinin yakasından yakalamadan önce arka kapıyı açtı, dolaşan pis kokudan irkildi. "Sakin koltuğuma kusmuk bulaştırayım deme, yoksa sana yalatırım."

Marcus gülecek kadar aptaldı.

Onun ağzına yumruk atmasını engellemek zorundaydım. Başımı salladım, hatta sırf onun iyiliği ve kızgınlığı için hafif bir tıslama sesi bile çıkardım. Elimi yumruğunun etrafına dolamıştım ve o hemen elimi çekmeye çalıştı.

"O kadar hızlı değil, tatlım. Kibirli zengin çocuğa iyi davranacağına söz vermelisin."

Bana dik dik baktı, hatta güçlü ışığı gözlerime tutmaya bile cüret etti. "Ben söz vermem. Tutmaktan zevk aldığım tehditler savururum. Cipte kal, Marcus. Uykuya dal."

Sadece onun iyiliği için öyle olmasını umdum.

"Camları açık tutacağım," diye mırıldandı sürücü tarafına gitmeden önce. Birkaç sorudan daha fazlasını sormak istediğini hissediyordum ama bunu çocuğun önünde yapmayacağını biliyordum, bilinci yerinde olmasa bile. Kesinlikle köpeğinden başka kimseye güvenmiyordu.

Başka bir ses dikkatimi çektiğinde yolcu kapısını açtım. Pepper önümdeydi, hırıltıları duruşuyla uyumluydu.

Denise hemen onun yanına gitti ve önümüzde uzanan ormanı bir kez daha tararken yavrusunun başını .

Kapıyı kapatmadan önce pek de mutlu olmayan misafire "Lanet olası kal," dedim. Donmayacak ya da vahşi bir hayvan tarafından yenmeyecekti.

Henüz.

BÖLÜM 12

S *hephard*

Denise'in yüzü asılmıştı, tüm tavrı değişmişti. "Seni rahatsız eden ne?" diye sordum.

Gülüşü ince ama ıstıraplıydı. "Ne değil ki?" "Neden bu kadar sert olman gerekiyor, Denise?"

"Bakın kim konuşuyor. Bundan hoşlanmıyorum." Gözlerini ağaçların arasına dikmiş, nefes alıp verirken göğsü inip kalkıyordu. İçgüdülerinin doğru olduğunu söyleyebilirim. Saniyeler öncesine kadar oluşmamış bir önsezi hissi vardı

Ormanın sesini dinleyerek onun yanında ilerledim.

Pepper avlanmak için can atıyordu. Denise eğildi, kulağına fısıldadı ve serbest bırakma komutu verdi. Köpek iyi eğitilmişti. Sahibesi de öyle.

"Haber doğrudu. Doğru mu?" Koşmaya başlamadan hemen önce sordum.

Bana ters ters baktı.

"Cinayetler," diye devam

ettim. "Turist gibi davranma."

"Ben değilim. Artık burada yaşıyorum ama çok daha fazlasıyım. Bunu zaten anladın. Eğer omzundaki o büyük çipi çıkarabilirsen, sana yardım edebileceğimi göreceksin."

"Chip? Sende lanet bir kaya var, dostum. Ne yapmaya çalışıyorsun, ZZ Top üyesi mi olmaya?"

Hakaretleri beni korkutmadı. Desteği olmayan bir durumun ortasına atlamaya çalışırken paramparça olmuş camın üzerinde dans .

Bu da kendini kolayca öldürtebileceği anlamına geliyordu.

Pisliğin tekiydim ama bunun olmasına izin vermeyi planlamamıştım.

"Kendimce sebeplerim var. Bu bok çukuruna gelmek için rahat bir işi bıraktın. Neden?"

Yüzü buruşmuş, dudakları büzülmüştü. "Kendimce sebeplerim var." "İyi o zaman. Öyle olsun."

"O muhabiri neden yumrukladın?"

Zorladıkça . "Dediğim gibi, kendimce sebeplerim var." "Yani sırların var demek istiyorsun."

"Hepimiz öyle değil miyiz tatlım?"

Garip sessizlik sadece cipteki pisliğin şarkı söylemesiyle bozuldu.

"Size tek söyleyeceğim, beni endişelendiren bir şeyler olduğu ve başka kimsenin umurunda olmadığı. Kendini öldürtmemeye çalış. Çok fazla evrak işi var." Bu noktada beni beklemeyi planlamıyordu, Pepper'ın gittiğine inandığı yere doğru koşmaya başladı.

Bu resimde yanlış bir şeyler vardı. Bundan emindim. Silahımı çıkardım, emniyet kilidini açtım ve aynı yöne doğru ilerlerken yere yakın tuttum. Pepper'ın duyunca yönümü değiştirdim.

Şimdi içgüdülerimin önderlik etmesine izin vererek daha önce gittiğimiz yere dik olarak ilerliyordum.

Denise işinde iyiydi, avından neredeyse hiç ses çıkmıyordu.

Ben de öyleydim. Eğer iyi bir eğitmeniniz varsa, size öğretilen ilk şeylerden biri buydu. Sessizlik altın değerindeydi.

Attığım her adımda ensemdeki tüyler daha da diken diken oluyordu. Hareket etmeyi tamamen bıraktım, bir kez daha herhangi bir ses olup olmadığını dinledim. Ağaçların arasından ısıklık çalarak geçen hafif esintide bir ürkütücülük vardı. Derin bir nefes çektim ve benzin kokusu aldığıma emindim.

İmkânsız olmasa da, gecenin bu geç saatinde mükemmel fotoğrafı elde etmek için bölgeye giden önceki yürüyüşçülerin pis kokularının dağılmış olması gerekirdi.

Ani bir boğuk iniltiyi yoğun bir hırıltı izledi. Denise. Yere düşmüştü.

Ona yönelirken eğitimimi bir noktaya kadar göz ardı ederek koşmaya başladım. Düşmüş birkaç kütüğün ve diğer enkazların üzerinden atlayarak ne kadar uzağa gittiğini hesaplamaya çalıştım. Patikanın dışında olmanın hem avantajları hem de dezavantajları vardı. Bunlardan biri odunların çatlamasıydı.

Bir kez daha dinlemek için durduktan sonra bir ses daha duydum ve bu Denise'den geliyor olmalıydı.

Pepper saldırdığında sadece birkaç metre uzaktaydım, neredeyse beni yere seriyordu. Köpek yerimi tespit edecek kadar bana güveniyordu. Koşmaya başladı, takip ettiğimden emin olmak için birkaç kez durdu.

Ne haltlar dönüyordu?

Soru sadece birkaç saniye sonra yanıtlandı.

Bir cesedin üzerine düşmüştü. Haklı olduğumu anlamak için yakından bakmama gerek yoktu.

"Lanet olası bir cinayet daha," dedi başını kaldırırken. "Zamanları yoktu."

"Kim onlar ve ne için zaman?" Bu hiç hoşuma gitmemiştir. Cinayetin bir saatten daha kısa bir süre önce işlendiğini bilmek için benim kadar iyi eğitilmiş ya da adli tıp uzmanı olmanıza gerek yoktu. Elimdeki ışığı cesedin üzerinde ve yerde gezdirdim. Çiğnenmiş yapraklar göz önüne alındığında, içgüdülerim bana kişinin kanı ilk fark ettiğimiz yerde öldürüldüğünü, sonra da buraya sürüklendiğini söylüyordu.

Kendime Pepper'ın neden daha önce fark etmediğini soracaktım ki, belki de kokuyu saklamak için bir hayvanın kurban edildiğini fark ettim. Pepper bir hayvan öldüğünde dikkat kesilmek ve alarm vermek üzere eğitilmemiştir.

Neden katilin bunu bildiğine dair bir his vardı içimde?

Yanına çömelmeden önce etrafı onuncu kez taradım.

Çoktan lateks eldivenlerini giymiş, adamın çıplak bedenini dikkatle incelemeye başlamıştı. "Katil buradaydı. Bunu hissediyorum. Ama biz onu engelledik. Diğer iki cinayet daha fazlaydı... Daha fazla vahşet yaşamaya zorlanmışlardı. Ve ben seninle konuşamam."

Onu bu kadar rahatsız ettiği belli olan dava hakkında bana bir şeyler anlatmasına şaşırmıştım.

"Ekibinizde başka kimler kalifiye?"

"Ne demek istiyorsun?" diye çıkıştı bana, ses tonunda öfke vardı.

"Yani bu büyüklükte bir şeyin üstesinden gelebilecek biri." Dedektif değildim, ki eski hayatının bir parçası olduğunu biliyordum, ama sorumlu kişinin hesaplı olduğunu görmek kolaydı. Yine de rahatsız edileceklerini tahmin etmemişlerdi.

"Kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yok Shephard ve sorgulayacak zamanım da yok. Bildiğim tek şey, buraya... zorunluluktan geldiğin ve işimi nasıl yapacağım konusunda sorgulanmaya ihtiyacım olmadığı." Zavallı pisliğin kafasını yavaşça çevirdi. İkimiz de boynunun kesilmiş olduğunu fark ettik, ama kesik ölümüne neden olacak kadar derin değildi.

Dayak da öyle.

Telefonunu dalların arasından çıkardı, bu da zaten birkaç fotoğraf çektiği, ayakta durduğu ve farklı açılardan daha fazla fotoğraf çektiği anlamına geliyordu.

"Ben olsam zehir olup olmadığını kontrol ederdim," dedim. Kötü sözler söyleyeceğinden emindim ama başını salladı. "Yavaş etkili bir felç edici olabilir. Vücudunun sertliğine bakın."

Bana bir şeyler söylüyor olması, boyundan büyük işlere kalkıştığını bildiği anlamına geliyordu. Ben de kendime ne halt ettiğimi sormak zorunda kaldım. Karışmak gündemimdeki son şeydi.

"Muhtemelen." Benzer bir ilacı iş başında görmüştüm, kurbanın karşı koyamadan işkenceye katlanmak zorunda kalacağı kadar yavaş bir salınım sağlayabilen birkaç çeşidi vardı.

"Şimdi, cesedin yerini işaretlemem gerekiyor. Burada bekleyemem çünkü yanımda sen ve partideki kayıp turist var. Ama ölüm bölgesinden uzak durmanı istiyorum."

"O burada öldürülmedi. Bunu sen de biliyorsun. Ben de biliyorum. Ormanda sürüklendi. Bulduğumuz kan ona aitti. Tahmin etmem gerekirse, en az birkaç yüz metre sürüklendiğini söyleyebilirim. Yeşilliklerin açısına bakılırsa muhtemelen batıdan gelmiş. Yakınlarda bir yol var mı?"

Bana ters ters baktı ama sonunda başını salladı. "Evet. Katil bunu kullanıyor. Bir *çöplük* bulmak için yeterince uzağa geliyor." Tek kelimeyi abartarak kullanması beni sinirlendirmek içindi.

Bundan daha fazlası gerekti.

Bu noktada onu görmezden geldim ve başka bir kan izi buldum. Işığı bir taraftan diğerine çevirirken, ağaca takılmış bir nesne gözüme çarptı. Giysi parçası alışılmadık değildi ve kurbanın çıplak olduğu düşünülürse, ona ait olabilirdi. Ama neden onu burada soysunlar ki? Eğildim ve hemen altındaki bölgeyi inceledim. Bir sigara izmariti. Bir anlamı olmayabilir. Burası bir yürüyüşçünün dinlenme yeri olabilir.

Ama zeki park bekçisine bunu göstermeye değirdi.

Geri dönerken el fenerini yola çıkabilecek alana çevirdim. Bunu yaptığım anda ışık metal bir şeyi yakaladı. Daha çok

Çelik bir şey.

Pepper benden bir saniye önce fark etti, bu sefer sahibesini korumaya kararlıydı. Kaçtı.

"Hayır. Hayır! Pepper."

Denise elimde ne olduğunu görmemişti ve doğrudan tehlikeye doğru gidiyordu.

Aslında saldırı tüfekli adamla mücadele etmek, gözlerinin arasına bir kurşun sıkamak istemiştım ve bunu hâlâ yapabilirdim. Bu onunkini riske atardı. Tam ona nişan almıştı. Orospu çocuğunun yolunu kestiğimiz belliydi.

O koşuyordu.

Ben koşuyordum.

Saldırgan tüfeğini daha yukarıda tutuyordu. Hareket tarzıma karar vermek için bir saniyem vardı. Havaya doğru hamle yapmak zorunda kaldım ve onu yere düşürdüm.

Pepper saniyeler sonra oradaydı, eğitiminin gerektirdiği gibi hırlıyor ve havlıyordu. Silahı kapmayı başarana kadar boğuştuk, çekip fırlattım. El fenerini düşürmüştüm ve biz yuvarlanıp savrulurken onun başka bir silaha uzandığını fark ettim.

Bir bıçak.

Keskin tıslama artık yalnız olmadığımızı, Denise'in dövüşe yaklaştığını gösteriyordu.

"Defol git buradan," diye bağırdım.

"Seni bırakmıyorum. Çekil üstümden. Ben

." Hem de nasıl.

Adam homurdandı, bıçak şimdi bana doğru dönmüştü.

Güçlü bir orospu çocuğuydu ama benim kadar değil. Şaftı sarsmayı başarak ucunu yüzüne doğru döndürdüm.

Ama bıçağı elinden alıp yüzüne saplarken bile beni devirdi. Her nasılsa, tutuşumdan kurtulmayı başardı, ayağa kalktı ve sert bir tekme savurdu.

Kaygan bir yamaçtaydık, ışık bir taraftan keskin bir inişin kenarına yakın olduğumuzu gösteriyordu. Dibe olan mesafe hakkında hiçbir fikrim yoktu ama öğrenmeye de niyetim yoktu.

Hıyar ona doğru atıldı ve ne yaptığını anlamam birkaç saniye sürdü. Silahını zamanında kapma şansı yoktu ve bıçağı bendeydi.

Denise'e gidiyordu. Bazı tüyleri diken diken etmişti.

Silahımı çektim ama o hamlemi önceden sezdi ve sağa doğru döndü. Silah sesi, çirkinliğin nihayet zihnimde yer etmesiyle aynı anda duyuldu.

"Hayır!" Ayağa kalkmaya çalışırken neredeyse ağır enkazın üzerinde kayarak bağırdım. Işık tekmelendi, ışın bir yay şeklinde büküldü. Yan tarafa doğru sıçrayıp nişan alırken görebileceğim kadar ışık vardı ama bir atış yapar yapmaz ayağı kaydı. Aynı anda saldırı tüfeğini kaptım ve saldırganın ikimizi de öldürmesini engelledim.

Yine de aklımın bir köşesinde içgüdülerimin doğru olması ve kiralık katilin sadece kaçmak istemesi için dua ettim. Eğer yanılıyorsam, zaten ikimiz de ölmüştük.

Keskin çılgılığı hızla aşağı indiğini gösteriyordu.

Daha önce olduğu gibi, boşa harcayacak ya da herhangi bir kararı ikinci kez tahmin edecek zaman yoktu. Ona doğru uçtum, hemen yere düştüm, silahım elimden fırladı. Lanet olası bir ağaç köküne tutunmuştu. İkimiz de bu pozisyona nasıl gelmiştik?

"Denise. Kımıldama," diye emrettim, sesim derindi ve umarım mücadele etmeyi bırakmasına yetecek kadar otoriterdi. Ben de ağaç uzmanı değildim ama keskin aç ve onun ağırlığı göz önüne alındığında, kök sonsuza kadar dayanmayacaktı.

"Yapamam. Ben... Nerede o?" Nefes nefese kalmıştı, Pepper başını uçuruma doğru sarkıtmış inliyordu.

" nemli değil. Beni dinle. Bunun için tek bir şansımız olabilir. Bana güvenmelisin."

Kadın homurdanmadıysa ne olayım. "Yok." Neredeyse ayağını kaybediyordu, ağırlık ve atalet tarafından aşağıya doğru sarsılırken küfretti.

"Kıpırdamadan dur ki seni tutabileyim." Kadın bu işi kolaylaştırmayacaktı. Karnımın üzerinde mümkün olduğunca uzandım. En iyi senaryoda, spor çantasından bir ip alabilirdim ama bu m kemmek bir dünya ya da senaryo değildi.

Beni dinlememeye karardıydı, ayağını sağlam bir şeyin üzerine yerleştirmek için bacağını sallamaya cesaret ediyordu.

"Yap. Yapma. Hareket etme."

Pepper hep bir ağızdan homurdandı. Toprak ve taşlar ona doğru yuvarlandığında, sonunda hareket etmeyi bıraktı. Loş ışık gözlerindeki gerçek korkuyu görmeme yetiyordu.

Pozisyonum tehlikeli hale gelmeden önce yaklaşık altı santim daha vardı. "Bana elini ver. Sadece bana bakmaya devam et."

Denise ağzını açtı, bir başka korku parıltısı sonunda beni dinlediğine dair hafif bir işaret verdi. "Yapamam."

"Evet, yapabilirsin." Kenardan daha fazla taş kaydı. Hay sikeyim. "Yap ."

Belki de bana güvenmesi gerektiğini, yoksa hayatını kaybedeceğini biliyordu. Kolunu yavaşça bana doğru uzattı, mümkün olduğunca gerindi.

Yeterli değil.

Onu olduğundan daha fazla korkutmamak için ses çıkarmaya direndim. Bir kez daha iterek yaklaştım. Kolumu tutmayı başardığında parmaklarımı bileğine doladım. Benden çok daha hafifti ama o asılı haldeyken onu güvenli bir yere götürmek için tüm gücümü kullanmam gerekecekti.

Eğer bu mümkün olsaydı.

"Benimle alış, tatlım. Bunu başarabilirsin." Kimseyi cesaretlendirecek bir adam değildim ama söylediklerimi dinlemesi gerekiyordu.

Başını salladı ve ayağını bir yere sokmayı başardı. Ben çekerken o da diğerkolunu kökün etrafına doladı.

Yol verdiğini hissettim, onu tutacak fazla toprak kalmamıştı. Bu noktada nefesimi tutuyordum.

Çek. Çek. Çek.

Bu zorlu eylem, denizci olarak yaptığım sayısız tatbikattan farklı değildi. Tek fark, gerçek bir hayatın tehlikede olmasıydı. Onun ölmesine izin veremezdim. Her kası gerilmişti ve onu birkaç santim yukarı çekmeyi başardığımda, kök tamamen yol verdi.

Hakkını yemeyelim, tek tepkisi diğerkolunu tutmak oldu ve yüzüne toprak sıçrarken kendini sabitlemek için elinden geleni yaptı.

Diğerkolunu ikimizi de geriye doğru götürmek için kullandım, hatta biraz çekiş gücü kazanmak için botlarımı toprağı gömdüm.

"Kayıyorum," dedi histeriye kapılmadan.

"Benim gözetimimde olmaz." Nefesimi içime çektim ve nefesimi verirken keskin bir homurtu çıkardım ve sahip olduğum tüm güçle onu çektim. O güvenli bir yere ekildiğı anda, ikimizi de kenardan birkaç metre uzağı yuvarladım ve onun üzerine .

Pepper koşarak yaklaştı, ikimizin de üzerinde dururken sadece bir kez havladı.

İkimiz de nefes nefese kalmıştık ve onun iyi olduğundan emin olmak isterken, aynı zamanda hala kolay hedef olduğumuzun da farkındaydım.

"Git. Git," diye fısıldadı. "Yakala şu pisliğı."

"Evet, tatlım. Ne yapabileceğıme bakacağım."

Geriye doğru iterek ayağı kalktım ve bir kez daha gizlilik moduna geçtim. Elimdeki fenerle ormanı tarayarak etrafta dolaştım ve sonunda ağaçlardan birinin üzerindeki kanı fark ettim. Kurşunu en azından ona isabet ettirmişti. Silahımı aldım, önümde uzatarak

ben ararken. Kan izleri saldırganı uzaklaştırıyordu ve tahminimce yola doğru gidiyordu.

Öldürme işini bitirdikten sonra cesedi buraya atması için tutulmuş ya da emir verilmişti.

İç çekerek sonunda eğildim ve ellerimi dizlerimin üzerine koydum. Sadece nefesimi tutmaya çalışıyordum. Kahretsin. Yeterince uzun süredir oyundan uzak kalmıştım ve çok yorulmuştum. Tanrım. Kıçımı tekrar bir spor salonuna sokmalıydım.

Geri döndüğümde, tekrar öfkелendiğini ve yerde volta attığını görebiliyordum. Elinde saldırı tüfeğı, diğerinde silahı vardı. Yanına bana ters ters baktı. "O da neydi öyle?"

"Bu tam bir karmaşaydı. Sen buna ne derdin?" Daha da yaklaştım. Dünyadaki en iyi adam olmayabilirdim ama onun incinmesi umurumdaydı.

Tek ayağı üzerinde topallayarak yaklaştı. Bilge ve fazla dik kafalı hatun onu incelediğini anlamıştı. "Sakin söyleme. Ben iyiyim."

"Ne yani? Hayatını kurtardığım için teşekkür etmeyecek misin? İki kere mi?"

Küçük homurtuları normalde beni rahatsız ederdi, ama bunun yerine beni tahrik etti. "Şaka yapıyorsun. Eğer burada beni rahatsız ediyor olmasaydın, muhtemelen katili yakalayacaktım. Dava kapandı. Danger Falls tekrar güvende."

"Hanımefendi, nerede eğitim aldığınızı bilmiyorum ama o serserinin suikastçı olarak görev yapan bir gözcü olduğu çok açıktı. Siz ne düşünürseniz düşünün, o sizin esas adamınız değildi."

"Ya da kadın."

"Ne?"

"Cinsiyetçi olma."

Artık bu şakalaşmadan bıkmıştım. Elimi kaldırdım ve cipe doğru hışım ile geri döndüm, bunu yaparken yere düşmüş bir el fenerini kaptım.

Bazı kadınlar baş belasından biraz daha fazlasıydı.

BÖLÜM 13

*D*enise

Greg küçük ofisime doluşurken, "Bunu mümkün olduğunca uzun süre sessiz tutmalıyız," dedi.

Bu. Üç aydan biraz fazla bir sürede üç cinayet. Ve katil işi tırmandırıyordu. Gözümü bile kırpmamıştım çünkü bu dava, iki yıl önce kendimi kaybettiğim bir dönemde kaçan acımasız katili hatırlatıyordu.

Şimdi de öyle hissediyordum, sert dağ adamı beni tedirgin ediyordu. Shephard'ın benimle olduğundan bahsetmemiştim.

"Bana bilmediğim bir şey söyle. Cane'i susturursan her şey yoluna girer. Politikayı ihlal ettiği için onu kovmalısınız." Gerçi morgda yatan bir başka gizemli cesetle birlikte sessizliği korumak daha da zorlaşacaktı. Her geçen gün artan turist sayısıyla birlikte orman artık yürüyüşçüler ve doğa meraklılarıyla dolup taşıyordu. Öldürülen hayvanı düşündüm, neredeyse bunu raporuma eklemeyecektim. Nedenini bilmiyordum ama sanki başka kimsenin erişmesini istemediğim önemli bir ipucuymuş gibi hissediyordum.

"Elimizde çok az şey var ama onunla uzun bir görüşme yaptım bile."

Greg bunun iyi geleceğine inanıyordu. Ben daha iyi biliyordum. Cane sadece bir zampara değildi. O bir ilgi manyağıydı.

Bir parçam erken kar yağmasını diledi. Ne diyordum ben? Sabahın büyük bir bölümünü Pepper'la birlikte bölgeyi tarayarak geçirmiştım. En azından bir adamın kabadayısı bana sigara izmariti ve kumaş parçasından bahsetmişti ama tanımlanabilir bir parmak izi yoktu. Roanoke'taki laboratuvar üyelerini mümkün olan en kısa sürede cevap vermeleri için zorladım.

Şu anda silahtan başka gerçek bir kanıt yoktu. Elbette seri numaraları silinmişti ama bunun gerçek bir profesyonel tarafından yapıldığından şüpheliydim. Kaba bir işti. Bu da Shephard'ın, adamın genellikle güvenliği sağladığını düşünmesine yol açabilirdi.

İtiraf etmekten nefret ediyordum ama bir gece önce yanımda olmasaydı, şu anda kığım morgda yatıyor olacaktı. Ona karşı kaba ve tahammül edilemez davranmışım ama yapmak istediğim son şey hayatımı ona borçlu kalmaktı.

İki kere.

"Umurunda olmaz. O bir medya avcısı ve muhtemelen o muhabiri beceriyor." Evet, ben de kaba bir ruh hali içindeydim.

Greg başını salladı. "Cane hepimizin tehlikeli bir durumda olduğumuzu anlıyor. Bu noktada onunla çalışmaya devam etmelisin. Tamam mı?"

Cane'in gözlerini oymayı tercih ederim. "Peki." Greg son derece rahatsız görünüyordu. "Başka ne var?"

"Bugün geç saatlerde ya da yarın şerifin bizi ziyaret edeceğini söylemekte bir sakınca görmüyorum."

"Neden?" Greg cevap vermedi. Yüksek sesle güldüm. "Tahmin edebiliyorum."

"Cinayetler konusunda o da en az senin kadar endişeli."

Doğru. Adam yeniden seçilebileceğinden endişe ediyordu.

"Şimdi bizim küçük dünyamız onun önem listesinde en üst sıralarda mı?" İçimde FBI'ın olaya dahil olması gerektiğine dair kötü bir his vardı. Kurbanların kimliği, cinayetlerin onların yetki alanına girip girmediğini kesinlikle belirleyebilirdi.

"Bu noktada alaycı olmayalım. İkimiz de biliyoruz ki personel sayımız yetersiz, alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız var." Greg çoktan sinirlenmişti. Henüz tam bir turizm sezonu geçirmemiştim ama kalabalığa bağlı olarak zamanın yarısının yorucu olduğunu anlıyordum. Patronum bu noktada ona baktı.

"Evet, bu ikimizin de hemfikir olduğu bir konu. Keşke bir uzmanımız olsaydı." Shephard'ı düşünmemeliydim ama o aklımdan çıkarması zor bir adamdı.

"Elimizdeki en yakın şey sensin. Bir prima donna olsan bile." En azından Greg bu noktada hâlâ gülümseyebiliyordu.

Ofisimden ayrıldı ve ben de sandalyeme geri oturup daha önce baktığım ekrana bir kez daha baktım. Federaller bu davayı alacaklarsa lanetleneceğim. Benim davamı. Ama bir uzmana ihtiyaç vardı. Ya... Evet, ateşle oynuyordum ama dağ adamımın o kadar da kötü biri olmadığını hissediyordum. Yine de yerel haberlerdeki basit saçmalıklar dışında onun hakkında ya da geçmişi hakkında neredeyse her şeyi öğrenmek için Kongre'nin harekete geçmesi gerekecek gibi görünüyordu.

Sabah erkenden Shephard'la ilgili her türlü bilgiyi bulabilecek bir arkadaşımı aradım. Bilgi bulabileceğim her sitede gezinerek bir üniversite denemesi yapabileceğimi düşündüm.

Çok hızlı bir şekilde öğrendiğim şey, adamın var olmadığıydı. Shephard Fox olduğunu kanıtlamak için muhtemelen Shephard'ın doğum belgesini ele geçirebilirdim, ama bunun dışında sistemden silinmiş gibiydi.

Orduda ajan olarak adlandırılan kişiler hakkında yeterince şey biliyordum. Onlar genellikle en tehlikeli görevleri üstlenen kadın ve erkeklerdi. Zayıflıklara izin verilmezdi, bu da onun dünyadan kaybolmasının nedeni olabilirdi. Ancak, belli ki emekliydi yoksa tesisi işletme pozisyonunu kabul etmezdi. Ve eğer içgüdülerim doğruysa, onunla ilgili hiçbir kayıt nedeni Deniz Kuvvetleri'nden ayrıldıktan sonraki hayatıyla ilgiliydi.

Hemen sonuca varıyor olabilirdim ama belli ki birçok alanda yetenekliydi, eğitimi şimdiye kadar gördüklerimin en iyisiydi ve şimdiye kadar bu gerçeği vurgulamak için çok az şey yapmıştı. Ancak, önceki gece onu şaşırtmıştı. Oyundan ne kadar koptuğunu görmek çok kolaydı. Uzakta geçirdiği zaman ya da yaşadığı bir trajedi

atlatamadın mı? Bunu ben de çok iyi biliyordum. Sivil bir parti katılımcısını kurtarmamızın bir faydası olmamıştı. Yine de, beni kurtarmak zorunda kaldığı için bir noktaya kadar sarsılmıştı.

Bunun için kötü mü hissetmeliyim?

Parmaklarımı masaya vurarak Pepper'a baktım. "Kim o, tatlı kız? Ona güvendiğini biliyorum ama görüldüğü gibi biri değil."

Cevap olarak ofladı. Gözlerimi ovuşturdum ve kapattığım anda sert yüzü içeri süzüldü.

Kendi iyiliği için fazla güzel ve yetenekliydi. Bir gece önce...

Oh, kahretsin. Oraya gidemezdim. Gidemezdim işte. Bacağım ağrıyordu, kolum çizik içindeydi ve her kasım uzun bir masaj için çılglık atıyordu. Ve kimliği belirsiz üç adam ölmüştü. Ne yapıyordum ben? Tanıştığımızdan beri beni deli eden bir adamın hayalini kuruyordum. Bu ruh halim için iyiye işaret değildi.

Herkesin güvende olduğundan emin olmak için normal turist tuzaklarını dolaşma zamanı gelmişti. Düşme olayının ardından, yeni kurbanın bulunduğu alanın çevresi kapatılmıştı. Neyse ki, küçük kaya kayması bunu yapabilmek için iyi bir bahaneydi. Çok sık olmasa da böyle şeyler oluyordu. En azından kapımızın önünde kamp yapan gazeteciler yoktu.

Anahtarlarımı aldım, Pepper'a işaret ettim ve binadan çıktım. Gün, turistlerin akın akın dışarıda olmasını sağlayacak kadar güneşliydi.

Turistik bölgeleri gezmek işimin bir parçasıydı. Cane'de gördüğümün aksine bu önemli ve ciddiye aldığım bir işti. Şu anda bunu yapmak, tüm eğlenceyi engellemeden arazideki gözlerimi ve kulaklarımı artıracaktı.

Şerifin kasabaya geleceği gerçeği gibi, önceki gece de aklımdan çıkmıyordu. Boyumuzdan büyük bir işe kalkıştığımızı biliyordum. Ziyaretçileri güvende ve vahşi hayvanlardan uzak tutarken uçurumdan düşmelerini engellemek bizim işimizdi. Ama cinayetler beni dehşete düşürüyordu ve bunu itiraf etmekten nefret ediyordum. Hatta

Hayatımda ve kariyerimde yaşadığım her şey, bu konuda içimde çok kötü bir his uyandırdı.

Cesetlerin bulunması gerekmiyorsa neden burada bir çöplük yaratılsın ki? Belki de amaç buydu. Aramayı yetki alanımızın dışına genişlettim, sadece Virginia eyaletinin tamamında değil, Batı Virginia ve Kentucky'de de park bekçilerini ve diğer güvenilir kişileri aradım. Kurbanların buralardan olmaması tamamen mümkündü.

Şimdiye kadar benzer bir şey yaşamamışlardı. Tüm bu durum sinir bozucuydu ve zihnim henüz kuramadığım garip bir bağlantı olduğuna inanmaya devam ediyordu. Bir kişiyle mi yoksa kasabayla mı?

Blue Ridge Parkway ile kesişen düzinelerce yol vardı. Oradan, fail herhangi bir manzaralı noktada durup cesetleri bir uçurumun kenarına bırakabilirdi. Kurbanlar bir süre daha bulunamazdı.

Hayır, tatil köyünün yakınında ya da arazisinde kasıtlı olarak bırakılan noktalar doğrudan bir uyarı niteliğindeydi. Belki de hayal gücüm beni yeniyordu ama Cane'i ağzından kaçırmakla suçladığım ipuçları muhtemelen katili memnun etmişti. Aradığı şey de buydu.

Kötü şöhret.

Düşmanlarını hazırlıksız yakalarken on beş dakikalık şöhret.

En azından işe yarayan bir teoriydi ama Greg tarafından çoktan alaya alınmıştı. Evet, elimizin kolumuzun bağlı olduğunu biliyordum ama eninde sonunda bir turistin tuzağa yakalanması tamamen mümkündü.

Tıpkı senin olabileceğin gibi.

Evet, dırdırcı ses oradaydı ve önceki geceki olaydan beri oradaydı. Ücretli bir suikastçının ya da kötü bir adam için güvenlik olarak düşünülen eğitimli bir çalışanın bu kadar kötü bir şekilde çuvallamış olmasını hâlâ akıl almaz buluyordum.

Yoksa öyle miydi?

Tanrım.

Bu noktada iyi bir gece uykusuna ihtiyacım vardı.

Cipimin gazı tamamen doldurulmuştu, Pepper'ın seyahat suyu benimkiyle birlikte soğutucuya yerleştirilmişti ve her zamanki yürüyüş, kamp ve hayatta kalma malzemelerimin hepsi çantamda güvenle saklanmıştı. Ayrıca oluşturduğum saklanma yerine yeni bir şarjör mühimmat yerleştirmiştim. Yolunu şaşırmış turistlerin kendilerine zarar verebilecek bir şey kapmasını istemiyordum.

Yolculuğu mümkün olduğunca taze tutmaya çalışarak rotamı değiştirdim. En azından mevsimlerle birlikte, her zamanki günlük yolculuk güzeldi.

Telefonum çaldığında, cep telefonlarının çok zayıf çektiği en tehlikeli bölge olduğunu düşündüğüm yere girmek üzereydim. Küçük, manzaralı bir otoparka yanaştıktan sonra hemen cevap verdim.

"Parker."

"Dedektif Parker," dedi tanıdık ve çakıllı bir ses.

"Artık değil. Koca ayı nasıl bir adam?" Charlotte Polis Departmanına dedektif olarak katıldığımda Baron Garnett benim ilk ortağım olmuştu. Saf benliğimi, şehrin güzel sokaklarının altında ve yüksek ticari binaların kaygan, cilalı camlarının ardında gömülü olan gerçek kötülüğe karşı uyandırmıştı.

Ayrıca ağlayacak bir ve beni en çok güvendiğim kişiden koruyacak bir adama ihtiyaç duyduğumda yanımda olan iyi bir arkadaş olmuştu. Ayrıca o benim hayatımı kurtardı, ben de onunkini. Beni bir sonraki kurbanı yapmaya kararlı acımasız bir katilden de.

Ve ona Ayı lakabıyla hitap etmeye bayılıyordum. İki yüz yetmiş kilosuyla tam bir ayıya benziyordu. Onu normal bir araca sığdırmaya çalışın.

"Çok kötü değil. Senin buralarda olmanı özledim. Dalaşacak kimse yok," dedi Baron ve güldü. Eğlenceyi seven bir adamdı ama ona karşı gelmek para kazandırmazdı. Hiç tereddüt etmeden bir canavarın boğazını parçalayabilirdi.

"Ben de eski günleri özleyorum ama burası çok güzel." Yaptığımız tüm sohbet bu kadardı.

"Ve tatmin edici bir iş?" Tehlikeyi nasıl arzuladığımı biliyordu, bana birden fazla kez tehlike bağımlısı demişti.

"Açık ve kapalı." Park bekçiliği pozisyonunu durup dururken kabul etmemin gerçek nedenini biliyordu. Ekibimdeki diğer kişiler, suçun cesur dünyasına dalan pek çok dedektif gibi benim de tükendiğimi düşünmüşlerdi. Bu gerçek olmaktan çok uzaktı, yine de sırrımı saklamıştı ve ölene kadar da saklayacaktı.

"Evet, seni anlıyorum. Politikadan hoşlanmıyorsanız burada hiçbir şey kaçırmıyorsunuz." Baron buna dayanamadı. "Bak, bazı insanlar tanıdığımı biliyorsun."

"Bu yüzden seni aradım. Bu gezegendeki önemli herkesi tanıyorsun." Tipik bir adamdı. Egosunu okşamama bayılırdı. İkimiz de birbirimize çok fazla saygı duyduğumuz için hiçbir zaman hanky-panky yapmamış olsak da, bazı erkeklere güvenilebileceğini öğrenmiştim.

En azından bir noktaya kadar.

"Evet, bu özel soruşturmada oldukça zorlandım. Birkaç arkadaşım bana çekip gitmemi söyledi. Şimdi, neden lanet olası bir tatil köyü sahibi hakkında böyle bir şey yapsınlar ki?"

Tüm bilgileri paylaşmadığında anlıyordum. "Ne istiyorsun, Charlotte Checkers maçları için sezonluk bilet mi?" Wisconsin'de büyüdüğü için hokeye bayılırdı. Ama berbat bir oyuncuydu. Bunu ben de görmüştüm.

"Çoktan aldım bile. Tamam, bir iyilik istedim ama diş çekmek gibiydi ve ben de kendi uyarımı yapacağım. Bence Shephard Fox her kimse, tehlikeli biri."

"O Shephard Fox değil mi?"

"Evet, bu isimle doğdu. Babası Dexter Fox, annesi Sally ve Jagger ve Hunter adında iki erkek kardeşi var. Çoğunlukla Montana'da büyümüşler. Ama Shephard altı yaşındayken oraya taşınmışlar ve birkaç yaşla en büyükleri o. O zamana kadar aile hakkında hiçbir şey yok. Yani hiçbir şey."

"Tamam. Bir şeyden mi kaçıyorlardı?" Hâlâ hayal gücümün uçmasına izin veriyordum.

"Belki de. Ama örümcek hislerim harekete geçtiği için WITSEC'ten biriyle bile temasa geçtim. Hiçbir şey çıkmadı."

Tanık Koruma. Herhangi bir aile için bu perdeyi kaldırmak tehlikeli olabilir. "Tamam, sadece Shephard'a odaklanalım. Peki ya geçmişi?"

"Deniz piyadelerine katıldığına dair kanıtlar var. Onur Madalyası kazandığını bile öğrenebildim."

"O zaman iyi bir adam."

"Ama kayıtlar öldüğünü gösteriyor. Afganistan'da savaşta ölmüş."

Bu haber beni çok da etkilemedi. Elbette üçüncü dünya ülkelerindeki şiddet ve katliam nedeniyle künyelerin her an yanlışlıkla değiştirilebileceğini biliyordum. Ancak burada yürüyor, konuşuyor ve ailesinin bir parçası olduğu gerçeği, durumun böyle olamayacağı anlamına geliyordu. Tabii bu durum düzeltilmediyse ve kayıtlar bunu yansıtmıyorsa.

"Black Ops mu? Operasyonlarda daha da gizli bir şey mi?"

"O sektöre girmemeniz gerektiğini çok iyi biliyorsunuz. Sadece kapatılmakla kalmazsınız, bundan sonra da izlenirsiniz. Ve iyi bir şekilde değil."

"Bu bir kocakarı masalı," dedim ona.

"Saçmalık. Belki de bu adam hükümet için çalışıyordu. Belki de erken ölümünü, yabancı bir hükümetle çalışmak üzere yeniden dirilmek için uydurdu. Bilmiyorum ve uzaklaşman gerekiyor. İçgüdülerim bana onun tehlikeli olduğunu söylüyor."

En azından dövmesinin yalan söylemediğini biliyordum.

Arkadaşımın ürkmüş olduğunu da söyleyebilirim. Elinde pala olan bir uyuşturucu bağımlısıyla yüzleşirken bile onu hiç korkmuş görmemiştim. Tek bir damla kan dökülmeden adamı etkisiz hale getirmeyi başarmıştı.

"Kendimi idare edebilirim, Ayı. Bunu biliyorsun."

"Öyle mi? Bunu biliyorum ama pratik

yapmıyorsun." "Kendi adına konuş!"

Güldü ama endişelendiğini hissettim. "Sadece incinmeni istemiyorum. Sen iyi bir çocuksun."

"Çocuk mu? Sen iki yaş büyüksün."

"Ve ben de her ayını hissediyorum."

İkimiz de güldük ve eski sevgilim hakkında soru sormamı beklediğini biliyordum. Bear bilgi alabileceğim tek kanaldı. Tenim kaşınıyor olsa da bunu yapmayı reddettim. O piç kurusu bana zaman ayırmayı hak etmiyordu. "Bulduğun her şey için minnettarım Bear. Başka bir şey çıkarsa beni ara. İşimin başına dönmeliyim. Burada turist sezonu."

"Ne zaman turizm sezonu değil ki kızım? Orayı görmeyi çok isterim. Kim bilir. Belki birkaç yıl içinde orada emekli olurum."

"Seksen yaşına kadar o batakhane . Bunu biliyorsun."

Sadece sesini duymak bile eski işimi ve yarattığım güzel evi özlememe neden oluyordu. Ta ki büyük bir yangın neredeyse sahip olduğum her şeyi yok edene kadar.

İntikam için.

Kanıtlanmadı tabii ki. Hayır, kanıtlanmadı. Siyasi nüfuz ve nüfuzlu bir ailenin bir orospu çocuğuna yaptığı budur.

"Beni çok iyi tanıyorsun." Gülüşü öncekinden daha yapmacıktı. "Baban nasıl?"

Ben daha beş yaşındayken annemden boşandığında babam Virginia'ya taşınmıştı. O zamandan beri, kızına karşı hiçbir sorumluluğu yokmuş gibi davranan, ilgisiz bir baba olmuştu. Bunun bir nedeni de hapishanede geçirdiği zamandı. Pisliğin teki olduğunun bir başka göstergesiydi. Ondan nefret etmeyi öğrenmiştim, beni ziyaret etmek istediği birkaç seferde de onu görmeyi reddediyordum.

Kimse bir insan olarak yumuşadığımı söyleyemezdi, annemle geçirdiğimiz zor zamanlar ve kendimi içinde bulduğum çirkin ilişki yüzünden sertliğim artmıştı.

Ama babamın pankreas kanserinden öleceğini öğrendiğimde, içimden bir ses ölmeden önce ona haddini bildirmek için zaman ayırmak istemişti. Yaşlanan evine ilk kez girdiğimde bir şeyler değişmişti,

Her yere yığılmış bulaşıklar, verandada haftalar öncesinden kalma çöpler. Belki de içimde az da olsa şefkatli bir insan vardı.

Buraya taşındığımdan beri birkaç kez onu görmeye gitmişim. Belki de ölümcül hastalığı, şanlı kariyerimin yok olmasından sonra yerleşmeye karar verdiğim yeri seçmemi etkilemişti.

Ya da muhabirlerin ve diğer korkunç insanların söylediği gibi, kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp kaçtığım yere. "Beklenebileceği kadar iyi durumda. Doktorlar ona altı ay ömür biçti ama o çalışmaya devam ediyor."

"Senin gibi inatçı."

"Sanırım öyle."

Aramızdaki garip sessizlik anormaldi. Eskiden her şey hakkında konuşabilirdik. Ve her şeyden bahsediyordum. Bana bacaklarımın arasında siki olan bir arkadaşımın gibi davranırdı. Konuşmalarımız müstehcenlik sınırına dayanmıştı.

"Ne oldu? Başka bir uyarı mı?" Benim için her zaman bilgece sözleri vardı.

Tereddütünü derin bir iç çekiş izledi. "Bunu duymak ister misin bilmiyorum."

"Ne oldu? Dökül işte." Zaten , park ettikten birkaç dakika sonra izlendiğimi hissetmeye başlamıştım. Ön camdan dışarı baktım ama güneşin açısı çok parlaktı.

"Jameson karısından boşandı. Her şey çok hızlı oldu."

"Aferin ona. Belki karısı onun çapkın olduğunu anlamıştır." Aptal olan bendim. Onunla sekiz yıllık bir aradan sonra kendime ayırdığım tek tatilde tanışmıştım. Onunla kabinde tanışmıştım, sohbetimiz hararetlenmişti. Birlikte vakit geçirmekten keyif almıştık, ki bu tutkulu bir ilişkiyi de içeriyordu. İlk başta bunun gerçekte ne olduğunu bilmiyordum.

Bana saf diyebilirsin. Bana aptal deyin. Virginia'da yaşıyordu, işimden çok uzakta değildi ama ikimizin de işi önemliydi.

Bir karısı ve çocuğu olduğundan haberim yoktu. İnternette gezinirken zengin bir girişimci olduğunu öğrenmiştim. Ama bir aileden hiç bahsetmemişti. Hatta ikimizden birinin diğerine daha yakın olmak için taşınacağından bahsetmiş, iki kez evliliği ima etmişti. Ama bir şeyler değişti ve farklı bir adam oldu.

Bir ay sonra muhabirler kapıma dayandı ve iş yerime geldiler.

Hayır cevabını kabul etmek istememiş olsa bile, bu zaten ondan ayrıldıktan sonraydı.

"Asistanıyla evleniyor. Onun yarı yaşında. Ayrıca onun çocuğuna hamile."

İçimdeki aptal kız onun doğru kişi olduğunu düşündüğünden beri küçük bir sızı kaldı mı? Evet, kaldı. Ama istismarından kalan yara izleri, onun bir kullanıcıdan başka bir şey olmadığını hatırlatan çok iyi bir hatırlatıcıydı. "Bana neden söylediğini biliyorum, hayatıma devam etmem gerektiğini hatırlatmak için bir girişim daha, ama seni temin ederim buna gerek yok."

"Madem öyle diyorsun. Seni de son derece iyi tanıdığımı unutuyorsun."

Beylik tabancamı o pisliğin üzerinde kullanmamı engelleyen kişi oydu. "Endişelenmeyi bırak. Burayı seviyorum ve insanlar harika."

"şimdi, bir olduğunu biliyorum."

"Sadece üzerinde çalıştım bu dava. Başka bir şey yok."

Baron nefes verdi. "Artık bir dedektif olmadığını hatırlamalısın."

Evet, saygınlığımın yanı sıra bu da elimden alınmıştı. Nasıl unutabilirdim ki? "Dediğim gibi, endişelenmeyi bırak. Bir hafta kadar sonra konuşalım."

Bu bir aydan daha uzun bir süre demekti.

"Başka bir şey sana haber veririm." "Sen iyi bir arkadaşsın," dedim ona.

"Hayır. Ben bir . şu anda çavuşun beni tanımlamak için en sevdiği terim bu."

"Az konuşan bir adam."

Bu yorumu yapar yapmaz aklıma Shephard geldi. Seksi yakışıklıyı aklımdan çıkaramamak canımı sıkmaya başlamıştı.

"İyi ve güvenli ol, Denny." Bana neredeyse hiç gerçek adımla hitap etmez, onun yerine Denny demeyi tercih ederdi. Bu da kaybettiklerimi hatırlatan bir başka şeydi.

"Sen de, koca ayı."

Görüşmeyi bitirdikten sonra telefonu başıma götürdüm. Ön camın dışından gelen bir ışık dikkatimi çekti. Pencereden dışarı bakıp hiçbir şey göremeyince sürücü kapısını açtım ve çıkıntının üzerinde durup üst geçitten aşağıya baktım. Güneş ışığı bir şişe kapağı da dahil olmak üzere herhangi bir şeyden yansıyor olabilirdi ama içgüdülerim bana aksini söylüyordu.

Tekrar koltuğa gömüldükten sonra gözlerime başka bir şey takıldı. Arka koltuğa baktım ve homurdandım. Bir cüzdan. Dur tahmin edeyim. Konsolun yarısına kadar süründükten sonra onu aldım. İki saniye sonra bir tıslama daha duyuldu. Bir gece önce kaybolan turistin cüzdanını arka koltuğumda bıraktığına grenli resimden bile şüphe yoktu.

Lanet olsun.

Bu da doğru olanı yapmam ve en azından otele iade etmem gerektiği anlamına geliyordu. En azından resepsiyona bırakıp gidebilirdim. Ama bu da tesise gitmemi gerektirir. Harika. Ya bu küçük kasabanın gerçek huysuzuyla karşılaşırsam?

O zaman heyecanlanacaksın, donun şimdikinden daha sıkı olacak.

Gözlerimi devirdim. Belki doğrudu ama iç sesimin benimle alay etmesine tahammül edemezdim.

Onu yolcu koltuğuna attıktan sonra yan bölmeye uzandım ve küçük dürbünümü aradım. Kayıp yürüyüşçüleri ararken sık sık işime yarardı. Tüylerim diken diken oluyordu, gerçi bunun nedeni aylarca sürekli tacize maruz kaldığımı hatırlamak zorunda kalmam olabilirdi.

Dışarı tırmanıp korkuluklara doğru ilerlerken öfkemi bir kenara bıraktım. Önce çıplak gözlerimle aşağıya baktım, parlak yeşil yapraklardan başka bir şey görmedim. Uzaklarda bir önceki sezon çıkan yangının izleri vardı ama insan yaşamına dair hiçbir iz yoktu. Burası kamp ya da yürüyüş için kullanılan bir alan değildi, kayalık arazi çok fazla beklenmedik tehlike barındırıyordu.

Elimde dürbünle görebildiğim kadarıyla bölgeyi taradım. Sıra dışı bir şey tespit etmek imkansızdı. Birkaç saniye içinde hayal kırıklığına uğradım. Ancak sağ çevremden gelen tek bir parıltı dikkatimi tekrar çekti. Bölgeye odaklandım, merceğe bakmadan önce gözlerimi tazelemek için iki kez kırptım.

Ayrıca büyütmeyi de ayarlamak zorunda kaldım. Belki de kanıt uydurmaya çalışıyordum. Gördüğümü sandığım şey kötü niyetli değildi.

Telefonum her zaman olduğu gibi, hiç istemediğim bir anda çaldı. Ancak, günün ve gecenin her saati nöbetçi olduğum için kontrol etmem gerekiyordu. Greg'in numarasıydı, bu da genellikle durumun iyi olmadığı anlamına geliyordu.

"Evet, patron?" Bir yandan sık yeşilliklere bakmaya çalışırken bir yandan da sordum.

"Şerif geldi ve sınırlı bir programı var. Buraya geri dönmen gerekiyor."

"Peki ya tur atmaya ne dersin?"

"Yapamam. Şu anda olmaz."

Sesinde bir aciliyet vardı. "Dur tahmin edeyim. Şerif yalnız değil mi?"

"Hayır, değil. Ve sen de öylece çekip gidemezsin. Sakin kalacağına dair bana söz vermeni istiyorum." Greg neredeyse fısıldıyordu. Tanrım.

Kariyerim boyunca FBI ile birden fazla kez karşılaşmıştım. Bir davayı devralmaları söz konusu olduğunda bir takım oyuncusu değildim. Bunun neden gerekli olduğunu biliyordum ama hiç umursamamıştım. Bütün övgüyü onlar aldı.

Ne yazık ki, bu durumda içgüdülerim bana boyumu aşan bir işe kalkıştığımı söylüyordu. Tüm departman öyleydi. Biz park korucularıydık, suç savaşçıları değil. Bu demek değildi ki

Kızgın değildim.

"Scout'un onuru" dedim ona.

"Hiçbir zaman izci olmadığından eminim. Sadece kışını buraya getir ve çeneni kapalı tut."

"Evet, efendim."

Patronum her zamankinden daha huysuzdu. Dürbünden son bir kez bakmadan önce telefonu kot pantolonumun cebine soktum. Bu da neydi böyle? Küçük tepede duran bir insan mıydı? Eğer öyleyse, Tanrı aşkına oraya nasıl gelmişti? Kişi bunu söyleyebilmek için çok uzaktaydı.

Ama tepede elinde silahla duran biri olduğundan emindim.

Tekrar bakmadan önce gözlerimi ovuşturarak siyah çerçeveleri çektim.

Figür ortadan kaybolmuştu.

BÖLÜM 14

S *hephard*

Bir hata.

Eşyalarımı toplamadan önce büyük bir hata yaptığımı kabul etmiştim, ancak iki kardeşimin kimin hangi ofisi alacağı konusunda tartışıklarını görmek beni dışarı çıkma noktasına getirdi.

"Durun. Durun lan!" dedim, sesi mümkün olduğunu düşündüğümünden daha fazla kontrol ederek.

İkisinin çocuk gibi davrandığını fark eden Jagger oldu ama her zamanki gibi mutsuz ve asık suratlı kalmaya devam etti.

Bu arada Hunter onu kışkırtarak eğleniyordu. Her zamanki gibi.

Hunter benim seçtiğim ofisteki çekmecenin kenarına geçti. Umursadığımdan değil. Burada çok fazla zaman geçirmeyi planlamıyordum. Babam, restoran ve otel müdürleri için alanlar içeren bir yönetici koridoru oluşturmuştu. Bana göre gösterişliydi ama kendime bunun sadece bir yıl için olduğunu hatırlatmaya devam ettim.

Hunter, "Mali tabloları kontrol ettim," dedi.

Jagger, "Muhasebeyle sen ilgilenmiyorsun," diye karşı çıktı.

"Saçmalamayı kes. Olanlardan üçümüz de sorumluyuz. Ne yaptığımı fark ettiğinizi varsayıyorum?"

Hunter başını salladı. "Nasıl olduğunu anlamak kolay değil."

Sayılarla hiç ilgi duymamıştım, matematik okul boyunca en iyi dersim değildi. Ancak, bazı sayıların yanlış olduğunu fark etmek için biraz araştırma yapmak gerekti.

"Ne?" Jagger talep etti.

"Görünüşe göre birileri zimmetine para geçiriyor," dedim dalgınca.

"Orospu çocuğu. Bir bakayım. Bir yolunu bulacağım. O pisliği tutuklatacağız." Jagger hâlâ sinirliydi.

"Bir düzen olup olmadığını belirlemek için birkaç mali tablo setinden daha fazlasını incelemek önemli miktarda zamanınızı alacaktır. Yatak arkadaşı aramakla çok meşgulsünüz."

Tabii ki Jagger, Hunter'ın bilgi vermemesiyle sarsıldı. Ve çirkin suçlamasıyla.

"Siktir git. Evde uğraşmam gereken bazı şeyler vardı," dedi Jagger ve küçük buluşmamızdan bu yana ilk kez kibrini bırakmıştı.

Yüzümü okumasını umarak Hunter'a bir bakış attım. Üçümüzün oynadığı bu çarpık oyun artık eskimeye başlamıştı. "Kayıp para olabilir, Jag," dedim ona. "Büyük hırsızlık sayılacak kadar."

"Ya da yaratıcı muhasebeden başka bir şey olmayabilir," diye ekledi Hunter. "Ama bunu anlamak biraz zaman alacak. Eğer kasıtlıysa, zekice yapılmış demektir."

Jagger oflayıp pufladı ve büyük resim penceresinden dışarı baktı. "Evet, zamanım var. Sonunda kulübeye yerleştim. Mali bilgileri bir diske kaydedip eve götüreceğim."

"Evet, yap. İsteyeceğim son şey çalışanlardan herhangi birinin onlara güvenmediğimizi düşünmesidir." Bu iş için biçilmiş kaftan değildim ama aynı zamanda

İşgücünü yabancılaştırmanın kimsenin yararına olmadığını biliyordu. "Ayrıca yaklaşan etkinliklerin bir listesine ihtiyacım var. O lanet resepsiyon üçümüzü de hazırlıksız yakaladı."

Hunter, "Söyleyebildiğim kadarıyla personel durumu idare etti," diye azarladı. "Bu sabahki büyük temizlik dışında."

"Evet, sanırım müthiş bir partiydi." O sabah pek çok kez yaptığım gibi düşüncelerimi Denise'e çevirdim. En iyi şartlarda ayrılmamıştık, hayatını ve işini tıpkı benimki gibi kendi istediği gibi yürütmeye kararlıydı.

Yine de, sanki onun sarhoş edici kokusu tenime işlemiş gibiydi.

"Ne kadar yaşlı olursan ol, patron sen değilsin Shephard."

Jagger'ın beni yaptığım işten kötü bir ima ya da yorumla alıkoyma gibi bir huyu vardı. Bunu çocukluğundan beri yapardı, sanki her şey bir yarışmaymış gibi davranırdı. Çok yorgundum ve onun saçmalıklarını dinleyecek havada değildim.

"Kendine gel, Jagger. Omzunda kaya büyüklüğünde bir çip var." masadan kalktım, konuşmamız ve gün bitmişti. Saat dörde geliyordu ve ben sabah altıdan beri buradaydım. Kulübede yalnız kalmak gibi bir isteğim yoktu. O geceden ve yaşadıklarımın sonra.

Bir gece önce Denise'le yaptığım şakalaşmayı düşününce gülmek istedim. Beni tamamen tahrik etmenin bir yolunu bulmuştu. Ayrıca gündüz saatlerine doğru ilerleyen bir kabus olduğunu da fark ettim.

Beni rahatsız eden şey, Denise'in bana son cinayetler hakkında anlattıklarının tanıdık gelmesiydi. Sadece beynim nereden ve ne zaman olduğunu anlayamıyordu. Bunu çözene kadar canımı sıkmaya devam edecekti.

"Bakın kim konuşuyor." Kimin önce mali tabloları okuduğuyla ilgili olamayacak kadar çatışmacıydı. Ayrıca psikiyatrist de değildim, ki ona birden fazla kez ihtiyacı olduğu söylenmişti.

Üçümüz de yaşadık. Ama Jagger TSSB'nin etkilerinden Hunter ve daha fazla muzdaripti. O güne kadar, yaşadığı dehşetten bahsetmemişti.

ve dürüst olmak gerekirse ikimizin de onun hikayeleri aracılığıyla kendi hikayelerimizi yaşamak istediğimizden emin değildim.

Bunları tartışmamıza izin verilse bile. Bilemiyorum. Belki konuşursak aramızdaki gerginlik azalır.

"Eğer bu işi yapamazsan, Hunter ve ben başka birini buluruz. Bu kolay olur." Belki de pislik tarafımın kontrolü ele almasına izin veriliyordu ama Jagger aynı odada bulunduğumuz her an öfkemi kabartan bir yol izliyordu. Bana doğru hamle yapmasını beklemiyordum. Bedenlerimiz çarpışmadan saniyeler önce yüzündeki ifadeyi ve gözlerindeki soğukluğu yakaladım.

Sanki kardeşim artık yokmuş gibiydi. Beni duvara çarpmayı başardı, resimler saniyeler içinde düştü. Sert gümbürtü güçlüydü ama aynı zamanda duvarların ince olduğunun da iyi bir göstergesiydi.

Onu ittim, otomatik olarak uzun bir adım atarak yaklaştım ve yumruğumu çenesine indirdim. Daha önce de kavga etmiştik, ikimizin de kanlar içinde kaldığı kavgalar ama bu seferki farklıydı.

Benden nefret ediyordu.

Bundan kaçış yoktu.

Kavgamız o kadar gürültülüydü ki kapı açıldı ve Jagger'ın çenesine sert bir yumruk attığım sırada birkaç kişi içeri koştu. Yere düştü. Hunter aramıza girerek beni geri itti.

Ve şimdi birkaç çalışan bizim bu saçma davranışımıza aval aval bakıyordu. Hunter sesini alçaltmaya çalışarak, "Bırak artık," diye tısladı.

Jagger her zamanki misillemesinin ne yeri ne de zamanı olduğunu anlayacak kadar zekiydi. Ayağa kalkmaya çalıştı, kalabalığa arkasını döndü ve parmaklarını saçlarında gezdirdi.

Derin bir nefes aldım ve başımı salladım. Bu şekilde davranmaya devam edersek babamızla yaptığımız anlaşma işe yaramayacaktı. "Burada görülecek bir şey yok çocuklar," dedim. Sesimi gizlemeye çalışmak, bunun tipik bir aile kavgasından başka bir şey olmadığına dair kendi saçmalıklarına inanmak tuhaftı.

Çalışanlardan biri "İyi misiniz Bay Fox?" diye sordu, ancak bu noktada birkaç isimden fazlasını hatırlayamıyordum. "Yani..." Herhangi birimize ne diyeceğinden emin olamadığı için yüzü kızardı.

"Biz iyiyiz," dedi Hunter, ses tonu artık daha sertti.

Jagger'a olduğu kadar kendime de kızarak geri çekildim. Anahtarlarımı aldıktan sonra bir grup çalışanın arasından geçerken Hunter'ın öfkesinin devam ettiğini hissettim. Biraz havaya ve boşluğa ihtiyacım vardı ve bu, bana bakan bir insan kalabalığıyla olmayacaktı.

İnsanlardan uzak durmak en iyisiydi. Koridorda hızla ilerledim ve elimi asansörün düğmesine attım. Asansör istediğim kadar hızlı bir şekilde altıncı kata çıkmayınca merdivenlere yöneldim.

Belki biraz egzersiz yapmak bana iyi gelirdi. Yaptığım şeylerden biri de kabine teslim edilmek üzere bir boks torbası sipariş etmektir. En azından süregelen hüsrانlarımın bir kısmını başkalarından çıkarmadan atabilirdim.

Merdivenlerden hızla inerken, beynimi rehin alan tüm düşünceleri durdurmaya çalıştım. Yine de bu saçmalığı kabul etmenin kazanını olmayan bir durum olduğunu düşünmeye devam ettim.

Duvara çarpacak kadar büyük bir güçle birinci kata çıktığımda kapıyı fırlatarak açtım. Öfke alışık olduğum bir şeydi, ancak hayatımın yarısından fazlasında ondan uzaklaşabilmiş, somurtmuş ya da özel olarak öfkelenmişim. İnsanlarla uğraşmak beni mahvedebilirdi.

Köşeyi dönüp ana girişe doğru ilerlerken yeterince dikkat etmemiştim.

Sert darbe vücudumun sarsılmasına yetti, ama kullandığım ivme göz önüne alındığında, çarptığım kişiyi soğuk mermerin üzerinde uçurdu. Kişi sert bir gümbürtüyle yere çarptı, hatta birkaç metre kaydı.

Her yönden soluk soluğa sesler geliyor, birkaç kişi öne doğru

koşuyordu. "Ben hallederim. Ben iyiyim. Sadece iyiyim."

Sesini ve ses tonundaki öfkeyi tanıdım. Denise'le benim karşılaştığım gibi karşılaşma ihtimalim neydi? Yok denecek kadar az. Kader benden bir tür intikam alıyordu. Ya da belki ondan. Bu noktada ikimizden de.

Başını sallarken ona ters ters baktım. Onu tutup kaldırmak için uzanan eller vardı ama o hepsini görmezden geldi. Sadece sert bir kafası yoktu. O sert biriydi. Birini tanımak için biri gerekir.

Özür dilemek de özellikler listemde yoktu ama onun kemiklerinden birini kırdığımdan endişelendim. Ben yaklaşırken kalabalık kenara çekildi. Sanırım ünüm çoktan benden önce gelmişti.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Bu noktada elimi uzatma zahmetine girmeden sordum. Elimi ısırıp koparacağından oldukça emindim.

"Senden değil."

Daha önceki düşmanlık buz gibi bir hal almıştı. Bu noktada yontulabileceğinden ya da kumla temizlenebileceğinden şüpheliydim. Ona bakmaya devam ettim, ama yüz ifadesinden beklediği gibi onunla alay etmek ya da övünmek için değil. Bir gece önce topallıyordu, gördüğüm sıyrıklar kanlıydı.

"Yapabilirim, dedim." Ancak zorluk çekmeye devam etti.

Israrlarına dayanamayıp uzandım ve onu kollarımın arasına aldım. Onu nazıkçe ayağa kaldırdığımda, etraftan birkaç olumlu yorum geldi. Onu bir kez daha kollarımın arasına almak güzel anıları canlandırdı. Gözlerinde aynı şeyi yansıtan bir bakış vardı ve bana ne kadar garip gelse de etrafımızdaki insan kalabalığı kayboldu.

Derin bir nefes aldı, vücudu titriyordu. Bu düşüşten mi yoksa aramızdaki bağdan mı kaynaklanıyordu?

Beni geriye doğru ittiğinde cevabımı birkaç saniye içinde almıştım. "Benden uzak dur," diye bağırdı.

Uzun at kuyruğu, saç tellerinin yüzüne düşmesine izin verecek kadar kaymış, biraz karışık görünüyordu. Oflayarak onları savurdu, büküldüğünde yüzünü buruşturdu.

"Yaralısın," dedim ona.

"Ben iyiyim. Nereye gittiğine bakmalısın. Tabii birini öldürmeye çalışmıyorsan."

"Bu saçmalık."

"Öyle mi? Söylediğin kişi olmadığına göre, seninle her şey mümkün." Attığı ani gölge yeterince kötüydü. Bunu yüksek bir sesle ve tatil lobisinde yapması öfkeyi tekrar ön plana çıkarmaya yetti.

Onu azarlamak için sabırsızlanıyor ama doğru kelimeleri bulmakta zorlanıyordum.

"Sorun nedir? Kedi her zamanki gibi dilini mi yuttu koca oğlan? Muhabire yaptığın gibi bana da yumruk atmak mı istiyorsun?" Gözleri bunu söylediğinde yaşadığı şoku yansıtıyordu. Pisliğin tekiyle bir alıp veremediği vardı. Belki de ona o piçi hatırlatmıştım. Yine de kötü davranışlarının devam etmesine izin vermeyecektim.

İnsanların bizi izlediğini düşünmeden, daha ileri gitmeyi reddedene kadar onu destekledim, hatta zehirli gözleriyle beni daha da yaklaşmaya teşvik etti.

Sadece onu kızdırmak için yaptım. Ayrıca, icat ettiğimiz bu spordan zevk alıyordum. Ağır şakalaşmayı tamamen yeni bir seviyeye taşımıştık. Kanımın akmasını ve sikimin sertleşmesini sağlıyordu.

"Angel. Kana susamış bir aptal olduğuma inanacak kadar araştırdığın belli olan geçmişimi tartışmak istiyorsan, bunu burada yapmıyoruz."

"Aptal, evet. Kana susamışlığı ise göreceğiz."

Şimdi seksi kız beni bilerek kışkırtıyordu. Gözlerindeki kıvılcımdan bunu anlayabiliyordum. "Beni duydun."

"Oh, özel bir yer mi?" diye itti.

"Çok özel. Tabii eğer benden çok korkmuyorsanız."

"Korktun mu?" diye güldü. "Hiç Şansın yok, ahbap. Eğer bana gerçekten doğruyu söyleyeceksen, sıra sende."

"Yeri ve zamanı seç."

"Tamam. Seeceğim."

"Yap hadi. Hemen Şimdi,
tatlım." "Benim evimde. Akşam
yemeği. Akşam 7'de."

Sırıttım, taşaklarım gerildi. " sende."

"Tamam."

Geriye doğru bir adım attı ve topuklarının üzerinde dönüp uzaklaşmadan önce bana bir adamı yerin dibine sokacak bir bakış attı.

Onu izledim, gözlerimi kum saati figüründen alamıyordum. İŞte o zaman ne istediğini ve benim neyi kabul ettiğimi anladım.

Harika.

İlginç bir gece daha.

Birdenbire aklıma ŐŐen soruları duymazdan gelmeye çalışarak onun uzaklaşmasını izlemeye devam ettim. Ele avuca sığmayacak biriydi ama itiraf etmeliyim ki akşam yemeğini dört gözle bekliyordum.

Birkaç sorunu halletmekten kaçış yoktu, bu yüzden sonunda kamyonetime vardığımda saat neredeyse beş buuktu. Onun evine gitmeden önce duş alıp stm deęiŐtirecek zamanım olacaktı. Arabaya binmeden önce telefonum çaldı.

Paralı asker olarak çalıştığım süre boyunca tamamen güvendiğim tek adam da dahil olmak üzere numaramı çok az kişi biliyordu. Olası bir sorun olmadıkça asla aramazdı, ki ben örgütten ayrıldıktan birkaç ay sonra böyle bir Şey olmamıştı. Ayrıca, ona kitaptaki her ismi söylediğimden beri en iyi Şartlarda ayrılmamıştık. O noktada öfkem tavan yapmıştı.

Kabul ettiğinizde öngörü ilginç bir özellikti. TkenmiŐtim, bu yüzden iki ciddi hata yapmıştım. İki. Yine de, zamanlama göz önüne alındığında araması sinir bozucuydu. Tesadüfler nadirdir.

Akıllıca davranmış, telefonuma rastgele dolandırıcıların ve arama yapan herhangi birinin numaramı bulmasını engelleyecek türden bir güvenlik eklemiştim. Ayrıca hiçbir yerde görünmüyordu.

"Russ. Uzun zaman oldu."

"Evet dostum, bazı haberlerim bir sorum olmasaydı şu anda arıyor olmazdım." Russ her zaman açık sözlü ve doğrudan konuya giren biri olmuştu, bu da sınırlı ilişkimizde takdir ettiğim bir şeydi. Anonimliğin ve sessizliğin hedef olduğu bir dünyada o benim can simidim olmuştu. Onu sadece birkaç kez bir ülkeden çıkmayı imkânsız bulduğumda kullanmıştım. Organizasyonda yer alan insanlar gibi onun da her yerde bağlantıları vardı.

İsimsiz kalacak olan.

"Haberler." Kimsenin beni takip etmediğinden emin olmak için park alanını taradım. Bu eski bir alışkanlıktı. Ayrıca, geçmişin bana musallat olmak için geri döndüğüne dair bir his vardı içimde.

"Birileri geçmişinizi araştırmak için çok uğraşmış, en azından askeri sicilinizi doğrulayan birkaç kişiye ulaşmayı başarmış."

Bilerek bu şekilde ayarlamıştık, böylece bazılarına savaş sırasında öldüğüm görünecekti. Elbette, yeterince uğraşırlarsa hayatta olduğumu anlayabilirlerdi, ancak bilgilerim hala şifreli olduğundan, beni bulmak için özel ekipman ve bağlantılar gerekecekti.

Bu durum bir ev satın almayı ya da kredi kartı almayı bile mümkün kılmıyordu, ancak banka hesabımın büyüklüğü göz önüne alındığında her şey için nakit ödeme yapabiliyordum.

"Bunu biliyorum."

"Öyle mi?" Russ şaşırmış görünüyordu.

"Evet, babam için bir iyilik yapıyorum ve alingan bir park bekçisi geçmişimi araştırmaya kararlı." Bu noktada ona bir şey söyleyip söylemeyeceğime karar vermem gerekiyordu. Onun kişiliğini araştırmaya devam edeceğini bilecek kadar iyi tanıyordum.

"Eğer oysa, oldukça güçlü arkadaşları var demektir. Bunu aklınızda tutun. Tüm veriler sıkı bir şekilde kilit tutuluyor ama her zaman öğrenmenin bir yolu vardır.

bir şey. Hackerların nasıl çalıştığını bilirsin."

O kadar ileri gidebileceğinden şüpheliydim.

Henüz.

"O zaman bunun olmasına izin verme." Ailemin bile geçmişim hakkında en ufak bir fikri yoktu, oysa en başından beri hem Jagger'ın hem de Hunter'ın kendilerini benzer konumlara yerleştirdiklerini biliyordum. Her birimiz emekli olduğumuzda troller ortaya çıkmış ve tehlikeli emirlerini yerine getirecek taze bedenler aramaya başlamışlardı.

Çok sayıda vaatle bulunmuştuk ama bunlardan sadece birkaçı doğru çıkmıştı. Ama yine de tehlikeye olan aşkımızda birbirimize benziyorduk.

Ve kan.

Güvenliğim ve akıl sağlığım için yapacağım şey onu elimden geldiğince kontrol etmektir. Bulabileceğim her türlü bilgi onun hayatıma daha fazla girmesini engelleyebilirdi. "Uyarınız için teşekkür ederim. Bundan sonrasını ben hallederim. Soru nedir?" Kamyonete atladım ve motoru çalıştırdım.

"Tek bir iş için bizim için çalışmaya dönmeye ne dersin?"

Gülmek istedim ve neredeyse gülüyordum. "Şaka yapıyorsun. Kapı dışarı edildim."

"Evet, bu... talihsiz bir durumdu," diye homurdandı Russ.

Talihsizlik mi? Yirmi dört saatten kısa bir süre içinde halının üzerine çağrılmış ve Amerika'ya giden bir uçağa bindirilmişim. Organizasyon benimle ilişkilerini kestiklerinden emindi. "Saçmalık."

"Bakın, sormam söylendi. Hiç şüphesiz sahip olduğumuz en nitelikli ajan sizsiniz."

"Uh-huh."

Park yerinden çıkarken derin bir nefes aldım. Tek bir soru sormak bile ilgilenildiğimi düşünmesine neden olacaktı ama ilgilenmiyordum. "Onlara sorduğunu ve benim de hemen olmaz dediğimi söyle." Son konserde neredeyse ölüyordum.

Ve bu beni ciddi bir depresyona itti.

"yerinde senin adının yazdığı bir durumla karşı karşıyayız. Sen bu iş için yaratılmışsın."

"Artık değil Russ. Artık dolu dolu bir sivil hayatım var ve ben de bundan hoşlanıyorum."

"Kendi topraklarımızda. Görev uzun sürmez."

"Beni iyi dinle. Umurumda değil." Ama bir parçam umursuyordu ve o da bunu biliyordu. Adrenalin patlamasını arzuluyordum ve hep arzulamıştım.

"Eski bir dostun Rus hapishanesinden kaçtı. Evi temizlediğine dair bazı söylentiler var."

Hay sikeyim. Ona Kasap Boris .

Kaçışı, tehlikeli piçin mahkemede tehdit ettiği intikamı gerçekleştirmeye çalıştığı anlamına geliyordu. Orada değildim, ama bir oyun oynamıştım. O listede olduğumdan emindim. Ancak, bu ülkeye asla giremeyecekti ve benden daha fazla düşmanı vardı.

"Bunun bir önemi olacak kadar uzun süre hayatta kalamayacak."

Russ homurdandı. "Kimin hakkında konuştuğunu unutuyorsun. Onu avlayan tek adam sendin. Birçok ülkeden düzinelerce ajan denedikten sonra onu yakalayan tek adam. Bunu yine yapabilirsin."

"Russ. Hayır. Bana ne kadar iltifat edersen et, bu olmayacak." Bu görev diğerlerinden çok daha acımasızdı. Neredeyse iki kez hayatımı kaybediyordum. Ayrıca Moskova'dan neredeyse hiç çıkamıyordum.

Güldü. "Denemek zorunda olduğumu biliyorsun."

"Evet, söyledin. Şimdi iki sorum var. Bunu bana borçlusun."

"Kahretsin."

"Kaybolan denizci var mı?"

Alay etti. "Her zaman. Neden?"

"Suçla bağlantısı olan ya da ölümleri açıklanamayan var mı?"

Bu kadar eğitimli olmasına rağmen tereddütlerini pek gizleyememişti. "Kontrol etmem gerek. Bulunduğunuz yere yakın bir yerde mi?"

"Yakın bir yerde."

"Neredesin sen?"

"Olmak istediğin hiçbir yer yok. Atlantik Okyanusu'ndan birkaç yüz mil uzakta diyelim."

"Tamam. Sana geri dönmem gerekecek," dedi Russ nefesinin altından.

"İkinci soru. İşkence yöntemleri kullanılırken kurbanı hareket edemez hale getirmek için felç edici ilaçların son zamanlarda güncellenmiş kullanımı var mı?"

"Açık uçlu sorular soruyorsun. Evet, Rusya'da yeni bir ilaç çıktı. Oldukça korkutucu bir şey. Sadece küçük bir miktar gerekli."

Rusya.

Beni çok rahatsız eden bir başka tesadüf.

"Bilgi için teşekkürler. İhtiyacım olan tek şey bu." Ayrıca geçmişimden kimseye şimdiki hayatımla ilgili bir şey söylemiyordum.

"Tamamdır, dostum. Fikrini değiştirir ve geri dönmek istersen bana nasıl ulaşacağını biliyorsun. Sana bir tavsiye. Eğer sivil bir hayat yaşayacaksan, bunu yap. Yarı yoldan geri dönme. Bu tehlikeli olabilir."

"Evet, seni anlıyorum." Geri isteniyordum ama tüm bu durum beni rahatsız ediyordu. Kasap'ın yerini tespit ederken öldürülürsem kimsenin haberi olmayacaktı ve konuşma şansım azalacaktı.

Bu hayatta değil.

Dikiz aynasına baktım, başımı kaldırdım ve sakallarına baktım. Yaşlı adam, ha? Bana böyle demişti. Tamam, sakalımda biraz kır vardı ama... Elimi uzun tellerin arasında gezdirdim. Sakalım sert bir tel gibi gelmeye başlamıştı. Belki de çok uzun zamandır dış görünüşümün ardına saklanıyordum.

Eh. Kimin umurunda?

Ana yola döndüğümde, bir hedefin öldürülmeyip hapse gönderildiği tek görevi düşünmemek mümkün değildi. Bu bir tasarımdı. Adamın yaralı yüzünü zihnimde görmeme izin verdikten sonra elimi direksiyona vurdum.

O hayat bitmişti ve öyle kalacaktı.

BÖLÜM 15

*D*enise

"Neyim var benim, Pepper?" Üç ya da dört kez yaptığım gibi sordum.

Köpeğim de aynı sızlanma tepkisini verdi. Onun da benden daha iyi bir fikri yoktu. Dayanamadığım bir adamı yemeğe davet etmişim. Özel bir akşam yemeği. Tamam, belki de sadece beni kızdırmıştı ve ona katlanamadığımdan değildi. Vücudu kesinlikle hoşuma gidiyordu.

"Bu bir randevu değil. Değil mi? Onu bir yalanın içinde yakaladım." Bu da tam olarak doğru değildi. Kim olduğu konusunda açık sözlü değildi. Yağ ve su gibi olduğumuza göre neden olsun ki?

Pepper bir kez havladı.

"Haklısın. Bu lanet bir randevu." Sahip olduğum üç elbiseden birini çıkarmam yetmişti. Neden? Bu soruya cevap veremezdim ama her zamanki rimel ve allıktan daha fazla makyaj yapmış ve saçlarımı at kuyruğu yapmamıştım. Eğer bu bir randevu değilse, o zaman ne yaptığımı bilmiyordum.

Bu da zaten belliydi.

Belki de davadan alındığımdan beri birini sorguya çekmem gerekiyordu. Doğru terim, FBI'ın görevi devralmasıydı. Şerif ve adamları

ekibi onlarla birlikte çalışıyordu, park korucu sisteminin yeteneklerinin başka bir yerde daha iyi kullanılabileceği düşünöldü.

İstenmediğimizi ve davanın gizli olduğunu ifade etmenin güzel bir yoluydu.

Shephard'ın bahsettiğı zehir hakkındaki düşöncelerim de dahil olmak üzere bazı bilgileri kendime saklamıştım. Onu bilgisi hakkında sorguya çekmeyi planlıyordum. Neden bahsettiğini çok iyi biliyordu.

Eğer dava gizli değilse, en azından halkın öğrenmesini istemedikleri bir şeydi. Bunun için onları suçlayamazdım. Vadi bir önceki yıl çok az kar yağan boktan bir kış geçirmişti. Histeriye kimsenin ihtiyacı yoktu. Ancak bu, davanın peşini o kadar kolay bırakacağım anlamına gelmiyordu. Hayır. Bir saat kadar dizüstü bilgisayarımın başında beyaz tahtama eklemeler yaparak bir şeyleri bir araya getirmeye çalıştım.

Haberlerde herhangi bir hapishane kaçışı ya da banka soygunu görmemişim. Yasaklanmış olmama rağmen hala dava üzerinde çalışmaya çalışıyordum.

Bunu daha önce defalarca yaptığım için başım derde girmişti.

Şarap kadehlerini masaya tam oturana kadar ayarladıktan sonra başımı salladım. Bu iş iyice saçma bir hal almaya başlamıştı.

"Oh," diye tısladım ve ocağın üzerindeki tencereye baktım. Votka sos kaynıyordu, penne makarna suya girmeye hazırdı; salata çoktan yapılmıştı ve ekmek fırına girmeye hazırdı. Ayrıca iki şişe şarabım kırılmıştı ve hatta tatlı bile yapmıştım.

Ve yıllardır tatlı yapmamıştım.

Tamam, aslında marketten limonlu turta almıştım ama yine de. Sevmediğim bir adam için elimden geleni yapıyordum. Hatta bunu yaparken dedikoducu kızlardan biri tarafından yakalanmıştım. Tatil köyündeki gösteriden sonra, Shephard ve benim kasabadaki herkes tarafından birbirimize bağlandığımızı hissediyordum.

Saatimi kontrol ettim ve ikinci kez gözlerimi devirdim. Saat yediye birkaç dakika vardı. Adam gelecek miydi? Bu tartışılırdı. Eğer bir savaşı kazanabileceğini düşünseydi yapardı. Neden sürekli

Dava hakkında ne öğrendiğimi bilmek istediğini mi düşündü? Bunu gözlerinde görmüştüm.

Arka planda birlikte mi çalışıyorsunuz?

Tartıştım ve güldüm. Birbirimizi öldürebiliriz.

Düşüncelerim karmakarışık ve her zamanki yüzleşmelerimizden dolayı hâlâ öfkeliydim, bir içkiye ihtiyacım olduğunu biliyordum. Sakinleşmeye çalışmak için kendime bir viski doldurmuştum bile.

Ateşi bile tam kıvamında yakmıştım. Havada hoş bir serinlik vardı, dışarıdaki çam kokusunu vurgulayan hafif bir esinti. Mükemmel bir ortam. Büyüleyiciydi.

Ve rahatsız edici.

Tezgâha yaslandım ve dakikaları saymaya başladım. Belki de biraz heyecanlanmıştım. Her adımda bana meydan okuyan güçlü bir adamdı.

İçimi yudumlarken, düşüncelerimin eski sevgilime kaymasına izin verecek kadar aptaldım. Onun adını düşünmek bile hoşuma gitmiyordu. Bu olay en iyi ihtimalle aşağılayıcı, en kötü ihtimalle de bir kâbustu. Ve bunu atlatıp işler hale gelmem aylarımı almıştı.

Hem fiziksel hem de duygusal olarak.

Yine kazanamayacaktı. Mutlu bir düşün ve kız onun nasıl bir pislik olduğunu ancak iş işten geçtikten sonra öğrenecekti.

Adamı düşündüğümünden daha uzun süre düşünmeme izin vermiş olmalıyım. Pepper'ın ani havlamaları beni o kadar korkuttu ki neredeyse bardağı düşürecektim. Misafirim gelmişti.

Kapıyı açmak düşündüğümünden daha zor oldu. Nasıl çıkılacağını hatırlamak bir yana, kadın olma konusunda bile paslanmıştım.

Hayır, bu şekilde düşünemezdim. Bu bir sorgu seansıydı. "Sen de kimsin be?" Görünüşünü görünce şok olmuş bir halde sordum.

"Sadece yaşlı bir adam."

Elinde bir şişe şarap, sakalı ve bıyığı iyice kesilmiş ve egzotik bir tıraş losyonu sürmüş olan bu adamın ne olduğundan artık emin değildim.

Ya da kim.

Şaşkına dönmüştüm, gözlerimi ondan alamıyordum. Rahatsız olduğum gerçeğiyle her zamanki gibi eğleniyordu. "Umarım bunu benim için yapmamışsındır."

"Ben sadece kendim için bir bok yaparım."

"İşte hatırladığım huysuz piç. İçeri gelebilirsin."

Yine de, Pepper hiç yapmadığı bir şekilde onun üzerine atlarken birbirimize baktık.

"Pepper. Düştü. Ona ne oldu bilmiyorum. O daha iyi bilir." Geri çekildim, içeri girmesine izin verdim ve en başta onu davet etme kararımdan pişman olmamaya çalıştım.

Hiçbir şey söylemedi ama elbisemi incelediği belliydi. Ya da elbisenin içindeki beni. Emin değildim ve adamla herhangi bir şeye girmeye hazır değildim.

Kolayca şakalaşıyorduk ama konuşmak neredeyse imkânsızdı. Boğazımda bir yumru vardı. Ayrıca, tıraş losyonu beni çoktan sarhoş etmişti. Çok egzotikti ve ona hiç benzemiyordu.

Shephard bana şarap şişesini uzattı ve ben onun konusunda bilgisiz olduğundan şüphelenirken, kendi rezervinden bir şişe seçtiğini fark ettim, Foxhead şarapları her zaman denemek istediğim bir şeydi. En azından merlotun iyi olacağını biliyordum.

"Şaraptan önce bir şeyler içmek ister misin?" Sonunda normal bir insan gibi sormayı başardım.

"Tabii. Viski?"

"Evet, bende çok var." En azından ona bir içki getirmek bir şeyler yapmamı sağladı. Kendimi meşgul ettim ama tam arkamda dolaştığını hissettim. İçine iki buz küpü attıktan sonra ona uzatmak için arkamı döndüğümde tam karşımdaydı. Hem de çok yakınımda.

"Baştan bir şeyi açıklığa kavuşturalım. İsteddiğiniz kadar yirmi soru oyunu oynayabilir ve birbirimize laf sokmaya devam edebiliriz. Entelektüel şakalar hoşuma gidiyor. Charlotte'ta yaşadığın ve mümkün olduğunca gizli tutmak istediğini bildiğim bazı sorunlar da dahil olmak üzere senin hakkında öğrendiğim her şeyi anlatabilirim. Sonra da şanlı askeri kariyerimden sonra var olmadığım gerçeğini ortaya atabilir, canıma tak edene kadar beni sorguya çekebilirsin."

"Ya da..."

"Ya da birbirimizin arkadaşlığından elimizden geldiğince keyif alabiliriz. Bir ilişkimiz olmayacak ama paylaştığımız şey bence ikimizin de ihtiyacı olan bir şey. Kim bilir. Bana güvenmeyi öğrenebilirsen belki son cinayetlerle ilgili düşüncelerimizi de paylaşabiliriz."

Sanki cevabımı bekliyormuş gibi yorumunu askıda bıraktı. Güvenmek benim için neredeyse imkânsızdı ama onun aklını çelmeyi çok isterdim. "Belki."

"Bu sizin seçiminiz. Ama birinci seçenekte karar kılarırsanız, içkimi bitireceğim ve güzel bir akşam yemeğini kaçırmak istemesem de bu gerçekleşecek. Kimsenin geçmişimi daha fazla araştırmasına izin veremem. Ailem burada ve zaman zaman onları reddetmeye çalışsam da, hedef haline gelmelerine izin vermeyi reddediyorum."

Bu kadar açık sözlü hiç . "Anlaşıldı." "Güzel."

"Kardeşlerin de aynı şeyi yaptı. Öyle değil mi?"

"İstedğini bulana kadar seçmeye devam edeceksin," diye homurdandı. "Evet, yaptılar ve onlar da berbat durumdalar. Ve askeri geçmişin göz önüne alındığında, bazı görevlerin gizli kalması gerektiğini biliyorsun. Ailem üçümüzün de çeşitli askeri şubelerden emekli olduktan sonra hayatlarımızı gerçekten mahvettiğimizi düşünüyor."

"Bu zor olmalı."

Güldü. "Babamızla yakın değiliz. O her zaman... zor biriydi."

"Bunu bana söylediğin için teşekkür ederim. Sana

güvenmeye çalışacağım." "Neden beni itiyordun ki?"

İçkimi aldım, karşılığında ne söylemek istediğimden tam olarak emin değildim. Tehlikeyi anlıyordum. Hayatı ve sakladığı sırlar, insanların ortaya çıkmasını engellemek için öldürebilecekleri sırlardı. Bu, gizli ajanların hayatta kalmayı nasıl başardığına benziyordu. Bir hata yaparlarsa kimlikleri açığa çıkabilirdi.

"Çünkü devam eden durumla faydalı olabilecek yeteneklere sahip olduğunuz çok açıktı. Şimdi dava artık benim kontrolümde değil ve bu beni kızdırıyor. Federaller benim kadar umursamıyor." Ses tonum fazlasıyla zehirliydi, tabii ki bunu fark etti.

İç çekti. "Fikir alışverişinde bulunmaktan başka sana nasıl yardımcı olabilirim bilmiyorum Denise. Ama yapmayacaksın çünkü bu sana göre etik olmaz ve sen bir kural oyuncususun. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama bildiğim tek şey dürüst olduğun ve işini ciddiye aldığın. Ben bu kasabaya bir yıllığına bu işi yapmak için geldim ve sonra buradan gideceğim."

"Ben bir zamanlar olduğum kişi değilim. Bu benden sökülüp alındı."

Shephard çenesini ovuşturdu ve ben hâlâ onun muhteşem görüntüsü karşısında şaşkınlık içindeydim. Bana sessiz davranmasından nefret ediyordum.

"Artı. İçgüdülerim bana senin tanışacağım en iyi eğitimli adamlardan biri olduğunu söylüyor. Ve tahminimce dünyadaki her korkunç canavarı tanıyorsun." Belki de içindeki tehlike bağımlısını cezbetmek için kurabiye kırıntıları atıyordum.

Birini tanımak için biri gerekirdi.

İç çekişi çok ağır ve suçluluk doluydu. "Ben iyi bir adam değilim." "Ben de değilim."

En azından bu bana bir gülümseme kazandırdı. "O zaman göreceğiz."

"Yeterince makul. Yine de merak ediyorum. Neden burada, Tehlike Şelalesi'ndesiniz?" Ondan alabileceğim tüm kişisel bilgileri almaya çalışabilirdim. Kuyunun yakında kuruyacağına dair bir his vardı içimde. Cevap vermeyeceğinden emindim. Başa döndük. "Tamam. Benimle konuşmaya zahmet etme."

"Sana hiç ne kadar sabırsız olduğunu söyleyen oldu mu? Çünkü babam hasta. Eğer işletmeyi kabul etmezsek burayı kardeşlerimin ve benim elimizden alacaktı. Ailemle en iyi koşullarda bile anlaşılamadığımız için burada olmaktan memnun değilim ama başka seçeneğim de yok."

"Paraya mı ihtiyacın var yoksa ailevi bir zorunluluk mu?"

Gözleri parladı ve kadehini etli dudaklarına yaklaştırdı. "Kesinlikle paraya ihtiyacım yok. Annemi seviyorum ve o acı çekiyor. Bunun devam etmesine izin vermeyeceğim."

"Belki de o kadar kötü bir adam değilsindir." İyi durumda olduğunu söyleyebilirdim. Paraya onun kadar önem veremezdim ama beni meraklandırmıştı. Onun kamyonu de benimki gibi iyi günler görmüştü ama ben onu bir tank olarak görüyordum. Parasal şeylerin onun için hiçbir şey ifade etmediğine bahse girerdim.

"Evet, ilk içgüdülerinizde haklıydınız hanımefendi. Hayatımda yaptıklarım, gördüklerim ve yaşadıklarım her türlü iyilik kavramını benden söküp ."

"Belki de değil. Sen benim hayatımı kurtardın. Madem bu kadar kötü bir adamsın, neden zahmet ettin?"

Bu gece gözlerindeki bakışta tamamen farklı bir şey vardı. Kararmış ruhuna buz gibi bir bakıştan başka bir şey görmeye alışık değildim. Ama birdenbire fark ettim ki, yaptıklarının korkunç bir etiketi hak ettiğine inandığı için kendini bilerek abanoz rengine boyamıştı.

Onunla tartışan enerjik kız aksini iddia etse de ben farklı hissediyordum. Hiçbir zaman utangaç olmamıştım, bir erkeğin yanında bile. Eski sevgilimin yaptıklarından sonra bile. Şu anda kendimi hiç bu kadar garip hissetmemiştim ve viski bardağımın arkasına saklanıyordum. Sanki içki bunu olduğundan başka bir şeye dönüştürecekmiş gibi.

Cinsel ihtiyaç.

"Çünkü senin hayatın kesinlikle kurtarılmaya değer." Derin sesi baştan çıkarıcı bir tondan daha fazlasını taşıyordu. Sahiplenici, büyüleyici ve tüm yanlış yönleriyle heyecan vericiydi. Adam ve bu bağlantı benim için iyi değildi ama ikimizin de bunu umursadığından emin değildim.

Elimi sakalının dibinde gezdirdim, hatta bıyığıyla oynayarak üst dudağını gıdıklamadan önce parmaklarımı kaba kütlenin içine soktum. "Biliyorsun. Kürkün olmasa daha da seksi görünürdün."

"Tüylü yaratıklardan hoşlandığını sanıyordum."

"Evet ama yontulmuş yüzler ve yüksek elmacık kemikleri görmeye de bayılıyorum. Ne de olsa seksi bir erkeksin."

"Yıllardır sakal ve bıyığım var." "Bir kılık değiştirme. İstedğin kişi olabilirsin."

Kıkırdadı. "Onun gibi bir şey."

Bir şekilde bunun doğru olduğunu biliyordum. Gerçek benliğini sadece uğraşmak zorunda kaldığı insanlardan değil, kendisinden bile saklıyordu.

Yüzümün yan tarafını kavradı ve beni ayak parmaklarımın üzerine çekti. Kendime izin verdiğim, korunaklı ve hala kısmen şokta olan kadın sonunda açılıyordu. Bu uzun süren bir kâbustan başka bir şey olmayabilirdi ama çılgınca bir nedenden ötürü adama güveniyordum. Bu sadece hayatımı kurtarmasıyla ilgili değil, bunu yaparken gösterdiği özenle, yaralanmamdan korkmasıyla da ilgiliydi.

"Belki de bu iyi bir fikir değildir," diye fısıldadım. Dudaklarımız tehlikeli bir şekilde yakındı.

". Eski kurallarınıza uyup uymayacağınıza karar vermeniz gerekiyor."

Kelimelerle arası iyiydi. "Yapmamayı seçiyorum."

Shephard'ın bunu söylemesine gerek yoktu. Duvarlarımı ve zırhımı yıkması gerekmiyordu. Kendi istekleriyle yıkılmışlardı.

Beni kalp atışlarını hissedebileceğim kadar yakınima çekerken, onun etrafındaki son çekingenliğimle savaştım. Gerçek şu ki hiçbiri yoktu. Onun beni arzuladığı gibi ben de onu arzuluyordum.

Tehlikeli ve riskliydi ama ne önemi vardı ki? Hayat da öyleydi.

Öpücük mükemmeldi, açlık hissi o kadar güçlüydü ki her yerim titriyordu. Daha önce bir erkek tarafından hiç bu kadar heyecanlandırılmamıştım ve bu beni hâlâ şaşırtıyordu ama kendimi bırakmanın verdiği haz inanılmazdı.

Her kadını kendinden geçirecek bir öpüşme tarzı vardı. O an, tıpkı adamın kendisi gibi sert ve doyumsuz olabilirdi. Ama aynı zamanda onun kişisel metanet duvarını yıkacak kadar şefkatli de olabilirdi.

Bu gece, sanki bir değişiklik olsun diye onun kendisi olmasına izin vermiş gibiydim. Belki de geçmişiyile ilgili söylediklerine karşılık vermediğim içindir. Belki de benim de bir geçmişim olduğunu bildiği için. Ya da belki de aramızdaki bağ çok güçlü olduğu içindi. Artık geri adım atmak yoktu.

Ellerimi omuzlarında gezdirdim, viski ve nane tadı kalın bir ormanın dokunuşuyla ve tıraş losyonundan gelen baharatlarla karıştı. Dilime hükmetme şekli de dahil olmak üzere onunla ilgili her şey sarhoş ediciydi. Başım dönüyordu ama bunun her anını hatırlamak ve tanımak istiyordum.

Parmaklarımı saçlarına doladığımda, beni geriye doğru eğdi ve şekilde bardakları ve tabakları kırmadan masanın üzerinden kaydırmayı başardı. Ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdirirken kalbim hızla çarptı ve sonunda elbisemin eteklerini parmaklarının arasında ezdi. Açık renk süveter elbisemin altında parlak kırmızı bir tangadan başka bir şey giymediğimi fark ettiğimde garip bir utanç duygusuna kapıldım.

Daha önce onun yanındayken hiç böyle hissetmemiştim ama bu tamamen farklıydı. Paylaştığımız şey değişmişti. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ve tutarlı bir şey düşünemiyordum. Aletini hissetmekten zevk almak dışında.

Elimi aramızda kaydırmaya çalıştım ama kontrolü bırakmaya henüz hazır değildi. Bir parmağını tangamın ince lastiğine dolayarak bileğini hızla çekerken sert tarafı ön plana çıktı.

Belki eski kız onun davranışları karşısında şok olurdu ama artık kurallara uymayı reddeden kız buna bayılmıştı. Kaba davranışlarının her saniyesine. Öpüşmeyi kesmeyi başardım ve hemen alt dudağını ısırdım. Onun hırlamasını taklit etmem Pepper'ın boğazından garip bir ulumaya neden oldu. Shephard'ın gözleri arzusunu ve zevkini vurguluyordu.

Elbisemi kalçalarım kadar çekti ve elini hemen kalçalarımın arasına kaydırđı. Tek bir parmağının ucuyla beni tahrik etmek için tümseğimi avuçladığında, ben de ona karşılık verdim.

Elimi kalın çıkıntının üzerine koymayı başardım ve şaftının elimde nasıl zonkladığına hayret ettim. Tabii ki zar zor sığıyordu. Nefesim kesilmişti, özlemimizin birbirine karışan kokuları beni çılgına çevirmişti. Zaten çok ıslanmıştım. Suyumun iç uyluklarımı kayganlaştırdığını biliyordum.

O da benim kadar heyecanlı görünüyordu, klitorisimle oynarken açlığı sınır tanı mıyordu, sonunda başparmağı ve işaret parmağı arasında sıkıştırdı.

Acı gerçeküstüydü ama zevk daha büyüktü. Kemerini çözmek için elimden geleni yapmadan önce sikini sıktım. Bir erkek tarafından takılan yumuşak deri kemerde oldukça güçlü bir şey vardı. Kemerini çözdükten sonra parmaklarımı pürüzsüz derinin üzerinde gezdirdim ve bu hissin tadını çıkardım. Ayrıca adamın bunu bana şaplak atmak için kullanacağı gibi çılgınca bir düşünceye kapıldım.

Daha önce hiç böyle şeyler düşünmemiştim.

Günahkar.

İğrenç.

Ama ben istediğimi istiyordum ve onunla her şey yeni ve zevkliydi. Bu, kirli ve ateşli seks için kullanılabilecek bir kelime miydi?

Sonunda kot pantolonunun fermuarını açmayı başardığımda, kalçalarımı ileri geri kaydurdım ve sonunda yavaşça yere düşebildim. Beni durdur mamasına şaşır mıştım. Yukarı baktığımda, göğsünün inip kalkmasından onun da benim kadar ihtiyaçtan bunalmış olduğunu anlayabiliyordum. Belki daha da fazla.

Dizlerimin üzerine çöktüğümde, yoğun malzemeyi aşağı doğru çekerken acele etmedim. Yemek bir süre daha bekleyebilirdi. Ayrıca meze yapmamıştım, değil mi? O mükemmel biriydi, uzun ve kalın siki ağzımı sulandır ıyordu. Sonunda güzel canavarı serbest bıraktığımda dudaklarımı yaladım.

Saçlarımı yumruklamadan önce karanlık ve boğuk bir şekilde güldü. "Çok güzelsin amına koyayım." Bu bana yaptığı ilk gerçek iltifattı ve çılgınca bir nedenden dolayı içimde küçük bir heyecan yarattı.

Parmağımı şaftının yan tarafında gezdirirken her hareketi abartılıydı, bana yaptığı gibi onunla alay ediyordum. Kendimi tutamayıp yüzündeki ateşli ifadeye, sabrının son kırıntısını da yok etmekle tehdit eden şehvete baktım. Dilimi sikinin başının etrafında gezdirdiğimde bacaklarının gerginlikten ya da adrenalinden titrediğini fark ettim.

Eylemimi tekrarladım ve birkaç güzel, parıldayan pre-cum damlasıyla ödüllendirildiğimde hoş bir sürpriz oldu. Dilimi üzerlerinde gezdirirken, nefes alış verışı daha da zorlaştı.

Aklımda, onu bu kadar uzun süre kızdıramayacağımı biliyordum, yoksa bitirmeme asla izin vermezdi. Tırnağımı şaftının alt tarafında gezdirdim, önce bir testisine sonra diğerine hafifçe vurdum. Gırtlaktan bir ses daha çıkardı, bu yaptığım şeye çok dikkat etmem gerektiğinin açık bir göstergesiydi.

Taşaklarını parmaklarımın arasında yuvarlamadan önce tatlı bir gülümseme sundum. Normalde yaptığımdan daha fazla baskı uygulayarak sıkmaya cesaret ettiğimde, zaten sevmeye başladığım ruhlu hayvani kükremesini duymama izin verdi. Bunda sevilmeyecek ne vardı ki? Yarığına doğru üflediğimde başını eğdi ve güldü.

"Sen de çok yaramaz bir kadınsın. Seni evcilleştirmem gerektiğini söyleyebilirim."

Eğer yapabileceğini düşünüyorsa, adam aklını kaçırmış demektir. Ama denemesini izlemekten zevk alacaktım. Güçlü çene kaslarımı kullanarak sikinin başını ağzıma aldım ve emmeye başladım. Bu biraz Tootsie Roll Pop'u emmeye benziyordu. Bu benzetme günahkârca kötüydü.

Vücudu adrenalin ve gerginlikten sallanırken birkaç saniyede bir saçlarımı çekerek sıkıca tutmaya devam etti. Kalçasını okşarken parmaklarımı taşaklarına dolamaya devam ettim. Sikinin başını üflemekle dilimi dışarı çıkarmak arasında gidip gelirken sürekli hırılıyordu.

Çıkardığı seslere bayılıyordum, bir kadının neler yapabileceğini takdir eden bir adamdı. Bu nadir rastlanan bir şeydi, kesinlikle sadece kirli işleri yapmak isteyen ve daha fazlasını istemeyen güzel erkeklerle olan sınırlı deneyimim göz önüne alındığında.

Sikini dudaklarımın arasından geçirme şeklim ağzımı sulandırmaya devam etti. O kadar iriydi ki çenem hemen ağrımaya başladı. Dilimi döndürdüm

Şaftını santim santim aşağı indirirken ileri geri. Kalın şaftının yarısına geldiğim anda ağzıma pompalamaya başladım. Sadece ağır nefes alışını dinlemek bile hareketlerimi körüklüyordu. Bunu uzun süre yapabilirdim ama onun buna izin vermeyeceğini hissediyordum.

Kontrolü kimseye vermeyi reddeden bir adamdı. Güçlü. Güçlü. Düpedüz barbar, ama beni heyecanlandıran tam da buydu.

Konsantrasyon seviyemi yüksek tutmaya çalışarak gözlerimi kapattım. Hayvani sesler çıkardığı için bu neredeyse imkânsızdı. Boğazımı rahatlatmak için elimden geleni yapıp onu iki santim daha aşağı çekerken vücudumun ne kadar titrediğini fark ettim. Üzerimde böyle bir etkisi vardı.

Shephard vücut pozisyonunu değiştirerek kalçalarını öne doğru itti. Bu, sikinin ucunu boğazımın arkasına doğru itti. Bir saniye bile düşünmeden ya da tereddüt etmeden başımı aşağı itti ve beni yerimde tuttu.

Neredeyse ama kendimi rahatlamaya zorladım, dilimi olabildiğince döndürmeye devam ettim. Beklendiği gibi, kontrolü ele aldı, beni şaftının üzerinde yukarı ve aşağı zorlarken parmakları kafa derimi kazıyordu.

Yapabileceğim hiçbir şey yoktu, başka bir yerde olmak istemediğimden değil. Gözlerim hâlâ kapalıydı, ağzımı sikerken her türlü kontrol kavramından vazgeçtim. Bu anın günahkâr olduğu kadar ilahi bir yanı da vardı. Sert ve hızlı pompalıyor, neredeyse beni boğuyordu.

Aniden durup şaftını ağzımdan tamamen çektiğinde nefesim kesildi ve otomatik olarak sikine uzandım.

Hiçbir şey yapmadı, beni ayağa kaldırdı ve masanın kenarına yerleştirdi. Bacaklarımı iyice açtıktan sonra sikinin ucunu ıslak ve şişmiş kıvrımlarıma dayadı.

Gözlerini kırpmadan gözlerimin içine bakarken gülümsemesi daha çok sırtıtmaya benziyordu. Bu neredeyse bir uyarı gibiydi ve ben de ona alaycı bir sırıtışla karşılık vererek kabul ettim. Hareketlerimin iyi olup olmaması önemli değildi. Sikini içeri soktu ve amımın kasları sevinçten çılgılık atmaya başladı. Mükemmel bir şekilde oturmuştu, sanki siki içeride olmak için yaratılmıştı.

İkimiz de terlemiştik ve birbirimizin tenini tırmalıyorduk. Yüzünde o kadar yoğun bir ifade vardı ki beni iki saniye içinde yiyip bitireceğinden emindim. Henley tişörtünü yırtmadan önce parmaklarımı kollarına geçirdim ve sonunda ellerimi tişörtünün altına soktum. Göğsünün sıcaklığını hissetmek çılgıncaydı, parmaklarımın uçlarını yakıyordu.

"Çok ateşli," diye mırıldandı.

"Yeterince sıcak değıl." Bu açıklamayı yaptıktan sonra güldüm.

O kadar derin bir tonda güldü ki başımı öne eğdim. "Öyle mi?"

"Oh, evet."

Bacaklarımı kendine doğru çekerken yaşadığı sert sarsıntı beni ellerimi masaya vurmaya zorladı. Biri tabağı çarptı, yan tarafın masaya sürekli çarpması çılgın anı daha da arttırdı. Adam kalçalarını başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde döndürüyor, beni daha önce hiç hissetmediğim kadar sert beceriyordu. Her his elektriklenmişti, her dans eden titreşim sarsıcıydı.

Nefes nefese, Olimpiyat etkinliğini durdurmasından korkarak doruğı çalıştım.

"Yap ," diye hırladı.

"Henüz değıl."

"Dediğimi yap."

"Patron sen değılsin."

Gözlerini kısmıştı. "Evet, öyleyim."

Amım o kadar sert sıkılıp bırakılıyordu ki orgazmı hiçbir koşulda durduramazdım. Başımı arkaya attım ve Pepper'ın ayağı kalkıp dikkatini çekecek türden bir uluma . Doruk noktası çiğ ve güçlüydü ve derim birbirine çarpacak kadar sert bir şekilde dalmaya devam etti.

Ve ucuz tabakların hayatta kalamayacağından emindim.

Gözlerimin önünde bir dizi ışık yanıp sönerken, da ustaca bir orgazm ayak parmaklarımı gıdıklayarak içime işledi.

Kesinlikle bayılacağımı düşünüm.

Nasıl tepki vereceğini hiç düşünmeden, kırışlerden aşağı inerken, kalan enerjimle kaslarımı sıktım.

Bir erkeğin içinizin derinliklerinde patlarken vahşi bir hayvan gibi kükrediğini duymaktan daha heyecan verici ve hoş bir şey olamazdı.

İki dakikadan kısa bir süre sonra başını eğip boynuma sokulduğunda, boğuk fısıltısı beni tamamen tahrik edecek başka bir şeydi.

"Daha yeni başlıyoruz."

BÖLÜM 16

S *hephard*

"*Ty znayesh', chto ya'yu tebya, mal'chik.*" Seni

öldüreceğimi biliyorsun.

Rus'un kahkahasını, yüzümün her iki yanından kan akana kadar yırtık tırnaklarını kafa derime batırışını asla unutmayacağım.

Sözlerinde ciddiydi, neredeyse sözünü yerine getiriyordu. Bir gece önce çılgın rüyalarımda onun yüzünü birden fazla kez görmüştüm. Belki de hala kahveyi geri emmemin nedeni buydu.

Önümdeki evraklara odaklanmaya çalışarak gözlerimi ovuşturdum. En azından gün ışığı başka bir dizi görüntü sunmuştu.

Güzel, çıplak bir vücut. Dikkat

dağıtıcı şeyler.

Yıllar içinde onları görmezden gelme konusunda çok iyi olmuşum. Bu öğrenilmiş bir beceriydi, eğitim genellikle acımasızdı. Deniz Kuvvetleri'nden ayrıldıktan sonra hayatımın neredeyse sekiz ayını derin bir koçluk olarak düşünülen bir yerde geçirmiştım. Gerçek şu ki her gün acımasızdı, bedenim ve zihnim ordunun aklına bile gelmeyecek sınırlara zorlanıyordu.

Bunu savaş esiri olmaya benzetiyordum ama daha fazla fiziksel ıstırapla birlikte.

Zorlu ortamın bir parçası da etrafımdaki her şeyi görmezden gelmeyi öğrenmekti.

Her ses.

Her kokudan.

Her görüntü, ne kadar güzel ya da korkunç olursa olsun.

Grubun dikkatimin dağılmaması için yaptığı şeyler korkunç ve vahşiceydi. Kimsenin başına gelmesini istemezdim. Ayrıca dünyada tek bir kişinin bile bana zorla izlettirilenleri görmesini istemezdim.

Uzun, ahlaksız aylara neden ya da nasıl dayandığımı bilmiyorum. Programdan kesinlikle girdiğim adam olarak çıkmamıştım.

Bununla birlikte, birkaç yıl içinde onların işkenceci vahşetinin nedenini öğrenmiştim. Beni hayatta tutan şüphesiz başka bir şeydi.

Aylarca yasalara uyan bir sivilden başka bir şey olmadıktan sonra bile eğitim devam etmişti.

Ona kadar.

Ellerimi ya da aklımı Denise'den uzak tutamamam beni hâlâ rahatsız ediyordu. Onu bir kenara atmalıydım. İkimiz de seksten zevk almıştık ama ayrı hayatlarımız vardı. Yine de kapısından çıktığım anda daha fazlasını arzulamıştım.

Şimdi mutfağında oturmuş, üçüncü fincan kahvemi yudumluyor ve isteme döngüsünü kırmaya çalışıyordum. İstemek. İngilizce'de işe yaramaz bir kelime değil miydi bu? Evet, pek çok şey istiyordum ama bu hayatta elde edebileceğim hiçbir şey yoktu. Yıllar içinde denemeyi bırakmıştım. Bu bana telkin edilen başka bir şeydi.

Ben bir askerdim. Daha fazlası değil.

Düşünmeme ya da istememe izin

verilmiyordu. Bu düşünce aşılınmış

olarak kaldı.

O sabah çok erken bir saatte koşuya çıktıktan sonra mali tablolara bakıyordum. Engebeli arazi tam da ihtiyaım olan şeydi. Kaslarımdaki ağrı değişiklik olsun diye iyi gelmişti. Ama temiz hava ve fiziksel egzersiz aklımdan onun düşüncelerini silip atmamıştı.

Ev yemeğinden bile keyif almıştım. Benim ev yemeği anlayışım, donmuş bir pizzayı fırına atmak ve çoğu zaman da lanet olası şeyi yakmaktı. Yemek bir ihtiyaç haline gelmişti, denizci usulü tayın yeme alışkanlığım hala zaman zaman yaptığım bir şeydi.

Yanımda bir kutu bile getirmiştim. Ne kadar acınası değil mi?

Birkaç saniye sonra hem kahve bardağını hem de evrakları bir kenara ittim. Konsantre olamıyordum ve bu beni sinirlendiriyordu. Ön kapımın sertçe alınmasıyla her zamanki tepkimi verdim. Masadan silahımı aldım ve hemen mutfak penceresinden uzaklaştım. Ziyaretçi bekleyecek havada değildim.

Tabii...

Kahretsi

n.

Oturma odasına geçerken, ön pencereden görünmemek için duvara yakın durdum. Belki de Russ'ın çağrısı beni düşündüğümden daha fazla rahatsız etmişti. Bir başka keskin tıkırtı bana kapıda birinin olduğunu hatırlattı.

Ya da belki Boris'in hapishaneden kaçtığı düşüncesi de zihnimin en karanlık yerlerinde kalmıştı. Kurbanlarını felç etmeyi, onlara saatlerce, çoğu zaman günlerce işkence etmeyi nasıl sevdiğini düşünmüştüm. Bu garip tesadüf zihnimde ağır bir yük oluşturunuyordu.

Üç uzun sessiz adımla kapıyı açabildim.

Jagger hızla döndü, gözlerini kocaman açarak inatçı bakışlarını çıplak göğsümden aşağı, eşofmanlarıma ve çıplak ayaklarıma çevirdi.

"Seni kötü bir zamanda mı yakaladım?" diye sordu, sesinde her zamanki sertlik ve nefret vardı. "Burada ne işin var?"

"Çok açık değil mi? Seninle konuşmaya geldim. Tabii o kadın burada değilse."

"Hangi kadın?" Tersledim.

Güldü. "Oh, hadi ama. Tatil köyünde kavga ettiğin kişi. Kasabadaki tüm kadınların huysuz yeni adamla ateşli bir kaçamak yaptığına inandığı kişi."

Nefes verirken içimden onu dışarı atmak geldi ama vazgeçtim. "Çok komik. O bir park bekçisi. Bir karşılaşmamız oldu. Olayı büyütme. Ne istiyorsun?"

"İçeri girebilir miyim?"

İsteği üzerine düşündüm ama geri içeri girmesine izin verdim. "Güzel yer," dedi.

"Buraya kucağımıza düşen evleri karşılaştırmak için gelmediniz. Eğer , defolun gidin."

"Sivri dilli ama az konuşan bir adam."

"Kıçını dışarı atmadan önce sana son bir kez soracağım. Ne istiyorsun?"

Yüzünü bana dönmeden önce başını salladı. "Düşmanlığı biraz azaltabilir miyiz?"

"Bizi daha önce hiç rahatsız etmedi."

"Ve daha önce hiç birlikte çalışmak zorunda kalmamıştık. Aramızdaki havayı temizlemeliyiz kardeşim. Farklılıklarımız oldu ama birlikte vakit geçirmeyeli yıllar oldu. Lanet olası yıllar. Artık kırklı yaşlardayız. Artık baltaları gömme vakti geldi."

Bir parçam onun haklı olduğunu biliyordu. "Peki. O zaman konuşuruz." Mutfağa doğru yöneldim, geçerken neredeyse ona çarpıyordum. Arkamdan geleceğini biliyordum. Kavga çıkarmaya dayanamazdı.

"İki saniyeliğine pislik gibi davranmayı keser misin?"

Silahımı lavabonun önündeki tezgâhın üzerine koydum ve sık yeşilliklere baktım. "Evet, iyi." Aramızdaki ağır gerilimin ne zaman başladığını hatırlayamıyordum. Uzun zaman önce bu şekilde davranmak doğaldı.

"Bak. Sen haklıydın. Gecenin yarısını defterleri inceleyerek geçirdim. Uzman değilim ama aydan aya karşılaştırdınca birilerinin para aldığı açık. Belli belirsiz, neredeyse bir yılın sonunda yüz bine ulaşan bir miktar, ama kesin."

Yüzünü görebilmek için omzumun üzerinden baktım. "Babamın kendi hesaplarından çaldığından şüpheliyim."

"Hayır. Hiç aklıma gelmedi." Jagger da en az benim kadar rahatsızdı. "Şaraphane ve yemek siparişleriyle ilgisi var. Bundan eminim. Her yerde küçük miktarlar ve çok az düzen. Sorun da bu. Herkesin kayıtlarda parmağı olduğu düşünülürse, kimin yaptığını belirlemek neredeyse imkânsız olacak."

"Sizi hırsıza götürecek bir iz var mı?"

"Henüz değil. Sorun şu ki babam çok fazla kişiye güveniyordu. En az altısının banka hesaplarına erişimi vardı. Ve defterlere. Müdürler kendi departmanlarının defterlerini hazırlamaktan sorumluydu."

"Ve hiçbir kontrol ve denge yok."

"Bu davada önemli olacak kadar değil. Bence babam gevşek bir operasyon yürütüyordu. Soyulmamış olmasına şaşırdım."

"Muhasebeciyle konuştun mu?"

"Henüz değil," diye itiraf etti ağabeyim. "Önce seninle konuşmak istedim. Gündemimde sırada o var. Ama tüm müdürlerle de konuşmak istiyorum."

En azından bu noktada medeni bir şekilde konuşuyorduk. İlerleme. "Dikkatlice. Ancak, üçümüz dışında herkesin erişimini sınırlamamız gerekiyor. Elbette, bu durum tüyleri diken diken edecektir ama yeni sahipler olarak onlara bir iç denetim yaptığımızı söyleyebiliriz."

"Fena değil." Sırtışı neredeyse

ödüllendiriciydi. Neredeyse.

"Bu, hırsız açığa çıkarabilir."

"Olabilir. Teşhis konulduktan sonra babamın başka neleri kontrol edemediğini merak etmeye başladım."

"Bunu kabul edeceğinden değil. Bence tüm operasyonların denetlenmesi gerekiyor."

"Hazır mısın?" En azından yüzündeki ifadeyi gördükten sonra nihayet gülümseyebildim.

Yarı kıkırdadı. "Şu anda ihtiyacım olan şey dikkatimi dağıtmak olabilir."

"Evet, seni anlıyorum."

Bir başka garip sessizlik dönemi daha . "Orduyu hiç özleyor musun?" diye sordu. "Ya da sonrasını?"

O da kariyerinde aynı şekilde madalyalı bir ordu komandosuydu. Benim yaşadığım bazı dehşetleri onun da yaşadığına dair şüphelerim olsa da, deneyimlerimiz hakkında konuşmamıştık, bu yüzden kesin olarak bilemezdim. Annem bana iki kardeşimin de acı çektiğini söylemişti ama sözlerinin bir önemi yoktu. Ayrıca aileyi önemsememem konusunda da telkin edilmişim. Bunun geçici olduğunu düşünmüştüm ama şimdi o kadar da emin değildim.

Belki de içimde bir ölü vardı.

"Pek sayılmaz." Ve yapmadım. Paralı askerlik? Bu konuda o kadar emin değildim. O kadar içime işlemişti ki hâlâ uyku tulumunda uyuyordum.

"Şanslısın. Sonrasında yaptığım şeyler tatmin edici değildi."

Kardeşim küçüklüğünden beri bir şovmendi, ben boktan bir kostümün içinde ölü bulunmazken o Cadılar Bayramı için giyinirdi. İlgi odağı olmayı, çok yetenekliymiş gibi şarkı söylemeyi ve dans etmeyi severdi. Sırf babamın dikkatini çekebilmek için komedyen olmuştu. Bu sadece cezayla sonuçlanmıştı.

Ama Jagger durmamıştı. Benim daha az umursayamadığım sevgi ve kabul görmeyi arzuluyordu.

"Hayatta pek bir şey öyle değil," dedim ona.

"Lanet olası kibirli bir ünlünün güvenlik görevlisi olmayı dene." Güldü ama sesi acıydı. "Nefret ediyordum ama yapacak bir şeydi. Anlarsın ya?"

Göz kamaştırıcı değil ama iş."

"Hepimiz hayatta kalmak için elimizden geleni yapmalıyız."

"İşte bu Shep; tek yaptığım hayatta kalmaktı. Hainleri avlamakla geçen son altı ay beni çok yıprattı."

"Ki bu konuda konuşmamanız gerekiyor."

"Bazen yapamazsam aklımı kaybedeceğimi hissediyorum. Sahip olduğumuz tüm sadakat ve ben sadece..." Başını iki yana salladı. "Biliyorum. O geçmişte kaldı."

Tıpkı Hunter ve benim yaptığımız gibi, birbiri ardına başka tuhaf işler almadan önce hizmetlerini bu şekilde sattığını duymuştum. İşler iyi gitmemişti, ünlüler Jagger'ın performansından memnun kalmamıştı. Ondan sonra üç yıl ortadan kayboldu. Aynı zaman diliminde ben de ortalıkta yoktum. En azından annemle görüşmeye devam etmiş, ara sıra arayıp iyi olduğuna dair güvence vermişti. Çok uzun zamandır yaptığım tek aramada bana bunu söylemeyi ihmal etmemişti.

"Ben de aptal ve tatmin etmeyen işlerden payıma düşeni aldım," dedim ona.

"Belki bir ara bana onlardan bahsedersin." Bana bakışı neredeyse umut doluydu. Eskisinden daha yaşlı, daha bitkin görünüyordu. Bu ona ne söyleyeceğime dair en ufak bir fikrim olduğu anlamına gelmiyordu.

"Bazı hikayeler anlatılmaya değmez."

"Evet," diye itiraf etti. "Geri dönüp sana musallat oluyorlar." İç çekerek başka tarafa baktı. "İşleri yoluna koyacağım. Gelecek hafta büyük bir resepsiyon var. Hunter'ın söylediğine göre mutfak personeli kavga ediyormuş. Bugünkü bu. Birbirlerini öldürmelerini engellemek. Belki bunu yaparken bir şeyler öğrenir." Kahkahası benimki kadar acı geliyordu. Mutfak adasına doğru yürüdü, belli ki aklında hâlâ başka bir şey vardı.

Artık onunla tartışmakla , ama onun arkadaşı olmayı umursuyormuş gibi davranmaya çalışacak kadar da geniş bir bant genişliğine sahip değildim.

"Şu park bekçisi. Ateşli mi?" Jagger güldü. "Rapordan anladığım kadarıyla öyle."

"O önemli değil."

"Uh-huh. Sana inanmıyorum. Yüzündeki tüyleri kestir. Onun için mi?"

Homurdandım. "Benim için."

"Tabii. Belki ben de aynı şeyi yaparım."

"Sen yap. Başka bir tutarsızlık bulursan bana haber ver."

"Biliyorsun, birini önemsemekte sorun yok."

Bana başkalarının nelerden hoşlandığını mı hatırlatıyordu? Onun da aynı şekilde olduğunu biliyordum. "Bunun için çok kırıldım, kardeşim." Mesaj almazdım, özellikle de telefon numarama sahip sınırlı sayıda insan olduğu düşünülendiğinde. Dünyada çok az insanın soğuk olduğunu bildiği askeri teçhizatı ve yüksek teknoloji ürünü şeyleri biliyordum. Ama bir iPhone ve onun çeşitli kaynakları bana yabancı ve saçma geliyordu.

Telefonum garip bir ses çıkardığında, daha çok kötü ve çok eski bir bilim kurgu programındaki aptal bir ses efektine benziyordu, donup kaldım. Ona , yarı yarıya bir bombanın patlamasını bekliyordum.

"Çekmediğine şaşırdım," dedi Jagger, anlamadığım için çoktan eğlenmişti. Her zaman meraklı olan Jagger, tezgâhtan telefonumu aldı. "Buna mesaj deniyor. İnsanlar mesaj yazıp sana gönderiyor. Cevap verebilirsin ya da hayatındaki diğer her şey gibi onları da görmezden gelebilirsin."

Derin bir nefes almaktan başka bir şey yapmadım. Telefonun kontrolü için onunla savaşmak bana yakışmazdı.

Geri çekildi; bu, kardeşimin hiçbir koşulda yapmadığı bir şeydi. "Bana anlatmadığın bir şeyler mi yaşıyorsun?"

"Sen neden bahsediyorsun be?"

"Duyduğum cinayetler mi? Park bekçisi de işin içinde. Onu da gördüm. Siz ikiniz tehlikeli bir işe mi bulaştınız?"

Telefonumu elinden kaptım, tehdidi okuduğumda fırlatmamak için nefesimi vermek zorunda kaldım.

Bilinmiyor: Ondan uzaklaş yoksa ölür.

"Neler oluyor, Shep? Ciddiyim. Normalden daha somurtkansın, bu da bir şey söylüyor. Ama bu dalga geçilecek bir şey değil."

Bakışlarımı Jagger'a doğru kaldırdım, sonra tekrar telefona baktım. " bir şey değil."

"Sert bir adam olduğunu biliyorum ve yaptığın pislikleri bilmek istediğimden şüpheliyim, ama bu geçmişinle hiçbir ilgisi olmayan doğrudan bir tehdit."

Gülüşüm ne düşündüğümü hemen hemen ele veriyordu. Sikeyim böyle .

"Yoksa öyle mi?" diye itti.

"Rahat bırak, Jag."

Güldü ve bu durumu hafife almakla ilgili değildi. "O eski hayatından uzaklaşmak mı istiyorsun? Normal bir adam gibi mi yaşamak istiyorsun?"

"Bu da ne demek oluyor?"

"Aile ve arkadaşlara sahip olmak, belki bir ilişki. Tatile çıkmak. Bir ev satın almak. Barbekülere ve basketbol maçlarına gitmek? Bunlar daha önce düşündüğünüz şeyler değil mi?"

Belli bir süre aksiyondan uzak kalanların kendilerini öldürdüklerini ya da gerçek hayatın acı gerçekliğiyle başa çıkamadıkları için geri döndüklerini duymuştum. Jagger'ın da aynı duruma düştüğüne dair bir his vardı içimde.

"Bu boku benden daha fazla istemezsin."

"Belki değil, ama bir tehdit gördüğümde anlarım. Artık yalnızsın. Bu evin zaten kabzasına kadar kablolu olduğunu biliyorum. Benimki de öyle. Yanınızda çok sayıda silah getirdiğinize de eminim ama size yakınlarda yaşayan binlerce masum sivil olduğunu hatırlatmam gerekiyor."

bir şey değildi.

"her zaman yalnızdım ve aptal değilim. O pislik her kimse, derimin altına girmek istiyor."

"Evet, ama yine de seni destekleyen bir ekibin vardı. Değil mi? Vardı. Birçok kez kullanıldılar. Belki o muhabir sana bir şeyler anlatmıştır?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Bu mümkündü. Gözlerimi kaçırdım ve ona bir şey söylemeyi düşündüm ama zaten aile başka ne için vardı ki? "Babam bizi Montana'ya getirmeden önceki hayatı hakkında sana hiç bir şey söyledi mi?"

"Pek sayılmaz. Neden?"

"Sadece merak ettim."

Jagger başını eğdi. "Muhabir bir şey mi ima etti?" "Boş ver gitsin."

"Hayır. Eğer bilmediğimiz bir şey varsa o zaman aç şu lanet ağzını."

Şimdi sinirlenmeye başlamıştım. Onun geçmişi de benimki kadar düzenli ve şiddet doluyken beni mi analiz ediyordu? Bu saçmalıktı ve devam etmesine izin vermeyecektim. Ekran ikinci kez aydınlandığında metin dikkatimi yeniden çekti.

Her kim gönderdiyse, telefon numaramı almak için çok uğraşmış. Russ'la bir konuşma daha yapmam gerekecekti. Belki de hattı olması gerektiği kadar güvenli değildi.

Güvenlik ekipmanı da telefonun sistemlerinde herhangi bir ihlal tespit etmemişti ama bu bir şey ifade etmeyebilirdi.

Bu işi fazla zorluyordum, pislik herif numarayı muhtemelen normal bir karşılaşmadan öğrenmişti. Nerede olduğu önemli değildi.

Mesele numaramı değiştirmek de değildi. Bir mesajın arkasına saklanan bir pislikten korkmuyor ya da çekinmiyordum.

Olası gerçeği saklamak tüm ailemizin yaptığı bir şeydi. Bu döngüyü kırmanın zamanı gelmişti. "Muhabir onun başka bir hayatı olduğunu ima etti."

suç hayatı."

Jagger gözlerini kocaman açtı, önce ılık çaldı. "Gerçekten bundan şüphelenmiştim." "Neden?"

"Çünkü babam her zaman kurallara uymamız için bizi çok zorlardı. Ayrıca, aile hakkında hiç bir şey duymadık. Hiç duymadık. Sanki hiç ailemiz yokmuş gibiydi."

Başımı salladım. "Bir anda ters köşe olmak için kötü bir zamanlama."

"Muhtemelen tehlikeli bir tane. Sadece tek başınıza yola çıkmayın."

"Bunu bana neden söylüyorsun Jagger? Sanırım kendi başımın bakabilirim." Ses tonum daha da sinirlenmeye başlamıştı. İyi bir sebeple.

Jagger güldü. "Güzel. Söylemeye çalıştığım tek şey senin lanet olası bir ailen olduğu. Belki bunu bilmiyorsun ama Hunter ve ben askeri operasyonlar ve istihbarat konusunda en az senin kadar nitelikliyiz."

"Belki öyle, ama bu tamamen benim umurumda olup olmamasıyla ilgili."

"Eğer babamızın bir suç geçmişi varsa ve bazı suç unsurlarından kaçırırsa, peşine düşeceklerdir. Bunu biliyorsunuz. Hepimiz yaşamak için bunu yaptık."

"Bırak onu!" Tısladım ve arkamı döndüm.

"Aman Tanrım. Ne oldu sana kardeşim? Her zaman yansıtıcıydın, çok fazla arkadaşın olmasıyla ilgilenmezdin, ama bu noktada, yalnız kalacaksın. Şu haline bir bak. Bir gün öncesine kadar kirli sakalın, asi saçların vardı. Seni sirk müdürüne benzeten lanet olası bir bıyığın vardı. Ama aniden, ilgilendiğini söyleyebileceğim güzel bir kızla tanıştın ve neredeyse bir şeyler hissetmek için kendine izin veriyorsun. Şimdi, kendini koyduğun o hapishaneye geri döndün. Temas ettiğin herkesi kendinden uzaklaştırmaya mı çalışırıyorsun?"

Telefonumu tezgâha çarparak kapattım ve ne yaptığımı düşünmeden köşeyi döndüm. Benimle bu şekilde konuşan başka biri olsa sonunda canı yanardı. Bana karşı ayağa kalktığında neredeyse elimi boğazına dolayacaktım. Bunu hiç yapmazdı. Tabii ki.

Bir yıldan kısa bir sürede beş santim uzadığında neredeyse yirmi yaşındaydı. Şimdi neredeyse göz göze gelmiştik.

Ve Jagger bunu unutmama izin vermeyecekti.

"Devam et kardeşim," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. "Kendimi bildim bileli bunu yapmak istiyorsun. O yüzden bir atış yap. Ama bu son şansın olacak."

Bir parçam bunu istedi. Lanet olsun. Nefesimin altında tıslayarak geri çekildim. Nefes alış verişimi kontrol etmeye çalışmak kabul etmek istediğimden daha zordu. "Sadece git, Jagger. Bana verdiğin bilgiler için minnettarım. Gerçekten minnettarım. Sorumlu pisliği bulacağız." Babamıza gelince, onunla konuşacaktım.

En az bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Çıkardığı ses bir tiksintiydi. "İyi. İstedığın gibi olsun. Ne kadar üzücü."

Üzgün mü? Benimle dalga geçiyor olmalı. Bu noktada birden nostaljik mi oldu? Onun geçmişinde her ne olduysa benimkinden tamamen farklıydı.

Nefesinin altında küfrederek mutfaktan hışımla çıktı. Onu görmezden gelmek istedim ama mutfak kapısına doğru ilerledim ve eşiğe yaslandım. Kapıyı açar açmaz bir kahkaha patlattı. "Bak, kardeşim. Bir teslimat. Bir kum torbası. Şimdi belki de gerçekten önemsedığın birini öldürmeden önce nihayet öfkeni çıkarabilirsin."

Verandadan çıkıp kamyonetine doğru yürürken tek düşündüğüm iki şey vardı.

Birincisi, mesajı gönderen pisliğin peşine düşüp onu ortadan kaldıracaktım.

İkincisi, teslimat şoförü alarmı çalıştırmadıysa, güvenlik kameraları ve ekipmanının biraz çalışmaya ihtiyacı vardı.

Evet, rahatsız edici değil miydi?

BÖLÜM 17

*D*enise

"Cesetleri aldılar," diye tekrarladım Maggie'ye, telefona cevap verdiğimde yaptığı açıklama rahatsız ediciydi. Beni iki kez aramıştı ama Greg'in kapısı ilk kez kapalıydı ve onunla konuşabiliyordum. Bir daha davadan uzak durmam konusunda kesin bir dille uyarılmışım. Belki Greg aklımı okuyabiliyordu. Dürüst olmak gerekirse patronumun Federaller tarafından bir şekilde tehdit edildiğine, muhtemelen işiyle tehdit edildiğine inanıyordum.

Ajanların bilmediği şey, benim gibi eski bir dedektif için, bilgi vermemelerinin beni tüm kanlı küçük parçaları bir araya getirmeye daha çok ittiği idi. Beyaz tahtama yapıştırdığım en az iki yüz tane post-it notu kullanmışım. Görünüşe göre takıntılıydım.

Belki de az kalsın altıncı kurban olacağım dava aklımın bir köşesinde durduğu içindir. İkisi aynı şey değildi. Bu sadece bölgede bir canavar olduğunu bilmenin travmasıydı. Canavarın buz gibi parmakları sürekli derinizi tırmalıyordu.

Ancak ben akıllı bir kızdım. Soruşturmalarımı gizli tutmak zorundaydım.

Shephard ve ben felç ilacı da dahil olmak üzere notlarımızı karşılaştırırken, onun kendini tuttuğunu görebiliyordum. Adamın bana anlattığından çok daha fazlasını bildiğine yemin edebilirdim.

"Evet. İki gün önce. Seni aramak istiyordum ama beklemediğim birkaç misafirim vardı," dedi Maggie, yani iki ceset daha.

"Bu... durumla ilgili biri var mı?"

"Hayır ve o piçler çenemi kapalı tutmam konusunda beni uyardılar. Hatta beni bilgisayarımın başına oturtup dosyalarımı onlar için bir belleğe yüklemeye zorladılar."

"Ne oluyor lan?"

"Ben de öyle dedim. Tabii ki aptal değilim. Elimde kopyaları var."

Yüzümden bir sırıtma geçti. "Çok hınzırsın, bu yüzden seni seviyorum. Mesela gerçekten iyi bir arkadaşın için bir kopyasını çıkarman mümkün."

"Belki," dedi alaycı bir tavırla. "Söyleyeceğim ama sakın kimseye nereden aldığını söyleme."

"Sözcük annedir." Fotoğraflarla ve bilgilerle biraz zaman geçirmeye hevesliydim. "Cesetleri teşhis etmek için gelen oldu mu?"

Maggie güldü. "Bir ruh bile yok. Üç cesedin soğutucumda olmasının beni ürkütmediği yalanını söylemeyeceğim. Hayata döneceklerini düşünüp durdum. Ayrıca, altı bölmem var. Alana ihtiyacım var."

Federallerin cesetleri ofislerine yakın bir yere nakletmeleri duyulmamış bir şey değildi ama her dosyayı almak aşırı görünüyordu. Bunu sessiz ve gizli tutma konusunda çok ciddiydiler.

"Size bir soru sorayım. Sistemlerinde herhangi bir uyuşturucu fark ettiniz mi?"

"Üçüne de toksikoloji testi yaptım ama temiz çıktılar. Ne arıyorsun?"

Parmağımı masamda döndürdüm ve kimsenin beni dinlemediğinden emin olmak için boynumu eğdim. "Bir felç ilacı."

"Vay canına. Yüksek teknoloji ürünü," diye homurdandı Maggie. "Bu maddeyle hiç çalışmadım ama yakın zamanda katıldığım bir derste bu ilaçların kullanımından bahsediliyordu."

işkence yöntemleri konusunda uzmanlaşmıştı. Size söyleyebileceğim şey, türüne bağlı olarak, bir süre sonra iz bırakmadan sistemde kaybolup gittikleridir."

"Harika. Özel bir test mi?" Onu zorladığımı biliyordum.

"Evet."

"Kan örneğiniz kaldı mı?"

Maggie inledi. "Beni çok garip bir duruma sokuyorsun." "Ama beni seviyorsun."

Gülüşünden öyle olduğu anlaşılıyordu. "Hiçbir şey için söz vermiyorum ama göreceğim. Federaller ofisimi ve laboratuvarımı basma konusunda oldukça titiz davrandılar."

"Piçler."

Maggie, "Asıl piç de beni seninle konuşmam konusunda uyarmıştı," diye ekledi.

"Yaptı, ha?" Zor sorular sormuştum.

"Evet. Umurumda değil. Nasıl olduğumu bilirsin. Neden bu akşam bir şeyler içmeye çıkmıyoruz? Çok uzun zaman oldu."

"Bakalım bugün ne getirecek."

Güldü. "Hep söylüyorsun. Sana atlama sürücüsüyle rüşvet vereceğim." "Sen kötü olduğun kadar kaltaksın da."

"Bunu biliyorsun. Sekizde pranga mı?"

En son oraya Shephard'la kaliteli bir banyo zamanı geçirdiğim için inlemek istedim. "Tam sekizde."

"Görüşürüz o zaman. Parti kızı. Belki sonunda bana şu görüştüğün adamdan bahsedersin."

"Hangi adam?"

"Oh, hadi ama. Dedikodu değirmeni meraktan çıldırmış durumda. Tatil köyünün lobisinde yaptığınız kavga paha biçilemezdi."

Tabii ki. Shephard ve ben birden fazla kez birlikte görülmüştük. Yakında evleneceğimize dair dedikodular çıkacaktı. Küçük kasabalar acı verici olabiliyor. "Çok komik. Erkeklerden nefret ettiğimi biliyorsun. Ve dedikoduculardan."

"Erkeklerden nefret etmiyorsun. Sadece onları becermek ve yol kenarında ölüme terk etmek istiyorsun."

"İşte kadar." İkimiz de güldük. "Akşama görüşürüz." "İyi anlaşma."

Kollarımı kavuşturarak arkama yaslandım. Belki de kendi kendime kurduğum kozadan çıkmak iyi bir fikir olabilirdi.

Olağandışı başka bir şey olmamasına rağmen bu olay aklımdan çıkmıyordu. Daha önceki zamanlama göz önüne alındığında bunu ilginç buldum. Ancak yapabileceğim çok az şey vardı. Ellerim doluydu ve önümde uzun günler vardı.

Dört gün.

Shephard'ı görmeyeli ya da ondan haber almayalı neredeyse dört gün olmuştu. Telefon numaralarımızı değiştirmemiştik. Birbirimizi tekrar görmek için herhangi bir plan da yapmamıştık. Bu ikimizin de tarzı değildi.

Ama bu beni etkilemediği anlamına gelmiyordu.

Akşam yemeğini paylaşmak büyüleyiciydi, sessiz kalmakla sohbete katılmaya çalışmak arasında gidip gelmesi çoğu zaman zordu. Dava hakkında konuştuğumuzda, daha kolay olmuştu. Basit bir tartışmayı sürdürmekte zorlanmıştı, bu da beni açıkça cevaplamak istemediği sorular sormaya sevk etmişti.

Ama adam tehlikeli olan her şey hakkında bir bilgi hazinesiydi. Bu son derece çekiciydi.

Tatlıdan hemen sonra ayrılmıştı. Tabağını temizlemekle kalmayıp neredeyse her şeyi ikinci kez yemesi beni şaşırtmıştı.

Ekmek de dahil. Ben de

dahil.

Dört gün boyunca endişeliydim, günlük işim için patikalara çıkarken ekstra önlemler alıyordum. Ayrıca geceleri kapılarımı kilitliyor, ön verandanın ışığını açık tutuyordum. Üstesinden gelemediğim garip bir izlenme hissi vardı.

Yeni ceset yoktu, ama dürüst olmak gerekirse bundan sorumlu olan kişinin yakın olduğuna inanıyordum. Çok yakın.

Burada ofisimde oturmuş, evrak işleriyle uğraşmam gerekirken Shephard'la geçirdiğim zamandan yakınıyordum. Dört gün içinde Cane ve ben üç kayıp yürüyüşçünün ve bir doğum günü partisinden kaçan bir çocuğun izini sürmüş ve başarılı bir şekilde bulmuştuk.

Kan yok.

Yıkım yok.

Normallik.

Saçmalık.

Tatil köyü ve çevresindeki oteller dolu olduğu için kasaba turistlerle dolup taşıyordu. Bu kadar çok iş faaliyeti görmek güzeldi ama kalabalık sokaklarda yürümek bile can sıkıcıydı. Küçük evcil hayvan dükkanından Pepper için yiyecek, birkaç oyuncak ve ödül maması satın almıştım ve en azından şimdilik işten sonra kulübemde kış uykusuna yatmaya karar vermiştim.

Ayrıca Shephard ve ailesini kontrol etmeye devam ettim ve kardeşleri hakkında öğrenebildiğim her şeyi öğrendim. Üçü de inanılmazdı. Bu benim son kararımdı. Hepsi orduda madalya almış. Hepsi de bazılarının çıkmaz iş olarak görebileceği işlerde yeniden ortaya çıkmadan önce bazı gizli eylemlerde ortadan kayboluyorlardı. Bütün bir aile mi? Babası kimdi ve onun etkisi var mıydı?

Ve muhabirin ima ettiği şeye geri dönmeye devam ettim. Soruyu doğrudan duymamış olsam bile, Shephard'ı kızdırmıştı. Neredeyse adamı arayacaktım ama bu dağ adamıyla aramızda oluşan azıcık güvene de ihanet olurdu.

İşin komik yanı, Dexter hakkında bilgi edinmek de kolay değildi. Öğrendiklerim beni hayal kırıklığına uğratmaya yetiyordu.

Cevaplar.

İyi sonuçlanma ihtimali olmayan bir görevin içinde kaybolmadan önce durmak için kendime söz vermiştim.

"Gidelim, Pepper. İçimde çok yoğun bir gün olacağına dair bir his var." Ofis her zamankinden daha sessizdi. Cane'in ofisinin önünden geçerken boş olduğunu fark ettim. Onu daha önce gördüğümü sanıyordum, ama o pisliği takip etmek benim iş tanımımda yoktu. Medeni davranmıştık ama bu noktada söyleyebileceğim tek şey buydu.

Kapıdan çıkıp cipime ilerlerken Greg aniden arkamda, oflayıp puflayarak belirdi.

Yolcu kapısını açıp Pepper'ın atlamasına izin verirken ona "Sigarayı bırakmalısın," dedim.

"Şu anda olmaz. Bu küçük kasabada çok fazla saçmalık oluyor. Cane öldü," demekte zorlandı Greg. Belli ki ofisinden kaçmıştı.

"Ne demek aşağı?"

"Bir rapor hazırladı ve tekrarlamasını istediğimde iletişim cihazı kapandı."

İnternetin yarım yamalak çektiği bölgelerde kullanmak üzere telsizlerimiz vardı. Yapmak istediğim son şey Cane'i patikalarda bir hatunla bulmaktı. "Nerede?"

"Rough Rider."

Shenandoah'daki en güzel yürüyüş alanlarından biri olan ve sadece uzmanlar için düşünülen bölgenin takma adıydı. Ayrıca birkaç mil içinde eyaletler arası yola çıkan bir bağlantı yoluna da sırtını dayamıştı. Patıkaya giden her tabelada kalın harflerle ne kadar tehlikeli olduğu belirtiliyordu. Ne yazık ki acemileri bölgeden uzak tutamıyorduk ve üç yıl önce bir yürüyüşçünün ayağını kaybettikten sonra öldüğünü duymuştum.

Bir çığlık duymuş olma ya da başka bir yürüyüşçü tarafından yardım etmesi için işaretlenmiş olma ihtimalini göz önünde bulundurmak zorundaydım.

"Orada ne işi vardı?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Greg. "Sessizliğe gömüldüğünde ne olduğunu öğrenmeye çalışıyordum."

Lanet olsun. Ek park bekçilerinin işe alınması için bu yüzden bastırıştım. Üçüncü korucumuzun göreve dönmesi için hâlâ iki gün geçmesi gerekiyordu. Bu iki gün çok uzun bir süreydi. Çiftler halinde seyahat edebilmemiz için daha fazlasına ihtiyacımız vardı. Geldiğimden beri bunu tecrübe etmemiştim. Bütçenin yetersizliğiyle ilgili tüm bahaneler, ekibin başarısızlık yüzdesinin daha yüksek olduğu anlamına geliyordu.

Ve kazalar.

Bu noktada, ciddi bir ihtiyaç olmadığı sürece izin günlerinin hepsi reddedildi.

Bu işle birlikte geliyordu ya da ben öyle duymuştum ama kararın pervasızlığı beni başından beri kızdırmıştı.

"Oraya gideceğim ama beni dinlemelisin. Yardıma ihtiyacımız var. Bunu biliyorsun. Belediye başkanıyla, valiyle, bize kim yardım edebilecekse onunla konuşmalısın."

"Elim kolum bağlı."

"Tabii ki öyle." Şoför kapısını açık bıraktım ve öfkeyle içeri girip Cane'in ofisine girdim. Odayı hızla taradım ve sonunda kapının arkasına baktım. Orada kokusuyla birlikte bir ceket bırakmıştı. Ceketin kollarını boynuna dolamaktan başka bir işe yaramayacaktı.

Döndüğümde Greg aynı yerde duruyordu ve yüzündeki mahcup ifade sinir bozucuydu. Greg'in durumunu anlıyordum, bu zor bir durumdu ama bir şeyler yapılması gerekiyordu.

"Bir yol bul Greg, yoksa bir korucu daha kaybedeceksin ve Cane'den bahsetmiyorum." Öfkeliydim, Cane'in maskaralıklarından ve nereye gittiğini kimseye söylemeden yaptığı özel turlardan bıkmıştım. Geldiğimden beri yaptığı bir şeydi bu, kendi başına her şeyi yapabilen bir kovboy gibi davranıyordu. "Ona ulaşmaya çalışmaya devam et, eğer arar ve iyi olduğunu söylerse onu ben öldüreceğim."

"Gaza gelme Denise. Yaralanabilir."

"Öyle olsa iyi olur." Adamın son birkaç aydır yaptığı maskaralıklar ve dikkatsizliği yüzünden daha önce başını belaya sokmamış olmasına şaşırmıştım.

Jeep'e atladım ve saniyeler içinde park yerinden çıktım. Rough Rider, yılın hangi zamanı olursa olsun kalbi zayıf olanlara göre değildi. Bazı yapraklar çoktan değişmiş olsa da pek çok tür hala yeşilliklerle doluydu ve iki sorun vardı. Nemli sabahlar düşen yaprakların üzerinde çiy bırakırken, yeşillikler çeşitli iniş yerlerini gizliyordu. Evet, işaretler vardı, ancak ilkbahardaki yoğun yağışlar nedeniyle oluşan önemli büyüme onları kolayca gizliyordu.

Ve ne Cane ne de ben yüzlerce dönüm arazinin soğuk olduğunu bilmiyorduk. Eksik personelimizle bunu yapmamız mümkün değildi.

Yol boyunca öfkelendim, yoluma çıkan çeşitli yavaş araçların yanından geçerek neredeyse pervasızca sürdüm. Orada ne halt ediyordu? En azından tatil köyünde ya da çeşitli spor malzemeleri satan mağazalarda parkur için kayıt formları yoktu. Hayır, meraklı turistleri tamamen uzak tutmuyordu, ancak bölge yoğun bir şekilde hedef alınmadığı için çoğu turistin varlığından haberi yoktu.

Patikanın başlangıcındaki çekilme noktasına neredeyse otuz dakika sürdü. Greg, Cane'in iletişimi kestiğini düşündüğü yerin son koordinatlarını mesaj atmıştı, neyse ki bu koordinatlar patikanın çok yukarısında değildi. En azından Cane'in cipi buradaydı ve anlayabildiğim kadarıyla herhangi bir sorun olduğuna dair bir işaret yoktu.

Eşyalarımı ve ceketimi alıp Pepper'ı takip etmesi için yönlendirirken, neredeyse beş yıl önce park korucuları hakkında gördüğüm parlak broşürü düşünmeye başladım. Küfürbaz eski sevgilimle yaptığım üç günlük bir gezintide almıştım, işlerinde ne yaptıklarını merak ediyordum.

Turlar düzenlemek ve eğitim sınıfları oluşturmak gibi kavramlar buradaki bütçenin bir parçası değildi. Düzinelerce departmanın fonları kesilmişti ama biz bölgeyi ve turistleri korumaktan arama ve kurtarmaya geçmiştik. En azından ben bunun için eğitilmiştim, deniz piyadelerindeki uzmanlık alanım.

Cane değil.

Parlak broşürün, güzel kızlar için turlar düzenlemek de dahil olmak üzere ana işlevi olacağını varsaymıştı.

Yürüyüş dikti ama bu yükseklikte o kadar da fazla değildi. Çok sevdiğim gizli mücevherlerden biriydi, şelale ve doğal lagün, yerini çok az insan keşfettiği için bozulmamıştı. Ancak yine de büyük bir inişti ve yolunu şaşırmış bir turist için cazibe merkeziydi.

Cane'in bunlardan birini kurtarmaya çalışıyor olma ihtimalini kendime hatırlatmak zorunda kaldım.

Attığım her adımda daha da öfkeleniyordum, ki bu iyi bir şey değildi. Yine de Cane'in beni rahatsız etmesine izin verdiğim için kendime kızıyordum. O her durumdan faydalanan adamlardan biriydi.

Neredeyse bir mil yürüdükten sonra Cane'den hiçbir iz bulamamıştım ama iletişiminin kesildiği bölgede olduğumu biliyordum. Ceketini çantanın askısından çıkarıp Pepper'ın yanına çömeldim. "Evet, kızım. Bundan ben de hoşlanmıyorum ama derin bir nefes al ve benim için gidip şu pisliği bul."

Söyleneni yaptı, hemen patikadan birkaç adım yukarı çıktı ve etrafındaki her karış toprağı kokladı. Koşmaya başladığında bunun iyiye işaret olduğunu biliyordum. Tabii yaralı kışını cipime taşımak zorunda kalmazsam.

Arkasından koştum, bu bok gibi nemli günde şort giydiğim için minnettardım. En azından önümüzdeki hafta daha serin geceler bekleniyordu.

Pepper önüme geçmeyi başarmıştı, sessizliği rahatsız ediciydi. Bu kadar uzun süre görüş alanımın dışında kalmasından hiç hoşlanmamıştım.

Dinlemek için yeterince uzun süre durdum ve sonunda uzaktan bir dizi havlama sesi duydum. Koşmaya başladım, olabildiğince hızlı bir şekilde o yere doğru ilerliyordum. Bir köşeyi döndüğümde kayalıklara basıp kaydım ve tek dizimin üzerine sertçe düştüm. Keskin bir acı hissettim, ama bir an bile kaybetmedim, ayağa kalktım ve Pepper'ın havlamalarına doğru koşmaya başladım.

Bulduğum şey şok edici olmaktan çok rahatsız edici ve ilginçti, ancak öfke kısa bir süre içinde ortaya çıkacaktı.

Pepper tanımadığı bir adamı yiyecekmiş gibi davranıyordu, havlamaları ve hırlamaları koyu renk kot pantolon ve polo giyen kişinin iyi bir adam olmadığını gösteriyordu. Ya da üzerinde uyuşturucu olduğunu.

Narkotik ajanı değildim ve gizemli adam Cane'in önünde durduğu için üstünü aramanın yapılacak en iyi şey olmayacağını biliyordum.

"Şu lanet tehdidi benden uzak tutun." Gizemli adam elini kaldırmaya cüret etti ve ben de hemen silahımı çektim.

"Gözlerinizin arasında bir kurşun istemiyorsanız elinizi yavaşça aşağı indirmenizi öneririm. Ve çok yavaş olduğundan emin ol yoksa Pepper onu koparır." Hayır, ben emir vermedikçe yapamazdı ama yüzünde hırıltı olan pislik bunu bilmiyordu.

Tüyler ürpertici bulduğum şey gözlerindeki keskin karanlıktı. Muhteşem bir koyu tonda olduklarından değil; gözlerinde hiç ışık yoktu. Hayat yoktu. Canlılık yoktu. Sanki içi ölmüş gibiydi.

Cane bana doğru döndü, elleri kalçalarında keskin bir bakış fırlattı.

Yabancı hareket etmeyince Pepper havlamaya devam etti, şimdi de kalçalarının üzerinde oturuyordu. Bilinmeyen kişinin üzerinde kesinlikle kaçak mal vardı.

"Son uyarı," dedim yaklaşırken, silahı göz hizasına doğrultmuştum.

"Dur bakalım Denny," dedi Cane. Bana böyle seslenmesinden nefret ettiğimi biliyordu ve bunu bilerek yapıyordu.

Piç kurusu.

"Arkadaşına kolunu indirmesini söylemeni öneririm, Cane."

Cane homurdandı ama adama bir bakış fırlattı. "Ne diyorsa onu yap. O tetikte."

Cane'i kırbaçlamak istedim ama direndim. Öfke kontrolü. Neredeyse gülüyordum. Gizemli adam sonunda kolunu indirdi ama bundan memnun değildi.

"Pepper. Gel." Birkaç saniye yerimde durdum. " kaçırdın, Cane. Neyin var senin?"

"Tanrı aşkına, onu ben çağırdım. Bir mola. Bu sabah yediden beri çalışıyorum." Sanki belini kırıyormuş gibi konuşuyordu.

"Sen mi ihbar ettin?" Silahımı indirdim ve emniyete aldım, soğuk gözlü adama zerre kadar güvenmiyordum. Bana yiyecekmişim gibi bakıyordu.

Ve yüzünde sürekli bir küçümseme vardı. Bu adamda bir gariplik vardı.

"Greg'e mesaj attım. Bana mesaj attı ve ben de onay verdiğimi varsaydım."

Güldüm. "Mesajlara hiç dikkat etmiyor. Sana ulaşmaya çalışıyordu ama sen ortadan kaybolmuştun." Cane'in arkadaşını inceledim. Adam koyu renk giysileri ve üzerinde herhangi bir yürüyüş malzemesi ya da su olmamasıyla tamamen yersizdi. Bu da park yoluna giden yolda bir aracı olduğu anlamına geliyordu. Bir başka gizli mücevher, demek ki Cane ona patikadan bahsetmişti.

Neden burada daha fazlası olduğunu hissediyordum?

"Denedim," diye sızlandı Cane.

Üç uzun adım attım ve yüzüne yaklaştım. "Bu küçük oyun için kovulmanı tavsiye edeceğim. Kendi hayatını, benim hayatımı ve Pepper'ın hayatını tehlikeye attın."

"Bunu yapamazsın," dedi olduğumdan çok daha kalın bir sesle.

"Oh, yapabilirim ve yapacağım." Ondan uzaklaştım, Pepper hemen adım atarak patikada ilerlemeye başladı. Adam son saçma numarasını da yapmıştı. Örgüt içinde tehlikeli biriydi ve kovulmayı hak ediyordu.

Neredeyse cipe varmak üzereydim ki sert bir sarsıntıyla neredeyse yere sürüklenecek kadar sarsıldım. Cane. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Bunu rapor etmeyeceksin. Zamanımı mesajla bildirdim. Hala öğle yemeği yiyebiliyoruz, biliyorsun."

Kolumu çekmeye çalıştığımnda, omzuma kadar bir acı dalgası yayılana kadar sıktı. "Beni öneririm, Cane."

Birden ne yaptığını fark etti ve beni hemen bıraktı. "Özür dilerim. Seni incitmek istememiştim."

Uzun zamandır söylediği ilk samimi şeydi. Canını sıkan bir şey vardı ve sanırım Bay Soğuk'un her yerinde bu yazıyordu. "Bıraktığın bu kadar önemli şey neydi?"

"Sen anlamazsın."

"Beni dene."

Cane başını salladı. "O aileden biri. Tamam mı? Ona borç para vermem için başımın etini yiyordu ve ben o kuyuya iki kez düştüm. Bir daha oraya gitmeyeceğim."

Ona ters ters baktım. Ne söylememi istiyordu?

"Başı belada. Her zaman öyledir. Her neyse, beni bir daha rahatsız etmeyecek. Boş ver gitsin, tamam mı? Hepimizin katlanması gereken sıkıntıları var." Ona bir cevap vermemi beklemedi. Kasıla kasıla park korucusu cipine gitti ve içine tırmandı.

İlçeden almam gereken Wrangler'ın henüz gelmediğini hatırlatıyordu. Aylardır. Aylardır bekliyordum. Gidişini izledim, sonra yüzümü diğer yöne döndüm.

Neden Bay Cold'la ilgili içimde kötü bir his

vardı? Bir şey bana onun izlediğini söylüyordu.

Ve bu ilk kez olmuyordu.

BÖLÜM 18

*D*enise

"Gelmeyeceğini düşündüm ve seni avlayacaktım." Maggie gündüz işinde tamamen profesyoneldi ama geceleri vahşi çocuk diyebileceğim bir kıza . Bekârdı, öyle olmasını tercih ediyordu ve farklı erkeklerden hoşlanıyordu. Ayrıca kışkırtıcı giyinerek onlarla alay etmeye bayılırdı.

Değişiklik olsun diye bir jean etek çıkarmayı başarmıştım, ikinci telefon görüşmesinde gardırobumla ilgili beni azarlamasının tek nedeni buydu. Üzerinde çamur ya da başka bir yapışkan madde olmadığı için şanslıydım. Görünüşümü çok fazla önemsemiyordum.

Süslü değildim, bu da eski sevgilimi kızdırmıştı. Ne düşünüyordum ki? Her şey o pisliği kızdırdı.

"Seni asla ayağa kaldırmam sevgilim," diye mırıldandım bar taburesine uzanırken. Barın etrafında belli bir yere tünek derdi. Köşedeki yer, ön kapıdan giren ya da tuvalete giden her kırmızı kanlı erkeğin geliş gidişini yakalamasını sağlıyordu. Ayrıca, etrafında sallanabiliyor ve öldürücü uzun bacaklarını uzatabiliyordu. Bu gece, dar bir deri etek ve omzunu açıkta bırakan ateşli kırmızı bir tişört giymişti.

Bazen kıskandığımı itiraf etmek zorundaydım.

Bu gece onlardan biri değildi.

Biriyle takılmak ya da hatta bir erkeğin dikkatini çekmek istemiyordum. Belki kendime biraz yalan söylüyordum ama Cane'le geçirdiğim zor günden sonra, içgüdülerim bana o pisliğin iyi bir şey yapmadığını söylüyordu, kavga edecek havada değildim. Ne kadar zevkli ve seksi olursa olsun.

Greg onu azarlamıştı ama hepsi bu kadar. Bu arada, soğuk gözlü adamın sağlam bir resmini çekemediğim için kendimi azarlamıştım.

"Kötü bir gün müydü şekerim?" diye sordu, en sevdiği cabernet şarabının zaten açık olan şişesini eline alıp bana bir bardak doldururken.

"Hiç korkunç bir sır sakladığınızı bildiğiniz biriyle çalıştınız mı?"

Gözlerini kısmıştı. "Evet; bir keresinde haklıydım. Bay Kibirli'den mi bahsediyorsun?" Cane onu birden fazla kez yatağa atmaya çalışmıştı. Aslında, ikimizden de aynı anda zevk almaya çalışmıştı. Bizim ona kendini küçük hissettirmemiz fikrini değiştirmişti.

"Evet. Çevrimdışıydı, bu da patronumun bir tür kaza geçirdiğini düşünmesine neden oldu. Personel sayımız az olduğu için onu bulmak zorundaydım. Aileden olduğunu söylediği garip bir adamla birlikteydi. Birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Pepper uyuşturucu kokusu aldı."

"Onu tutukladınız mı?"

Güldüm ve şarabımdan bir yudum aldım, gecenin yatak odası lezzeti için zaten ölçüldüğümüzün farkındaydım. Bekar erkek turistlerin yerel bir kadınla ateşli bir kaçamak yapabileceklerine inanmaları, bir telefon görüşmesi ve olası bir uzun mesafe ilişkisi vaadiyle ayrılmaları her zaman komikti.

Saçmalık.

"İnsanları tutuklama yetkiniz var," diye hatırlattı bana.

"Biliyorum, ama burası Vahşi Batı değil ve bu adamın kışını Roanoke'a kadar taşıyacak havamda değildim. Programımda yok. Çok fazla turist var." Kafamda davayla ilgili çok fazla fikir dolaşıyordu.

"Uh-huh. Davayı çözmek için can atıyorsun. Sadece dikkatli ol."

"Her zaman dikkatli olduğumu biliyorsun."

"O sarhoş zengin adamı kurtardığını duydum," diye alay etti Maggie. "Sana bir ödöl verdi mi?"

"Çok komik. Cüzdanını tesise bırakmak zorunda kaldım."

"Bu yüzden seksi çocukla yakınlaşıyordun." "O... sıradışı biri.

Üçüncü cinayet hakkında bana ne söyleyebilirsin?"

"Sadede geliyorsun ve asıl seksi konudan kaçıyorsun," dedi ve aniden rahatsız olmuş gibi göründü. "Bu konuyu burada konuşmak istemiyorum. Bence cevapları kendin bulacaksın, bu sabah bahsettiğin şey de dahil." Elini çantasına attı. Sürücüyü eliyle masanın üzerine doğru kaydırđığında, omurgamdan aşağı bir ürperti geçti.

"Bulmuşsun."

"Hiçbir şey söylemiyorum."

"Ne oldu? Ve bana yalan söyleme. Bir bulldog burnuna sahip olduğumu hatırlıyorsun." Onu eteğimin küçük bozuk para cebine soktum, neredeyse yirmi yıl öncesinden kalma bir şey giymenin bir avantajıydı bu.

Gülmeyi başardı. "Bunu kanıtlayamam ve deli olabilirim ama izlendiğime yemin edebilirim."

"Nasıl yani?"

"Binamın yanındaki marketin otoparkında birkaç saattir duran karanlık bir araba vardı. Öğle yemeği için bir şeyler üzere dışarı çıktığımda, sürücünün aniden arkamdan yola çıkması dışında pek dikkat etmedim."

"Tasadüf mü?"

"Ayrılırken olana kadar kendime bunu söylemeye çalıştım. Özel kestirme yolumu kullanarak adamı kaybettim ama haklı olduğumu biliyorum. Ne haltlar dönüyor burada?"

İtirafı beni daha iyi hissettirmedi. Aslında bu, burada çok daha büyük bir şeylerin döndüğü fikrini güçlendirdi. "Keşke bilseydim

ve öğrenmek için elimden geleni yapacağım. Silahınız var mı?"

Bana sert ama kısık burunlu bir bakış attı. "Dört erkek kardeşle büyüdüm. Tam bir av makinesi olan iri yarı adamlar. Tabii ki. Benim için endişelenmeyin. İki yanımda da gerçek komşularım var. Senin yok. Sen taşrada yaşıyorsun. Bu seni hiç rahatsız etmiyor mu?"

"Geçmişimi unuttun mu?"

"Buna asla izin vermezsin, kız arkadaşım. Yine de ciddiym ve orada tek başına olman beni endişelendiriyor."

"Sanki kasabadan otuz mil uzaktaymış gibi konuşuyorsun. Endişelenmeyi bırak. Pepper oradayken kimse kolunu ya da bacağını koparmadan pencereden ya da kapıdan içeri giremez."

"O yavruyu çok seviyorum. Ben de kendime bir tane almayı düşünüyordum." Kadehini kadeh kaldırır gibi kaldırdı.

"Bence bu harika bir fikir."

Maggie'nin gözleri kocaman açıldı ve nefesini içine çekti. Soluğunu dışarı verdiğinde, nefesinin altında ılık çaldı.

"Ne?"

"Merhaba, Bay Ateşli. O bu dünyadaki en ateşli yaratık. Ve eğer bilmeseydim, senden hoşlandığını söyledim, bebeğim. Bunu televizyonda fark ettim."

"Ve umurumda değil." Bakmaya zahmet etmedim. "Eski sevgilimin karısından boşandıktan sonra hamile asistanıyla evlendiğini öğrendim. Eminim bu biraz karışık bir durumdur."

Güldü. "Eminim öyledir. Şimdi kendi küçük seksi kaçamağını yapmak için mükemmel zaman. Birini unutmakla ilgili ne derler bilirsin."

"Oh, Tanrım. Onu aştım."

"Onun yaptığı kötülüklerin kanıtlarını bana gösterdiğin küçük bir kasada saklıyorsun. O pislikten kurtulana kadar, hayatının geri kalanında onun anıları peşini bırakmayacak. Asla sağlıklı bir ilişkin olmayacak."

Çirkin geçmişimi anlatabileceğim birinin olması iyi olsa da, neredeyse Jameson'ın bilgisayarından aldığım belgelerden ona bahsetmemiş olmayı dileyecektim. Bir şey aldığımı bilmiyordu ama geri dönüp ona musallat olacağımdan şüphelenmişti. En azından onunla son karşılaştığımda bana bağırduğu şey buydu.

En son sefil bir muhabir bizi kameraya yakaladığında. Ugh.

"Vibratör koleksiyonumdan hoşlandığımı bilmeni isterim."

Gerçeği itiraf ettiğimde kahkahalara boğuldu ve şarabını tükürmemek için bir kokteyl peçetesi kapmak zorunda kaldı.

"Çok açık sözlüsün. Bu yönüne bayılıyorum. Ama cidden. Şu adama bir bak. Seni öğle ve akşam yemeklerinde yiyip bitirmek, kahvaltıda da yanında tutmak istiyor. Ben olsam giderdim."

"O zaman git. Ben meşgulüm."

"Saçmalık. Bana yalan söyleyemezsin ve bunu biliyorsun. Sadece bak. Sanırım bu tarafa geliyor. Whew."

Yüzünü yelpazeliyordu, dramatik kadın her zaman her olayı eğlenceli hale getirmeyi başarır. Bakmak istedim. Evet, istiyordum ama bu, o hafta üçüncü ya da dördüncü kez ihtiyaçlarıma boyun eğmek gibi olacaktı. Kontrolü elimde tutmalıydım. Hayatımın. İşimi. Duygularımı.

Belki de onunla evleneceğime kesin gözüyle bakarken Jameson'ın evlendiğini öğrenmek beni hâlâ rahatsız ediyordu. iğrenç yönü de buydu. Bu yüzden, tüm sağduyuma rağmen, ateşli adamın şehvet dolu görüntüsünü yakalamak için başımı çevirdim.

Çok az şey beni şaşırttı. Odadaki diğer tüm erkeklerden daha uzun boylu, geniş omuzları çarpıcı bir deri ceketini dolduran çarpıcı adamı görmek nefes kesiciydi. Göğüs kaslarının kobalt mavisi Henley gömleğini itme şekli ağız sulandırıcıydı. Siyah kot pantolonunun dar kalıbı, Tanrı'nın ona verdiği ve bardaki her kızın arzuladığı şeyi vurguluyordu. Ama şimdi sinekkaydı tıraş olmuş olması, yüz hatlarının sandığımdan daha da muhteşem olması en zor ve en şehvetli yanıydı.

Shephard.

Adını ağızımdan kaçırdığımı, hatta fısıldadığımı biliyordum ve tabii ki Maggie bunu fark etti.

"Bu tatil köyündeki adam. Ve... Onu şahsen tanıyorsun." Sesi her zamanki alaycı tonundaydı. Alaycı yöntemleri acımasızdı.

"Kesin şunu. Bu Shephard Fox."

"Seksi bir adam için seksi bir isim. Bu adamı ne kadar iyi tanıyorsun?"

Güldüm. "Şakalaştık. Tartıştık. Satın almam gereken bir ipi benden çaldı. Cennette yapılmış bir eşleşme olduğunu sanmıyorum. Gerçi iki erkek kardeşi var."

"Ben de aynı fikirde değilim. Bence size doğru geliyor. Aslında, bunu biliyorum. Ve beni her zaman diğer ikisiyle tanıştırabilirsin."

Yaklaştığında kendimi nefesimi tutarken buldum. Ama yanımdan geçip gitmezse lanetleneceğim. Evet, bana arzusunu teyit eden bir bakış fırlattı, ama aynı zamanda ağır bir şaka havasında olmadığını da hissettim.

Ben de öyle.

Onu görmezden gelmek en iyi seçeneğimdi. Yüzümü bara döndüğümde Maggie ofladı.

"Beni deli ediyorsun. Bunu biliyor musun?" dedi her zamanki

yeteneğiyle. "Ben herkesi çıldırtırım. Kendini özel hissetme."

Şarabından biraz daha içti ve kadehini bardağın üzerine koyarken homurdandı. "İkinizin arasında ne oldu? Ve bana bu şaka saçmalığını yapma."

"Diyelim ki düşündüğünüz değil."

"Uğruna ölünecek bir vücudu olan zengin ve seksi bir adamdan mı bahsediyorsun?"

"Evet, o değil." İçimin ısındığını hissettim. Evet, tekrar baktım, Shephard'ın barın diğer tarafına geçip duvara sarıldığını fark ettim

Sanki kendi özel alanıymış gibi. Açıkça 'benimle uğraşma' diye bağırarak bir havası vardı. Tehlikeli bir şekilde çekiciydi.

Maggie ateşli bir şarkı çalana kadar hiçbir şey söylemedi. "Dans etmeliyiz. Beni inkar etme."

Burası bir honkytonk bardı ama tek bir rock'n roll gecesine izin veriyorlardı. Müzik bangır bangırdı, genellikle sinir bozucu olan ışık gösterisi daha baştan çıkarıcı ve davetkârdı.

"Ben dans etmem," dedim ona.

Elimi tuttu, ben kadehi bırakmaya çalışırken neredeyse kadehi elimden düşürüyordu. "Bu gece sen varsın."

Maggie nadiren hayır cevabını kabul ederdi. Beni kalabalığın arasından dans pistine doğru sürüklerken Shephard'ın her hareketimizi izlediğinin farkındaydım. Belki de sınırlarımı zorluyordum, ki bu normalde yaptığım bir şeydi.

Ama erkeklerle değil.

Ancak, kısa bir süreliğine de olsa bırakmak cazip geldi. Ayrıca, bu benim en sevdiğim Bon Jovi şarkısıydı. Kalabalık zeminde bir delik açar açmaz gözlerimi kapattım ve müziğin arzumun kenarlarını yumuşatmasına izin verdim.

İkinci nakaratta Maggie yüzüme bakıyordu. "Sana daha fazla dışarı çıkman gerektiğini söylemiştim."

"Belki de haklısın." İtiraf etmeliydim ki, içimi sürekli kasıp kavuran karıncalanma hissini bilerek görmezden gelsem de eğleniyordum. Ona doğru bakmaya zahmet etmedim ama gözlerini üzerimde hissedebiliyordum.

Bir şarkı üçe dönüştü, titreşen ritim ve çalkalanan ışıklar atmosfere mükemmel bir şekilde katkıda bulundu.

"Seni izliyor," dedi bana.

"Umurumda değil."

"Evet,

biliyorsun."

"Saçmalık."

Maggie'nin bir şeylerin peşinde olduğunu anlamalıydım. Beni sertçe ittiğinde, beni geriye doğru itmeyi başardı.

Ve Shephard'ın kollarına.

Tam karşımızdaydı, ellerini kalçalarına dayamıştı. "Eğer sizin için neyin iyi olduğunu biliyorsanız, Bay Fox, ona iyi davranırsınız. Burası küçük bir kasaba ve insanlar birbirini kollar. Siz buranın yerlisi değilsiniz. Henüz değilsin. Ya doğru olanı yaparsın ya da yapmazsın."

Kalabalığın içinde kaybolup dans ederek uzaklaşırken dramatizmini sürdürdü.

Hızla kendimi toparladım, içime dolan karıncalanma hissinden nefret ediyordum. Aramızdaki gariplik geri dönmüştü. Ona ne söyleyeceğime hiçbir fikrim yoktu. Eğer beni tekrar görmek isteseydi, büyük bir çocuktı ve bir yolunu bulabilirdi.

Diğer dansçılar hareket ederken birbirimize baktık. Belki tıraş olduğu içindi ama eskisinden tamamen farklı görünüyordu. Belki de daha sertleşmişti. Emin değildim. Bildiğim tek şey özlemin devam ettiğiydi. Ve bundan gerçekten nefret ediyordum.

"Tıraş olmuşsun," dedim, kendimi tamamen yabancılaşmış hissederek. Sanki iki sol ayağım ve şişmiş bir dilim vardı.

"Ben yaptım."

"Benim için mi?"

"Bebeğim, ben kendim için bir bok yapmam," diye hırladı. "Sana bunu zaten söyledim." "Sen ne dersen de. Çok yoğun akşamınızı böldüğüm için özür dilerim."

"Her zaman baş belası olmak zorunda mısın? Bunu aştığımızı sanıyordum."

Beni güldürdü. Tanrım, ses o kadar doğal değildi ki. "Ben mi? Seni her gördüğümde daha da huysuzlaşıyorsun. Artı, dört gün geçti." Bunu neden söyledim ki? Ugh.

"Kendimce sebeplerim var. Beni

özledin." "Asla."

"Sen korkunç bir yalancısın."

Etrafımızdaki herkes dans ederken biz neredeyse kıpırdamadan duruyorduk, hatta bazıları bize çarpıyordu. Her birine yumruk atmaması beni aşırtmıştı. "Tabii ki biliyorsun. Bu sabah biri Wheaties'ine mi işedi?" Bana cevap vermesini beklemiyordum ve her zamanki gibi cevap vermedi. Ama bakışları ateşliydi.

Ve çok seksi.

"Neden tek başına somurtmana izin vermiyorum?" Fırsat bulamadan, tıraş losyonundan anında sarhoş olacak kadar alanımı doldurdu.

"Dans et," diye emretti.

"Peki ya sen?"

"Ben dans etmem. Asla."

"Surat asmaktan başka bir şey yapmıyorsun. Değil mi?" Belki de tek kadeh şarap beni etkilemişti. Ya da belki Maggie'nin söyledikleri beni rahatlık alanımın dışına itmeye yetmişti. Durum ne olursa olsun, ona eziyet etmek için kalçalarımı sallamaya başladım.

Gözleri kapalıydı ama bira şişesini uzun uzun içmekten başka bir şey yapmadı.

Aptal olduğumu anlamam sadece birkaç saniye sürdü. Hayatı buna bağlı olsa bile bunu takdir edemeyecek bir adamın önünde bir aptal gibi dans ederek ne yapıyordum? Bu kadar aptal olduğum için kendime kızarak etrafımda döndüm.

Kolumu yakalayıp göğsüne arpmama yetecek bir güçle beni sarsmaya başladığında afalladım. Diğer insanların önünde duygularını göstermesi beni şok etmişti.

"Sana her yere gidebilirsin demedim. Söyledim mi?" Sesi derin ve yüksekti, müziğı kolayca bastırıyordu.

"Ben sormadım."

Rock ritmi devam ederken birkaç büyüleyici saniye oldu. Ama sistem tıpkı saçma bir romantik filmde olduğu gibi yavaş bir şarkıya geçtiğinde, kendimi uzaklaştırmak için elimden geleni yaptım.

Shephard gitmeme izin vermeye hazır değildi, beni olabildiğince yakın tutuyordu. Ayakları hareket etmiyorsa ne olayım. Çok değil, ama hareketlerini yavaş dans olarak değerlendirmeye yetecek kadar. Bu noktada gerçekten söylenecek bir şey yoktu. Gözlerinin içine bakmaya zorlandım ve kendimi bir elimi göğsüne koyarken buldum.

Sevgili olan iki insan için vücutlarımız kaskatı kesilmişti. Bu tamamen farklı bir yakınlıktı ve buna hazırlıklı değildik. Elimden geleni yaptım, onun yaptığı gibi ayaklarımı kaydardım. Arzu hâlâ oradaydı ama sağduyu da oradaydı. Bu hiçbir yere gitmiyordu ve bir noktada, kayıp yine de acıtacaktı. Kendimi kapatmak için elimden geleni yapmıştım ama onun arzularımı uyandırmasıyla olacaklardan korkuyordum.

Temassız geçen dört gün bunu kanıtlamıştı.

Şarkı sona ermek üzereydi ve ikimiz de olduğumuzdan daha rahat değildik.

"Bunu yapamam, Shephard."

"Hiçbir şey yapmıyoruz."

"Evet, öyleyiz. Sadece farklı dünyalarda yaşıyoruz." Beni bıraktı ve ben de hızla uzaklaşarak tüneğime geri döndüm.

"Sakın söyleme," dedim

Maggie'ye. "Söyleyeceğim."

"Hayır."

"Tekrar birine değer vermenin normal olduğunu öğrenmen gerekecek." Maggie'nin ben döndükten sonra söylediği tek şey buydu. Bu hale geldiğimde beni zorlamaması gerektiğini çok iyi biliyordu.

Jameson'la yaşadığı birkaç olayı o bile bilmiyordu. Kimse bilmiyordu. İçine düşmeme izin verdiğim şey çok utanç verici, çok iğrençti.

Bir daha asla.

Benimsediğim slogan buydu ve buna sadık kalacaktım.

BÖLÜM 19

S *hephard*

Lanet olsun.

Denise'de beni hem heyecanlandıran hem de çıldırtan şeyin ne olduğunu anlayamıyordum. Her karşılaşmamız çalkantılı, her konuşmamız gergin geçiyordu. İkimiz de kazanamayacağımız bir savaş veriyorduk.

Ancak ona bu kadar yakın olmak doğrudan sikime gitmişti.

Doğal ve kolay görünen bir tarzı vardı. Güzeldi ama bunu bildiğinden şüpheliydim. Arkadaşıyla nasıl etkileşime girdiğini incelemiştim, onu izliyor olabileceğimi düşündüğünde ilk başta biraz utangaçtı. Ama aralarındaki uyum doğaldı. ve sanki tüm bar elektriklendi, ama bu sahte ya da yapmacık değildi. Bu öyle bir gülümsemeydi ki, sizin de gülümsemeniz gerekiyordu.

Bardaki her erkeğin hissettiğini sezdiğim bir ruh hali, kalıcı bir dizi his yarattı. Ve o güldüğünde, sanki tüm konuşmalar gibi müzik de dururdu, ses o kadar güzeldi ki duyulması gerekiyordu.

İlk adam ona asıldığında üst dudağım titremişti. İkincisi neredeyse biramı uzun bir yudumda bitirmeme neden oluyordu. Ama

Üçüncüsü ve en kötüsü, elini onun sırtına koymaya cüret eden bir adam neredeyse iki saniye içinde barı geçip onu yere seriyordu.

Evet, ilk kıskançlık serimi yaşadım. Henüz bitmemişti. Eğer bardan bir pislik onu evine kadar takip edip hayatına sinsice gireceğini düşünüyorsa, beni geçmenin kimseye bir faydası olmadığını zor yoldan öğrenecekti.

Özellikle de o.

Bir bira daha içtim, belki de bir parçam lanet dansı bitirmek için geri dönmesini umuyordu. İki sol ayağım olsa bile. Aklımdan geçenlere gülmek için kendimi zor tuttum. Yine de canım bira istemişti ve nedense gürültüye ihtiyacım vardı. Bu nadiren olurdu, zihnimin çalışması için sessizliğe ihtiyacı vardı. Bu gece farklıydı.

Dört gün.

Evet, kendimi garip hissettiğimi, onun yanında ne yapacağımı bilemediğimi söyleyecek kadar erkek değildim. Seks konusunda iyiydim ama farklı bir seviyeye ulaşmıştık. Ne kadar korkak biriymişim.

Ve o lanet kapıdan çıkıp gitmiştim. Ben böyle değildim. İsteddiğimi alırdım.

Koca adam. Öyle değil ?

Bu gece, tüylerim diken diken oldu. Eğitim kampından beri içgüdülerimi takip etmeyi öğrenmiştim. Neredeyse hiç yanılmıyorlardı. Parmağımı koyamadığım bir şey vardı. Her ne ise bana olduğum yerde kalmamı söylüyordu.

Ve izle.

Sonraki bir buçuk saat boyunca yaptığım da tam olarak buydu, kalabalığı incelerken birkaç bira içmekten başka bir şey yapmadım. Mekan daha önce de olduğu gibi tıklım tıklımdı, yerlilerden çok turistler vardı. Bunu anlamak kolaydı ve ben buralı değildim. Kızlar barda kalmış, gülüyor ve konuşuyorlardı. Erkekler birkaç dakikada bir onlara asılıyordu ama kızlar neredeyse hiç karşılık vermiyordu.

Beklerken aklıma babamla yaptığım kısa konuşma geldi. Hemen ortaya çıkıp ona söylentinin doğru olup olmadığını sordum. Cevap vermişti.

beni ilgilendirmediğini ve bu işin peşini bırakmam gerektiğini söyledi.

Bana böyle söylendiğinde tam tersini yaptığımı anlayacak kadar beni iyi tanıyordu. Babamın geçmişiyle ilgili bir iyilik yapmak için bir telefon görüşmesi yaptım. Evini arayamazdım ama eski kimliğini araştırabilirdim. Koşullar ne olursa olsun herkes bir iz bırakır.

Tanık koruma mı? Eğer öyleyse, programdaki insanların ona söylediklerinden daha fazla sınırları zorluyordu. O kadarını biliyordum.

Jagger ve Hunter'ı da bu konuşmaya dahil ederdim. Araştırmamın daha fazla çekişmeye neden olabileceğinden başka bir sebep olmaksızın neyi araştırdığımı bilmeyi hak ediyorlardı. Bu konuda daha önce hiç endişelenmemiştim ama anneme gereksiz yere acı çektirmek istemiyordum.

Jagger'ın sert sözlerini, beni yaşayanlar diyarına geri dönmeye zorlamasını düşündüm. Haklıydı, hayatımızda pek çok kez olduğu gibi. Ben sadece... Kahretsin, bunu nasıl başaracağımı bilmiyordum. Dikkatimi tekrar Denise'e yönelttim, uzun saçları ve öldürücü bacakları karşısında hayalarım gerildi.

Onlar benim kalçalarımı sarmak içindi, başka kimsenin değil.

Testosteron dolu tipik bir bardan başka hiçbir şey yanlış görünmüyordu. Denise'in tuvaletlere giden koridora yönelmesi dışında. Yaklaşmaktan başka bir şey yapmadım. Onu o kadar iyi tanııyordum. Tuvalette başka bir ateşli kaçamak ayarlamış olması tamamen mümkündü.

Bu benim için değildi. Birlikte değildik ve o da bunu istemediğini açıkça belirtmişti. Onu suçlayabileceğimden değil. Kimsenin listesinde erkek arkadaş malzemesi değildim. İçgüdülerim adamın onu takip etmekten başka bir şey yapmadığını söylüyordu. Zekiydi, gölgede kalıyordu. Tek fark ettiğim 1.80 boylarında ve sırık gibiydi. Uzun trençkotu kıyafetlerini ve vücut şeklini gizliyordu.

Artık kim trençkot giyiyor ki?

Ya altıncı hissi vardı ya da onun dönüşünden sadece birkaç saniye önce topuğunun üzerinde dönüp ön kapıya doğru uzun adımlar atarak gelme amacını gerçekleştirmişti.

Giriş doğru ilerlemeden önce Denise'in bara geri dönmesini bekledim. Tahmin ettiğim gibi, otoparkta bekleyen kimse yoktu, binadan çıkan araba da yoktu. Bu tür bir gözetlemeyle nasıl başa çıkacağımı uzun zaman önce öğrenmiştim. Bir paket sigara ve bir çakmak da dahil olmak üzere malzemelerim yanımdaydı. Onları ceketimin cebinde tutuyordum. Bayat olmaları ya da artık sigara içmiyor olmam önemli değildi.

Belli bir süre boyunca her şeyi yapabiliyordum.

Sigaramı yaktıktan sonra, olabildiğince soğukkanlı davranarak otoparkı tararken derin bir nefes aldım. Kamyonetime doğru ilerlerken bilerek acele etmedim, görebildiğim her aracı incelemek için birkaç saniye daha ayırdım. Ne yazık ki, bir arabada ya da kamyonda oturmuş bekleyen bir kişi görmedim. Ama bu bir şey ifade etmiyordu. Arka tarafta da bir park yeri vardı ama kontrol etme riskini göze alamazdım.

Kamyonetimin kilidini açıp içine atladım ve hemen motoru çalıştırdım. Caddenin karşısında mükemmel bir bekleme noktası bulmuştum. Döndüğüm yan yol sayesinde farlarımı kullanmadan kolayca geri döndüm. Küçük ticari binanın otoparkında göze batan hiçbir ışık yoktu. Bu sayede görünmeden gölgelerin arasına park edebildim.

Ve bekle.

İşte o zaman sabrımı korumak zorundaydım. Başka seçenek yoktu. Hayatı buna bağlı olabilirdi.

Otuz dakika geçti ve bardan çıkan birkaç sarhoş çocuk dışında pek bir hareketlilik yoktu. Sonunda arkadaşının yanından çıktığında, Denise cipine yönelmeden önce otoparkta birkaç dakika sohbet ettiler. Pepper yanında değildi, bu da onu daha savunmasız bırakıyordu. Bu onun hiç hoşuna gitmemişti. Ve onu takip etmek üzere olan her kimse bunu zaten biliyormuş gibi bir his vardı içimde.

Hiç vakit kaybetmeden motoru çalıştırdı, otoparktan çıkıp caddeye doğru hızla ilerledi. İzlemekten başka bir şey yapmadım, tam bir dakika sonra haklı olduğumdan emin oldum.

Ta ki farlar yanana ve karanlık bir sedan gibi görünen araç yavaşça aynı yöne doğru yola çıkana kadar. Yola çıkmadan önce kişinin arka lambaları neredeyse menzile dışına çıkana kadar bilerek bekledim.

Bu gibi durumlarda soğukkanlılığımı korumam gerektiğini bilirdim ve bu genellikle kolay olurdu. Bu gece her kasım gergindi. Onunla yaşadığım deneyimler bir zayıflığımı ortaya çıkardığı için bu mutsuz bir adam yaratmıştı.

Mesafemi korumayı başardım ama onları kolayca takip ettim. Adamın ne yaptığını bildiği belliydi, yeterince mesafeyi koruyarak kadının fark etmemesi ya da dikkat etmemesi beni şaşırttı. İkisine de inanmakta güçlük çekiyordum. İşinde çok iyiydi, yeteneklerini bir park bekçisi olarak harcıyordu.

Evinin önünden birden fazla kez geçmiş, onu rahatsız etmemiş ama güvende olduğundan emin olmuştum. Ayrıca evine giden kestirme bir yol biliyordum, bu da iki aracın biraz önüne geçmemi sağladı. İkinci araba dikiz aynamda görünmüyordu. Bunun hiçbir anlamı yoktu. Kadın fren yapmış olabilirdi, bu da onu geri dönmeye zorlamıştı. Araç bu kadar karanlıkken, yeterince dikkat etmemesi kolay olurdu.

Dağa tırmanışımız olaysız geçti ve evinin önüne yaklaştığımızda fren yapmadan ya da yavaşlamadan geçtim, kamyonu bir bağlantı yoluna sürdüm ve yeşillikler arasında döndüm, farlarım yanmadan hemen kenara çekildim. Araba yoluna dönüşünü izleyebilecek kadar yakındı. Saniyeler sonra, şuna bakar mısınız? Onu takip eden serseri önce yavaşladı, sonra geri çekilip yanından geçti. Sürücünün kenara çektiğini görmek uzun sürmedi.

Ceketimden silahımı çıkarıp şarjörünü kontrol ettim. Eğer bu planlanmış bir arkadaş ziyaretiyse, Denise'in müdahalemden hoşlanmayacağından başka bir sebep yoksa, durumu nasıl ele aldığıma dikkat etmem gerekiyordu.

Ki bundan şüpheliydim.

Onu ziyaret eden her kimse, bunu kesinlikle geleneksel yollarla yapmamıştı, gölgeli bedeni araba yolundan biraz uzaktaki ormanda kayboldu. Hemen dışarı çıktım ve kapıyı yumuşak bir tıkırtıyla dikkatlice kapattım. Yolun karşısına geçtikten sonra, araba yolundan evine doğru ilerledim.

Eğer evine doğru giden kişinin aklında kötü niyet varsa, eğitimimin tüm gücüyle yüzleşirdi.

Ve benim gazabım.

BÖLÜM 20

*D*enise

"Biliyorum, bebeğim. Biliyorum. Gidiyoruz." Aklımı Shephard'dan ve danstan uzaklaştırmak zor olsa da Maggie'yle vakit geçirmekten keyif alıyordum. Ya da onun sert vücudunun benimkine bastırılmış hissini.

Bakmadığımı sandığında ona doğru bakışlar fırlatırdım. Ama o her zaman bakıyordu. En azından barın karşısından öyle görünüyordu. Beni takip edeceğini umarak tuvalete gidecek kadar aptal bile olmuştum.

O kadar çocuktum ki, oynadığımız oyunlar gülünç olmaya başlamıştı.

Pepper yatmadan önce işini yapmak için fazlasıyla istekliydi. Kapıyı açar açmaz dışarı fırladı ve kulübenin yanına çömelip işedi. Düşündüğümünden daha soğuk olmasına rağmen gece çok güzeldi. Birkaç saniye verandada durup parlak aya baktım. Kulübenin etrafında yıldızları seyredebileceğim kadar açık bir alan vardı.

Burası gerçekten çok güzeldi ve çok güvenliydi. Daha önceki cinayetlere rağmen. İçgüdülerim bana bunların kasaba halkıyla ya da daha önce gördüğüm tipik suçlarla ilgisi olmadığını söylüyordu. Ama görünüşe göre bunu asla bilemeyecektim. Cebimi yokladım, Maggie'nin sürücüye koyduğu şeye atlamak için fazlasıyla istekliydim. Uyuşturucunun kurbanlardan en az birinde bulunmuş olması beni

aramızda bir intikam katili olduğuna inanıyoruz. Sorumlu kişi tanıdığı biriyle hesaplaşıyordu, bir ihanet.

Bu, işlenen suçların korkunç doğasını daha kabul edilebilir kılmıyordu.

Ormanda bir yerden gelen ani bir hırıltı beni anında gerdi. "Pepper. Gel." Pepper'ın merak ettiği tek şey diğer hayvanlardı. Ayılar da buna dahildi. İlk karşılaşması beni çok korkutmuştu ve büyük kahverengi yaratıkların yürüyüş yolları kadar manzaranın bir parçası olduğunu anlamama yardımcı olmuştu. Ancak, eğitimi genellikle merakına göre hareket etmesini engelliyordu.

Yavrum hemen gelmeyince verandadan uzaklaştım. Kurduğum projektör yüksek watt gücündeydi ama ışık neredeyse anında ağaçların arasında kayboldu.

"Pepper."

Hırlamasını garip bir havlama ve ardından keskin bir çığlık izledi. Bir şeyler fena halde ters gidiyordu. Sesin geldiği yöne doğru koştum, nabzım hızla atıyordu.

"Pepper!" Bir sonraki ses neredeyse kalbimi parçalıyordu. Yaralanmıştı.

Karanlık olması ya da evden bir tür koruma olmadan çıkacak kadar aptal olmam umurumda değildi. Onu kurtaracaktım. Ağaçların arasından uçtum, görebildiğim birkaç dalı savurdum.

Bir çatırtı sesi ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. Kısa bir süre durdum, korkunç bir hayvanın bebeğime zarar vermeye cüret etmesine kızmıştım.

"Pepper." Sessizce söyledim. Ayı uzmanı değildim ama yaratık düşündüğüm kadar yakındaysa tehlikeli bir pozisyondaydım.

Birdenbire Pepper yanımda belirdi. Bacağıma sokuldu, vücudu titriyordu. Ne olmuştu böyle? Söyleyebildiğim kadarıyla yaralanmamıştı, sadece korkmuştu. Ama onu içeri götürmem gerekiyordu.

Dikkatsizliğim yüzünden omurgamda çiğ bir korku oluştu.

"Gel hadi. Seni eve götürelim." Bir daha asla evimden silahsız çıkmayacaktım. Hızlı adımlarla ilerledim ama bir şeyin ya da birinin

bizi takip ediyordu. Işığa adım attığımız anda Pepper yeniden hırlamaya başladı.

"O kaltağa tasma takmalısın. Bunu sana daha önce de söylemişim."

O anda garip bir his vardı. Geçmiş, dünyanın en güzel yerlerinden birinde bana musallat olmuştu. Pepper'ın yakasından tutarak o pisliğe saldırmasını engelledim. Arkamı döndüğümde ona tam olarak ne olduğunu anladım.

Jameson'ın yaptığı ilk korkunç şey, bakmadığımı sandığı bir anda Pepper'ın boğazına sert bir yumruk indirmek olmuştu. İlk kez o zaman tartışmıştık. Aynı zamanda onu terk etmem gereken gündü. Dünyadaki tüm özürler ve sözler, olaydan sonraki üç ay boyunca hiçbir şeyi değiştirmemişti. Söyleyebileceğim tek şey, daha fazla beklememiş olmamdı.

Yine de üç ay bir ömür gibi geldi.

"Eğer bir daha köpeğime elini sürersen, seni öldürürüm." Bu sözleri söylemek benim için kolaydı. Ben de ciddi dim.

"Denemeni görmek isterim."

"Burada ne yapıyorsun, seni orospu çocuğu?" Beni bulmuştu. Adımı değiştirmiş değildim ama sevgili nişanlısından yüzlerce kilometre uzakta olması içime biraz Tanrı korkusu salmıştı.

"Sanırım ne istediğimi

biliyorsun." "Biliyor muyum?"

İki elini yumruk yaparak bir adım daha yaklaştığında, Pepper'ın kendini tuttuğum yerden kurtaracağından emindim.

"Bence gitseniz iyi olur."

Shephard elinde silahıyla gölgelerin arasından çıkarken, yoğun ışık bir parıltı yaydı. Neredeyse gerçeküstü bir durumdu, tıpkı onun birdenbire ortaya çıkması gibi.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun lan?" Jameson homurdandı. Pislik herif sanki beş kişiyle kavga edecekmiş gibi davranmadıysa ne olayım.

daha uzun ve 60 k sur kilo daha ağır. Gerçekten

mi? Bunu iş başında görmek istedim.

"Kıçınızı mühürlü bir yağı variline sokacak ve sizi Charlotte'a giden bir uçağı sorunsuzca bindirecek biri."

Shephard gibi bir adamın hakkımda bulabileceğı her şeyi bulacağını tahmin etmeliydim. Tıpkı benim ona yaptığım gibi. Tuş. Ve burada olduğı için minnettardım, hâlâ y zle mekten ve Pepper'ı tekrar incitmeyi başardığı için duyduğum öfkeden titriyordu.

"Beni tehdit mi ediyorsun?" Jameson karşılık verdi.

"Tehdit etmiyorum. Söz veriyorum." Pepper'ın ona saldırmasını zar zor engelleyebildim. Ağızından köpükler saçıyordu ve gitmesine izin verirsem onu parçalamaya  alı acaktı. Onun incinmesine izin veremezdim. O benim her şeyimdi.

Derin bir nefes aldım, geri çekildim ve Pepper'a  n kapıya kadar rehberlik ettim. Kaçmak benim tarzım değıldi ama bu sapkın oyunu açık alanda kazanma  ansım yoktu. Silahım olmadan.

"Gidebilirsin demedim, sürtük. Hâlâ uzun bir tartışma yapacağız."

Gürültü kulaklarıma hoş geliyordu, Jameson'ın boğazından gelen keskin ve boğuk  ığılık mükemmeldi.

Shephard.

Pe imden gelirdi.

Jameson kiminle karşı karşıya olduğı hakkında hiçbir fikre sahip değıldi ama Shephard ikinci kez silah hâlâ elindeyken ona ters bir yumruk attığında bunu kısa sürede anladı. Bu sefer kan akıttığına hiç şüphe yoktu. Eski sevgilim sert bir gümbürtüyle yere d  t .

Jameson çalıştı ama öksürüyor, nefes alıyor, hatta yeri tırmalıyordu.

"Bir hanımefendi hakkında bu şekilde konuşmak hiç hoş değıl. Bunu bir daha yapmayacaksın." Shephard kendinden emin bir tavırla pisliğın üzerinden atlayıp

Ben. "İyi misin? Pepper iyi mi?"

"Biz iyiyiz ama onun burada olmaması gerekiyor," dedim, her ne kadar yasaklama emri olmasa da. Beni hayatından uzak durmam için tehdit etmişti ve ben de seve seve uymuştum.

"Ve da. Güven bana. . İçeri girin." Öksürük devam etti ama

Jameson ayağa kalkmayı başardı.

"Hazır olduğumda gideceğim, dostum. Kız arkadaşım ile konuşacağım. O bana ait." Sesi hâlâ boğuktu.

Pepper uludu ve bir kez daha elimden kurtulmaya çalıştı. Mücadele ettim ama sonunda onu evin içine sokmayı başardım. Şimdi bir yaprak gibi titriyordum. Beni takip eden o muydu? Cinayetlerden o mu sorumluydu? Bunu ona yakıştıramadım.

"Gideceksin, pislik herif. Şimdi," tekrarlardı Shephard ve sabrını çoktan yitirdiğini anlayabiliyordum.

"Hayır, pislik. Kim olduğunu bilmiyorum ama dediğim gibi, ben ondan kurtulmaya hazır olana kadar o bana ait. Değersiz küçük şey. Öyle değil mi?"

Ona doğru hamle yaptım, varlığımın derinliklerinden gelen ses insani değildi.

"Dur kızım. O pislği ben hallederim," dedi Shephard beni yakalarken.

"Şerefsiz."

Jameson gülecek kadar aptaldı.

Pepper havlamayı kesmeyi reddetti, çıkardığı hırıltılar öfkesini gösteriyordu.

Jameson'ın ağzından çıkan herhangi bir şeyin artık beni nasıl şaşırtabileceğini bilmiyorum. Sadece parmaklarını şıklatarak insanlara sahip olabileceğine inanıyordu. Zengin ve iğrenç eylemlerini bu kadar uzun süre saklamış olması çok kötüydü. Aylar boyunca tatlı jestleri, hediyeleri ve şehvetli mesajlarıyla beni kendine çekmişti. İçgüdülerim anlaşılamadığımı söylediği her seferinde yeni bir yemle beni cezbeden akbabaya kanmıştım.

Jameson devasa bir kaya tarafından yere serilmiş bir adama göre şaşırtıcı derecede çevikti. Her zamanki gibi aptalca Shephard'a doğru ilerledi ve dağ adamının kahramana dönüşerek Jameson'ın yüzüne ve karnına üç acımasız yumruk atmasını eğlence ve devam eden öfke karışımı bir duyguyla izledim.

Jameson'ın üzerinde durduğunda, daha fazla kan döküleceğinden emindim. Bunun yerine Shephard yere çöktü ve vücudunun ağırlığını Jameson'ın göğsünü ezmek için kullandı.

Hırıldadı ve öksürdü, kendini yeniden kurtarmak için mücadele etti.

Shephard acele etmedi, önce bana sonra da aya baktı. "Biliyorsun. Bana öyle geliyor ki sen hâlâ Denise'in seni umursadığına inanıyorsun. Umursamıyor. Verdiyse bile, bitti. Çünkü o bana ait. Şimdi sana bu şehirden ve bu eyaletten defolup gitmen ve bir daha dönmemen için son bir fırsat sunacağım. Ve bunu yapmazsan ne olacağını sormadan önce, sana söylemekten mutluluk duyacağım."

Jameson öfkeden kuduruyordu, parlak ışık doğrudan gözlerinde parlıyordu. Eğer geri dönüp beni rahatsız etmeyeceğini bilseydim, onu yere sererdim. Şu anda tek istediğim hayatımdan sonsuza dek defolup gitmesiydi. Normalde herhangi bir erkek sahipliğini ilan ettiğinde kıllanırdım ama Shephard'ın bunu yapma şekli tamamen farklıydı.

Tüm vücudum karıncalanıyordu.

"Bırak gitsin, Shephard. Gidecek ve beni bir daha asla rahatsız etmeyecek. Nedenini biliyor."

Shephard başını bana doğru eğdi. Adam bir saniyede içimize bakabilirdi. Sonunda ayağa kalktı, yanıma yaklaşırken silahını elinden bırakmadı ama bana alan bırakacak kadar da uzakta durdu.

Ve durumun kontrolünü.

Daha sonra ne demek istediğimi soracaktı. Gözlerindeki sınırlı yansımada bunu görebiliyordum.

Jameson ayağa kalkmak için acele etmedi, yavaşça bana dönmeden önce birkaç saniye göğsünü ovuşturdu. "Ben evleniyorum. Sen daha kutsal davranıyorsun

Geçmişimiz hakkında konuşuyorsun Denise, ama seni çok iyi tanıdığımı unutuyorsun. Sana ait olmayan bir şeyi yok etmeye çalışmanı engellemek için ne gerekiyorsa yapacağım. Bunu aklından çıkarma. Ben insanları tanırım."

"Şimdi git. Tetik parmağım kaşınıyor," diye hırladı Shephard.

Tam olarak korktuğu şeyi yapmak için elimde mal olduğunu biliyordu. Sırtışı, yüzüme yumruk attıktan sonra kullandığı sırtışla aynıydı. Asla unutamayacağım bir sırtıştı.

Diğer taraftan, Shephard tamamen farklıydı. Adamdan sadece güç değil, seks de sızıyordu. Daha yeni tehdit edilmişken bile. Düşünebildiğim tek şeyin kendimi onun gözlerinden görmek olmasını ironik buluyordum. Üzerime sıcak şekerleme döküyordu ve her damlasını yalamaya hazırdı. Vücudum, aşırı tutkulu turlarımızda bile daha önce olmadığı şekilde zonkluyordu.

Sahibi olduğunu iddia etmişti ve

hoşuma gitmişti. Hayır, bayıldım.

Muhtemelen kendimi aptal durumuna düşürmeden önce kendimi pislğe dönüp bakmaya zorladım. "Şimdi defol git buradan. Buralarda kanun benim ve bir daha mülküme ayak basmaya cüret edersen seni tutuklarım." Bunu yaparsam şerifin kalp krizi geçireceğini bilmesine gerek yoktu.

"Seni uyarıyorum. Bana borcunu ödeyene kadar bu işin peşini bırakmayacağım." Jameson tamamen farklı davranıyordu. Gergindi. Şirketinin hisse senetleri dibe vurmuştu. Düzinelerce insanın saygısını kaybetmişti ve babası bile ona sırtını dönmüştü.

Başka bir deyişle, adam tehlikeli sayılabilir. Ama cinayet işleyecek kadar mı? Emin değildim.

Shephard silahını diğer eline dayayarak adama yaklaştı.

Birkaç saniye sürdü ama piç kurusu yavaşça gecenin içinde kayboldu. Beni en az onun ani gelişi kadar şaşırtan şey ise neredeyse çökecek olmamdı. Kendime olan güvenimin bir parçasını söküp almayı başarmıştı.

Shephard önce kıpırdamadı ama kıpırdandığında yüzündeki ifadeden öfkeli olduğu anlaşılıyordu. "Hadi içeri girelim."

Bu bir rica değil, yerine getirdiğim bir emirdi. Seve seve. İçeri girdiğimde dizlerimin bağı çözölmüş, yaprak gibi titriyordum.

"Oh, Tanrım." ığlığım sessizdi ama öfke doluydu.

"İyi olacaksın," diye ısrar etti Shephard.

"Pepper. Seni incitti. Çok üzgünüm. Bir daha sana dokunmasına asla izin vermeyeceğim." Dizlerimin üzerine çöktüm ve kollarımı yavruma doladım. Gözyaşı dökmek için bir neden yoktu - bu, adamın korkunç zorbalığına bir kez daha boyun eğmek olurdu - ama yine de yüzümden aşığı aktılar. Bu beni kendime itiraf etmek istediğimden daha fazla utandırdı. Başıımı Pepper'ın boynuna gömdüm ve sesi bastırmaya çalıştım.

"Git. Otur. Ben içecek bir şeyler getireyim," dedi, sesi daha önce duyduğumdan daha yumuşaktı.

Ayađa kalkmayı başardım ve kapının kilitli olup olmadığını kontrol ettim. Pencereye doğru ilerledim, pisliği göremiyordum. Nedense oturmazsam yere yıđılacakmıšım gibi bir his vardı içimde. Öyle de yaptım.

Shephard Fox gibi bir adamın zayıf bir kadına tahammöl edebileceğinden şüpheliydim. Odaya tekrar girip kanepeden sadece birkaç adım ötede durduğunda haklı olduğum kanıtlanmıştı. Yakınımda olduğunda her zaman yaptığım gibi varlığını saniyeler önce hissetmiştim.

Belki de bir şey söylemesini, aptal olduğum ya da gecenin bir yarısı çıkıp gittiğim için beni azarlamasını bekliyordum. Ama söylemedi. İçkiyi önümdeki masaya koydu ve karşımdaki sandalyeye geçti. Sessizliği de en az diğer her şey kadar sinir bozucuydu.

Ayrıca normalde takdir edeceğim türden sorular soran bir adam değildi. Şimdi mi? Emin değildim. Sanki kazanabileceğimden emin olmadığım bir savašta tek başımaydım.

Konuştuğunda, eski sevgilimin hayatını derinlemesine araştırdığı o kadar belliydi ki kızmak yerine etkilendim. Jameson'ın ailesinin bastırmak için çok uğraştığı bilgileri çok iyi biliyordu.

"Jameson Charles Reynolds. Atlanta'da soyu İç Savaş'a kadar uzanan bir ailenin ilk doğan oğlu. Atlanta'nın doğusunun yarısı onların.

Ticari ya da konut arazisi geliştirme konusunda deniz kıyısında. Zengindirler ancak dolaplarında gizledikleri birçok sırları vardır. Bu da onları oldukça tehlikeli yapıyor. Sizin ilişkinizin hasıraltı edilmesi bekleniyordu, bu da onun alışık bir şeydi, çünkü size söylemekten nefret ama siz onun ilk ilişkisi değildiniz."

"Ya da sonuncusu. Ben sadece Charlotte'ta bir pislik tarafından büyülenerek bir pozisyonu kabul eden bir kızdım. Kimseyi tanımıyordum ve kolay kolay arkadaş edinmem. Bunu anlamışsındır."

Yüzünde herhangi bir ifade yoktu. "Hata yapma Denise. Onun tehdidi zararsız olarak görülmemeli. O son derece tehlikeli çünkü daha önce işlediği cinayetler yanına kâr kaldı."

Bu haber en az o pisliğin ortaya çıkması kadar şaşırtıcıydı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani bir kız yüzünden eski bir oda arkadaşını öldürdü ve babam bunu halının altına süpürmeyi başardı, bundan sadece derin, karanlık arşivlerde bahsediliyor."

"Senin bulduğun."

"Kaynaklarım var."

Pepper koltuktan kalktı ve hemen Shephard'a doğru yöneldi. "Sen gerçekte kimsin?"

"Tehlikeli bir adamı gördüğümde tanıyan biri. Ben onun şehir dışına çıktığından emin olana kadar birkaç gün benim kulübemde kalacaksın. O pislik için hayatını riske atmayacağım."

"Ben... bunu yapamam." Neden teklif ediyordu ki? Silahım yokmuş gibi davranmıyordu. Bunu biliyordu.

"Evet, yapabilirsin."

"kendini beğenmiş bir orospu çocuğusun, değil mi? İsteddiğini elde etmeye alışkınsın." "Ben ukala değilim, tatlım. Kendime güveniyorum."

"Ve kendime bakabilirim."

Sandalyesinde öne doğru eğildi, gözlerini öyle bir kenetledi ki istesem de gözlerimi kaçıramazdım. "Anlamıyor gibisin Denise. Sana kalacak bir yer önermiyorum. Sana benimle gelmeni söylüyorum."

BÖLÜM 21

S *hephard*

Aptal değildim. Evinden uzaklaşırken dikiz aynasını tekrar tekrar kontrol ettim, piçin tehditlerini yerine getirmeye çalışacağından emindim.

Bir noktada yapacaktı. Adamın işgal ettiği yere değmeyeceğinden emin olduğum kadar bu gerçekten de emindim.

Pislik.

Yıllar boyunca insanlığın en kötülerıyla, işkenceden zevk alan ve etrafındakileri yok etmekten zevk alan adamlarla uğraştım. Başkalarına saygı duymayanların canını alırken ikinci kez düşünmedim. İster açgözlülükten, ister haktan, isterse sadece hasta sadistler olmalarından kaynaklansın, tetiği çektim ve mutlu bir şekilde hayatıma devam ettim.

Değer verdiğim kadını taciz eden o piçle değil.

Sanki sahibiymişim gibi davrandığım kadın. Bazı erkekler kadınlara maldan başka bir şey değilmiş gibi davranırdı, işlerine geldiğinde kafesten ya da raftan çıkarabilecekleri güzel küçük şeyler. Jameson da o pisliklerden biriydi. Babası ve büyükbabası ona istediği her şeye sahip olabileceğini öğretmişti.

Adamı kolayca öldürebilirdim. Parmağım tetikte, beynini dağıtmaya hazır ve hevesliydim. Sağduyunun beni bu eylemi yapmaktan alıkoyduğunu söylemeye çalışabilirdim. Ya da belki hapse girme korkusu, ama ikisi de geçerli değildi. Adam nefes almaya devam etti çünkü o anda duygusallaşmıştım.

Kimse için iyi değil.

Sert ama kırılgan Denise Parker da dahil. Charlotte'taki işi kabul ederken tüm kabadayılığına rağmen her şeyi ve tanıdığı herkesi Maine'de bırakmıştı. Mesafe yüzünden bir hafta sonu eve gidememiş, orada kalan annesi ya da kız kardeşinden teselli ya da tavsiye alamamıştı.

Ona kur yapmıştı. Korkunç skandaldan sonra ortaya çıkan birkaç fotoğraf görmüştüm. Kadının dirseğini tutarken gözlerindeki küçümseme fark ettiğimde neredeyse bilgisayarı parçalayacaktım. Ne kadar kötü davrandığımı ancak hayal edebilirdim. Çok sevdiğini bildiğim bir işi bırakıp gitmesi, onunla geçirdiği zamanın ona kâbuslar gördürmeye devam ettiği anlamına geliyordu.

Öfkem daha da derinleşti. Onun ölmesini istedim.

O sürüngele olan ateşli ilişkisini kolayca öğrenmiştim. Başlangıçta basındaki çirkin haberleri ve bariz bağlılığı keşfetmek beni çok rahatsız etmişti. Basında ve adamın ailesi tarafından kötü muamele görmüştü. Ona en korkunç isimler takılmış, evi tahrip edilmişti çünkü Reynoldses şehirde çok seviliyordu. Tanrım, lanet olası tacizci hâlâ altın çocuk olarak görülüyordu, her şeyi berbat ettiğinde herkes görmezden geliyordu.

Ve birçok kez, babası ya da bir politikacı onu kurtarmaya geldi.

O pisliğin istediğini elde etmek için ne kadar ileri gidebileceğini öğrendiğimde öfkeden deliye dönmüştüm. Ama o Charlotte'daydı ve o da buradaydı. Kaçıyordu. Saklanıyordu. Artık istediği hayatı yaşayamıyordu.

Bu geceye kadar.

Seçeneklerimi düşündüm, dikkatlice tarttım. Eğer gerçekten onu mahvedebilecek bilgilerle kaçtıysa, bu onun sonu anlamına gelebilirdi.

Jameson'ın . Ama bunu sızdıranın olduğu ortaya çıkarsa, bu davranışını sonsuza dek peşini bırakmayabilirdi.

Zor ama yapılabilir.

Olabilir.

Denise gardını indirecek ya da yanında birine ihtiyacı olduğunu kabul edecek türden bir kadın değildi. Ancak, yardım etme girişimlerimi engellemeye devam etmesine izin vermeye hiç niyetim yoktu. Barda hissettiğim kıskançlık, göğsümde çatırdamaya devam eden öldürücü ihtiyacın yanında hiçbir şeydi. Jameson Reynolds yanlış düğmelere basmıştı. Uzun zamandır tecrübe etmediğim türden bir öfke uyandırmıştı.

Bu onun sağlığı ya da refahı için iyi değildi.

Ona eski kocasının da dikkatsiz araba kullanma olayına karıştığını ve yolcusunun dikkatsizliği yüzünden öldüğünü söylemedim. Ya da daha çok şantajla benzeyen rüşvetlerin bu olayı örtbas etmek için kullanıldığını. Adamın hayat hikâyesinin üzerinden geçmeye gerek yoktu, en azından onun için. Hapisten bedava çıkma kartı vardı. Bir muhabirin kadında morluklar gördüğüne dair yorum yapmaya cesaret ettiği tek bir makale okumuştum. Bastırılmış başka bir konu, ama ben onu bulmuştum.

Jameson hayatta olduğu için şanslıydı.

Gerçek şu ki, bu kadını sadece arzulamıyordum.

Ona ihtiyacım vardı.

Onu dudaklarımda tatmak, daracık amını sikimin etrafında hissetmek istiyordum.

Sevmeye başladığım o boğuk iniltiyi çıkarana kadar vücudunun her santimini yalamam gerekiyordu.

Ama daha da iç burkucu olanı, onu dünyadan uzakta, uzun bir günün sonunda açabileceğim değerli bir hediye olarak kilitli tutmak istememdi.

Bunun benim hakkımda ne söylediğinden emin değildim ama uzun zamandır içimde ölü olduğunu düşündüğüm bir şeyi ateşlemişti. İlişkiler ya da ikinci buluşmalarla hiç ilgilenmediğim gerçeği bu noktada önemsiz görünüyordu. O aşamayı geçmiştik. Bildiğimden değil

Paylaştığımız şeye ne isim vereceğimi bilmiyordum. Ona gelip özel alanımı işgal etmesini istememden daha ilginç bulduğum şey, bunu bir gerçek olarak ifade ettikten sonra kabul etmesiydi.

Hayatımda tek bir kadın bile benim yaşadığım bir yere girmemişti. Bir tane bile. Kayda değer bir şeyim olmadığı için utanacak bir şeyim de yoktu. Bu gerçekleri değiştirmiyordu. Evime gelirken hiçbir şey söylememişi ama benimle kavga da etmemişi. Derin düşüncelere dalmış olduğunu hissettim ve dizüstü bilgisayarını yanına almakta ısrar etti.

Beyaz tahtayı görmüştüm. Renkli notları okurken ona temel sorular sormuştum. Kadın davaya gerçekten hakimdi. Bu da içimde başka bir şeyin kıvılcımını çakmıştı.

Cinayetlerin arkasında kimin olduğunu biliyordum. Ayrıca babamın yıllar önce beni aradığı ilk telefonun parçalarını bir araya getirmiştım.

Üç ay.

Belki de yanıliyordum. Belki de haklıydım, ama bir tuzağın harekete geçirildiğinden oldukça emindim. Cesetler hakkında bilgi edinmem gerekiyordu. Dağda bulduğumuz ceset oldukça kötü bir şekilde dövülmüştü, cesette tanımlayıcı bir iz olup olmadığını kontrol etme şansım yoktu. Eğer cinayetler intikamla ilgiliyse, ölüm listesinde sıradakilerin kimler olabileceğine dair bir formül oluşturmuştum bile.

Son bir oyunu harekete geçirmekten başka neden onları buraya çekelim ki?

Parmaklarımla direksiyona vurduğum ve o da şöyle bir baktı, karanlık endişesini gizleyemiyordu.

"Durmuyacak, biliyorsun. Jameson bir şeylerin peşinde," diye öneride bulundu.

Arabamı garaj yoluma çektim, durum karşısında olması gerekenden daha karanlık bir şekilde kıkırdadım. "Adam hakkında gerçekten suçlayıcı bilgilere mi sahipsin?"

Tereddüt etmedi ya da kekeleyemedi. "Kahretsin, bu onun tüm ailesini alaşağı edebilir ve sahip olduğum şeye karşı çıkmanın hiçbir yolu olmaz. Bunu geçiştirmenin hiçbir yolu yok."

"Bunu nasıl aldın?"

Şimdi güldü. "Eski moda . Çalmak." "Tam benim tarzım bir kız."

Davayı bırakması gerekiyordu. Ben daha iyi bilirdim. O da benim kadar inatçıydı, belki daha da fazla. Bu yönünü seviyordum ama aynı zamanda onu sıcak suda ya da daha kötüsünde tutacak tek şey de buydu.

Ne zaman duracağımı biliyordum. Onun yanında hariç.

"Konuşacağız. Elinde ne olduğunu görmem lazım ki o pislikle nasıl başa çıkacağımı bileyim," dedim park ederken.

"Aptalca bir şey yapma, Shephard. Adamın her yerde arkadaşları var. Beni bu şekilde buldular."

"Peşinden gelmesinin bir nedeni var. Büyük bir anlaşma ya da evleneceği kız önemli bir aileden. gereken başka bir şey daha var. Buna kaldıraç deniyor."

İç çekişi ağırdı ve kapıyı açtı, Pepper hemen dışarı çıkmak için onun üzerine tırmandı. "Başka kimsenin zarar görmesini istemiyorum. Sen de dahil. Ben... Ben seni önemsiyorum."

Kapıyı arkasından kapattı ve yorumuna karşılık bir şey söyleyemeyeceğimden emin oldu. Nefesimi tutarak kısa bir süre arkama yaslandım.

Tüm dünyam değişmek üzereydi. Asıl soru bununla baş edip edemeyeceğim ya da onu incitip incitmeyeceğimdi. Hiç şansın yok. Önce ben uzaklaştırdım.

O kulübeye girer girmez aklım başımdan gitti. Çıplak vücudunun her yerini yalama hayali güçlü bir afrodizyaktı ve kendimi bundan kurtaramıyordum. Ama bana sayamayacağım kadar çok kez söylendiği gibi, duygusal olarak müsait değildim, bu da onu nasıl rahatlatacağımı bilmediğim anlamına geliyordu.

Adamı unuttuğunu kabul etmek istese de istemese de, Charlotte'tan kaçtığından beri kargaşa içinde yaşıyordu. Ve olan da tam olarak buydu. Reynolds ailesi tarafından gümüş tepside sunulmuştu.

Ben onun çıplak bedenini aynı gümüş tepside hayal ederek şehvetten sıırıslıkıam olmuşken Denise ellerini ovuşturuyordu.

"Annen ve babanın sahip olduğu tüm evlerin muhteşem olduğunu duydum." Benim yanımda her zamankinden daha gergin görünüyordu. Belki de bu an gerçek olduğu içindi. Onun hayal kırıklığını, korkusunu görmüştüm.

Ve gözyaşları.

Gerçek şu ki, bununla nasıl başa çıkacağımdan emin değildim. "Kendileri için iyi şeyler yaptılar. Çocukları şok oldu. Babam hep bocalar dururdu."

"Tatil köyünün yıllardır satılamamasının nedeninin önceki sahibinin çok fazla para istemesi olduğunu duydum. Sanırım babanın yatırımcıları vardı?"

"Sözde." Bunun iyi şansa bir yorum getirme şekli olduğunu söyleyebilirdim. Yani o da bu işte bir terslik olduğunu düşünüyordu. Ofisteki yatırımcılar hakkında çok az şey bulmuştum, bu da babamın çocuklarının öğrenmesini istemediği bilgileri yakından takip ettiği anlamına geliyordu. Üç çocuk bir mayına basmıştı. Bunu hissettim.

"Neden sizden ve kardeşlerinizden devralmanızı istediler? Duyduğuma göre annenle baban bu işi seviyor gibiymiş." Dizüstü bilgisayar çantasını ve kıyafetlerini koyduğu spor çantasını, sanki onları ondan çalacakmışım gibi tutuyordu.

Kimse özel hayatımı öğrenmedi ama ona gerçeği söylemek zorunda hissettim. Güven şu anda hayati önem taşıyordu. Her iki taraf için de. "Babam dördüncü evre kanser hastası ve birkaç aylık ömrü kaldı. Bu teklifi daha çok üç oğlunun aramızdaki düşmanlığa son vermesini için yaptı." Ona doğru ilerledim ve elindeki eşyaları nazıkçe aldım. Bunu yapmama izin verirken, yüz ifadesi acı içinde kaldı. Piç kurusu neredeyse onun hayatını emiyordu.

Onu öldürmeyi şimdi eskisinden daha çok istiyordum. Nefes borusunu dizimle kolayca ezebilirdim, bu uzun zaman önce öğrendiğim kullanışlı bir manevraydı.

"Baban için çok üzgünüm. Hiç haberim yoktu. Üçünüzün de burada olması çok güzel. Ailemi çok özledim."

Ama eve gitmekten korkuyordu. Jameson'ı sikeyim.

"Bu konuda konuşmaz. Kişisel hiçbir şey hakkında konuşmaz. Dürüst olmak gerekirse, eğer annem gözyaşları içinde onun durumunu ağzından kaçırmıyorsa, hastalığını kabul edeceğini sanmıyorum." Konuşmayı kestim. Kimsenin işimi bilmesine izin vermezdim, ama burada ağız ishali olmuştum.

Ama onunla konuşmak çok kolaydı ve gözlerindeki bakıştan, ağzını tutuşundan burada benim ve tüm ailem için ne kadar yoğun bir üzüntü duyduğunu anlayabiliyordum. Tanımadığı insanlar için. Lanet olsun. Ondan uzak durmaya çalışmalıyım. Bu kadar basitti. Jameson'ın yaptığı gibi onu çamur yerine bataklığa sürükleyebilirdim. Bunu ona yapamazdım. Vicdanım olmayabilirdi ama bu kadar iyi birine karşı pislik olmayı reddediyordum.

Ama yapamadım. Artık çok geçti.

Onu korumak için hayatım boyunca her şeyi yaparım. Benden bile.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu o tatlı, nazik sesiyle. Çok sert biri olabilirdi ama yumuşak tarafı beni bala konan sinekler gibi kendine çekiyordu.

Lanet olsun.

"Az önce söyledim," dedim, ses tonum tamamen değişmişti. Tekrar. "Eşyalarını birazdan misafir odasına götüreceğim. Tahminimce bir içkiye hayır demezsin ve Tanrı biliyor ya bir içkiye ihtiyacım var." Hışım ile odadan çıkmaya başladım ve o güldü. O sesi tanıyordum. Benden çoktan iğrenmeye başlamıştı.

"Hayır, lanet olası bir içkiye hayır demem çünkü beni kurtaran ve koruyan adam bir pislik gibi davranıyor. Tekrar söylüyorum. Onun aptalca davranışlarını ya da nefretini hak edecek ne yaptım bilmiyorum ama sanırım buna alışacağım. Işıklar açık. Işıklar kapalı. Soğuk. Sıcak. Buharlı. Aslında pislik olmadığı zamanlarda hoşlandığım bu adamın olmak istediği erkeği bulmasını diliyorum." Sözlerinin odada asılı kalmasına izin verdi ve ben orada lanet bir heykel gibi durmaktan başka bir şey yapmadım.

Her zamanki gibi.

"Burada olmamı istediğine emin misin?" diye sordu.

"Kararlarımı sorgulama tatlım," dedim aynı sertlikte. "Bir şeye karar verdiğimde, bu son kararımdır. Lanet olası içkileri getireceğim." Sözlerimde her zamankinden daha serttim, daha çok onun yararına. Belki de onu aklımdan çıkarmaya çalışmanın bir yoluydu bu.

İşe yaramıyordu.

Çantaları merdivenin yanına koydum, onun yerine oraya atmadığıma şaşırdım. Düzenli olarak derimin altına girebilen, tüm sistemime sürünen tek kişiydi.

Nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor, muhtemelen benimle tanıştığı güne lanet ediyordu. Onu suçlayamazdım ve genellikle umurumda olmadığını söylerdim. Başka bir yalan daha. Bu konuda iyiydim. Hareket etmekte zorlandım, onun yerine merdivenlerden çıkmaya başladım. Ev benim için çok fazlaydı. Daha az umursayamazdım. Kahretsin. Artık neyi önemsedığımı bile bilmiyordum.

Koridorun sonundaki odayı tutmuştum ama orada sadece birkaç saat kalmıştım. Eşyalarımı yerleştirmemiştım, duş almadan önce ihtiyacım olanları almıştım. Aklımda, aramızda uzun bir koridor olsa bile çok yakın olacaktı. Sonra, yatak odamın kapısını kilitleyecektim. En azından bu düşünce o anı biraz neşelendirdi.

Son üç gecenin toplamında belki beş saat uyumuştum. Boris'in yerini bulmaya çalışırken birkaç iyiliğe başvurmıştım. Eğer intikam almayı planlıyorsa, dikkat çekmemeye çalışıyordu ki bu da onun yararınaydı. Rusya'nın en azılı suçlusu olarak görülüyordu ve bana söylendiğine göre, onu yeniden yakalamak için hiçbir engel tanımayan bir girişim vardı.

Eğer böyle bir şey olursa, idam edilecekti.

Tabii onu önce ben yakalamazsam.

İçgüdülerim genelde doğru çıkar. Bu noktada da öyle olduklarından emindim.

Arkamdan oflayıp pufluyordu. Eski sevgilisinin tehlikede olmasının nedeninin sadece bir parçası olduğunu anladığından şüpheliydim. Ayrıca eski sevgilisini öldüren

Dağdan uzaklaşan kişi olanlardan pek memnun değildi. Çalıştığı insanlar da öyle. Tecrübelerime göre, bu genellikle misilleme anlamına geliyordu. En azından kendi bölgemde olduğum için onu koruyabilirdim.

"Kardeşlerinle aradaki bu düşmanlık neden?" diye tükürdü. Öfkesi bu kadar çabuk geçmeyecekti.

Sorusunu düşündüm ve başımı salladım. Hiçbir şey olmasa bile düzgün bir cevabı hak ediyordu. Bu noktada ona başka bir şey veremezdim. "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Biz hep yarıştık. Babamız bizi buna zorladı. Ayrıca kardeşlerim de tavır ve davranış olarak bana benzerler."

"Harika. Dünyada sizden üç tane var. Muhteşem."

Yarattığım gerilimden dolayı kendimden nefret ederek derin bir nefes alma sırası bendeydi.

"Özür dilerim, Shephard. Hayatımı iki kez kurtardın ve ben burada sana kötü davranıyorum. Neler yaşadığını bilmiyorum, ancak oldukça eğitilmiş bir tahminde bulunabilirim. Sadece bunun seni duygularını paylaşmaktan aciz, kırık dökük bir adama dönüştürmesine üzuldüm. İstekler. İhtiyaçlar. Sadece en ilkel olanların yüzeye çıkmasına izin veriyorsun ve sadece sen . Evet, bir noktaya kadar hasarlıyım ve Jameson'ın saçmalıklarına kandığım için utanıyorum ama bir pislik yüzünden kendimi tamamen kaybetmeyeceğim. O yüzden özür dilerim. Söylediklerim adil değildi."

"Üzgün olmanı bir şey yok, tatlım."

"Ciddi değilsen bana sevgilim deme!" Sesi Pepper'ın tepki göstermesine yetecek kadar yükselmişti. Köpeğin kuyruğunun güm güm attığını duydum ama onaylamadığını da hissettim. "Söylediğin şeyi bitir. Bana karşı dürüst olamıyorsan kendine karşı dürüst ol. Neden kardeşlerinle iyi geçinmiyorsun?"

"Belki de birbirimize çok benzediğimiz içindir. Belki de üçümüz de orduya farklı branşlarda girdiğimiz içindir diye düşünüyorum. Babamız bizi buna teşvik etti. Olabildiğin kadar ol. Doğrusu son birkaç yıldır bunu hiç düşünmedim."

"Onları görmek istemediğiniz ya da kendinizden başka kimseyi umursamadığınız için mi?"

Sonunda onunla yüzleşmek için döndüm. "Umursamak mı? Duyguları ya da pişmanlığı olmayan lanet bir katil olmak için eğitilmiş bir adamı neden umursayayım ki? Bir görevi tamamlamak için gereken şey buysa, aile üyelerinin canını almaktan korkmayan bir adama neden ikinci bir düşünce vereyim? Çağrıldığında bir fok balığı gibi hareket eden bir robotu neden umursayayım ki? Elbette, bu sayede zengin bir adam oldum ve bir noktada dünyayı dünyadaki en kötü hamamböceklerinden yılanlardan kurtardığıma ikna olmuştum. Ama artık yaptığım şeyin dünya ya da herhangi biri için önemli olup olmadığını bilmiyorum."

Patlamam, boynuma dolanmaya hazır bir ilmik gibi havada asılı kaldı.

Gözleri kocaman açılırken aynı anda tüm yüzü düştü. "Tabii ki önemsedin. Doğru olduğunu düşündüğün şeyi yaptın. Nedenini bilmek ister misin? Çünkü derinlerde bir yerde kalbi olan çok iyi bir adamsın. Ve bir ruhun. Bunu gördüm. Sakın unutma. Annenin seni yetiştirdiği adamı asla unutma."

Tanrım, onun için önemli olacak bir tepki vermeyi nasıl da istiyordum. Yine de içten içe onu istemenin asla yeterli olmayacağını biliyordum. Ona verebilecek başka hiçbir şeyim yoktu. "İşte burada yanılıyorsun."

İç çekerek kısa bir süre başka tarafa baktı.

"Ailelerin her zaman sorunları vardır, Shephard. Ben de küçükken kız kardeşimle anlaşamazdım ama şimdi çok yakınız ve neden bu kadar zaman harcadığımı bilmiyorum. Onlarla aradaki baltaları gömmelisin. Baban birbirinize bağlanmanızı ve birlikte güçlü olmanızı istiyor. Bunu ondan bir hediye olarak kabul et."

"Babamı tanımıyorsun. Büyük pislik."

"Hayır, ama duygularını ifade etmekte zorlanan gururlu bir adam olduğunu varsayıyorum. Onun gibi olma."

"Onun ve yetersizlikleri konusunda haklısın, ama ne olmuş yani?"

"Armut düşermiş. Bu benim için çok üzücü. İçimde bir ışık görüyorum ama uzun süre orada kalmayacak."

"Işık yok Denise, sadece aşırı karanlık var. Haklı olabilirsin ama benim için artık çok geç."

"Asla çok geç değildir. Hiçbir zaman. Babam aynıydı ama yaşılandıka çok duygusal olmaya başladı. Sonunda anneme nedenini sordum. Çok güzel yılları ve deneyimleri boşı harcadığını fark ettiği için olduğunu söyledi. Bunu kendine yapma, Shephard. Buna inanmayabilirsin ama yaşılandıka duygularını göstermediğin için hayatındaki her şeyden daha çok pişman olacaksın."

Melodik sesini dinlememek imkansızdı. Bir cüce cini bile byleyebilecek bir tarzı vardı. En azından bu aptalca düşünce fkemin bir kısmını dindirdi. "Sözüne güveniyorum."

"ok dik başı. Çok sert. Çok güçlü."

Bana iltifat tam olarak emin değildim.

Sarsılarak ayağa kalktı ve dizüstü bilgisayar çantasını kaptı. "Jameson'da ne bulduğumu mu görmek istedin? Sana göstereyim." Gerginlik eskisinden daha kötüydü, Pepper bile fark etti, yavru köpek birkaç saniyede bir mızımızlanıyordu.

O dizüstü bilgisayarını çalıştırırken ben de yaklaştım. Evet, meraklı ve hevesliydim. Zihnim fazla mesai yapıyordu.

Parmaklarını tuşlara bastırma şekli hayal kırıklığına uğradığını gösteriyordu. Bir dosya getirdiğinde başını iki yana salladı. "Reynolds ailesi çeşitli yasadışı işlere karışmış. Jameson'ın ben evdeyken yaptığı tek bir telefon görüşmesine kulak misafiri oldum. O noktada, o orospu çocuğunu terk etmeyi çoktan planlamıştım. İki hafta daha bekledim ve neredeyse hiç yanından ayırmadığı değerli dizüstü bilgisayarıyla yalnız kalma fırsatı buldum. İşte bunu buldum."

Dizüstü bilgisayarı hafifçe itti, ben yaklaşıp otururken şömineye baktı ama mesafemi korudu. Ele geçirdiği dosyaları karıştırdım, Jameson'ın neleri basılı tutacak kadar aptal olduğuna şaşırdım.

"Aşağı indirilmeli," dedim ona.

"Sen ve hangi ordu bunun olmasına yardım edeceksiniz? O çok güçlü."

"Kimse o kadar güçlü değildir."

"Neden son cinayetler hakkında bana söylediğinden daha fazlasını bildiğın hisnine kapılıyorum?" Hâlâ bana doğru bakmayı reddediyordu.

"Daha yeni geldim."

"Doğru. Sana güvenmemi istediğini hatırlıyor musun? Bu, bunu yapmama yardımcı olmak için çok iyi bir yol olurdu."

Ne söylemem gerekiyordu? Aklımda, herhangi bir şeyi paylaşmak onu büyük bir tehlikeye sokacaktı. Eğer cinayetlerin arkasında Kasap varsa, benim zayıflığımı kullanırdı. Onu. Bunu daha önce yapamamıştı. "Bir bok bilmiyorum."

"İyi. İstedığın gibi olsun."

Tiksintiyle ve söyleyecek sözüm ya da enerjim kalmadığından mutfağa geçtim. Postaları ve diğer ıvır zıvırları masanın üzerinde bırakmışım ve öfkeyle onları yere atmaya hazırdım. Yerde volta atıyor, çok geç olmadan onu içimden atmaya çalışıyordum. Ellerimi saçlarımda gezdirirken, aklım ona yapmak istediğim tüm o pis yerlere ve şeylere gitti. Neyim vardı benim böyle?

Onun ve benim hayatımız için en iyisi çekip gitmekti.

BÖLÜM 22

S *hephard*

İmkansız bir durum.

İmkansız kararlar.

Babamın dediği gibi, "Çok derine battın evlat. Hay sikeyim. Belki de haklıydı. Elimden geldiğince uzun süre bekledim, sahip olduğum tek duygu olan öfkemi kontrol etmek için elimden geleni yaptım. Ona kızgın değildim. Sadece koşullar ve kader beni buraya getirmişti. Yalnız kalmalıyım, tüm dünyadan uzak tutulmalıyım. Bunu zor yoldan öğrenmeye kararlıydı.

Bunun olmasına izin veremezdim.

Ama onu hayatım boyunca hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyordum. Ne halt edecektim ki? Viski şişesini ve iki bardağı kapıp buz koymaktan vazgeçerken neredeyse gülecektim. Öldürmek beni sakinleştirmenin tek yoluydu.

Onu korumaya karar vermiştim ve bunu yapmayı planlıyordum.

Jameson hakkında sahip olduğu şey, diğer her şey gibi saatli bir bombadan daha fazlasıydı. Eğer bu bilgiye sahip olduğundan gerçekten şüpheleniyorsa, bunu kullanmasını engellemek için elinden geleni ardına koymayacaktı. Aylarca burada yaşadıktan sonra Jameson neden ortaya çıkmıştı?

göre, o edilmişti. kişi sadece olası bir kanıt olduğundan şüphelenmiş olsa bile, onun gelişi muhtemelen gerçekte neler olduğunu görmemi engelleyecekti.

Ya da belki de sadece komplo teorileri üretiyordum.

İçki şişesini yanımda getirdim, ateş yakmaya çalıştığını görünce şaşırdım.

İzlediğimi fark ettiğinde utanmış görünüyordu. "Umarım sakıncası yoktur. Hava biraz serin ve montumu unutmuşum."

"Kendini evinde hisset. Ben yapmadım."

"Neden? Çok güzel bir yeriniz var. Muhteşem."

İçecekleri masaya bıraktım ve şömineye doğru ilerledim. "Ailemin evinde geçirdiğim zaman dışında, bir yerde benimmiş gibi hissettirecek kadar uzun süre kalmadım. Çok fazla şeye ihtiyacım yok ve burası... Şey, biraz bunaltıcı."

"Sadece birkaç kadınsı dokunuşa ihtiyacın var. Bu yardımcı olacaktır."

Ateşi yakmaya devam ederken usulca gülüyordu ve ben onun bunu tek başına yaptığını görmeye dayanamıyordum. Çömelip elindeki odun parçasını aldım.

"Gerçekten çaresiz değilim."

"Öyle olduğunu hiç söylemedim Denise. Sen güçlü ve güzel bir kadınsın ama eline bir şeyler tutuşturulmuş. O piçin uğruna çalıştığın her şeyi senden almasına izin verme."

"Aynı şeyi yapan biri tarafından söylendi. Zor bir hayat yaşadınız. O kadarını anlıyorum."

Kanepeye dönmeden önce alevler kütükleri yalayana kadar bekledim. "Seçtiğim hayatı yaşadım."

"Başka birinin senin için seçtiği bir hayat olmadığından emin misin? Babanızın mı? Oğullarını zorladığını söylemiştin zaten."

"Yine psikiyatristçilik oynuyorsun, tatlım. Ne görürsen onu alırsın."

"Sonra hayatında kimseyi kabul etmeyi reddeden inanılmaz bir adam görüyorum. Arkadaş. Sevgiliyi. İlişki. Aile. Nedeni basit. Onları kaybetmekten korkuyorsunuz. Ordu size bunu yapabilir. Bunu biliyorum. Bugüne kadar peşimi bırakmayan korkunç ölümlere tanık oldum ama bunun hayatımı yönetmesine izin veremem."

İçkimi elime aldım, ona cevap verebilmek için birkaç saniyeye ihtiyacım vardı. Kimse bu kadar kısa ve öz bir şekilde özetlememişti. "Evet, babam çocuklarının askere gitmesini isterdi. Daha azını kabul edeceğinden şüpheliydim ama ben onun için bir hayal kırıklığı oldum."

"Çünkü bu dünyadaki en karanlık ve en iğrenç canavarları ortadan kaldıran ya da yok eden bir devlet kuruluşunda gizli görevdeyken ortadan kayboldun. Değil mi?"

Benim ona yaptığım incelemenin aynısını o da bana yapıyordu. "Cevaplayamayacağım sorular sorma."

"Örgütten çıktın. Özgürsün. Artık buradasın. Hayatını istediğin gibi yaşamak için bir şansın var. Telafi edebilirsin. Çocuk sahibi ol. Bir ev satın alabilirsin. Ve ben senden hiçbir şey istemiyorum. Hayatında başka kimseye ihtiyacın olmadığını açıkça belirttin."

Sadece ona bakmak bile kalbimin tellerini çekmeye yetiyordu. Eğer varsa tabii. Beni sandığı kadar iyi tanımıyordu.

Ama benimle daha fazla ilişkiye girmenin ona zarar verebileceğini yeterince biliyordu. Bu da olmasını isteyeceğim son şeydi.

Ateşten büyülenmiş gibiydi, alevlere bakarken sürekli Pepper'ı okşuyordu.

"Danger Falls'u seviyor musun?" Neden havadan sudan konuşmakla uğraştığımdan bile emin değildim.

"Evet, öyle. Belki de ruhumun temizlenmeye ihtiyacı vardı ve burası kesinlikle buna yardımcı olacak bir yer."

"Ama Jameson yüzünden sevdiğin bir hayatı terk ettin." Sonunda deri koltuklardan birine oturdum.

Başını salladı, içkisinden bir yudum alırken elleri titriyordu. "Çünkü başka seçeneğim yoktu. Yaptığım işe bayılıyordum. Ama komikti. Pozisyonu kabul ettiğimde, ki bu kolay olmadı, kendimi kanıtlamam gerektiğini biliyordum. Sanırım bunu yaptım ama birkaç yılımı aldı. Diğer dedektifler bana güvenmiyordu. Maine'deki küçük bir operasyondan geliyordum, eminim bunu zaten biliyorsunuzdur. Cinayetler nadirdi ve büyük suçlar bile kırk yılda bir işlenirdi. Ama ben onların yanıldığını kanıtladım."

Onun böyle acı acı güldüğünü duymaktan nefret ediyordum.

"Kendini kimseye kanıtlamana gerek yok Denise. Yaptığın işte iyisin. Bu davanın üstesinden gelebilirsin."

"Evet, kasabanın katilini bulamadım. FBI olaya dahil olmamı reddetti. Saplı ya da sapsız, fark etmez. Tabii bir şey bilmiyorsan." Beni zorlamaya devam edecekti.

"Ve sen bu emri görmezden geliyorsun. Kendini tehlikenin tam ortasına bırakıyorsun."

Alaycı gülümsemesi bunu doğruluyordu. En azından başını bana doğru çevirdi, gözleri o gece ilk kez parlıyordu. Kot eteğinin cebinden küçük bir bellek çıkardığında başımı salladım. "Ne olmuş yani? Federaller bunu örtbas ediyor. Katili tanıyorlar. Bunu hissediyorum."

Bu mümkündü ve eğer bu konuda herhangi birine ulaşmış olsalardı, operasyonları durdurulurdu. Çalıştığım organizasyon gerçekten bu kadar güçlüydü. Bir kukladan başka bir şey olmadığının farkına varmıştım. Ama o hâlâ boyundan büyük işlere kalkışıyordu.

"Ateşle oynuyorsun," dedim ona.

"Yaşamanın başka bir yolu yok. Kurbanlarda ve öldürülme şekillerinde bir tuhaflık var. Ritüelistik ya da belki de birileri için tehdit gibi görünüyordu. Kariyerim boyunca çok sayıda cinayet gördüm ve kurbanların kimliklerini tespit edememek haklı olduğumun açık bir göstergesi."

"Sürücüde ne var? Göz atma fırsatın oldu mu?" Elime almak için fazlasıyla hevesliydim.

"Henüz değil ama adli tabipten, bu gece barda gördüğün kadından. Buluşmamız için ısrar etti ve görmem gereken bir şey olduğunu söyledi. Bana ne olduğunu söylemedi. Ama felç edici ilaç konusunda haklıydın."

Derin bir nefes aldım.

Tepkimi inceledi, yüzünde hafif bir gülümseme vardı. "Maggie hiçbir şeyden ya da hiç kimseden rahatsız olmaz ama bu bilgiyi benimle paylaşmaktan korktuğuna yemin edebilirim. Söylediğine göre, yaralarla ilgili bazı tutarsızlıklar varmış. Sonuçları görmemi istedi."

"Kovulabilirsiniz. İkiniz de kovulabilirsiniz. Bunun bir önemi var mı?"

Birkaç dakika içkisini yudumladı ve ben de onu rahat bıraktım. Bir kadeh daha doldurduktan sonra sandalyeme geri oturdum. O da en az benim kadar sert biriydi. "Hiç de değil. Kovulabileceğimi biliyorum ama annemin bana her zaman söylediği gibi, sahip olmaya değer hiçbir şey sorunsuz olmaz ve Maggie erkek, kadın ya da ayı hiç kimseye karşı geri adım atmaz."

Kıkırdamak zorunda kaldım. "Belki öyle, ama dikkatli olmalısın." "Neden?"

"Çünkü suikastçının tüfeğini taşıyan adam çok tehlikeli biri için çalışıyordu. Bizi gördüler. Neredeyse öldürülüyordu. Görevi tamamlanmadı. Tehlike için bir reçete."

"Belki, ama adam profesyonel değildi. Öyle olsaydı ölmüş olurduk." Beni inceledi ve sanki bir ampul yanıyor gibiydi. "Tabii hayatta kalmamız gerekmiyorsa."

"Mümkün."

"Konuş benimle. Lütfen."

"Ne hakkında?"

Çok sinirlenmişti. "Geçmişin geri döndü. Öyle değil mi?"

Çenem neredeyse anında sıkılmıştı. "Buna inanmak için hiçbir nedenim yok."

"Saçmalık."

"Eğer bana doğruyu söylüyorsanız, o zaman geçmiş davalarımı düşünmem gerekiyor. Tehditlerden payımı aldım. Şimdi baktığım her ziyaretçiye zihnimde sorguluyorum. Birlikte çalıştığım bir ortağımın güdülerini bile sorguladım."

"Neden?"

"Ortadan kayboldu ve geçen gün onu tuhaf görünümlü bir adamla gördüm."

"Tuhaf görünümlü adam mı?"

Hikâyeyi anlattıkça tüylerim daha da diken oldu.

Bir parçam ona son olayların onunla bir ilgisi olduğuna dair şüphelerim olduğunu söylemek istiyordu. "İlk cinayet neredeyse üç ay önce miydi?"

"Evet, aşağı yukarı. Neden?"

Zamanlamayı kafamda bir kez daha oynadım. Komplo teorisi olsun ya da olmasın, Russ'la irtibata geçmeyi planlıyordum. Katalizör oydu. "Çünkü bu davayı araştırmaya kararlıysanız, tüm seçenekleri göz önünde bulundurmanız gerekir."

"Bu bana yardım edeceğin anlamına mı geliyor?" Şimdi gülümsemesi fazlasıyla baştan çıkarıcıydı. "Her park bekçisinin uğruna öleceği türden yeteneklere sahipsin."

Ona yardım etmek, kendimi ortaya atmak anlamına gelirdi ki, buna tahammül etmekte zorlanıyordum.

"Bunu göreceğiz," dedim ona. "Ama çok dikkatli olmalısın. İnatçı olduğunu biliyorum ama bu insanlar ciddi."

"Senin gibi dikkatli mi?"

"Suikastçılarla ve neredeyse tüm tehlikeli durumlarla başa çıkmak için eğitildim. Sen değilsin."

"Demek büyük bir şehrin departmanında dedektif olmak bir bok ifade etmiyor."

"Benimle tartışmayı bırak. İlgüdülerin bu davanın tamamen açığa çıkabileceğini söylüyor."

İç çekişi kızgınlık doluydu. "FBI bir şeyler saklıyor. Neler olduğu hakkında daha çok şey biliyorlar. Bunu hissedebiliyorum. Ayrıca cinayetlerin devam edeceğine dair içimde korkunç bir his var."

"Ve bu artık senin davan değil. Sen bir park bekçisisin."

"Muhtemelen kurallara hiç uymayan bir adam tarafından söylendi. Değil mi?"

Onunla tartışacak bir şey yoktu. Ne anlamı vardı ki? "Sadece dikkatli ol."

"Elbette. Tıpkı senin gibi." Beş dakika daha sessizce oturduk, gariplik her şeyi tüketiyordu. "Tatil köyünü nasıl idare ediyorsun?"

bir kahkaha daha yükseldi. "Şimdiden tam bir baş belası. Görünüşe göre birileri organizasyondan çalışıyor."

"Gerçekten mi? Bunu dört gün içinde mi keşfettin?"

"Göründüğüm kadar aptal değilim. Ayrıca kardeşlerimden biri sayılar konusunda çok iyidir. Hırsızlık belli belirsiz ve zaman içinde yapılmış, ama yine de var."

"Belki suçluyu ortaya çıkarmanıza yardımcı olabilirim." Gülümsemesi öncekinden daha parlaktı.

"Belki, ama şu anda zihnini o pislikten kurtarmaya konsantre olacaksın."

Hamamböceğinden bahsedince yüzü yeniden bulutlandı. "Gerçekten tehlikeli olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Biliyorum. Ama söylediklerimi dinleyip dinlemediğini öğreneceğim."

Kanepeye vurdu ve dikkatini tekrar ateşe verdi. "Buna minnettar olurum."

İki dakikalık bir sessizlik daha "Bir iyilik isteyebilir miyim?"

Ses tonundaki değişiklik beni şaşırttı. "Elbette."

"Çantamda acil durum için bir torba köpek maması ve biraz şişe su var. Pepper'ı besleyip ona biraz su verir misin? Çıkarken köpek maması çantasını almadım."

Daha önce olduğu gibi, kabadayılığının biraz kaymasına izin verdi ve içimde bir sızı oluştu. Ya da belki kalbimde.

Ondan geriye ne kaldıysa.

"Tabii ki. Yarın ona köpek maması alırız."

"Sonsuza kadar burada kalamam."

"Ben gerekli gördüğüm sürece burada kalacaksın," dedim ona.

Gözlerini bana kilitledi ve sonunda kararımı kabul ederek başını salladı. "Teşekkür ederim. Sana bir tavsiye daha vereceğim ve hoşuna gidip gitmemesi umurunda değil. Biraz yaşa. Bunu nasıl yapacağını biliyorsun. Bunu yaptığın özel zamanların şanslı alıcısı oldum. Bu seni öldürmez." Ben ayağa kalkıp ne yaptığımı hemen anlayan Pepper'a göz kırparken daha memnun görünüyordu. Köpekler tanıdığım tüm insanlardan çok daha anlayışlıydı. Merdivenlerden çantasını aldım ve hemen üstünde acil durum çantasını buldum. Pepper'ı mutfağa yönlendirmeden önce bakışlarımı ona çevirmekten kendimi alamadım.

"Hadi kızım. Sana biraz yemek getirelim." Dolaptan iki kâse aldım, birini yemekle, diğerini suyla doldurdum. Bir süre yemesini izledim, hâlâ iki kızın da hayatımda olmasını kabullenmeye çalışıyordum.

Şimdilik.

Bazı açılardan düşündüğümden daha zordu ama gerçekte neredeyse doğal hissettiriyordu. Çenemi ovuşturdum, aklımda neden tıraş olduğumu merak ediyordum. Denise için mi? Belki de. Ya da belki de serseri bir dağ adamı gibi görünmekten bıkmıştım. Her iki durumda da kendimi hafiflemiş hissediyordum. Pepper işini çömelip başının üstünü okşadım. "Kızım, bu birkaç gün zor geçecek."

Ne söylediğimi bildiğine dair bir his vardı içimde. Oturma odasına döner dönmez Denise'in kanepeye uzandığını fark ettim. Onu uyurken bulduğuma şaşırmadım. Gece ikimiz için de yorucu geçmişti. Onu kucağıma alıp kollarımın arasına almadan önce birkaç saniye inceledim ve güzelliğine bir kez daha hayran kaldım.

Elini göğsüme koyarken çıkardığı yumuşak mırıltılar içimi ısıtıyordu. Ama doğru hissettirdiğinden emin değildim. Onu merdivenlerden yukarı taşıdım, örtüleri indirdim ve yatağa yerleştirdim. Ayakkabılarını çıkardıktan sonra yorganla üzerini örterken Pepper da yatağa atlayıp ona katıldı.

Bu imkânsız bir durumdu, sikimdeki ağrı giderek artıyordu. Kıyafetlerini yırtmak istiyordum ama ben bile o kadar aşağılık biri değildim. Zorlukla verdiğim nefes beni gafil avladı. Parmaklarımın ucuyla yüzünün yan taraflarını okşadım. Pepper kuyruğunu iki kez onaylarcasına salladı. Bu kızdan hoşlanmıştım. Hem de çok fazla. Vücudumdaki her şey karıncalandı.

Her zaman. Lanet olası. Şey.

Bu yüzden parmaklarımı kıvırdım ve hemen geri . Daha önce de haklı çıkmıştım.

Zihnimi ve bedenimi ona duyduğum ihtiyaçtan kurtarmak için elimden gelen her şeyi yapmak onun yararınaydı.

Işığı kapatmaya hazır bir şekilde kapıya doğru yürürken tüm vücudum kurşun gibi hissediyordu. "Tatlı rüyalar, tatlım. Onları hak ediyorsun."

BÖLÜM 23

S *hephard*

Kadını koruma ve yanında tutma ihtiyacım giderek güçleniyordu.

Son birkaç saattir düşündüğüm tek şey buydu. Ateşe odun attım. Alt katta volta attım. Biraz temiz hava almak için dışarı çıktım.

Hiçbir şey yardımcı olmadı.

Denise'in sesi, meydan okuyan sözleri de benimle kaldı. Sertti, bu da içimdeki dominantın ona teslim olmasını emretmekten başka bir şey istememesine neden oldu. Kahretsin. Tüm bakış açımı kaybediyordum. Ne kadar zamandır Tehlike Şelalesi'ndeydim? Bir hafta mı? Çok daha uzunmuş gibi geldi.

Jameson hakkındaki bilgileri ikinci ve üçüncü kez inceledim. Dumanı tüten silah görmezden gelinemeyecek kadar çekiciydi.

Yine de bir şey yapmanın daha da açılmasına neden olacağını biliyordum.

Denise'in bana olan kızgınlığına rağmen, yüzünde seks yaptığımız ilk geceki arzu ifadesinin aynısını görmüştüm. Kokusu hâlâ tenime sinmişti. Elimi burnuma götürdüğümde, düşüncelerim elimi koklamanın ne kadar çocukça olduğunu kaydetti.

Her kasımdaki aşırı gerginlik yüzünden tüm vücudum ağrıyordu. Uykusuzluk konsantre olmakta zorlanmamın nedenlerinden sadece biriydi. Üst kattaki yatağında yatan kadın ise diğeriydi.

Acınacak haldeydim.

Kendimi başka bir şey düşünmeye zorlamak bir sorun teşkil ediyordu ama onunla ilgili planımı gerçekleştirmek istiyorsam üstesinden gelmem gerekiyordu.

Yine de yapmak zorunda kaldığım en zor şeylerden biri olacaktı.

Henüz bir içkinin tamamını bitirmemiştim ki bu bana göre değildi. Bu noktada hiçbir şey benlik değildi. Tamamen karakterimin dışındaydım. Bardağımdaki içkinin geri kalanını bitirdikten sonra şişeyi almak için yer değiştirdim. Bu gece uyuyabileceğime dair şüphelerim vardı. En iyisi bir içki daha içip bu ikilemi iyice düşünmekti.

Eğer bu mümkün olsaydı.

Atlama belleğini masanın üzerinde bırakmıştı. İç çekerek, kendini kaybetmeye kararlı olduğu bu davaya daha fazla dahil olup olmamayı tartıştım. FBI, DEA ya da CIA'in hayranı değildim. Neredeyse boyundan büyük işlere kalkışan bir ajan tarafından yakalanıyordum. İşe başlayalı üç ay bile olmamıştı. Benim büyük, kötü kurt olduğumu ve kendisinin de on beş dakikalık şöhrete kavuşacağını düşünmüştü.

Russ ve gizli örgütümüzdeki üst düzey yöneticilerin, adamı bir numaralı halk düşmanı olmadığımı ikna etmek için birkaç ipi çekmeleri ve küçük bir jig dansı yapmaları gerekmişti. Ayrıca birkaç olayda CIA'den sadece birkaç adım öndeydim, yabancı ülkelerdeki çalışmaları Birleşik Devletler'dekinden daha agresifti.

Ancak her üç kuruluş da park korucusu gibi harcanabilir bir pozisyonda olan birinin hayatını nasıl çekilmez hale getireceklerini biliyorlardı. Mesela akbabalar bir dağın yamacında birini takip edebilir.

Homurdandım ve sürücüyü aldım. Birinin yaşadığım yeri keşfettiğini düşünmekten vazgeçmiyordum. İlk cinayet iki ay önce işlenmiş olsa bile.

Çoğu insanın uykuda olduğu bir gecenin sessizliği hakkında söylenecek bir şey vardı. Karanlıkta o kadar çok zaman geçirmiştim ki loş ışığa ve insanlarla etkileşim eksikliğine alışmıştım. Tek sesin uydu sisteminin uğultusu olduğu küçük ofiste oturabilmek huzur vericiydi.

Geceleri her zaman gündüzlerden daha çok şey başarmışımdır.

Belki de tamamen karanlıkta sürünerek geçmek zorunda kaldığım çamurlu siperler yüzündendi. Öldürme ve ölü, parçalanmış bedenler görme konusunda tamamen tarafsız olmak için yeteneklerimi geliştirmiştim. Örgütten ayrılmama izin verilmeden önce gönderildiğim bir psikiyatrist bunun sağlıksız bir teknik haline geldiğini söylemişti. Yüzüne gülmüştüm. Belki de öyleydi, ama kan ve vahşet üzerinde dursaydım, delirebilirdim.

Sürücüyü açtım ve aldığım notları masanın üzerinde bıraktığımı fark ettim. şimdiden kötü alışkanlıklar edinmeye başlamıştım. Biraz yaşa. Tavsiyesini düşününce homurdandım. Ateşli seks yapmak dışında bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum.

Sürücüde çok büyük dosyalar vardı ve adli tabibin bu kadar ayrıntılı resimler çekmesine uzaktan şaşırdım. Burası suç oranının yüksek olduğu bir bölge değildi ama yaptığı işe bakarak bunu anlayamazdınız. Ayrıca, bazıları eski moda spiral ciltli bir deftere el yazısıyla yazdığı düşünce ve verilerin daha kaba fotoğraflarından başka bir şey olmasa da, düzgün notları da vardı. Eğer bunları bilgisayarına yazamadıysa, bu onun zorlandığı anlamına gelebilirdi.

FBI hiçbir erkeği beklemedi.

Ya da kadını.

Maggie'nin anlatmaya çalıştığı şeyi anlamak bir saatten az sürdü. Cinayetler soğukkanlı ve hesaplanmıştı ve kurbanların kimliklerini yok etmek için her türlü çaba gösterilmışti. Ancak adli tabip, soğuk paslanmaz çelik masanın üzerinde yatan temizlenmiş cesetlerin fotoğraflarını çekmek de dahil olmak üzere işini yapmıştı. Kim oldukları konusunda hiçbir şüphe yoktu, yıllar önce Boris'in karşısına çıkmaya cesaret eden adamlar. Biri CIA ajanıydı, tam da benim karşılaştığım kişi.

Ya ülkeye girmenin bir yolunu bulmuş ya da kirli işlerini halletmeleri için daha önce yaptığı gibi suikastçılar tutmuştu. Operasyondan sonra asla hayatta kalamadılar.

Yorgunlukla savaşarak sandalyeme geri oturdum. Hoşuma gitmeyen şey apaçık ortadaydı. Tehlike şelalesi mi? Boris'e haber verilmişti ve aklımda, nerede olabileceğimi  ğrenebilecek tek bir kişi vardı.

Bir resimden diğerine geçerek trackpad ile oynadım. Telefonumun aniden hafifçe  alması beni saatime bakmaya zorladı. İki saatten fazladır bu işle uğraşıyordum. Ekranda şifrelenmiş ismi görünce nefesimi tutmak zorunda kaldım.

Gecenin bir yarısı yapılan aramalar hiç iyi değildi.

"Babanız Philadelphia'da oldukça etkili ve son derece tehlikeli bir grup için çalışıyordu. Onların infazcısı olarak görülüyordu. Aile büyük bir bina patlamasında öldürüldü, onlar için çalışan insanlar dağıldı. Kolluk kuvvetleri onları arama zahmetine girmede, bu da ailenin g  ler tarafından ortadan kaldırılmak hedef alındığının bir göstergesidir. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?"

"Mafya mı?"

"Mafya değil. Daha güçlü. Tekrar soruyorum. Bu konuşmayı yapmadığımızı anlıyor musun?"

Grup daha da mı güçlüydü? O zaman siyasi nüfuzları vardı. Bu yüzden Boris'in benim nereye gidebileceğime dair bir tahminde bulunması tamamen mümkündü. Aile her zaman önce gelir. Öyle değil mi? O bile karısının korunduğundan emin olmuştu.

Ta ki onu savunmaya çalışırken yanlışlıkla öldürene kadar.

Bu yüzden adam çok kızgındı ve intikam almak istiyordu. Savaş ve katliam dışındaki tüm dünyası olmuştu.

"Oh, anladım." Babamın bu korkunç olaydan kurtulmasına izin verilmişti. Yetkililer, belirli bir kolluk kuvveti tarafından kurulmuş olan görev ekibinin  yeleri idi. Muhtemelen bu görev belediye başkanı ya da vali tarafından verilmişti. Bu değildi

Modern teknoloji ve güvenlik yöntemleri göz önüne alındığında gerçekleşmesi daha zor olsa da, bugüne kadar duyulmamış bir şey.

Yani babamın başka bir hayat kurmasına izin verilmişti. "Zengin mi?"

Güldü. "Günahtan daha zengin. Hâlâ öyleler. Ve hala tehlikeliler."

Artık babamın parayı nereden bulduğunu biliyordum, nereye kaçtığının kimsenin umurunda olmadığından emin olana kadar parayı kilit altında tutmuştu. Akıllı adammış.

"Bu sınırların dışında olan bir konu. Bu konuda benimle bir daha iletişime geçme." Adama tek bir iyilik yapmıştım. Başka bir şey olmayacaktı.

Telefonu birkaç saniye elimde tuttum ve söz konusu adamla iletişime geçmeyi düşündüm. Henüz değil. Onunla yüzleşmek için bir neden yoktu. O bunun bir parçası değildi, ancak geçmişi her zaman bana olduğu gibi ona da musallat olabilirdi.

Dikkatimi tekrar Boris hakkında oluşturduğum sınırlı dosyalara yönelttim. Paralı askerlik eğitimimin bir parçası da hedefle ilgili mümkün olduğunca çok detayı ezberlemektir. Koordinatlar gönderiliyor ama hemen siliniyordu ve bu sadece hedef görevin ortasında yer değiştirirse oluyordu.

Bununla birlikte, not koleksiyonumun gerekli olduğunu hissetmiştim. Kısaydı ve sadece gelecekte daha fazla sorun çıkacağına inandığım görevleri içeriyordu. Boris de o listedeydi. Keşke KGB tarafından neredeyse gözaltına alınmadan önce atıştan kurtulmuş olsaydım. Öngörü ve hüsnükuruntu da eğitimimin bir parçası değildi.

İntikam devam ediyordu, Boris'in bölgeden hoşlanması Tehlike Şelalesi halkı gerçek bir tehlikeyle karşı karşıya Bunun olmasına izin veremezdim.

Ama tek bir şey istiyordu ve bu yüzden Amerika Birleşik Devletleri'ne gelerek her şeyi riske atıyordu.

Kafam gümüş tepside.

Boris'in birkaç yüz metre bir binadan uzun menzilli bir kamera lensi kullanılarak çekilmiş bilinen son fotoğrafını buldum. O sırada

net bir kareydi, Moskova'da karlı bir günde çekilmişti ve bu da fotoğrafı bir dereceye kadar bozuyordu. Ama yaptığı şey o değildi.

Atış poligonu dediği şeye bayılırdı. Düşmanlarını kırbaçla dövdükten sonra sıraya dizer ve askerlerinin mermileri bitene kadar ateş etmelerine izin verirdi. Gözlerimi kapattım, başparmağım ve iki parmağımla ovuşturdum. Korkunç bir baş ağrım vardı, sadece uykusuzluktan değil, aynı zamanda zihnim hedefleri kovaladığım onca yıl boyunca topladığım verilerle dolu olduğu için. Birbiri ardına. Mükemmel av alanını bulmak benim tek amacım ve eğlencem haline gelmişti.

Parlak ışıktan irkilerek hızlıca ekrana bir kez daha baktım. Parlaklığı sonuna kadar açmıştım, genelde böyle olmasını severdim. Bu gece değil. Bu gece, iblisler oynamak için ortaya çıksa bile karanlığa ihtiyacım vardı.

Zihnim bambaşka bir zaman dilimine kaydıkça ağrı daha da şiddetlendi. Piç herif beni köşeye sıkıştırmayı başarmıştı ve hiçbir çıkış yolu yoktu. Sadece o ve ben vardık ve piç kurusu neredeyse beni kendi oyunumda yeniyordu.

Whoosh.

Göğsüme inen kırbacın sertliği nefesimi kesti. Geriye doğru tökezledim. Sırtım beton blok duvara çarptığında tüm duyularım sarsıldı. Gölgelerden gelip beni kendi kedi fare oyunumda yenmişti.

"Gerçekten bu kadar kolay yenik düşeceğimi mi sandın?" Şarap, viski ve puroya aşırı düşkünlüğü Rus aksanını iyice belirginleştirmişti.

Gözlerim karanlık koridordaki ay ışığına tamamen alışmış bir halde ona dik dik baktım. Çoktan kırbacını kullanarak saldırı tüfeğini kapmış ve şaka yapar gibi bir kenara fırlatmıştı.

"Sorun ne Boris? Beni gördüğüne sevinmedin mi?" Kendisine meydan okunmasından ne kadar nefret ettiğini biliyordum ve tam da tahmin ettiğim gibi tepki verdi. Bana tekrar saldırmaya hazır bir şekilde geri çekildi.

Nefesimi toplayabildim ve hemen bıçağıma uzandım. Bıçağı fırlattığımda, sert darbenin verdiği acı hedefimi değiştirmeme yetti. Bıçak omzuna girdi, tendonu kolayca kesti ama onu kesmeye yetmedi.

Bu kez tepkisi hızlı ve acı vericiydi.

Elindeki ince deriyle vuruş üstüne vuruş yapıyor, acı içimi parçalarken beni sert çimento zemine çarpıyordu. Ter gözlerimi yakıyor, kan gömleğimi ıslatıyordu. Beni kırmaya çalışmıştı.

Bu asla olmaz.

Tek bir kükreme, baygın olmadığının birkaç göstergesinden biriydi ve hareketlerimi düşünmedim, tekrar vurmadan önce kırbacın uzun teline uzandım ve yakaladım.

"Bir mı?" Siktir.

Lanet olası görüntüler ben uykuda değilken ortaya çıkıyordu. O gün neredeyse hayatımı kaybediyordum, zar zor topallayarak kaçıyordum. O sırada yetkililer gelmişti, tiz sirenleri gecenin içinde yankılanıyordu. Zar zor kaçmışım.

"İyi misin?"

Denise.

"O gerçek bir canavar." Sabaha kadar onun sesini duymayı beklemiyordum. Yumuşak bir tını içime işledi ve nefesimi kısa süreliğine içime çektim. Üflerken tek bir ses bile çıkarmamak için elimden geleni yaptım. "Uyuyor olman gerekiyordu." Yüzümü ovuşturdum, nefesim hâlâ kesik kesikti. Lanet olası bir domuz gibi terliyordum.

"Yabancı bir yatakta uyandım. Tam olarak nerede olduğumu bilmediğimde iyi uyuyamıyorum."

Yaklaşmıyordu ve ben de henüz arkamı dönmemiştim. Yağ ve su olmamızın bir önemi yoktu. Açıklanamaz bir şekilde birbirimize çekilmiştik. "Güvendesin. Bilmen gereken tek şey bu."

"Hiçbir yer tamamen güvenli değildir, Shephard. Bunu en iyi senin bilmen gerekir." "Sanırım haklısın. En azından biraz dinlenmeye çalış."

Neden onun kokusu burun deliklerime dolmak zorundaydı? Ve neden bacaklarımın arasındaki şişkinlik son derece acı vericiydi?

Sessiz kaldı ama yaklaştığını hissediyordum. "Önceki hayatında kaç adam öldürdün?" Kadın sadece masamın kenarına oturma cüretini göstermekle kalmadı, aynı zamanda eşyalarımın arasından bana ait bir tişört buldu ve şimdi onu giyiyor, başka bir şey giymiyordu. Üzerinde büyük dursa da, ince kumaş onun şehvetli vücudunu ya da oturuş şeklinden dolayı göğüs uçlarının ön tarafa bastırışını gizleyemiyordu.

"Hayatımın sonunda cennete gitmeyeceğim yeter." "Her zaman kurtarılabilirsin."

"Mümkün değil."

Kollarını kavuşturdu. "Konuş benimle, Shephard. Neler olduğunu tam olarak biliyorsun. Biliyorsun, değil mi? Bunun önceki gizli görevlerinle bir ilgisi var. Neden şimdi ve burada peşine düştüler? Bu neden sen gelmeden önce başladı?"

Ben bir şey söylemeyince dönüp dizüstü bilgisayarımı aldı ve ekranı önüme itti. "Katil bu adam. Öyle mi? Ama senin peşinde."

"Evet. Adı Boris Ivanoff. Kasabı durdurma görevi bana verildi. Küçük bir ülkeyi ele geçirmeye çalışıyor, ülkenin mevcut başkanına sadık olan herkese işkence ediyor ve öldürüyordu."

"Yaşıyor mu?"

"İktidar onun bir Rus hapishanesine düşmesinin daha iyi olacağına karar verdi ve öyle de oldu."

"Şimdi intikam istiyor."

"Aynen öyle."

"Ne zaman öğrendin?"

Dizüstü bilgisayarını elinden alıp masanın üzerinde daha uzağa ittim. "Felç edici ilaç onun en sevdiği araçlardan biriydi. Adli tabip tarafından verilen raporu okuyana kadar bundan emin değildim."

Başını hafifçe değil, öfke dolu bir şekilde salladı. Ayağa kalkmaya çalıştı, uzaklaşmaya çalışması kabul edilemezdi. Kolundan tuttum.

"Bunu yapma, Denise."

"Bunu neden benden sakladın? Neden mi? Hayatımı iki kez kurtardığında bir şeylerin doğru olmadığını biliyordun. İki kez mi? Şerif neredeyse ölmek üzere olduğumu umursamıyor gibiydi. Korkunç bir şey olduğunu biliyordun ama bunu kendine sakladın. Sadece... beni yalnız bırak. Bana hiçbir konuda gerçeği söylemeyeceksin."

"Çünkü yapamam. Çünkü bu gizli bir bilgi. Çünkü geçmiş yaşamım ya da Katil kimliğim ortaya çıkarsa senin gibi değer verdiğim insanlar ölebilir. Bunun senin başına gelmesine izin vermeyi reddediyorum. Anlamıyor musun?"

Ağzı kıvrıldı ve sikim yeniden ağrımaya başladı. "Katil mi?" "Evet, sağlam numaralarım vardı."

"Beni önemsiyor musun?"

Kedi artık çantadan çıkmıştı. Geri dönüşü yoktu. "Biliyorum. Bu yüzden bunu yapamayız."

"Ne yapamayız?" Elini göğsüme koyarak bana sert bir bakış attı.

"Bu. Biz. Her şey. Seni koruyacağım ve evet, düşmanı ortadan kaldırmanın bir yolunu bulacağım ama geçmişimin kurbanı olmana izin vermeyeceğim."

"Benim büyük bir kız olduğumu unutmuş gibisin. Gerçekten başımın çaresine bakabilirim."

Dürüst olmak gerekirse ya bana ne yaptığının farkında değildi ya da kadınsı cazibesini kullanmaya çalışıyordu. Hangisi olduğundan emin değildim ama zihnim bir anda düzgün olan her şeyden sıyrıldı. Bakışlarımın uzun bacaklarından yere değen ayak parmaklarına kadar inmesine izin verdim. Hafif kahkahası beklenmedikti.

Pepper sanki emir almış gibi ortaya çıktı ve esnedikten sonra kendine küçük bir köşe buldu. İkisi de kendilerini evlerinde gibi hissetmişlerdi. Doğal olarak.

"Şimdi ne yapacağız?" diye sordu. "Hiçbir şey yapmayacağız. Ben hallederim."

"Hayır."

"Ne?" Dikkatimi ekrana verirken sordum. Çok yakın oturuyordu, rahatsız edici bir şekilde. "Seni küçük hırsız seni." Konuyu değiştirmeye çalışıyordum.

"Büyüleyici. Yüzünde dehşet ifadesi var. Odanızdan bir şey aldığım için özür dilerim. Kabalık ettim ama kot etekle uyumak çok dar geliyordu. Seni korkuttum mu?"

"Seninle ilgili hiçbir şey bunu yapamaz. Ben sadece... İnsanlara gizlice yaklaşmanın senin yararına olmadığını bilmelisin."

"İnsanların sakladığı gerçekleri öğrenebilecekleri için demek istiyorsun." Gülümsemesi ironi doluydu.

Burun deliklerimin alevlendiğini hissettim.

"Dikkatli ol, tatlım." "Çok huysuzsun. Eminim gerginsindir."

"Ben iyiyim."

"Hayır. Bir bakayım." Masanın üzerinden atlayıp arkama geçti. Ben itiraz edemedim uzun parmaklarıyla omuzlarımı sıkmaya başladı. "Kaslı bir adam olduğunu biliyorum ama omuzların kaya gibi. Hiç rahatlamıyorsun, değil mi?"

"Bunun için bir nedenim yok."

"Tanrım. Bir hobiye ihtiyacın var. Yürüyüş yapmayı ya da kano kullanmayı öğrenmek, hatta beyaz su raftingi yapmak sana iyi gelecektir. Belki huysuzluğundan biraz olsun kurtulursun."

Dokunuşu hem rahatlatıcı hem de hızla bir afrodisyak haline geliyordu. Parmaklarım hala klavyenin üzerindeydi ama onları hareket ettiremiyordum. Çok güçlüydü.

parmaklarıyla kaslarımdaki düğümleri bir profesyonel gibi çözüyor. "Spor yapıyorum."

"Boks torbasını asmaktan ve onu öfkenizi dindirmek için kullanmaktan bahsetmiyorum, gerçi bu muhtemelen sizin için iyi olacaktır. Ben eğlenceden bahsediyorum. Bilirsiniz, açık hava eğlencesi? Hiç yaşadın mı?"

Etrafında homurdanmalardan homurdanmalara kadar bir sürü ses çıkardım. Şu anda, kızışmış bir domuz gibi homurdanıyordum. "Çok abartılıyor."

"Uh-huh. Belki seni benimle rafting yapmaya zorlarım. Nazik olacağım. Söz veriyorum." Omuzlarımı yoğurmaya devam etti, saniyeler sonra kollarımdan aşağı indi.

Omurgamdan aşağı bir dizi ürperti göndermeyi başardı. Daha önce hiçbir kadın bunu yapmamıştı. "Belki bir gün bu teklifini kabul ederim."

"Elbette bulacaksın. Bir bahane bulacaksın." Sesi nefes nefese çıkıyordu ama bunun sınırlı eforla ilgisi olmadığını biliyordum. "Sadece gözlerini kapat ve rahatla. Kendini büyük adam sanıyor olabilirsin ama bazen bir kadının müdahalesi iyidir."

Müdahale. Buna böyle mi diyordu?

Kaçınılmaz olanı da elinin tersiyle itiyordu. Doğrusu, bu benim için sorun değildi. En azından bu gece vardı.

Ne durdu ne de parmakları yoruldu. Yavaş yavaş rahatlamama yardım etmeye başlamıştı.

"Daha önce hiç kimse seninle bu şekilde ilgilenmemişti. Öyle değil mi?" Ön kollarım üzerinde çalışmak için eğilmek zorunda kaldığında soruyu kulağıma fısıldadı.

"Daha önce ilgilenmiyordum."

"Peki ya şimdi?" Her iki işaret parmağını da ellerimin üst kısmından aşağı doğru fırçalamaya cesaret etti ve ucunu orta parmaklarımdan aşağı doğru gezdirdi. "Bu seni rahatsız ediyor mu? Yakın olmak mı? Bırakmak?"

Sorusu kelimelerle cevaplanacak bir soru değildi. Ellerimi ters çevirerek parmaklarını yaşam çizgimden aşağı kaydırmasına izin verdim. Ben

Benimkini onunkine doladığında nefesi kesildi. Onu kucağıma sürüklemek için fazla bir şey gerekmedi, bu hızlı hareket tişörtünü kalçalarından yukarı itti.

Sinirli bir şekilde kıkırdadı ve masa lambası her iki yanağında oluşan kızarmış pembeyi görmemi sağladı. Bu renk ona da, güçlü kişiliğine ya da onun muhteşem zihnini gıdıklamaya devam ettiğini bildiğim kirli arzusuna göre fazla pasteldi. Utanç duygusunun onu durdurmasına izin vermedi ve avuçlarını yavaşça göğsümden omuzlarıma doğru kaydırdı.

Gür saçlarımla oynaması bile seksiydi. "Beni çok az şey rahatsız eder," diye açıkladım.

"Pislikler ve canavarlar dışında mı?"

"Her zaman." Parmaklarımı kolunda gezdirdim ve anında tüylerim diken diken oldu.

"Merak etme. Seni koruyacağım." Dudaklarımız neredeyse birbirine değene kadar başını yalvarırcasına yavaşça aşağı eğdi. Göz kapakları yarı , uzun kirpikleri parıldayan yanaklarında süzülebiliyordu.

Doğrudan sikimin üzerine oturmuştu, sikim boynumdaki nabızda hissedebileceğim kadar zonkluyordu.

"Eminim yapacaksın," diye nefes aldım.

"Oh, yapacağım. Ne kadar da büyük bir çocuksun."

Nasıl bir ateşle oynadığının farkında değildi. İkimizi de kolayca tüketebilirdi. Küçük cadaloz benimle oynamaya devam etti, dudaklarını hafifçe benimkiler üzerinde ileri geri gezdirdi. Alt dudağını ısırmaıa çalıştığında geri çekildi.

"Ne kadar yaramaz bir çocuk."

"Beni tanıdığını sanıyorsun, ha?" Artık sesimi tanıyamıyordum.

"Uh-huh. Seni neyin harekete geçirdiğini biliyorum." Kucağımda ileri geri kayarak ne demek istediğini kanıtladı.

"Sen çok kötü bir kızsın."

"Evet. Tanıştığın kız bu. Ve sen çok ukala bir orospu çocuğusun." "Belki de beni tanıyorsun."

"doyamazsam?" diye fısıldadı, sesi boğuk bir fısıltıya dönüşmüştü.

Yeterince içmiştim, başının arkasını kavradım ve dudaklarımı onunkilerin etrafında ezdim. Şimdiye kadar öptüğüm kadınlar arasında en tatlı dudaklara sahipti. Ayrıca, kollarımda hissettiği şey arzuladığım her şeydi.

Ve ihtiyacım olan hiçbir şey yok.

Bu düşünce beni rahatsız etmekten başka bir işe yaramadı. Dilimi içeri soktum, diş macunundan nanenin tadını aldım. Garip bir şekilde çekiciydi, özellikle de nefesimdeki viskiyle karıştığında. Diğer elimi sırtına bastırdım, sadece onu istediğim yerde tutmakla kalmadım, aynı zamanda sıcak vücudunu daha da yakınlaştırdım.

Dilimi emmeyi başarırken parmaklarımı saçlarına doladım. Saç telleri ipeksi, dokunulduğunda pürüzsüzdü. Hiçbir zaman iyi öpüşmemiştim ama bu mükemmeldi. Fazla mükemmeldi.

Boynumu hafifçe kaşıyor, tırnaklarını sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyordu. Kalçalarını oynatmaya devam etmesi beni neredeyse çılgına çeviriyordu. Uzun zamandır göğsümde böyle bir sıkışma hissetmemiştim. Onun tadı ya da hissi gibisi kesinlikle yoktu. Ama yakında sikimi onun tatlı amına sokmazsam çıldıracaktım.

Dudaklarımızı birbirinden ayırmasına izin verdim ve ağır ağır nefes almaya devam ettiği her saniyenin tadını çıkardım. Şefkatle yanağıma dokunduğunda, neredeyse onu tamamen itiyordum. Ona veremeyeceğim cevaplar arıyordu.

Sırada başka sorular da olacaktı. Bunu düşünmek bile bedenimi geriyordu. Ama onlar gelmedi. Yavaşça çekildi, önümdeki küçük boşlukta durdu. Yüzünde tuhaf bir ifadeyle tişörtün eteğinden tuttu ve sonuna kadar çekti. Bu kez acele etmedi, kucağıma atılmak için tişörtü savurmadı.

Sessiz, çekingendi ve en azından şu an için başka bir yerde olmak istemeyeceğini bilmeme izin veriyordu.

Dudakları titriyordu ki bu neredeyse tamamen farklı bir şeydi. İçimde kalan küçük bir parça düzgün adam bunu burada durdurmam gerektiğini biliyordu. Hemen şimdi. Ama en karanlık yanımda, beni hayatta ve çoğunlukla akli başında tutmayı başaran varlık, onun çekip gitmesine izin verme düşüncesine tahammül edemezdi.

Kesinlikle bu gece

değil. Belki de asla.

Ellerimi kalçalarının dışında , yumuşak teninin verdiği hisle tüm kaslarım yeniden gerildi. Her açıdan cennet gibiydi. Göğüsleri ellerime mükemmel bir şekilde oturuyordu. Sadist onları sıkmak, yumuşak çığlıklarına boğulacağım kadar acı çektiirmek istiyordu.

Hiçbir şey beni durduramazdı. Zihnim değil. Ne de ruhum.

Bacaklarıma sarılmak zorunda kalana kadar onu daha da yaklaştırdım. "Islaksın," diye yorum yaptım ve tek parmağımı şişmiş kıvrımlarının dışına daldırdım.

"Çok."

Kokusu her yeri kaplamıştı. Nefes alış verişimi ya da boğazımdan çıkan gırtlaktan gelen sesleri kontrol edemiyordum. Sertliğim geri döndüğünde, avuçlarımı karnına sürterek göğüsleriyle oynadım.

Nefes alış veriş bile davetkârdı. Yarı kapalı göz kapakları bile baştan çıkarıcıydı. Onunla ilgili her şey öyleydi.

İstediğimi yaptım, o her hareketimi izlerken zaten gergin olan meme uçlarını parmakladım.

"Bir şey ister misin?" diye . Neden sormaya cesaret ediyordu ki? "Evet. Her şeyi."

Ağzının kenarları yukarı kalktı ve dilini dudaklarında gezdirdi. "O zaman al."

Onun onayı ihtiyacım olan şey değildi, en azından benim çarpık zihnimde. Ama itiraf etmeliyim ki bu, ona yapmak için can attığım şeye güvenimi artırıyor. Onu her yönden mahvetmek, daha önce hiçbir erkeğin yapmadığı kadar kirletmek. Evet, ben gerçekten bir sadistim.

Meme uçlarını çimdikleyip büktüm ve ilk başta gelmeyen keskin çığlıklarını bekledim. Bana tutunuyor, ellerini omuzlarıma koyuyor ve sallanıyordu. Çığlık atmıyordu. Çekip kopardım, nefesim kesiliyordu.

Sonunda başını geriye attı ve tatlı dudaklarından tek, kısa bir inilti izin verdi. Bu yeterli değildi. Onunla hiçbir şey yeterli olamazdı. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Çok daha fazlasına. Ve ben bunu alacaktım.

Ondan sonra, geri dönüş olacağından şüpheliydim.

BÖLÜM 24

D^{enise}

Uyuyan bir dev.

Bir canavar.

Tam bir yıldır yemek yememiş, yaralı ve aç bir adam.

Durum her neyse, içindeki karanlığı uyandırmıştım. Bunu hissedebiliyordum. Oda titreşiyordu. Ondaki değişimi görmeyi bu kadar arzuladığım için şok olmuştum. Ne bekliyordum bilmiyorum ama onun arzusu tamamen farklıydı.

Sistemimi yırtan acı çok güzeldi. Böyle bir kelime kullanabilir miydim ya da kullanmalı mıydım? Bilmiyordum ve umurumda da değildi. Etrafımızı saran öyle kinetik bir enerji vardı ki duyularım bundan çatırdıyordu. Sertliğine bayılıyordum ama kontrolü ele geçirme ihtiyacı, kendime asla istemediğimi söylediğim her şeyin ta kendisiydi. Belki de kendimi bırakabilmemin tek nedeni oydu.

Bana hiçbir seçenek bırakmıyordu, meme uçlarımdaki acıyı yalayıp emebilmek için beni aşağı çekiyordu. Acıyorlardı ama dilinin sertliği ve sıcak nefesi anında yatıştırıyordu. Bu şekilde kendimi bırakmaya alışkın değildim, hırpalanmaktan zevk alıyordum. Ama başka türlüünü de istemiyordum.

Onsuz kaybolacağıma dair bir his vardı içimde. Diğer göğsüme geçip bu kez ısırdığında zihnim hâlâ bu tuhaf düşünceyi işliyordu. Zevkten ya da acıdan ağladığımı duymak hoşuna gidiyordu. Bunu gözlerinde görmüştüm. Keskinlik öncekiyle tam bir tezat oluşturunuyordu ve bu da ona arzuladığı şeyi sunmamı kolaylaştırıyordu.

Shephard'ın açlığı artıyordu ve hızla karnıma doğru ilerledi. Dudaklarını tenime bastırdı ve hareketlerinin beni yer yer haş emindim. Nefes nefese parmaklarımı saçlarında gezdirdim, kalın telleri çekiştirdim. Belki de bana kendimi bu kadar iyi hissettirdiği için bir çeşit misillemeydi.

Aşağı doğru indiğinde çoktan bulutların üzerinde süzölmeye başlamıştım. Tamamen yaptığı şeye odaklanmıştı, vücudumu tatmin etmeye yoğunlaşmıştı. Belki de adam bana doyamıyordu ama bu duygu karşılıklıydı. O tamamen giyinikken ben onun önünde çırlçıplak duruyordum, bu iğrenç ve günahkâr bir şeydi. Ayrıca gergindim, sanki ilk kez bir erkekle birlikte oluyormuşum gibi vücudum titriyordu.

Şimdi gergin kahkahalar su yüzüne çıkmıştı ama sadece birkaç saniyeliğine. Kalçalarımı öne doğru iterek bacaklarımı tahammöl edebileceğim kadar genişletti. Dilini amımın enine kadar sürüklediğinde, elimi yüzüme vurdum.

Tanıdığım insanlardan herhangi biri beni şu anda görebilseydi, içimden bir his asla yaşayamayacağını söylüyordu. Ama bunu sevdim. Hem de çok.

Beni çıldırtmak için hem parmaklarını hem de dilini kullanarak bir ritmi bile kaçırmadı.

"Çok ıslak." Sesi sahipleniciydi. İstedğini alan bir adam. Tıpkı benim ona izin verdiğim gibi.

Dilinin her darbesiyle daha da yükseğe, asla inmek istemediğim bir platoya itildim. Parmaklarını derinlere soktu, aklım başımdan gidene kadar uçlarını kıvırdı.

"Yala beni yoksa ölebilirim," dedim ona.

"Tatlı amını yalamamı ister misin?"

"Evet."

"Nazikçe sor." Karanlık kıkırdaması atmosferi daha da gerginleştirdi. "Lütfen yala beni. Islak amımı yala." Başka hiçbir şeye ihtiyacı yoktu, aşırı sıcağın ortasında susamış bir adamın yapacağı gibi beni yalıyordu.

Bu kadar zevk almaya alışık değildim. Bir erkekten değil ve kesinlikle bu şekilde değil. Nefes alış verışı bile sanki beni içine çekmeye çalışıyormuş gibi düzensizdi, kokumu zaman içinde donduruyordu. Bu düşünce aptalcaydı ama lezzetliydi. Yüzü ıslaklığıma gömölüyken başının arkasını kavradım. Şimdi kontrolü ele almaya çalışıyordum. Bu düşünce gerçekten de kötüydü.

Kalçalarımı kavrayarak beni hafif bir zorladı. Çoktan ayak parmaklarımın ucuna gelmişim, hâlâ o anın yoğunluğundan titriyordum. Kontrol için ikimize de meydan okuyan titremeler için hazırlıklı değildim. Dalga güçlüydü, saniyeler içinde üzerimden geçti. Ben nefes nefeseyken ve kıvranırken o beni tuttu.

"Shephard. Evet. Evet. Evet."

Sertlik, hızla ilerleyen orgazma katkıda bulundu. Dalgalanmalar daha çok benzinin tutuşturduğu alevler gibiydi. Tüm vücudum elektriklenmişti. Başımı eğerek yavaşça aşağı indiğimde durmasını bekliyordum.

O yapmadı.

Dili öncekinden daha sertti, iki parmağı dörde dönüşmüştü. Bu adamdan kaçış yoktu. Tekrar boşalmamı istiyordu.

Yaptım. Sadece saniyeler sürdü, bu seferki de ilki kadar içime işledi. Önümde hiçbir şey göremiyordum ama buna gerek yoktu.

Ruhu kararmış hasarlı adam düşmeme asla izin vermezdi.

Shephard bana sabrı olmayan bir adam olduğunu bir kez daha kanıtladı ve hiç tereddüt etmeden beni üstüne çekti. Aleti her zamanki gibi zonkluyordu ama bu sefer daha kalındı ve beni tamamen dolduruyordu. İlk başta nefes alamadım, sanki uzaklaşmasını istiyormuş gibi onu ittim. Bunun bir önemi yoktu.

Beni yukarı ve aşağı çekme şekli sistemimi mükemmel bir şekilde sarstı. Gözlerimi kapalı tutarak önlerinde dans eden canlı renklerin tadını çıkardım. Ben de

çıkardığı sesleri duymaya bayılırdım. Takdir ve memnuniyet hırıltıları ve homurtuları. Bu, herkesin ulaşabileceği saf ve ham coşkuya yakındı.

Beni becermeye ne kadar devam ettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama o bir görev adamıydı. Bana tekrar boşalmamı emrettiğinde neredeyse gülüyordum çünkü bu mümkün değildi.

Ama am kaslarımın onun kalınlığı etrafında ezilme şekli bana aksini söylüyordu. Bu kez orgazm ayak parmaklarımdan yukarıya doğru yayıldı ve tüm sistemimi sarmadan önce beni gıdıkladı. İçim bundan daha sıcak olamazdı.

Her şey hassastı ama bedenim hiç bu kadar iyi, bu kadar canlı

hissetmemişti. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Herhangi bir şey nasıl

cennetten bir dilim gibi hissettirebilirdi?

Tükenmişim, artık yumruklarımı ona vuramıyordum. Kendini dışarı atıp ayağa kalktığı anda nefes nefese kaldım ve ona doğru tırmandım.

İşinin bitmediğini anlamamı sağlayan tek şey sırtışıydı. Her şeyimi almak konusunda ciddi idi. Beni ters çevirip belimden bükerek bacaklarımı ayırdığında, daha önce baktığı kişiyi yakından görebildim. Elim ekrana değer değmez ekran aktif hale geldi.

Canavar.

Onu

hissettim

.

Hissettim.

Bunu polis biliyordum.

Ve nedense adamın gözlerindeki ölü bakışı beni ölümüne korkuttu.

Shephard fark etmemiş gibi görünüyordu, sikiinin tepesini karanlık deliğime bastırıyordu. Dikkatli ve nazikti ama vücudumun her yeri gibi kaslarım da hâlâ ağrıyordu.

Nihayet içeri oturduğunda karnını sırtıma bastırdı ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. Yüzümü bilerek diğer tarafa çevirdim, artık bu kadar korkunç bir şeye ya da birine konsantre olmak istemiyordum.

Bu adam, bu an hayatım boyunca istediğim ve sahip olduğum tek şeydi.

Kendime ait bir aile.

Tanrı beni affetsin ama gerçek buydu.

Vücudu daha da gerildi ama tam iki dakika boyunca içime girmeye devam etti. Neden birden sanki tutuyormuş gibi hissetmeye başlamıştı? Sonunda nefes alışının değiştiğini duyduğumda, serbest bırakırken gözlerimi tekrar kapattım.

Yakınlık istediğim her şeydi, ama bu kapıyı tekrar açıp açmayacağını merak etmekten kendimi alamıyordum.

Beni vücuduna doğru çekti. Bacaklarımı beline doladım, başımı omzuna yasladım. Ona bu kadar yakın olmak iyi hissettiriyordu. Her zamanki gibi temkinli değildi, yine de her zaman bir parçası gergin kalmaya devam edecekti. Yoğun eğitimi başka türlüsüne izin vermezdi.

Bana söylediği her şey zihnimde dönmeye devam etti. Artık üzgün ya da kızgın değildim. Sadece derin bir endişe duyuyordum. Geçmişi daha kaç kez peşine düşecekti? Dışarıda onun hayatını mahvetmek için bekleyen kaç kasap vardı?

"Şimdi ne olacak?" Birkaç dakika sonra nihayet sordum. Başımı kaldırıp yüz ifadesini incelerken gözlerimi ileri geri hareket ettirdim. Yüzünün yan tarafında tek bir boncuk ter damlıyordu ve parmağımın ucunu terin üzerinde gezdirmekten kendimi alamadım.

"Bana bir dakika ver." Etrafımda dolanarak telefonunu aldı. Bir numara çevirmeden önce parmağını dudaklarına götürdü.

Ne planladığına dair beni fazlasıyla meraklandırmıştı. Biri telefona cevap verdikten sonra "Russ," dedi.

"Neden beni arıyorsun, iş teklifini kabul etmek için mi?"

Telefonun diğer ucundaki adamın sesi her kelimesini yakalayabileceğim kadar yüksekti.

"Uzun vadeli değil. Ancak, sınırlı bir süre için sizin için çalışmaya geri döneceğim."

"Boris'i istiyorsun."

"Seviyorum." Gözlerimin içine baktı.

Neden aldatma yöntemleri kullandığını hissediyordum?

"Bunu duyduğuma sevindim dostum. Radarın dışında ama tüm kaynaklarım Birleşik Devletler'e gittiğini gösteriyor. Bunu sana söylemiştim. Şimdi doğrulandı."

"İlginç. Her zamanki harcanabilir suikastçı grubunu kiraladı mı?" "Bunu bilmiyorum."

Shephard'ın gülmemek için kendini zor tuttuğunu söyleyebilirdim. Neler oluyordu?

"Ne biliyorsun ki?"

Russ ıslık çaldı. "Ruslar onu geri almak için her şeyi yapacaktır." "Ama örgüt bunun olmasını istemiyor."

"Hayır, yok."

"Mmm... O zaman benim için ava çıkma vakti geldi. Belki de kaynaklarınız aracılığıyla bir mesaj göndermenin bir yolunu bulmalısınız."

"Hayatta olup da umursayacak kimse kaldı mı bilmiyorum."

"Saçmalık Russ," dedi Shephard. "Her zaman gölgelerde gizlenen ve bir başkasının ruhunu satmaya hazır insanlar vardır. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun." Yüzündeki ifade artık bir eğlenceye dönüşmüştü. Hattın ucundaki diğer kişiye tuzak kuruyordu. Ama anlayabildiğim kadarıyla Russ, Shephard'ın çalıştığı bu organizasyonda onun idarecisiydi.

Burada gerçekten neler oluyordu?

"Tamam. Ne yapabileceğime bakarım. Buna hazır olduğuna emin misin?" "Oh, fazlasıyla istekli ve hazırım. Sizi temin ederim eğleneceğim."

"Tamam. Patronlara haber veririm. Sadece... Şey, söylememe gerek yok. Geçmiş geride bırakmalısın."

Shephard sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmış gibi güldü. "Ben artık o adam değilim Russ. Ve artık hata yapmıyorum. Merak etme dostum. Bunu dört gözle bekliyorum. Bir bağlantı kurup kurmadığını bilmem gerek."

"Peki. O zaman tüm protokoller geçerli."

"Anlaşıldı." Shephard görüşme bittikten sonra telefonu uzattı ve bakışlarını yavaşça bana doğru kaydırđı.

"peşindesin?" Başımı eğip kaşlarımı kaldırarak sordum. "Fare yakalıyorum."

"Boris'i buraya çekmek tehlikeli değil

mi?" "Tahminimce o zaten burada."

İçimden ani bir ürperti geçti. "Ne hatası?"

Soruyu soracağımı bildiğini hissediyordum. Çok nazik bir şekilde beni kucağından itti ve ayakta durur pozisyona geçti. Ben geri çekilirken kot pantolonunu düzeltti, tişörtü kaptığı gibi bana doğru fırlattı.

"Bunun için bir içkiye ihtiyacım var."

Hayatının en acı verici deneyimlerinden birini benimle paylaşacak olması beni daha fazla şok edemezdi. Oturma odasına geçtiğimizde sessizliğini korudu. İçkilerimizi doldurmadan önce ateşi körükledi. Bu noktada onu zorlamamam gerektiğini biliyordum.

Bu onun yapması gereken bir şeydi ve ben de bundan onur duydum, öyle ki askerlik anılarım canlandı. Gerçi benim hikayelerim çoğunlukla tatmin ediciydi.

Bir kolunu ocağa dayamış, gözlerini ateşe dikmişti. "Bize hedeflerimiz konusunda asla duygusallaşmamamız öğretildi. Sen bunu herkesten daha iyi anlıyorsun. Ben hiç yapmadım. Daha az umursayamazdım. Çoğu zaman isimleri ve bulundukları yer dışında kim olduklarına dair hiçbir fikrim yoktu. Bu benim için sorun değildi. Boris sadece radarıma takılmıştı, son görüşmemiz olaylı, yüzleşmemiz acımasızdı."

Koltuğa yaslandım, birkaç saniye sonra Pepper da bana katıldı. Yine de sessiz kaldım.

"Kendimde değildim, fiziksel olarak bitkin düşmüştüm ve adamın vahşetinin etkisinden kurtulmaya çalışıyordum. Hakkında işlem yapılıyor ve etrafındaki herkesi tehdit ediyordu. Yaklaşık bir hafta boyunca dünyadan koptum, dinlenmek ve rahatlamak için İsviçre'ye gittim. İsteyerek değil. Döndüğümde, hakkında bilgi sahibi olduğum bir adamı ortadan kaldırma görevi bana verildi. Dünyanın en kötü şöhretli ve vahşi lideri olarak kabul ediliyordu. İşkencede Boris'e rakipti. İki haftadan fazla peşinde koştum ve sonunda yerini tespit ettim. İki kez öldürölme tehlikesi atlattıktan sonra soğuk ve kasvetli bir binada günlerce bekleyerek tuzağı kurdum."

Gölüşü acı doluydu. Bu sırada ben nefes almakta zorlanıyordum.

"Her neyse, o gece patlayıcı kullanarak birden fazla hedefi ortadan kaldıracaktım. Neredeyse ölkeden canlı çıkamayacak olmama rağmen her şey planlandığı gibi gitti. Daha sonra açıklanmayan bir süre için eve gönderildim. Kimliğim gizli olsa bile deniz aşırı ölkeler çok sıcaktı."

"Ve?" Sürekli başını sallayınca sormak zorunda kaldım.

"Ve görevin ters gittiğine dair bir telefon aldım."

"Nasıl yani?"

İçkisinden kocaman bir yudum aldı. "Piç kurusu ve askerleri, onları güvende tutmak için ailelerini de yanlarında getirmişlerdi. Bina havaya uçtuğunda içinde üç düzineden fazla masum kadın ve çocuk vardı."

Kelimelerin havada asılı kalmasına izin verdi, anlayış beni çok etkiledi. Onun için.

Yavaşça koltuktan kalktım, ona doğru ilerlemekten ve kollarımı beline dolamaktan başka bir şey yapmadım. Söyleyebileceğim hiçbir şeyin önemi yoktu. Kimse böyle bir trajediden yara almadan kurtulamazdı.

Çok sessiz birkaç dakika geçti.

"Her neyse, bu kariyerimin sonuydu. Hayatıma devam etmemin en iyisi olacağına karar verildi. Zaten o noktada kimse için iyi değildim. Birkaç yıl boyunca hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi umursamadan bocaladım. Sonra sen hayatıma girdin Denise. Lanet olsun. Ben senin için iyi değilim."

"Belki öylesin ve belki de yaşamının bir armağan olduğunu hatırlaman için ihtiyacın olan şey tam olarak benim. Sen bir hediyesin."

"Kime?" diye alay etti.

"Bana." Onu ateşten uzaklaştırıp kanepeye çekmeyi başardım. Hiç de romantik bir insan değildi ama düşündüğüm gibi soğuk bir adam da değildi. Duygularını bilerek bastırmıştı. Yaşadıklarından sonra onu nasıl suçlayabilirdim ki?

Kollarına kıvrılmama izin verdi, Pepper başını ikimizin de kucağına koymak için elinden geleni yaparken birbirimize sarılmaktan başka bir şey yapmadık.

Sadece birkaç saniye sonra yavrumun başını okşadığını fark ettim, umarım ihtiyacı olan rahatlığı bulmuştur.

Birkaç kez yakınlaşmıştık ama şu anda, elektriklendiğim zamanların hiçbirinde hissetmediğim bir bağ hissediyordum. Savunmasızdı ama yine de çok güçlüydü. Ona tapıyordum. Bunu inkâr etmek mümkün değildi. Bu ilk görüşte aşk değildi, ama burada üzerine inşa edilebilecek bir şey vardı.

Eğer ikimizden biri bunun olmasına izin verirse.

Garip bir ses duyana kadar telefonunu yanında getirdiğini fark etmemiştim.

"Mesaj mı?" Başımı kaldırarak sordum.

İlk baştaki çatık kaşları sırtmaya dönüştü ve bilerek kanepeye oturdu. Cebinden çıkarmaya çalışırken Pepper hareket etmeyi reddetti. En azından bu ona gülümseme fırsatı verdi.

Ekranını göremiyordum ve mesajı okumama izin verdiğinde biraz şaşırdım.

Bilinmiyor: Oyun . Zamanınız doldu.

"Bu da ne?" Ben sordum.

"Bu, şu anda hedef bölgede olduğumuzu bildiriyor. Boris yolda."

BÖLÜM 25

S *hephard*

"Tatil köyünde neler olup bittiğine dair hiçbir fikrin olmadığına emin misin, baba?" Ofiste volta atıyor, soğukkanlılığımı korumaya çalışıyordum. Babam inkâr ediyordu, bu genellikle bir yalanı ortaya çıktığında olurdu.

Odadaki fili henüz ortaya çıkarmamıştım. Telefon bunu yapmak için en iyi yöntem değildi ama Boris'in şehre gelmesiyle birlikte tüm çirkin sırların açığa çıkmasını istedim.

Cane'i ve 'aile' üyesini kontrol ettim, Cane'in kendisinin de gençlik yıllarında yanlış insanlarla takılmak gibi renkli bir geçmişi olduğunu fark ettim.

Aile mirası dışında. Ailesinin Rus kökenli olmasını başka bir tesadüf olarak mı görmeliydim? Hayatının bu kısmını görmezden gelmesi ilginçti. Denise'in onunla birlikte gördüğü adam hakkında anlattıklarına bakılırsa, paradan daha fazlası için bir arama görevinde olması tamamen mümkündü.

Öğrenmek için planlarım vardı.

"Benimle böyle konuşmaya cüret etme evlat," diye hırladı babam, ben kendi öfkemi çalışırken onun öfkesi alevleniyordu. Eğer adam

tek bir ipucu bile sağlayabilirsek, o zaman bu karmaşanın dibine inebiliriz.

Çeşitli operasyonları kontrol ettim, sanki yeni sahibi tarafından yapılan tipik bir teftiştten başka bir şey değilmiş gibi göstermeye çalıştım. Mekândaki herkes devralmamıza şüpheyile yaklaşıyordu. İçimden bir ses bunun babamızın aşırı cömert olmasından kaynaklandığını söylüyordu.

Anla işte.

Gördüğüm davranışlara dayanarak bazı şüphelerim vardı ama şimdiye kadar bunları kendime saklamıştım. Son tehditten sonraki gün, güvenliği artırırken işleri her zamanki gibi sürdürmek için elimden geleni yaptım.

Denise evimde kalmaya devam etti, her ne kadar işi gereği her saat dışarıda olsa da. Bir silahı vardı ve onu nasıl kullanacağını biliyordu ama bu beni daha iyi hissettirmiyordu. Yine de Boris'i açığa çıkmaya zorlayamazdım.

Hazır olduğunda saldıracaktı. Ben sadece ondan bir adım önde olmak istedim.

Jagger odanın diğer ucundan, "Ona körlemesine soyulmaktan hoşlanıp hoşlanmadığını sor," diye seslendi.

Ona parmağımı gösterdim. Her zaman düşünceleriyle araya girmeyi sever.

"Babalık. Bu çok önemli. Burada birkaç dolardan bahsetmiyoruz. Kısa bir süre içinde bir milyon dolara yakın bir paradan bahsediyoruz." Biraz abartıyordum, ancak tüm bulgularımızı tamamen inceledikten sonra muhasebeciye teslim etmiştik. Nihai rakamı yakında öğrenecektik.

Bu onun dikkatini çekmiş gibi görünüyordu. Bunu biliyordum çünkü ilk başta hiçbir şey söylemedi. "Bak evlat. Bazen başkalarının ne kadar zor durumda olduğunu geç öğrenirsin. Biliyorum, geç oldu ama sakın bir şey söylemeye kalkma. Annen, çalışanlarıma karşı tatbikat çavuşu gibi davranmanın bana saygı ya da sadakat kazandırmayacağını anlamama yardımcı oldu."

"Yani çalışanlarınızın sizden körü körüne çalmasına izin vererek diğer tarafa mı döndünüz?" Evet, öfkem beni ele geçirmeye başlamıştı.

Eskiden olduğu gibi bağırmaya başlamamasına çok şaşırmıştım. "Bir gün insanların emirlerden daha fazlasına ihtiyacı olduğunu öğreneceğimi hep yüzüme vururdun. Haklıydın. Kına yak. Umurumda bile değil. Sizin için elimden geleni yaptım çocuklar."

Konuşma nasıl bu kadar bozulmuştu? "Konuya sadık kalalım, baba. Oğulların gayet iyi ve senin saygını kazanmalarına gerek yok. Hırsızlığın arkasında kimin olabileceği hakkında bir fikrin var mı?"

"Size bir tavsiyede bulunacağım. Bazı şeylerin her zaman görüldüğü gibi olmadığını unutma. Kendini şanslı hissettiğin için arada bir bile olsa başka tarafa bakmayı göze alabilirsen, bu ruhuna iyi gelecektir. Ve Tanrı biliyor ya, oğlum. Benim gibi olma ihtimali en yüksek kişi sensin."

kimsesi olmayan yaşlı bir adam. Harika.

Güzel bir kadından ders almıştım. Şimdi de bu. Sonsuza kadar yalnız kalmaya mahkûmdum. Hunter önüme geçip ellerini havaya kaldırdı. "Tamam baba. Ne bulduğumuzu sana bildireceğiz. Ama bu işin peşini bırakmayacağımızı aklından çıkarma. Bir hırsız bir şeyden paçayı sıyrabileceğini öğrendiğinde, bunu tekrar yapacaktır. Beni anlıyor musun?"

"Ne istiyorsan onu yap, evlat. Seni uyarmadığımı söyleme."

"Beni uyarılmış say. Bir soru daha baba. Doğuda yaşarken kimin için çalışıyordun? Onlar o patlamada ölüirken, öldürölürken sen neredeydin? Lanet olası bir politikacıya yardım etmekten, ailenin nerede olacağını bildirmekten sen mi sorumluydun?"

Bu soruyu ses tonumda böylesine bir öfkeyle sormayı gerçekten beklemiyordum ama işte oradaydı. Açıkça ortada.

Son derece sessizdi, o kadar ki bir anlık bir belirsizlik içine düştüm. Neredeyse otuz beş yıl sonra, şimdi bunun gerçekten ne önemi vardı?

"Anlamıyorsun evlat. Ailemi korumak için elimden geleni yaptım. Utanmıyorum ve yine olsa yine yaparım. Hayır, anlayamazsın çünkü sen kimseyi önemseyecek kapasitede değilsin. Önemседim ve hala da önemsiyorum. Bu kadar acımasız olduğun için üzgünüm."

Aramayı sonlandırdı ve bu beni konuşmadan daha çok sinirlendiren bir hareketti.

"Sikeyim. Sikeyim adamı. Tanrım." Olmam gerekenden daha fazla öfkeliydim. Babamın nasıl biri olduğunu biliyordum.

"Bu da neydi böyle?" Jagger tek taraflı konuşmayı duyup gülmeye başlamıştı bile.

"Sonunda babamı önceki hayatı hakkında köşeye sıkıştırıyordu. Hepimiz bir hayatı olduğunu biliyorduk. Tehlikeli bir hayat. Bunu inkâr etme Jagger," dedi Hunter. "Mafya mı?"

"Kaynağıma göre öyle değil. Ama bir o kadar da tehlikeli." Jagger'ın bu haberi kabullenmekte zorlandığı belliydi. "Evet, hepimiz başka bir şeyler olduğundan şüpheleniyorduk. Durup dururken taşınmak mı? Bu tatil köyü."

Jagger içini çekti. "Evet, öyle yaptık. Bu ne anlama geliyor?"

"Bu noktada mı? Muhtemelen hiçbir şey. Sadece hayatımızdaki boşlukları dolduran bir şey." Babamın söyledikleri beni rahatsız etmişti. Ama her zamanki gibi haklıydı. Bunca yıl hiçbir şey hissetmeden geçip gitmesine izin vermiştim, ta ki şimdiye kadar.

Hepimiz sessizlik içinde durduk, her birimiz diğerine bakıyordu. Hangi nedenle, emin değildim ama şu anda hayatımızda hiç kadar yakın olmamız tuhaftı. Belki de birlikte çalışmayı öğrenmekten iyi bir şey çıkabilirdi.

Hunter boğazını temizledi. "Yani, zimmetine para geçiren bu kişi. Paraya ihtiyacı olan biri mi?"

"Babam şifreli konuşurdu, sanki bulmacayı çözmemiz gerekiyormuş gibi ipuçları verirdi. Çözdüğümüzde ruhlarımız kurtulacak. Ama evet, ben böyle düşünüyorum." Telefonumu ceketimin içine sokarken çenemi ovuşturdum. varmaya çalışıyordu? Başından beri birinin ondan çaldığını biliyordu ama o kişinin paraya ihtiyacı mı vardı? Neden borç istemedi? İkramiye?

Hunter homurdandı ve ceketini giydi. "Bu tesisin içinde görünmeye devam etmeliyiz. Umarım tesislerde lanet bir tur atmışsındır Shep. Her zaman her yerde olursak, bizden çalan salak iki kez düşünebilir ya da eylemlerinde aptallaşabilir. Bu tartışmayı altı barımızdan birinde bitirelim. En azından görülmüş oluruz."

"Bunu yapmadan önce, sizden yardım istemem gerekiyor." İki kardeşimin de şok olduğunu söyleyebilirim.

"Bizden yardım mı istiyorsun? Dünyanın sonu gelmek üzere," diye karşılık verdi Jagger.

"Kes şu saçmalığı, Jag. Düşmanlığı geride bırakmalıyız." Hunter içimizdeki en bilge kişi olmaya başlamıştı. "Bunun tehditle bir ilgisi vardı. Değil mi? Jagger söyledi."

Sinirimi bastırmak için derin bir nefes aldım. "Evet. Geçmişimden biri top oynama zamanının geldiğine karar verdi. İkiniz de son bir kez kötü adamı yakalamak için resmi rollerinizi üstlenmeye istekli misiniz?"

"Yani zimmetine para geçirenden başka mı?" Hunter sırttı.

"Oh, bu adam hırsız şeker çalan biri gibi gösteriyor. Bu çok tehlikeli. Bunu size söylemekte bir sakınca görmüyorum."

Jagger çenesini ovuşturdu, beni incelerken gözlerini hiç kırpmadı. "Neden olmasın? Biraz atış talimi yapabilirim."

"Evet, ben de." Hunter fazlasıyla istekliydi.

"O zaman gerçeği söylemesi için biraz zorlanmaya ihtiyacı olan bir adamla sohbet ettikten sonra size ne düşündüğümü söyleyeceğim."

"Neden ben de seninle gelmiyorum?" Jagger'ın bunu sorması zeytin dalı uzattığı anlamına geliyordu.

"Bu da ne? Bir eküri işime yarayabilir," dedim ona.

Şehre geldiğimden beri Jagger ilk kez çocukluğumuzdaki gibi gülümsedi. Belki de o sinir bozucu, şımarık kadın bana boş vermeyi öğretiyordu.

Ve hayatın tadını çıkarıyorum.

Hunter nefesinin altından, "Üç silahşörler," dedi.

"Ben olsam o kadar ileri gitmezdim," dedim gülerek. Ama onların benim tarafımda olması iyi hissettirdi.

Kapıya yöneldi, birimizden diğerine bakacak kadar uzun süre durdu. "Siz de geliyor musunuz? Artık muhteşem bir tatil köyümüz var. Bundan biraz faydalanabiliriz."

"O haklı. Hadi bunu aşağıda yapalım. Bu saçmalığı dinledikten sonra bir içki içebilirim," dedi Jagger.

"İyi. Kötü çalışanımız Hunter'ı ararken bir şey bulabildin mi?" Kapıyı açtım, hâlâ öfkeliydim. Babam beni her zaman tanıdığım herkesten daha fazla sinirlendirmeyi başarırdı. Lanet olsun ona.

"Bulabildiğim hiç kimseyle doğrudan bir bağlantı yok," dedi Hunter ofislerimizden barlardan birine doğru ilerlerken rahatça. "Ancak, onları nasıl ortaya çıkarabileceğimize dair fikirlerinizi duymak için sabırsızlanıyorum."

"Bize yardım edebilecek birini de içerebilir. Ama yardım edeceğinize inanıyorum."

Jagger bilerek boğuldu. "Güzel ve yetenekli park bekçisi. Sana neler olduğunu şimdi anlıyorum dostum. Yeni halini sevdim."

"Buna alışma."

Asansöre biner binmez başımı arka duvara yasladım. Yorgundum ama bu kez doğru nedenlerden dolayı. Denise'i bırakmam uykuya dalmamı sağlamıştı. Bu öyle bir anormallikti ki tamamen uyanmakta zorlanmıştım.

Jagger bana dönerek, "Çok iyi bir ruh hali içindesin," dedi. "Dün gece biriyle yattın mı?"

"Çok komik." Gözlerim kapalıydı ve gerçekten de olduğum yerde uyuyakalabilirdim.

"Kahretsin. Sanırım yaptı. Yüz yıldır ilk kez mi oldu bu?" Hunter kendinden memnundu.

Asansörün ping sesi Jagger'ın kazmaya devam etmesini engellemedi. "Bu o polis. Değil mi?"

Güldüm ve asansörden uzun adımlarla çıktım. "Onun polis olmadığını biliyorsun. Bunu zaten söyledin. O bir park bekçisi."

"Ama benzer görevleri var. Değil mi?" Hunter itiyordu, bu çocukluğundan beri yaptığı bir şeydi.

Ama onun küçük akıl oyunlarını oynayacak havada değildim. Çalışmak için buradaydık. Ve zor kazandığımız paraları çalmaktan sorumlu kişiyi bulmaya çalışırken monoton evrak işlerini araştırmak için. Şimdi gerçekten gülmek istiyordum. Davaya tazminat olarak hiçbir şey sağlamamıştık.

"Bir noktaya kadar. Evet, bir noktaya kadar. Ama onlar daha çok arama ve kurtarma işleriyle ilgileniyorlar." Bu avla ve bul rutiniyle işim bitmişti. Kardeşlerimin ikisi de bu işte iyiydi. Ama beni gülümsetiyorlardı. Bu sadece bir hafta önce gerçekleşmezdi.

"O özel biri mi?" Hunter bana küçük bir göz kırparak sordu. Neden yalan söyleyeyim ki? "Hiçbir fikrin yok."

"Onunla ne zaman tanışacağız?" Jagger sordu. Adamın her zaman bir bildiği olduğuna inanmışımdır.

"Yakında. Madem haklısın ve dedektifçilik oynamamıza yardım edecek." "Bu işin gidişatını sevdim." Hunter çok heyecanlıydı.

Otelin lobisine doğru ilerledik ve Hunter hangi bara gitmek istediğini tam olarak biliyor gibiydi. "Şimdilik konuya bağlı kalmamızı öneririm."

"Bence yardım edecek olması iyi bir şey. Belki burada çalışan insanlar hakkında bir şeyler biliyordur ya da öğrenebilir. Çalışan kayıtları falan," dedi Jagger ses tonunda bir eğlenceyle.

"İşinde çok yetenekli. Biliyorsun," diye düşündüm ne önereceğimi düşünürken. "Sanırım en sevdiğim park bekçisinden ortağıyla başa çıkmamızda bize yardım etmesini isteyeceğim. Biraz ödeşme eğlencesini hak ediyor."

"Adam vahşileşiyor. Dikkat et." Hunter en bile dalga geçebilirdi.

Jagger gözlerini devirdi. "Nasıl onunla tanışacağım. Merak ediyorum. Babamla yaptığın konuşma neden bu kadar gizemliydi? Kimsenin bir suçtan tutuklanmasını istemiyor mu?"

"Hiç sanmıyorum. Şansı yaver gitmeyen birini ima etti. Biz de oraya bakıyoruz."

"Bunu anlamak o kadar da zor olmasa gerek," dedi Hunter ve koridora doğru ilerledi. Gideceği barı biliyordum. Daha sessizdi ve biraz mahremiyete izin veriyordu.

"Belki değil ama bu konuda dikkatli olmamız gerekiyor. Turizm sezonunun ortasında ortalığı daha fazla karıştırmanın bize bir faydası olmaz." Öğleden sonra saat dörtte bar çok kalabalık değildi ama içeri girer girmez bize doğru dönmeyen tek bir kişi bile yoktu. Kasabada hala bir anormallik olarak görülüyorduk, yerel halkın uzunca bir süre kabul etmeyeceği ya da güvenmeyeceği yabancılar.

Jagger, "iş adamı olacak," diye takıldı. Ona parmağımı gösterdim.

Hunter'ın belli ki favori bir masası vardı ve bizi hiç tereddüt etmeden oraya götürdü. Oturmak için acele etmedim, yıllardır şirkette çalıştığını gördüğüm barmeni gözlemledim. Çalışanların çoğu öyleydi, bu da aramayı çok daha tatsız hale getiriyordu. İhtiyacı olan biri. Babam kimi kandırdığını sanıyordu?

Hayır işleriyle ilgilenmiyordum. Bu bir işti. Askeri eğitim almış olabilirim, ancak birileri şanssız olduğu için şirketin bir kısmından vazgeçmek asla ilgileneceğim bir şey değildi.

"Dikkatli mi?" Jagger tekrarladı. "Çekici indirmemiz gerekiyor. Bir işi bu şekilde yürütemeyiz. Şansları yaver gitsin ya da gitmesin."

"Daha fazla merhamet göstermelisin." Hunter birden mantığın sesi mi olmuştu? Neredeyse gülecektim. Eskiden kaygısız, dünyanın nasıl işlediğini anlamayan bir çocuktum. Şimdi de bu.

Çocuk.

Birkaç yaş küçük olsa bile artık çocuk değildi. Hiçbirimiz değildik.

"Kaç çalışanımızın zor zamanlar geçirdiğini kontrol ediyoruz ve sonra görüşüyoruz." Jagger'ın yorumu masamıza uğrayan güzel bir garson tarafından neredeyse yarıda kesiliyordu. "Ya da senin şu güzel kadın öyle yapıyor."

İlginç bulduğum şey, tepsisinde zaten üç koyu kehribar rengi içecek olmasıydı, her bardakta iki buz küpü vardı. Belki de üçümüz birbirimize çok benziyorduk. Aynı meslek. Aynı içki. Aynı kaslı araba ve motosiklet sevgisi.

Bu sabah Jagger'ı bir Harley'e binerken görmüştüm ve neredeyse kontrol etmek için yanına gidecektim. Başımı salladım ve arkama yaslandım. Belki de yıllardır kendimle kavga etmekten başka bir şey yapmıyordum.

"Başka bir şey var mı beyler?" diye sordu, gözünü Hunter'a diktiği belliydi. İçimizde en yakışıklı olan oydu. Ayrıca en az sayıda görünür yara izi de ondaydı.

Yine de yaşadığı dehşeti mizahla gizlediğini ve playboyvari eğilimlerini sürdürdüğünü biliyordum. Jagger da benzerdi. Sadece öfkesi artıyordu.

Benimki gibi.

Kendimizi yok etmenin karbon kopyalarıydık. Evet, önemli değişikliklerin zamanı gelmişti. Bu yüzden ya babam ya da kader bizi buraya getirdi. Harika. Şimdi felsefi olmaya başlamıştım.

"İki kardeşimin de hızlı çalıştığını görüyorum." Jagger her zamankinden daha huysuzdu. "Ne demek istiyorsun?" Hunter güldü.

"Bir ya da iki piliç tavlamaadan asla bir şehre giremezsiniz. Çalışanlar sınır dışıdır." Jagger ona ters ters baktı.

"Ben kimseyi becermiyorum, kardeşim. Fark etmediysen söyleyeyim, buraya geldiğimizden beri günde on altı saat çalışıyorum. Aynı şeyi ikiniz için de söyleyemem."

Jagger . "Benimle taşak geçme. Sen benim bekçim değilsin."

"Kesin şu saçmalığı. İkiniz de. Birbirimizi boğazlamamıza gerek yok." Bu açıklamayı yaptığımı inanamıyordum. Ne olursa olsun barışçı biri değildim.

Annemin yıllar önce bana aşılamaya çalıştığı şeyi. *"Sen en büyüklerisin. Sana saygı duyuyorlar. Barış yap, savaş değil."* O zaman da sözlerine gülmüştüm, şimdi de gülüyordum.

Ünlemimden sonra ikisinin de susması beni şok etti.

Ayrıca içkimden güçlü bir yudum alıp saatimi kontrol etmemi de izlediler.

"Kadeh kaldırıyorum," dedi Hunter. çoktan kaldırmıştı. "Bu konuda benimle taşak geçme."

Gülmek zorunda kaldım. Bugün düşündüğümünden tamamen farklı bir sonuçlanmıştı. Jagger'a sırtarak el hareketini takip ettim.

"Tost ne?" Jag sordu.

"Yeni başlangıçlara. Bu küçük Danger Falls kasabasında mutluluğu ve sevgiyi bulalım."

Hunter üçümüzün de en iyimseriydi. Sevgiler.

Ne zamandan beri kötü adamların birini sevmeye şansı oldu?

BÖLÜM 26

*D*enise

Bir gün.

Shephard'da önemli bir değişiklik görmek için tek gereken buydu. Bunun sadece benim çılgın, tutkulu ve inanılmaz becerme yeteneğim yüzünden olduğunu söylemiyordum. Ya da şefkatimin onu uçurduğunu da söylemiyordum. Ayrıca tehlikeli erkeklerin hüküm sürdüğü dünyaya geri döndüğü için muhteşem bir heyecan duyuyordu.

Ve kan dökülmesi her gün yaşanan bir olaydı.

Bunun böyle olduğunu biliyordum çünkü hem o hem de kardeşi Cane'e meydan okumak için çok heyecanlıydılar. Adamla yaşadığım onca şeyden sonra onun kıvranışını izlemekle ilgilenmediğim yalanını söyleyemezdim. Ancak bu noktada işimi kaybetmeye de hazır değildim.

Shephard ne kadar zengin olursa olsun ya da beni yatağına bağlı tutmak onun için ne kadar zevkli olursa olsun.

Hava kararmak üzereydi ve değişiklik olsun diye ikimiz de resmi olarak görevde değildik. Neyse ki diğer ortak muhteşem bir balayından mutlu bir şekilde dönmüştü.

Olacağını hiç düşünmediğim bir şey. Bir tane istediğimden de emin değildim.

Cane belli bir barı severdi. İki dev adama nerede olduğunu söylediğimde, ikisi de *Deliverance*'ın yeni bir yeniden çevrimindeymiş gibi giyinmezlerse lanetlenirdim. Bununla eğlenebilirim.

Jagger'la tanıştığım anda, aramızdaki benzerliğin çılgınca olduğunu fark etmeden edemedim. Kasabadaki bekâr kadınların diğer ikisinden biriyle birlikte olmak için birbirlerini ezmelerine şaşmamalı.

Dedikodu değirmenleri hala aktifti, tüm kasaba kaçırıldığımı varsayıyordu. Ya da daha doğrusu, geniş omuzlu ve göz kamaştırıcı gözlere sahip yakışıklı adamın çalındığını. Kadınlar çok sinsi olabiliyordu.

Birkaç saniye barın dışında durduk. Jagger bu anıtsal etkinliğe bir Harley'le gelmişti ve ben bunu çok komik bulmuştum. Hâlâ gerçek bir dağ adamı gibi görünüyordu, omuz hizasındaki saçları ve uzun sakalı seksi olmakla birlikte tehlikeli kişiliğine katkıda bulunuyordu. Kardeşler birbirlerine çok benziyorlardı.

"Unutma, kemiklerini kırma. Biraz kan iyidir."

"Bayanı duydunuz," dedi Shephard. "Ancak, burada olmamızın bir sebebi var. Cane bize bilmek istediklerimizi söyleyene kadar buradan ayrılmayacağız."

Başımı salladım ve ilk ben girdim. Yanında iki iri adamla bir hatun belirdiğinde, bardaki yerliler dikkat kesildi. İri yarı iki adamın kim olduğunu bildiklerinden şüpheleniyordum. Hatta sanki bir sorun çıkacağını sezmişler gibi yollarını ayırdılar.

Cane'i fark etmek zor değildi. her şeyi olduğu gibi bıldoyu da kötü oynuyordu. Hayır, asla arkadaş olamayacaktık. Sinirlerimi bozan türden adamdı.

"Cane," dedim o hâlâ arkasını dönmüşken. Elinde bir bilardo ıstakasıyla masanın üzerine eğilmişti.

Ayakta durur pozisyona geçti ve bana zar zor baktı. "Neden buradasın? İş yerinde benden nefret ettiğin yetmedi mi?"

"Size bazı sorular sormam gerekiyor."

"Buraya benimle çıkmayı kabul etmeye gelmediysen, bu benim zamanım Denise. Benim zamanım," dedi Cane. Ses tonunda belirgin bir farklılık olduğunu fark ettim. Her zamanki gibi kibirli değildi.

"Bu hayatta olmaz," dedim ona.

"O zaman beni rahat bırak."

Hem Shephard hem de Jagger belli ki sabırlı adamlar değildi. Jagger Cane'in boğazına sarılıp onu duvara fırlattığında hiç şaşırmadım. Gümbürtü korkunç müzikten daha yüksekti.

Cane en azından ellerini havaya kaldırarak kadar sağduyuluydu. "Benden ne istiyorsun?"

Shephard'a baktım. İri adam bu işte kas gücü olmak istediğini açıkça belirtmişti ama ben henüz dümeni bırakmaya hazır değildim.

"Seni o tepede bulduğumda konuştuğun pislik kimdi?" diye sordum. Yüzümde hâlâ plastik bir gülümseme vardı. Şimdilik.

"Sana zaten söyledim. Aile. Para istiyordu."

"Konstantin Obechov adındaki adamdan mı bahsediyorsun?"

Evet, ikimiz tanıştığımızdan beri onu bir kez olsun şaşırtmıştım. Onu ve gerçek aile mirasını öğrenmek o kadar da zor değildi. Shephard bana söylediğinde de şaşırmamıştım.

"O aileden biri. Kuzenin. Bu kadar renkli bir geçmişin olduğunu hiç bilmiyordum." Adamın içindeki gerginliğin arttığını hissedebiliyordum. Güzeldi. Shephard haklıysa, bizi satmıştı.

"Şimdi, Kasap Boris adında bir adama sadık olan kuzeninin seni neden rahatsız ettiğini tam olarak açıklayacaksın." Jagger bir adamın dikkatini çekmekte çok iyiydi. Bir saniyelik tereddütle parmaklarını Cane'in boynuna geçirdi, ayrıca deri ceketini açarak serserinin silahını görmesini sağladı.

Bu sırada Shephard tamamen rahattı ve kollarını kavuşturmuş, anın tadını çıkarıyordu.

Cane tükürdü ve sanki ölüyormuş gibi davrandı.

Başımı sallayarak yaklaştım. "Bu kasabada işin bitti, Cane. Bundan emin olacağım. Günlerin sayılı."

"Siktir git."

Bu gevelemek için yanlış bir şeydi.

Shephard hiç vakit kaybetmeden adamın yüzüne baktı. "Konstantin'in ne istediğini söylemek için on saniyen var. Eğer söylemezsen, patikada uzun bir yürüyüşe çıkacağız. Bu gece."

"Bunu yapamazsın," diye başardı Cane.

"Evet, yapabiliriz ve yapacağız da. Muhtemelen ne yaptığınızı hiç anlamıyorsunuz."

Shephard benim olduğumdan ya da olabileceğimden çok daha sakindi. Benimle ya da Shephard'la ilgili herhangi bir bilgi paylaşmış olabileceğini düşünmek iğrençti.

"Seninle konuşamam. İzliyorlar." Cane'in dehşete kapıldığı belliydi. Gözlerindeki ifadeden bunu anlayabiliyordum.

"Kim izliyor?" Jagger sordu.

Barın etrafına bakındım, sadece yerlileri görüyordum. "Bir grup." Cane şimdi terliyordu.

"Hadi dışarıda biraz yürüyelim," dedi Shephard, çoktan kapıya yönelmişti. Arka kapıyı seçti ve hemen oraya yöneldi. Barın arkası ormanlıktı ve yakınında birkaç işyeri daha vardı.

Baston dış duvara doğru sürüldü, Jagger sonunda bıraktı.

Shephard silahını ceketinden çıkarıp namluyu Cane'in boğazına dayadığında şaşırmadım. Daha önce de yaptığı gibi adamın alanını doldurdu. "Son bir kez Cane. Bununla dalga geçmeyeceğim. Konstantin'e ne söyledin?"

Cane titriyordu ve neredeyse onun için üzülecektim. "Ben... O beni öldürecek."

"Kuşmazsan seni öldürürüm. Ben sabırlı bir adam değilim. Söylediklerimi dinlemenı öneririm."

Ortağım neredeyse hüngür hüngür ağlıyordu. "Nerede yaşıadığınızı öğrenmek istedi. Bilmiyordum."

"Dur tahmin edeyim," dedim. "Ona Shephard'ın nerede bulunabileceğini söyledin. Benim evimde."

"Başka seçeneğim yoktu. Beni öldürecekti."

"Her zaman bir seçeneğin vardır, Cane. Neden bana söylemedin?" Bu adamın nesi vardı böyle?

"Çünkü bilirler. Anlamıyorsun." "Boris şehirde mi?" Jagger sordu.

Shephard onu tutmasaydı Cane'in yere düşeceğinden emindim.

"Ben... Sanırım öyle. Onu tanımiyorum. Ailemden uzaklaştım. Bunu göremiyor musun? Onların şiddetiyle hiçbir ilgim olsun istemedim."

Shephard homurdanarak soğuk çeliği boynuna daha sert bastırdı. "Yeterince iyi değil. Denise'i ateş hattına yerleştirdin. Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun?"

"Hayır." Cane pek zeki bir adam değildi.

"Yani seni bir daha Danger Falls sokaklarında görürsem ölürsün. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Evet. Evet, efendim."

"Bundan emin misin?" Shephard bastırdı.

Cane'in tek yapması gereken başını sallamaktı. Shephard'ın hoşnutsuzluğunu paylaşmasını beklemedim. Pisliğin suratına sert bir yumruk attım.

Çatlama sesi hedefi vurmuş olabileceğimi gösteriyordu. Güzel.

Shephard silahını bırakıp geri çekilir çekilmez, Cane karanlığa doğru hızla uzaklaştı.

"Onu rahat bıraktın, kardeşim," dedi Jagger.

"Yerlileri öldürmeye başlamak bizim çıkarımıza değil." Shephard parmak eklemlerini yüzümde gezdirdi. "Sert bir kadınsın. Değil mi?"

"Olmak zorundayım."

"Her zaman değil. Başka birinin senin şampiyonun olmasına izin verebilirsin." Eğildim ve başımı kaldırdım. "Gönüllü müsün?" "Lütfen. Bir oda tut," diye homurdandı Jagger yürümeye başlamadan önce.

"Kardeşini sevdim. Bana tanıdığım huysuz bir adamı hatırlatıyor." "Beni şimdiden ikiye katladın." Beni ayak parmaklarımın üzerine çekti. "Bundan kurtulabileceğimden şüpheliyim."

Altıma bir şaplak attı. "Seni sahiplendiğimi unutmuş gibisin." "Bu yasal mı?"

"Benim dünyamda öyle." Aklındaki işe geri döndüğünü hissettim. "Bu iş biraz riskli olacak. Bu iş bitene kadar gidip arkadaşının yanında kalmalısın."

"Neden? Eğer Kasap Boris silahlarını ateşleyerek içeri girecekse, bunu benim evimde yapacaktır. Senin evinde daha güvende olacağım."

"Ona hiçbir şey söylemeyeceğim ve Cane'in ona ne söylediğini bilmiyoruz. Benimle tartışamazsın."

"Ve kamaramda oturup bekleyecek misin?"

"Boris'in nasıl çalıştığını biliyorum. Gece gelecektir."

Birden tehlikenin farkına vardım. Adamın yaptığı vahşet hakkında birkaç makale okumuştum. Gerçek bir kasaptı. "Bundan hoşlanmadım Shephard. Burası, turistlerin kendilerini kaybedecek kadar aptal olmalarından başka hiçbir şeyin yaşanmadığı sakın, küçük bir kasaba olmalı."

"Ve yine olacak, ama bana güvenmen gerekecek. Bunu yapabilir misin?"

Gerçekten de ona ne kadar güvendiğim hakkında hiçbir fikri yoktu. Parmak uçlarımda daha da yükseldim ve onu dudaklarından usulca öptüm. "Tüm kalbim ve ruhumla."

En azından neyle karşı karşıya olduğumuzu biliyorduk.

Ve yıllar önce neredeyse öldürüldüğümünden beri ilk kez dehşete kapılmışım.

* * *

Shephard

Yıllar geçtikçe her şeyi beklemekte ustalaşmışım. Yine de itiraf etmeliyim ki, eski mesleğimden ayrıldığımdan beri sabır seviyem azalmaya başlamıştı.

Boris'in gelmesini beklediğimiz ikinci geceydi. Neyse ki kalın kafalı Rus bir zamanlar olduğu kadar zeki değildi. Kasabanın yerlilerinden biri tarafından görülmüştü, kasaba yaralı yüzlü adamla çalkalanıyordu. Bu bana bilmem gereken her şeyi anlatmıştı.

İşkencesini beklemekten her zaman zevk almış, kurbanlarının, mümkün olduğuna inandığı süre boyunca onlara dokunmadan yakınlarında olduğunu öğrenmelerine izin vermişti. Sadece benim gibi bir adam ve iki kardeşim için beklemek satranç oyununun bir parçasıydı. Karanlıkta kalmak da dahil olmak üzere bu konuda çok iyiydik.

Dışarıda esen rüzgâr dışında hiçbir ses yoktu. Bir fırtına , bu da onun gelişini maskeleyebilirdi, o herifin ve ekibinin ne zaman geleceğini bilmemiz için hızlı bir şekilde birkaç güvenlik yöntemi kurmuştum.

Kardeşlerim uzun bu işin içindeyken, bunun benim olduğunu biliyorlardı.

Ölümüne bir savaş.

Bir dal parçası evin arka çarptığında, uzaktan ilk şimşek akmasını fark ettim. İlginç bir gece olabilir.

Ve çok dağınık.

Telefonumdaki sinyal ziyaretçilerimiz olduğunu gösterene kadar yüzümde bir gülümseme belirdi. Bana sorarsanız tam zamanında.

Boris'in burada vakit geçirmekten memnun olduğundan şüpheliyim.

CIA'de güvendiğim tek adamdan FBI'ın davası hakkında ne bildiğini öğrenmek için son bir iyilik istedim. Gerekirse bu olayla ilgili kararı CIA verecekti. Mesele onların müdahalesini sağlamak değildi. Bunu istemiyordum. Ancak Boris'in hayatına son vermek uluslararası bir olay anlamına gelebilirdi.

Sanki o da umurumdaymış gibi.

Ben olduğum yerde kaldım, iki kardeşim de aynı şeyi yaptı. Ev karanlıktı, araçlar dışarıda olması gerektiğı gibi park edilmişti. Ve üst katta bir ışık yanıyordu. En azından Denise'in korunduğunu biliyordum, her ne kadar onu birkaç geceliğine Maggie'ye sürüklemek zorunda kalmış olsam da. O sadece sert bir kız değildi. Beni de korumaya ihtiyacı vardı.

İnce sesleri dinlemek için eğitilmiştim. Benim için bu, güvertedeki vidalanması gereken tek tahtanın . Onu sadece bu gece için bilerek sökmüşüm. Çok dikkat etmediğiniz sürece yeterince yüksek değildi.

Tabii ki öyleydim.

Kardeşlerimin kendilerini eğitimlerine ne kadar adadıklarını

unutmuşum. Hiçbir şey onları geçemezdi.

Ve hiç kimse.

Kapı bilerek kilitlenmişti ama diğerk taraftaki kişinin kapıyı açması hiç zaman almadı.

Şimdi inimize girmişlerdi.

Dört adamın varlığı üçümüzün de dikkatinden kaçmamıştı. Ne bekleyeceğimizi biliyorduk. Adam hakkında sakladığım her bilgiyi kardeşlerime vermiştim. Protokol böyle değildi ya da buna izin verilmiyordu ama umurumda değildi. Yapmak için gönderildiğim görevi tamamlayamadığım için, koşullar ne olursa olsun, bugünün geleceğini biliyordum. Ne zaman, bilmiyordum. Burayı da tahmin etmemiştim ama her şeyde olduğu gibi her açıdan hazırlıklıydım.

Bana verilen eğitime güveniyor, mükemmel anı bekliyordum. Boris hâlâ dışarıdaydı, eve girip işkencesini yapmak için izin verilmesini bekliyordu. Ya adam yeteneğini kaybetmişti ya da intikam görevine devam etmek için çok hevesliydi.

Sadece kendi hayatım için değil, kardeşlerimin hayatı için de her ikisine de biraz bahis oynuyordum. Gerçi Jagger ve Hunter'ın kendi başlarının çaresine kolayca bakabileceklerini biliyordum.

Dış kapı ardına kadar açıkken ve bir şimşek dört adamın yerini gösterirken, soru sormak ya da neden burada olduklarını umursuyormuş gibi davranmak için görevlerimizi yerine getirmekte tereddüt etmedik.

Biz sadece silahlarımızı ateşledik.

O an, eski bir western filminden fırlamış gibi düşünülebilirdi; vücutları, üzerlerine isabet eden kurşunların sayısından dolayı gölgelerin içinde zıplıyordu. Görevlerimde sık sık arkamdan gelen tipik bir temizlik ekibinin rahatlığına sahip değildim, ancak birkaç cesedi soru sorulmadan ortadan kaldıracabilecek durumdaydık.

Dağlarda yaşamanın faydalarından biri de turistlerin girmesine izin verilmeyen derin vadilerdi. Her yönden mükemmel bir ölüm alanı.

Adamlar yere yığılırken, nihayet ön kapının tam ortasına yerleştirdiğim deri sandalyeden ayağa kalktım.

Hunter arkamdan, "İyi atıştı," dedi.

"Sadece başlangıç," dedim ona ve yavaşça ilerleyip ölü adamların üzerinden geçtim. "Geride dur. Yardıma ihtiyacım olursa anlarsın."

Bana meydan okumaktan daha iyisini biliyorlardı.

Gözlerimin farklı ışığa alışmasına izin vererek dışarı çıktım. "Hoş geldiniz."

Söylediğim tek kelime gecenin içinde sürekli gürleyen gök gürültüsüyle bile yankılandı.

"Pora zakonchit' to, chto my nachali," dedi Boris kısa bir mesafeden hoyratça.

Başladığımız işi bitiririz.

"Haklısın Boris. Gecikmiş. de öyle değil mi?" "Rusça biliyorsun."

"Birkaç dil biliyorum. Zor zamanlarda bu bana çok iyi geldi."

O haklıydı. Vakit geçmişti. Tam olarak nerede durduğunu görme avantajı olmasa bile, vücudunun orta kısmına doğrudan bir atış yapma şansı yüzde doksan beşe yakındı.

Ancak ikimizin de istediği kolay bir ölüm değildi. Bu, beni neredeyse yere serecek olan dövüşü bitirmekle ilgiliydi.

Verandadan kalkıp yavaşça ona doğru ilerledim. "O zaman erkek gibi dövüşürüz." Bilerek çömeldim, silahımı yere koyduğum gerçeğini vurgulayan bir şimşek daha çaktı.

Güldü. "Kendinden çok eminsin."

"Bir istisna dışında hiçbir şeyden emin değilim. Ölmeyi hak ediyorsun."

"Göreceğiz," diye tısladı Boris. Yere eğildiğini, silahını benim yaptığım gibi yoğun araziye yerleştirdiğini hissettim. Ama göğüs göğüse çarpışma havasında değildi.

Tabii bu onun özel silahı olan saçmalığı içermiyorsa. Tek bir vızıltı bana saldırının yaklaştığını söyledi.

Yıllar öncesine göre daha hızlı tepki verdim, sağa doğru kaydım ve birkaç adım ilerleyebildim. O geri çekmeden önce kayışın ortasını yakalamayı başardığımda, hafifçe homurdanması şaşkınlığını vurguluyordu. Bunu kendi avantajıma kullandım ve onu ileri doğru salladım. Yine de kayışı çekmeyi başardı ve ben hamle yapamadan sırtıma acımasız bir darbe indirdi.

Acı kör ediciydi ve tökezleyerek ilerledim ama acının görevimin önüne geçmesine asla izin vermemiştim. Eğitimim o kadar derine işlemişti ki, hemen saldırmak için etrafımda döndüm. Adamın çenesine birkaç sert yumruk indirdikten sonra, iki kardeşimin verandada bu acımasız oyunu izlediklerini fark ettim. Yaşadıkları zevki hayal edebiliyordum.

Lisede güreşçi olmak, askeri eğitimle ilgisi olmayan çeşitli hareketler ekledi.

Ama Boris kolay lokma değildi, daha önce de yaptığı gibi şaha kalktı ve neredeyse beni ikinci kez kırbacın ucuyla yakalıyordu.

Ancak bu sefer ayak hareketlerimde daha hızlıydım, sadece kırbacı hareketin ortasında yakalamayı başarmakla kalmadım, aynı zamanda ince deri parçasını boynuna birkaç kez dolayana kadar ileri atıldım. İçimdeki öfkeyle onu yere çektim ve hemen ardından tipik bir güreş hareketiyle bacağımı onunkinin üzerine attım.

"Yaratıcınla tanışma vaktin geldi," diye tısladım.

Yaşlı bir adam olarak sandığımdan daha güçlüydü, parmakları kayışı delerken beni kenara itebildi.

En azından çevikliğim hâlâ iyiydi, yumruğumla yüzünü parçalayabiliyor ve boğazını sıkmaya devam edebiliyordum. Şimdi her iki bacağımı da ona dolamıştım ve her acımasız çekişte kırbacı daha da sıkıyordum. Hiçbir yere gitmiyordu.

Boğulurken çıkardığı sesler kulaklarıma müzik gibi geliyor, aklım neredeyse hayatımı kaybettiğim o korkunç güne dönüyordu.

Ve o güne kadar pek çok hayatı mahvetmişim. Aklımdan çıkmayan görüntüler zihnimin en ön saflarında yanıyordu, ama onun hayatı solmaya başladıkça onlar da soldu. Bu bir aklanma ya da kurtuluş yöntemi değildi.

Sadece hayatıma devam etmek istediğim bir andı. Artık

uğruna yaşayacak çok şeyim vardı.

İçimdeki elektriğin her kavramını ateşleyen güzel, şımarık bir kadın da dahil.

Hayatının tükenmekte olduğunu hissettiğimde ilkel bir kükreme duydum.

Yığılıp kaldığında, sadece bir eli ölüm sancıları içinde seğirirken, derin bir iç çektim.

"Cehennemde rahat uyu," diye mırıldandım birkaç saniye sonra.

Jagger bir alkış tufanı koparırken "Büyüleyici bir teknik," dedi. Hunter

ona "İkimiz de bir şeyler öğrenebiliriz kardeşim," dedi.

Boris'in bedenini yana savurmadan önce kırbacı son kez salladım. Sırtımdaki acı az önce neden bir can aldığımı hatırlatıyordu.

Son görevim.

Yıllar önce bitmesi gereken bir şey.

Russ'ın ruhunu denizaşırı tehlikeli bir örgüte sattığını öğrendiğimde, harcanabilir biri olduğumu fark ettim. Ayrıca çok fazla sır biliyordum. Cesedimi okyanusa atmadan önce sağlayabileceğim her şey için beni yakalayıp işkence edeceklerdi.

Nefes verirken acıyla ayakta durmaya çalıştım ve uzaklaşmadan önce adama tükürdüm.

"Şimdi ne olacak?" Jagger ben onlara yaklaşırken sordu.

"Şimdi bir tatil köyü işletiyorum." Çılgıncaydı, neredeyse bunu dört gözle bekliyordum, çoğu kişinin sıkıcı olmasa da normal diyebileceği bir hayat yaşamaya hevesliydim. Bu bana gayet uygundu.

"Bunu yapabilir misin?" Hunter sordu.

Güldüm ve yüzümdeki teri sildim. "Deneyeceğim." "Yuva kurmak

için bir nedenin var," diye önerdi.

"Evet, öyle. Bu arada, meşhur park bekçimiz hakkında bilmeniz gereken bir şey varsa, o da kurallara uymadığıdır."

"Başka bir deyişle," dedi Jagger yağmur yağmaya başlarken, "kıçını kaldırıp eve gitsen iyi olur."

Ev. Yaşadığı her yer evi sayılabilirdi. Ortak olma konusunda berbat olsam bile. Ama yeni şeyler öğrenmeye istekliydim. Bu düşünce yüzümü bir sırıtış kapladı.

Silahımı hatırlayarak, onu yerden almak için arkamı döndüm.

Neredeyse yirmi yıl önce Deniz Piyadeleri'nde bir çavuşum vardı ve acemi erlerine asla yapmamanız gereken tek şeyin hiçbir koşulda düşmanınıza sırtınızı dönmek olduğunu öğretmişti.

Bir hata yapmıştım.

Havada dolaşan elektrik bana bunun sonuncusu olabileceğini söyledi.

Boris yerden ve ölüden doğrulduğunda, adam silahını emniyete alarak hemen harekete geçti. Benimkine dalmak için zaman yoktu.

Kader benim için hayatımın geri kalanına karar vermiş gibi görünüyordu. Tam da sonunda mutlu olabileceğimi bildiğim bir anda.

Pop! Pop! Pop! Pop! Pop! Pop! Pop!

BÖLÜM 27

*D*enise

"Nereye gittiğini sanıyorsun sen?" Maggie ön kapısına yönelir yönelmez arkamdan bağırdı.

Son birkaç gündür onunla kalmaya mahkûm edilmişim. Harika bir ev sahibi ve çok iyi bir aşçı olmadığından değil, ama hiçbir şey yapmamaya dayanamıyordum. Bugün çalıştım, hatta kuralları hiçe sayarak, havaya uçurulmadığından ya da çimenlerin üzerine cesetler saçılmadığından emin olmak için kulübeme gittim.

Pepper şu anda bile gerginliğimi hissediyor, birkaç metre mızımızlanıyordu.

"Buna daha fazla dayanamayacağım, Mags. Bunu tek başına yapmasına asla izin vermemeliydim." Bir gök gürültüsü beni kalan akıl sağlığımın sınırına doğru daha da zorladı. Yağmur çoktan başlamıştı. Pencereleere vurduğunu duyabiliyordum. Ellerimi ovuşturuyor, birkaç saniyede bir zili çalmasını umarak kapıya bakıyordum. Çok endişelendiğim gerçeğiyle yüzleşmiyordum, içinden bir ses ona korkunç bir şey olduğunu söylüyordu.

Evet, yanında iki kardeşi vardı ve üçü de eğitimliydi ama Kasap Boris gibi bir kaçığa ve yanında getirdiği her türlü pislige karşı mı?

Maggie homurdandı. "İkimizin de bir içkiye daha ihtiyacı var. İyi eğitilmiş biri. Deniz Kuvvetlerinde görev yaptıktan sonra paralı asker oldu. Bunu hatırlıyor musun?"

"Elbette biliyorum ama Boris hakkında bulduğum sınırlı bilgiyi okumamışsınız. O bir kaçık. Kendisine karşı gelen herkesten intikamını almak için her şeyi göze alır."

"Aynı zamanda altmış üç yaşında ve Rus hapishane duvarları ardında birkaç acımasız yıl geçirmiş. Bildiğim onların hapishaneleri bizim buradaki lüks otellere hiç benzemiyor. Bir zamanlar olduğu gibi bir kasap değil."

"Böyle adamları anlayamazsın. Onları hiçbir şey durduramaz. İnsanları istismar ederek beslenirler."

"Özür dilerim tatlım. Sana Jameson'ı düşündürmek istememiştim," dedi Maggie yumuşak bir sesle.

"Jameson, Kasap'a kıyasla bir bebek." Belki öyleydi ama acı birçok yönden geliyordu.

Ona bir bakış fırlattım ve kollarımı karnımın üzerinde kavuşturdum. İçimdeki her şey ağrıyordu. Bize bir içki daha doldurmaya başlamıştı bile. Bu noktada hiçbir şeyi mideme indirebileceğimden emin değildim, mide bulantısı çok kötüydü.

"Ya oradan canlı çıkamazsa?" En az yüz kez aklımdan geçen aynı soruyu sordum. En az iki kez de yüksek sesle sormuştum.

Yavaşça başını çevirdi, elleri çoktan iki bardağa sarılmıştı. "Neden daha önce fark etmedim? Aman Tanrım."

"Ne?"

"Sen o adama aşıksın."

"Bu aşk değil. Bu..." Yüzümde anında bir sıcaklık oluştu ve sinirli bir şekilde güldüm.

"Evet, öyle. Kabul et." Maggie mutluydu, benim için heyecanlanmıştı ve adamın bir kan gölü içinde ölü olarak yattığından emindim.

"Bilmiyorum."

"Yalancı. Onu seviyorsun. Bu harika. Artık o pislikten kurtulabilirsin."

O pisliğin ziyaretinden ona pek bahsetmemiştim. En azından Jameson Shephard'ın tavsiyesine uyarak şehirden defolup gitmişti. Bunun hiçbir anlamı yoktu. Hâlâ beni her şekilde yok etmeye çalışacağını biliyordum. Nişanlısı eyalet valisinin kızıydı. Gözden düşmüş kariyerini ilerletmek için ihtiyaç duyduğu bir durumdu bu. Bunu içgüdüsel olarak biliyordum.

"Belki. Umarım. Ben sadece..."

"Ve kekeliyorsun. Evet. Sen aşıksın, kızım. Düşünceli dağ adamını o kadar uzun zamandır tanımıyor olsan bile ben buna varım." Bana içkiyi uzattı ve neredeyse bardağı düşürüyordum.

"Neden onunla gitmedim?" Bir gök gürültüsü daha o kadar yüksekti ki sıçradım.

"Her şey yoluna girecek ve sen de tehlikeli olduğu için gitmedin. Ayrıca, Cane'i kovdurmakla, birkaç turisti kurtarmakla, şerifi sonunda bir tugay yardımcı göndermeyi kabul edene kadar azarlamakla, kuralları görmezden gelmekle ve rüya gibi bir adama aşık olmakla yoğun bir hafta geçirdin. İç."

En azından beni hâlâ güldürebiliyordu. Hayır, adama sırlıslıkla aşık değildim.

Ama oraya varıyordum.

Kapının acımasızca çalınması bu anı böler bölmez, içkiyi tekrar eline tutuşturdum ve kapıya doğru iki uzun adım attım. Pepper homurdandığında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Neredeyse kapıyı açamayacaktım. Açtığımda, kapıda duran Hunter ve Jagger'ın görüntüsü bir acı dalgası getirdi. Sırlıslıkla olmuşlardı, yüzlerinde acı dolu ifadeler vardı.

"Hayır. Hayır!"

"Kenara çekil lan!" diye hırladı derin bir ses ve Shephard hızla içeri girdi. Beni belimden yakaladı ve havaya kaldırdı. Isınmış vücudunun eziciliği daha önceki hiçbir şeye benzemiyordu.

"," diye haykırdım, başka kelime bulamıyordum.

"Bu benim söylemem gereken bir şey değil mi, tatlım?"

Yumruğumu omzuna vurdum. O kadar duygusuzdu ki, tüm mantık kurallarını hiçe sayıyordu. Ona öfkelenmek istedim ama o kadar rahatlamıştım ki gözlerim yaşardı.

İkimizin arasında öyle derin duygular vardı ki, elektrik çatırtılarının korkunç havayla hiçbir ilgisi yoktu.

"Sana bir şey oldu sandım," dedim. Gözyaşlarımı tutmakta zorlandım ama kararlıydım.

"Bana hiçbir şey olmayacak, tatlım. Ben yenilmezim." Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve beni eskisinden daha da sıkı bir şekilde sıktı.

"İşte yine başlıyoruz. Sizin birlikte yaşayacağınız ve hanky-panky yapacağınız başka bir eviniz yok mu?"

Shephard öpüşmeyi zar zor keserek orta parmağını kardeşine doğru kaldırdı. Yine de gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı. "Hayatımı kurtarmış olman bir bok ifade etmiyor." Hatta o sert adam bakışlarından birini ikisine de fırlattı.

Önce Jagger'a sonra Hunter'a baktım. Shephard şaka yapmıyordu. Her ne olduysa, aşık olduğum adam... eğer ailesi olmasaydı bugün burada duruyor olamazdı.

Belki daha sonra annemi aramak yapabileceğim bir şeydi. Jameson'ın ailemi rahat bırakması için dua ederek ona bir şey söylemekten çok korkuyordum.

Yüzünü nazıkçe geriye yatırdım, böylece başka kimseye değil bana bakacaktı. "Sadece öp beni, kovboy dağ adamı."

"Tanrım," diye nefes aldı Hunter.

Shephard dilini ağzımın içine sokarken Maggie'nin birkaç ooh ve aah sesi çıkardığını duydum. Erkeklerden tamamen vazgeçtiğime dair attığım onca nidadan sonra, kendi tavsiyeme uymadığıma sevinmişim.

Bay Huysuz kırılması zor bir ceviz olsa bile. Yine de hepsini tekrar yapardım.

* * *

Shephard

"Denise'in topladığı bilgilerden emin misin? Yani yanlış kişiyi suçlamayalım diye iki kez kontrol etti mi?" Hunter'ın birden içi sıcacık olmuştu. Boris tarafından neredeyse vurulup öldürüldüğünden beri hep böyle olmuştu.

"Denise'i tanımıyorsun. Bulldog yapımında." Yakın zamanda eklediğim dosyaya bir göz attım. Topladığı kanıtları inkâr etmek mümkün değildi, buna iki hırsızlık işlemini yakalamak için kişinin masaüstü web kamerasını kullanmak da dâhildi. Aile sorunları ve tükenmiş banka hesabıyla birleştiğinde, şüpheyi yer bırakmıyordu.

Daha şefkatli olmak istiyordum ama kendimde gördüğüm tüm değişikliklere rağmen, sertliğimi ya da sert tavrımı kaybetmek bunlardan biri değildi.

"O halde plan harekete geçti?" Jagger sordu.

"Evet. Yarım saat sonra. İlginç olacak." İlginç doğru kelime değildi. Denise'in bu işi nasıl halledeceğinden emin değildim ama beni ikna etmeyi başarmıştı. "Hunter, umarım Indeed ve diğer sitelere bir şeyler koymaya hazırsındır."

"Bazı insanlar tanıyorum," dedi bana. "Bırak ben halledeyim. Sen kadını hallet."

Kendi kendime gülümsemekten kendimi alamadım. Son iki hafta içinde kadın bana pek çok şey öğretmişti. Kabul ediyorum, ben de ona birkaç şey öğretmiştim. Cennette yapılmış bir eş olmayabilirdik, şakalaşmalarımız devam ediyordu, ama paylaştığımız şey oldukça özeldi.

"Peki hangi ev?" Hunter sordu.

"Ne?" Beni yönelmekte olduğum birkaç iğrenç fanteziden kopardı. "Ne demek istiyorsun?"

"Kulübesinde oturma odası yeniden boyandığına göre, ikiniz hangi evde yaşayacaksınız?" diye açıkladı.

Gülerek dosyayı hırsızın üzerine bıraktım ve tek kaşımı kaldırarak ona baktım. "Son derece bağımsız biri. Yerini bırakmaya yanaşacağını sanmıyorum. Ayrıca, onun sinirlerini bozduğuma dair bir his var içimde."

"Cennette yapılmış bir eşleşme." Jagger sırtıttı. Boris'le olan olaydan sonra adamla daha fazla zaman geçirmem ilginçti. O kadar da kötü bir adam değildi.

"Biliyor musunuz? Öyleyiz," diye kabul ettim.

Kapının sertçe çalınması gözlerimi devirmeme neden oldu. Ne oldu şimdi? Asistanımız bizden birinin cevap vermesini beklemeden içeri girdiğinde, rahatsız olduğu belliydi. Babam hışımınla odaya girdiğinde üçümüz de nedenini hemen anladık.

"Hepsi bu kadar Alicia," dedi ona, sanki adam hâlâ görevinin başındaymış gibi.

Önce bana baktı, ağzı bariz bir hayal kırıklığıyla çarpılmıştı. "Sorun Alicia. İyi olacağız," dedim ona.

Babam onun ardından kapıyı çarptı ve ben de masamın diğer tarafına geçtim. Bu iyi olacak.

"Öncelikle, emekliliğime engel olmayacaksın. Anneniz ve ben Florida'ya, oradan da Karayipler'e gidiyoruz ve hiçbir şeyle uğraşmak zorunda değiliz. Anladınız mı çocuklar?"

Üçümüzün de hatırladığı bir baba vardı. Sert mizaçlı. Ama biz de tıpkı onun gibiydik.

"Endişelenme baba. Tatil köyünü kontrol altına aldık," dedim ona. Gerçek şu ki, biz hallettik. Ekip çalışmasına izin verdiğinizde başarabilecekleriniz inanılmazdı.

Söylediklerimden rahatsız olmuşa benziyordu, cevap vermeden önce ağzını iki kez açtı. "Güzel. Bunu duyduğuma sevindim. Şimdi beni dinleyin çocuklar. Bunu sadece bir kez söyleyeceğim ve bir daha asla bu konu hakkında konuşmayacağız."

Jagger bana bir bakış fırlattı, sırtına rağmen kaşları çatılmıştı. Ben de

"Yeterince makul," diye cevap verdim.

"Bir boks salonunda çalışan, fırsat buldukça birkaç raunt yapan genç bir adamdım. Bir sonraki Muhammed Ali olacağımı sanıyordum ki bu saçmalıktı. Ama çok fazla testosteronu olan agresif bir çocuktum. Arada gelen birkaç adam tarafından fark edildim. Bana iş teklif ettiler."

"Bir infazcı olarak," diye Hunter.

Babam gülmeye başladı. "Hayır, evlat. Yüceltilmiş bir sincap olarak. Elbette, bana zengin bir adamın gardırobu verildi çünkü istedikleri buydu. Güzel bir arabam bile vardı ve yolun diğer tarafından gelen bir çocuk için kendimi kral sanıyordum. Her neyse, oradan başka pozisyonlara geçtim ve sonunda yönetici seviyesine ulaştım. Şirketin yaptığı işler her zaman kurallara uygun muydu? Hayır, uymazdı. Yalan söylemeyeceğim çünkü annen bunun günah olduğunu söylüyor."

Bize şirketin adını ya da pek çok ayrıntıyı söylemek istemediği açıktı. Bu noktada benim için sorun yoktu. Karmaşık bir hayatla işim bitmişti.

Ya da ben öyle umuyordum.

Her birimize ters ters baktı, ona meydan okumamız için bizi cesaretlendirdi. Diğer ikisi de sessiz kaldı. "Avuç dolusu para kazandık. O kadar çok para kazandık ki, aptallık ettik. Annenizle çoktan tanışmış ve ona aşık olmuşum. Eğer beni durdurmasaydı, hepsini bir boka harcayacaktım. Onun istediği gibi mükemmel bahçesi olan bir ev aldık. Sonra sen geldin Shep ve paramız konusunda daha temkinli olmayı öğrendim. Bu arada, şirketteki diğer üyeler pervasızlaşıyor, kanun üstüne kanun çiğniyorlardı. Annen çok geç olmadan ayrılmam için bana yalvardı."

"Yani yaptın, ama kendi yönteminle," diye önerdim. "Federallere bilgi mi verdin?"

"Öyle değil! Tabii ki hayır." Pops başını salladı. Normalden daha güçlü görünüyordu, sınırlı izin ona iyi gelmişti. "Zaten çekip gidiyordum, diğer yönetici ekibinden aldığım ödeme bana annenle beni hayatımızın geri kalanında mutlu edecek önemli bir fon sağladı. Sonra olanlar oldu, CEO ve ailesi katledildi. Diğerleriyle son bir kez görüşüm ve hepimiz şirketi dağıtmaya karar verdik.

kimse onu parçalarına ayıramadan. O noktada umursadıklarından değil. Yollarımızı ayırdık."

"İşte o zaman Montana'ya kaçtın," dedi Hunter.

"Aptal değildim. Listede daha fazla hedef olduğunu hissediyordum. Bu yüzden ayrıldım ve annen batıyı hep sevdi, biz de yeni bir hayata başlamak için taşındık." Babam içimizden birinin ona meydan okumasına cüret ediyordu.

Hikâye son derece düzgün ve derli topluydu ama aile için en iyisinin onu kendi haline bırakmak olduğuna karar verdim.

Hikayesini yutmak istemeyen kişi Jagger'dı. Yüzündeki alaycı ifadeden bunu anlayabiliyordum. "O zaman ne kadar para aldın?"

Babam sinirli görünüyordu ve cevap vermesine şaşırmıştım. "Yaklaşık bir milyon dolar. Güvendiğim hisse senetlerim de vardı ama CEO öldürölünce onlar da değer kaybetti. Hiçbir değerleri kalmadı. Çiftlik bu yüzden iflas etti. Fonlara güvenmiştim."

"Bir milyon dolar, ha. Haklısın, Montana'da iflas ettin ve aniden burayı satın almayı başardın, hem de yatırımcılar olmadan."

Jagger'a baktım. Bunu ilk kez duyuyordum. Tabiri caizse kendi arama kurtarma görevini yapmıştı. Adam başka ne saklıyordu? Yoksa babamızı mı oynuyordu?

Babamın oflayıp puflaması üçümüze de mutlak gerçeği söylemek istemediğini gösteriyordu. "Bilmeniz gerekeni biliyorsunuz. Ben suçlu değilim. Ama uzun bir viski içmek için eve gitmeye can atan bir adamım. Tatil köyüne iyi bakın çocuklar."

Kapı bir kez daha alındı ve kahkahamı gizlemek için çenemi ovuşturdum. Evet. Babam tüm gerçeği saklıyordu ama ne fark ederdi ki? Artık ne önemi vardı ki?

Babam kapıyı açtı ve her zamanki gibi güzel cadalog odaya girdiğinde taşaklarım sıkıştı. Bu sefer parlak kırmızı bir elbise giymişti. Uzun saçları buklelerle şekillendirilmişti, makyajı görmeye alışık olduğumdan tamamen farklıydı.

"Vay canına," dedi Jagger ve engellemek için ellerini havaya kaldırdı.

"Bayan Parker," dedi Pops ona.

"Evet."

Yaşayan en huysuz adam olan babam onun elini kaldırıp şefkatle öptüğünde dördümüzden hangisinin daha çok şaşırdığından tam olarak emin değildim.

"Sen oğlumun kalbini fetheden güzel kadınsın. Belki onun etrafındaki buzdan kabuğu kırabilirsin. Yeniden bir aileye sahip olmak güzel olurdu. Belki yolda bir torun."

Hunter gülmek için uzaklaşırken Jagger öksürdü.

Yerimde durdum ve alıngan kadının yorumu nasıl karşılayacağını görmek için bekledim.

Beklendiği gibi, ona şakacı bir bakış attı ve hatta duruşunu değiştirerek seksi bir kadın haline geldi. "Merak etmeyin Bay Fox. Oğlunuza çok kısa bir tasma taktım. Çok kısa."

"Bunu duyduğuma sevindim. Ve bana baba diyebilirsiniz." Bize veda etmeden kapıdan çıkıp gitti ve kardeşlerim kahkahalarını tutamadılar.

"Benim bilmediğim bir şey mi biliyor?" diye sordu.

"Evet, kardeşim. Bize söylemediğin ne var?" Jagger sırtımı sıvazlarken beni itti.

"Defol git buradan," diye alışkın olduğumdan daha şakacı bir şekilde homurdandım.

Bana kibirli bir bakış attı. "Haydi çocuklar. Sizi özel bir yere götüreceğim."

Kardeşlerimi işaret etmeye cüret ettiğinde, daha ilkel bir hırıltı çıkardım.

"Hiçbir yere gitmiyorsun, kadın."

Hunter güldü ve Jagger'ı kapıya doğru çekti. "Onlarla böyle başa çıkılır, kardeşim. Bu gece o torun üzerinde çalışacağından hiç şüphem yok." Kapıyı arkalarından kapattı ama göz kırpmadan önce değil.

Kendilerini çok komik sanıyorlardı.

Gülümsememek çok zordu ve uzun zamandır ilk kez bunu numara yapmadan yapabilmek çok iyi hissettiriyordu. Şanslıydım. Geçmişten kurtulmuştum.

Çoğunlukla.

Her zaman bir olayın ya da başka bir intikam eyleminin dünyama girme ihtimali vardı, ancak bunun sahip olduğum her şeyi değiştirmesine izin vermeyi reddettim.

Evet, ben şanslı bir adamdım.

"Buraya gel," dedim, hatta tek parmağımla onu işaret ettim. "Peki ya yapmazsam?" Denise cıvıldadı.

"O zaman kışın çok ağrıyacak."

BÖLÜM 28

D^{enise}

"O zaman kışın çok ağrıyacak."

"Unutma koca oğlan," dedim kasıla kasıla yaklaşırken. "Senin tasman kısa." Kendime engel olamayıp ellerimi yavaşça göğsünde gezdirdim. Parmak uçlarımın altında karıncalanan o muhteşem kaslarını hissetmek istiyordum.

Hiçbir şey söylemedi ama kesik kesik nefes alıp veriyordu. Son bir hafta tam bir kasırğa gibi geçmişti ve bu, yapılması gereken son zor eylemdi.

Umarım uzun bir süre için.

Turistler Danger Falls'a akın etmeye devam ederken, acımasız bir katil hakkında basına sızan çirkin haberler endişelendiğimin tam tersi bir etki yarattı.

Kasaba çok popülerdi, onlara kasabalı denildiğini duymuştum, kimsenin gerçekte ilgisi olmayan uzun hikayeler anlatıyorlardı. Ama bu işlerine yarıyorsa, ben kim oluyordum da yargılıyordum?

Greg bir değil üç park bekçisini işe alma sürecindeydi, Cane'in yerine iki kişi daha. Ortadan kaybolmuştu, ki 'aile' üyesi Boris için askerlik yaparken öldürüldüğünden beri bu muhtemelen onun yararınaydı. Ama başkaları da vardı ve hiç şüphesiz adamı indirmek için can atıyorlardı. At

En azından bizim departmanda ek yardım olacaktı, uluslararası bir suçlunun yakalanmasına yardım ettiğimiz düşünülürse en azından bu yapılabilirdi.

Şerifin kendi övgüsü olarak sahiplendiği bir şey. Hayat kızgın olmak için çok kısaydı. Ayrıca, onun sırtında bir hedef vardı, bizim değil.

Neyse ki Tilki çocukların geçmişlerinin çoğu gölgede kalmıştı. Dünyanın en tehlikeli adamlarından üçünün yakınlarındaki şenlik kulübelerinde yaşadığını kimse bilmiyordu.

Kulübem mercanın hoş bir tonuna boyanmıştı. Sırf havamda olduğum için savurganlık yapıp yeni bir kanepe ve sehpa satın almıştım.

Hayat güzeldi.

Yanımda ateşli bir adam olduğu için daha da iyiydi. Ama torunlar? Hiç şansım yok.

"Güzel elbise," diye nefes aldı.

"Buna alışma. Bu sıkı şey Maggie'ye ait." "Bence bunu değiştirmeliyiz."

"Ben kot pantolonlu ve at kuyruklu bir kıyım. Bunu unutma."

"Ateşle oynamayı gerçekten seviyorsun. Değil mi tatlım?" Kollarını bana doladı ve ben yanıma geldiğinde her zaman olduğu gibi heyecanlı olduğunu anlamamı sağladı.

"Neden evet, evet, biliyorum. Ne olmuş yani?"

"Hmmm... Tamam. Ne olmuş yani. Bir düşüneyim." Daha önce olduğundan daha şakacıydı, yine de ona Bay Huysuz diyordum. Ama bir şeylerin peşinde olduğunu anlamalıydım. Beni kolayca masasının kenarına fırlatmayı başardığında, anında kendimi bir çılgın atmamak için zor tuttum.

İsteyeceğim son şey çalışanlarından birinin ya da Tanrı korusun kardeşlerinin koşarak içeri girmesiydi. Bu benim günümü güzelleştirmezdi.

"Ne yapıyorsun sen?" Her zamanki oldukça çirkin ses tonumla talep ettim.

"Sana hak ettiğini veriyorum. Sen ne düşünüyorsun?" Shephard elbisemi kığım ortaya çıkana kadar yukarı çekti. Popomun zaten açıkta olduğu kırmızı bir tangam vardı ama yumuşak danteli dizlerime kadar sürükledi.

Her zaman yaptığım gibi ona karşı koymaya çalıştım, ama o benim maskaralıklarına hiç aldırmıyor, kocaman avuçlarından biriyle beni masaya sabitliyordu.

"Ouch. Hiç adil değil. Gitmemiz gereken bir yemek var."

O derin, boğuk ses tonuyla güldü, beni tam bir ateş yüklemesine sürükleyen ses tonuyla. "O zaman bu deneyimi yaşarken kime ait olduğunu hatırlayacaksın."

"Hiç şansın yok, ahbap." Küstahlığım, eliyle art arda sekiz acımasız şaplak yememe neden oldu. Bir o yana bir bu yana hareket ediyordu ve şaplak atarken eğlendiği her halinden belliydi.

Lanet olsun ona.

Bacaklarımı açtım, kıpırdatmak ve kaymak için elimden geleni yaptım. Pahalı masasının üzerinde kocaman ıslak bir leke bırakmayı umuyordum. Disiplin turunda şaka yapmıyordu, kemerini çıkardı ve katladı.

"İki dakika. Yapacak işlerimiz var." Kemerini tekrar tekrar indirirken kığım dışarı doğru ittim, her çınlama sesinin ardından yüklü inlemelerim geliyordu. Acı çok şiddetliydi ama bacaklarımın arasındaki ıslaklık bana adam için ne kadar çıldırdığımı hatırlatıyordu. Görünüşe göre kığım elbiseme uyana kadar adam tatmin olmayacaktı.

Bay Huysuz.

Şaplağı bitirdiğinde tekrar kıpırdandım. En hafif tabirle geleneksel bir Beyaz Atlı Prens değildi ama bana mükemmel uyuyordu.

"Şimdi iyi bir kız olacaksın ve kurallarına uyacaksın. Tamam mı?" Kıyafetlerimi düzelttikten ve beni ayakta durur pozisyona çektikten sonra bu soruyu sormaya cesaret etti.

Geri çekilmeden önce işaret parmağımla burnuna vurdum. "Hayır."

"Sanırım bu gece eve gitmeden önce bir kafes alacağım."

"Ha!" Home. Bu kelimeyi ilk kez kullanıyordu. Hangi eve gittiğimizin bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey birlikte olmaktı. "Dosyayı unutma."

Kapıyı açmadan önce ona bir öpücük gönderdim. Kızarmış ve ıslak olmak bu tür bir öğle yemeği toplantısına girmek için en iyi yol değildi ama başka seçeneğim yoktu.

Zalim dağ adamına teşekkürler.

Gülümsemesi solmuş bir halde bana katıldı. Asansörde yalnız kaldığımız anda adamın beni yiyip bitireceğinden emindim.

"Kötü bir kız. Onunla sonra ilgileneceğim," dedi bana.

"Az önce hallettin sanıyordum."

Gülümsemesi geri döndü ve parfümünden derin bir nefes aldı. Oldukça seksi göründüğümü kabul etmek . "Benim kötü kızım."

Lobiye girdiğimiz anda, açık hava kafesine doğru ilerlerken bizi izlemeyen tek bir kişi bile yoktu. Günün bu saatinde genellikle daha az kalabalık olurdu, bir oyun oynamak için mükemmel bir yerdi. Bu gerekliydi ama koca adam bile bu amaçtan nefret ediyor gibiydi.

Gerçekleri iki kez kontrol etmek ve hırsızlığın ardındaki nedeni öğrenmek için biraz zaman harcamıştım. Biraz sempati duyuyordum ama yine de bu bir suçtu.

Ve hala görevdeydim.

Ancak bazen kanun uygulamak, kuralların tamamını değil, kalbini takip etmek anlamına da . Ben de bunu planlamıştım.

Shephard, gardırobunu daha şık kıyafetlerle güncellemek de dahil olmak üzere çeşitli şekillerde tesis sahibi rolünü üstlenmişti. O gün, onu kıyafetsiz tercih etsem bile, bir milyon dolar gibi görünüyordu.

Bana göre tatil köyünün en güzel yerlerinden birindeki masaya sandalyemi çekti. Dağların manzarası ve büyük bir çeşmenin bulunduğu hoş bir teras huzurlu ve davetkârdı.

Peçetemi kucağıma koyduktan birkaç saniye sonra bir şişe şarap geldi.

"Gün ortasında mı?" Ben

sordum. "Neden olmasın?"

"İyi bir noktaya değindin." Dosyayı masanın üzerine koymadığını fark ettim ve iç çektim.

"Ayrıca özel bir yemek sipariş etme cüretini gösterdim. Şefin ziyaretiyle tamamlandı."

"Ah. Zekice."

"Her zaman, tatlım. Bunu öğreneceksin," dedikten sonra kıkırdadı.

"Zaten öğrendim. Bana medya dosyasını gönderdin mi?"

"Ben yaptım."

"İşaret vereceğim. İhtiyacımız olan tek şey video olmalı."

İç geçirerek başka tarafa baktı. "Belki de tatil köyünün ihtiyacı olan şey taze kandır."

"Seninle çalıştım." Telefonumu çıkarıp e-postasını aramaya başladım. Dünya çapındaki haberlerle ilgili bildirimler alıyordum, ben ararken bir tanesi ekranımdan geçti.

Bir kez okudum, sonra tekrar. Sonra bir daha. Dikkatimi bulabildiğim bulmaya yönelttim, bunu yaparken nefesimi tuttum.

Başımı kaldırdığımda sorumlunun o olduğunu anladım. "Bunu

sen yaptın," dedim dikkat çekmemek için sessizce. "Neden

bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Masanın üzerine eğilerek ona bulduğum, Jameson ve babasının tutuklanmasını gösteren ekranı gösterdim. "Büyük hırsızlık. Gasp. Şantaj. Kundakçılık mı? Jameson'la ilgili elimdeki bilgileri Federallere gönderdin. Değil mi?"

"CIA'de bir arkadaşım var ve çok yardımcı oldu."

Şarap geldiğinde peçetemi ona fırlattım. "Sen kötüsün."

"Artık seni rahatsız etmeyecek diyelim." Sırıltışı fazlasıyla yaramazcaydı.

"Sana kızgın olmalıyım."

"Ama değilsin."

"Bilmiyorum. Sonra bakarız." Bu kadar ileri gitmesi beni şaşırtmıştı ama içimdeki kelebekler şarkı söylemeye hazırды.

Bazen en huysuz insanlar en iyileridir.

Telafi etmek için babamı ziyarete bile gitmiştim. Ayrıca gelip benimkinden çok uzak olmayan küçük bir kulübede kalması için ayarlamalar yapmıştım. En azından ona göz kulak olabilirdim.

Geç öğle yemeği sadece birkaç dakika sonra servis edildi, yemekler inanılmazdı ama bir şeyler eksikti. Cesaret. Belki taze kan yardımcı olabilirdi. Değişim genellikle iyidir.

Bunu çok iyi biliyordum.

"Şef Dubois'ya masamıza gelmesini söyleyebilir misiniz?" Shephard garsona sordu.

"Kesinlikle efendim." Kız uzaklaştı ve ikimiz birbirimize baktık.

Nasıl oynarsanız oynayın bu yine de zordu.

Daha da huysuz görünen yaşlı adam masaya gelene kadar beş dakika geçmişti. Adamın yüzünde sanki başına gelecekleri biliyormuş gibi temkinli bir ifade vardı.

"Bay Fox. Öğle yemeği nasıldı?" Fransız aksanı hafifti ama uzun yıllar Amerika'da yaşamasına rağmen hâlâ oradaydı.

"Mükemmel, Pierre. Ama sizinle konuşmak istememizin nedeni bu değil. Bu Denise Parker, aynı zamanda vekaleten görevlendirilmiş bir park bekçisi."

Şimdi Fransız terliyordu.

Pierre'in rengi soldu. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Gerçekten bunu uzatmak istemedim. Mesele onu utandırmak değildi. Adam son bir buçuk yıldır zor zamanlar geçirmişti. Telefonumu açarak çektiğim videonun tamamını görmesini sağladım. Banka hesaplarını araştırmak için eski ortağımı kullanarak elde ettiğim bulgularla birlikte başkaları da vardı.

"Ne söyleyeceksin Pierre?" Shephard sordu. En azından ses tonu sert değildi.

"Söyleyebileceğim hiçbir şey yok. Beni tutuklamak için burada olduğunuza eminim," dedi sesinde büyük bir hüznle. Yıkılmış bir adamdı.

"Şart değil Pierre," diye araya girdim. "Evet, bunu yapmak için elimde dünya kadar kanıt var. Ancak, parayı neden aldığını biliyorum."

Bana baktı ve ne kadar kırılmış olduğunu daha iyi görebildim.

"O benim hayatımın aşkı," dedi. "Onun için hiçbir şey yapamadım. Çok uğraştım ama para yoktu."

"Buradaki berbat sigorta yüzünden mi?" Shephard sordu.

"O değil," dedi. "Benim sağlayamayacağım özel bir bakıma ihtiyacı var ve sigorta şirketleri bunu umursamıyor."

Karısı bunamaya başlamıştı ve durumu hızla kötüleşiyordu. Onu evde tutmak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmıştı. Ama çalışma programı sorun yaratıyordu. İki kez evden çıkmanın bir yolunu bulmuş, son seferinde neredeyse ölüyordu. Bunu o sabah kısa bir ziyaretten sonra Poppy'den öğrenmiştim. Onun neler yaşadığını hayal bile edemezdim.

"Özür dilerim Bay Fox. Sadece... başka seçeneğim yoktu." Hayran olduğum adama baktım ve o da başını salladı.

"Olacak olan şu, Pierre. İstifa edeceksin ve Baltimore'da senin için çoktan ayarlanmış harika bir pozisyonu kabul edeceksin. Beş yıldızlı bir Fransız restoranının şefi olacaksınız ve burası Doğu Yakası'ndaki en iyi uzun süreli bakım tesisinden sadece üç blok ötede. Sonunda,

aldığınızı geri ödeyeceksiniz, ama zaman sınırı yok. Tüm taşınma masraflarınız ödenecek ve Bay Fox ve kardeşleri tarafından sizin için kiralanan her iki yere de yakın küçük ve sevimli bir eviniz olacak."

Shephard, "Doğru şeyi yapacağınıza güveniyoruz," diye ekledi. "En azından sağlam bir başlangıç yapacaksınız."

Pierre şok olmuştu.

"Bunu neden yaptın?" diye sordu, alt dudağı titriyordu.

Shephard derin bir nefes aldı ve vereceği cevabı düşündü. "Çünkü babam bana insanların bazen fazladan yardıma ihtiyaç duyduklarını ve bunu nasıl isteyeceklerini bilemediklerini öğretti. Başka birini bulana kadar iki hafta boyunca burada kalırsanız memnun olurum. Bundan kimsenin haberi olmayacak. Anladınız mı?"

Pierre'in yüzü neredeyse eriyordu. "Teşekkür ederim. Her ikinize de. Size borcumu asla ödeyemem."

Shephard, "Zaten ," diye ekledi.

Birkaç saniye daha durdu ve o kısa süre içinde umudu fark ettim.

Kelimelere ihtiyaç duyulmayan ve sadece jestlerin yeterli olduğu zamanlar vardı. Elimini masanın üzerinden kaydırıp parmaklarımı Shephard'inkilere doladığımda yüz hatları yumuşadı.

"Siz iyi bir adamsınız Bay Huysuz."

"Hayır, değilim, ama belki bunu birkaç yılını alır." "Yani bu beni birkaç yıl daha yanında istediğin anlamına mı geliyor?"

Daha da yaklaştı ve içinde olduğunu düşünmediğim bir şefkatle beni dudaklarımdan tutkuyla öptü, dilini şefkatle içeri soktu. Her kızı kendinden geçirebilecek türden bir öpücüktü.

Ve yaptım.

Uzaklaştığında parmaklarının ucunu yanağımda gezdirdi. "Sadece iyi bir kız olursan."

"Sana iyi şanslar."

Danger Falls. Tacizci bir adamdan uzaklaşmak için buraya taşınmışım ve bu küçük kasabanın iyileşmem için ihtiyacım olan şeyi sağlayacağını umuyordum. Bunu yapmak için altın kalpli ve günah işlemek için yaratılmış bir vücuda sahip eğitilmiş bir katilin gerekeceğini kim bilebilirdi?

Evet, şanslı bir kızdım.

Son

AFTERWORD

Fırtınalı Gece Yayınları olarak kitaplarımıza gösterdiğiniz ilgi için teşekkür ederiz.

Bu kitabı beğendiyseniz (ya da beğenmediyseniz bile), satın aldığınız siteye bir yorum bırakırsanız çok memnun oluruz. Yorumlar bizim ve yazarlarımız için yararlı geri bildirimler sağlar ve bu geri bildirimler (hem olumlu

yorumlar ve yapıcı eleştiriler) müşterilerimizin okumak istediği içeriği sağlamak için daha da sıkı çalışmamızı sağlıyor.

Fırtınalı Gece Yayınları'ndan daha fazla kitaba göz atmak, şirketimiz hakkında daha fazla bilgi edinmek veya e-posta listemize katılmak isterseniz, lütfen web sitemizi ziyaret edin:

<http://www.stormynightpublications.com>

BOOKS OF THE BRUTAL EMPIRE SERIES

Pakhan

Caroline Randall peşinde İtalyan mafyası ve gidecek başka yeri yokken kapımda belirdiğinde, Onu içeri aldım. Sonra kemerimi çıkardım ve ona boylarından büyük işlere kalkışan ve en iyi arkadaşlarının babasının onları kurtarmasına ihtiyaç duyan yaramaz kızlara ne olduğunu öğrettim.

Ben bir Rus mafya patronuyum ve o benim yarı yaşımda. Ona sadece işler yoluna girene kadar kalabileceği güvenli bir yer sağlamalıydım, güzel vücudunu cezalandırıcı bir öpücük için duvara yaslamamalıydım.

Ama kendime engel olamadım.

Bu yüzden ben ona onun gibi bir kızın benim gibi bir erkeğe nasıl geleceğini öğretirken adımları haykırıyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

Meclis Üyesi

Aleksander Semenov işteki ilk günümde beni masasının üzerine yatırıp çıplak kıkırma şaplağı attığında, o sadece bana yaramaz kızlara ne olacağını öğreten sert, günahkâr seksi patronumdur.

Ama bu gece yatakta onun adını haykırdığımda sadece sekreteri olmayacağım.

Onun gelini olacağım.

Babamın beni New York Bratva'sının en iyi adamlarından birine söz verdiğini biliyordum ama Aleksander bugün kapıdan içeri adımını atana kadar itaat edeceğim kişinin patronum olduğunu fark etmemiştim.

Ve bunu kastediyorum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Tuğgeneral

O karanlık balkonda Chantel'in kıyafetlerini yırtıp ona tam da ihtiyacı olan şeyi verdiğimde, gecenin içinde teslim olduğunu haykıran kızın bana yasak olması gerektiğini bilmiyordum.

Sadece babası olacak yaşta olduğum için değil, hatta onu üvey kardeşim büyüüttüğü için de değil.

Çünkü o, mükemmel küçük bedenine yapacağım kötü şeyler için, saçları avucumda sıkıca kavranmış ve kıkırma kemerimden yara bere içindeyken onu yalvarıp kıvrınmasını ve tekrar tekrar boşalmasını sağlayacağım, sonra onu ters çevirip daha da utanç verici bir şekilde sahipleneceğim için çok masum.

Ama umurumda değil.

O artık benim ve onu tutacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE ROYAL PLAYERS CLUB SERIES

Kraliyet Hatası

Valerio Royal özel adasına giderken ona eşlik edeceğime karar verdiğinde bana sormadı. Beni elim kolum bağlı ve gözlerim bağlı bir şekilde uçağına sürükledi, kığım şaplaktan dolayı hala acıyordu.

Sonra, neredeyse bayılana kadar beni boşalttıktan sonra, bana evlenme teklif etti.

Sözde bu sadece geçici bir anlaşma olacaktı, benim için umutsuzca ihtiyaç duyulan bir miktar nakit karşılığında iş imparatorluğunu kurtarmanın bir yolu, ama içimdeyken gözlerindeki bakışı gördüm.

Bu bakış, temelli onun olduğumu söylüyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

Royal Flush

Jasmine Sinclair'i masamın üzerine yatırıp ona kumarhanemde hile yaparken yakalanan yaramaz küçük kızlara ne olduğunu öğrettiğimde, babasının önemli bir adam olduğunu biliyordum.

Ama yapsaydım bile, en utanç verici taleplerime bile teslim olurken adımları haykıracak kadar sert boşalmasını sağladım. Ve şimdi onun tadına baktığıma göre, geri dönüşü yok.

Hoşuna gitse de de o artık benim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kraliyet Acısı

Dünyanın en seçkin tatil köyünün milyarder sahibi arkadaşlarımdan birini boğulmaktan kurtardıktan sonra bizi yaramaz kız öğrenciler gibi azarladığında, bir öpücük için kenara çekilmeyi beklemiyordum.

Ya da kığım hala kemerinden yanarken onun adını haykırarak bitirmek. Ama

Gage Royal istediğini almaya alışkındır. Ve beni istiyor.

Her .

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE LORDS OF CORRUPTION SERIES

Cezanın Efendisi

Delici gözleri ve günah işlemek için yaratılmış vücuduyla muhteşem bir vahşi, göl kıyısındaki sahilime vurduğunda, onunla ilgili her şey uyarı çılgınlıkları atıyordu. Ama beni çırlıçıplak soyduğunda, ağzı, elleri ve kemeriyle tam teslimiyetimi talep ettiğinde hâlâ sıırıslıklamdım ve ona hazırdım.

Sonra gerçeği öğrendim.

Konuğum Sabatino DiMaggio, Baltimore'un en güçlü suç örgütlerinden birinin Don'u.

Ve ben artık ona aidim.

[Amazon'dan satın alın](#)

İntikam Lordu

Diego Santos Los Angeles'lı acımasız bir suç patronu, buraya mafya imparatorluğunu büyütmek için gelmiş tehlikeli bir adam. Ama kibirli piçin suratına tekila fırlattığımda bunların hiçbirini bilmiyordum... ya da çıplak kıkımı kemerle dövdüğünde ve sonra onun için geldiğimde beni çılgılık attırdığında.

Beni kendilerinin yapabileceklerini düşünen pek çok pislikle tanıştım, ama bu farklı. Kıyafetlerimi yırtıp attığında beni ıslak ve onun için hazır bulmayı beklemiyor.

Olacağını *biliyor*.

[Amazon'dan satın alın](#)

İntikam Lordu

Ödemesi gereken faturaları ve bakması gereken hasta bir annesi olan beş parasız bir kızın reddedemeyeceği bir teklifti. Çok fazla soru sormadan hiç tanımadığım bir adamla evlenirsem tüm sıkıntılarım sona erecekti.

Çok geç olana kadar onun bir mafya babası olduğunu bilmiyordum.

Geri çekilmeye çalıştığımda, cezalandırılmış kıkımın içi ve dışı yanarken ve tohumları kalçalarımın aşağı damlarken yatak odasına kilitlendim... kendi utanç verici uyarılmamla birlikte.

Çünkü onun gibi bir adama ait olma düşüncesinden ne kadar nefret etsem de, bana her baktığında bedenim bana zaten ait olduğumu hatırlatıyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

Harabelerin Efendisi

New York'ta yepyeni bir veteriner kliniği açmanın zor olacağını tahmin ediyordum, ancak Daha ilk günümde bir mafya babasının kolundan bir mermi çıkarmaya zorlanmayı, esir alınmayı ve kıkım hala kemerinden yanarken malikanesine götürülmeyi bekleyin.

Bunun benim korunmam için olduğunu iddia ediyor, ama bu Yunan tanrısı mafya babası çaresizce bağlanmış bedenimi birbiri ardına titreyen orgazmlara sürükledikçe gerçek daha da netleşiyor.

Artık ve beni tutuyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

Ahlaksızlığın Efendisi

Kraven Sokolov, arabasıyla yaşayan ve restoranında hızlı bir yemek yiyip kaçmayı uman bir kız olsa bile, çalınmayı hoş görecektürden bir adam değildir.

Cezam bittiğinde, bu rezil Bratva Padhan'a ne kadar iyi bir kız gösterirken, çıplak kırım parlak kırmızı ve uyluklarımdan aşağı damlayan uyarılma ile dizlerimin üzerindeydim.

Sonra beni eve götürdü ve her okşayış ve doruk noktası gerçeği daha da belirginleştirdi.

Artık ona aidim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Zamparalığın Efendisi

Beckham Kennedy yatağıma ve kahvaltıma girdiğinde, bu acımasız mafya babası sadece soru saklanacak bir yer talep etmedi. Benim de tamamen teslim olmamı istedi.

Ve adamlarının önünde utanç verici bir şaplaktan dolayı çıplak kırım hala yanarken, .

Ama ben onunla aynı dünyada büyüdüm, bu yüzden bu vahşi tarafından sahiplenilmenin, çaresiz bedenimden zorladığı her dorukta adını haykırarak kadar sert boşalmaktan daha fazlası olduğunu biliyorum.

Bu ona ait olduğum anlamına geliyor.

Şimdi ve sonsuza dek.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE CRUEL KINGS SERIES

Yakalandı

Chicago'daki en acımasız suç ailesinin en büyük kardeşi olarak, ne istersem alırım.

O da dahil.

Emily Martin'i ilk kez dinlediğimde, çellosunun tınları içimdeki canavarı daha önce hiç olmadığı şekilde yatıştırdı. Melek yüzüne tek bir bakışla, o benim saplantım haline geldi ve o andan itibaren hiçbir şeyin beni onu sadece ve sadece benim yapmaktan alıkoyamayacağını biliyordum.

Ama onu esir almak yeterli değildi. Onun tam teslimiyetine ihtiyacım vardı.

Benimle savaştı, ama benim için tekrar tekrar boşalırken, kıcı hala kemerimden yanıyordu ve her doruk noktası bir öncekinden daha vahşi ve acımasızdı, tatlı meleğim teslim olmayı öğrendi.

Geri dönüşü yok. Onu tutmaya karar verdim.

Sonsuza kadar.

[**Amazon'dan satın alın**](#)

Kontrollü

Chicago'daki en güçlü mafya ailesinin başı olarak istediğim her şeyi satın alabilirim. Ama masumiyeti içimdeki vahşi canavarı yatıştıran bu güzel balerin satılık değil.

O hala benim olacak.

Çaresiz ve savunmasız, en tatlı varlığım, çıplak kıcını pembenin lezzetli bir tonuna boyarken dizimin üzerinde dans edecek, sonra kıvranacak, inleyecek ve benim için tekrar tekrar boşalırken yalvaracak.

Onu kolayca kırabilirim, ama o kırılmayacak kadar mükemmel.

yüzden onu isteğime göre yönlendireceğim.

[**Amazon'dan satın alın**](#)

Fethedildi

Sara Adams bir röportaj için ofisime geldiğinde, masamın üzerinde onu perişan ettikten sonra kıcının yanmasını ve kalçalarından aşağı tahrik damlamasını beklemiyordu.

Ama yine de iyi bir kız gibi ona verdiğim her şeyi aldı, sonra da teklif ettiğim pozisyonu kabul etti.

Yapmasaydı da fark etmezdi.

Vücudunun çaresiz teslimiyetini hissettiğim an, onu ait kılmaya karar verdim.

Hepsi benim.

[**Amazon'dan satın alın**](#)

BOOKS OF THE SAVAGE EMPIRE SERIES

Kingpin

Onu evime gizlice girerken yakaladığımda, Raven'ın sadece aptalca bir kız öğrenci yurdu cesareti gösteren bir kız olduğunu düşündüm, bu yüzden kemerimle çıplak kığını ateşe verdim ve sonra ona çok daha utanç verici bir ders verdim.

Düşmanımın kızı olduğunu öğrenmeden önce tohumlarım kalçalarından aşağı damlamaya başlamıştı bile.

İşte o zaman onu tutmaya karar verdim.

Ve onu gelinim yapacağımı.

[Amazon'dan Satın](#)

Alın The Capo

Kulüplerimden birine gizlice giren güzel küçük fişegin en iyi arkadaşımın kızı olduğunu öğrendiğimde, kemerimle çıplak kığını kızartmış ve onu iyice mahvetmişim.

Ama şimdi onu göre, onu tutuyorum.

Yasak meyvenin tadı daha tatlıdır.

[Amazon'dan satın alın](#)

The Wiseguy

Son konuştuğumuzda, Zoe Thibodeaux aşık bir kız öğrenciydi. Ama şimdi New Orleans'ın en güçlü mafya babasının kızı büyüdü... ve saçlarını avuçlarımın arasına alıp ona benim olmanın ne demek olduğunu öğretmeden önce çıplak kığına kemerimi geçirmemi bekliyor.

Babası onu güvende tutmam için bana güvendi ama ben bundan çok daha fazlasını yapacağım.

Onu sonsuza dek saklayacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE RUTHLESS EMPIRE SERIES

The Don

Maxwell Powers, babam vurulduktan sonra hayatıma girmişti ama o delici mavi gözleri benimkilere takıldığı anda, eski arkadaşının intikamını almaktan daha fazlasını yapacağını anlamıştım.

Onu küçüklüğümden beri görmedim, ama bu beni eğip çıplak kıcımlı kemerle dövmesini engellemeyecek... ya da bakire bedenimi ele geçirirken adını haykırmamı sağlamayacak.

Benim iki katım yaşında ve o benim vaftiz babam.

Ama bu gece sıırıslıkla ve onun için hazır olacağımı biliyorum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Consigliere

New York'un en acımasız suç örgütünün danışmanı olan Daniel Briggs, ülkeyi demir yumrukla yönetmektedir. Ama burada, Los Angeles'ta, o sadece ağabeyimin en iyi arkadaşı, her şekilde yasak.

Bu göz kamaştırıcı yakışıklı milyarder Batı Yakası'nın en gözde bekârı olabilir ama onun gözünde ben hâlâ kendisini acımasızca taciz edecek erkeklerden korunmaya muhtaç küçük bir kızım.

Onun gibi adamlar.

Ama yakında büyüdüğümü anlayacak ve o zaman genç aşkımın sonunda Benden sakladığı tarafını gösteriyor bana - karşılık verdiğim için çıplak kıcımlı kabartacak ve sonra saçlarımı avucunun içine alarak her zaman ona ait olanı alacak vahşi tarafını.

Ondan sonra ne olacağını bilmiyorum. Tek bildiğim bana yapacağı her şeyin tamamen günahkar olacağı.

[Amazon'dan satın alın](#)

Underboss

Francesco Arturo üç yıl önce istenmeyen bir evlilikten kaçmama yardım ettiğinde, onun New York'taki en güçlü mafya örgütünün gizli patronu olduğunu bilmiyordum.

Ben on sekiz yaşında kaçak bir bakireydim, o ise Ege Denizi rengindeki gözleriyle beni büyüleyen yakışıklı bir kurtarıcıydı ve beni yatağına götürüp kendisine ait kılacaktı.

O gün masumiyetimi alabilirdi ama .

Ona verdim.

Ama bu bir peri masalı değil. O mükemmel gece sona erdiğinde, ben hâlâ Chicago'lu bir suç patronunun kızıydım ve babam onu en çok para veren aşağılık adamla evlendirmeye kararlıydı.

Sonunda bana bir talip buldu, ama o acımasız piçin bilmediği bir şey var.

Ben zaten başkasına aitim ve o beni geri almaya geliyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE TAINTED REGIME SERIES

En Zalim Yemin

D'Artagnan Conti yoksulluk içinde doğdu, babamın vahşi rejiminde bir asker olarak yetiştirildi. Ben lüks içinde büyüdüm, ailemin zalim entrikalarından kaçmayı arzuluyordum ve safirli genç adam gözleri ve bir meleğin sesi sadece yasak aşkım değil, her şeyim oldu.

Sonra düşmanlarımız tarafından acımasız bir saldırıda öldürülerek benden alındı. Ya da ben öyle sanıyordum... Yirmi yıl boyunca onu unutmak için elimden geleni yaptım, ta ki şeytani derecede

yakışıklı bir yabancı
mümkün olduğunu düşünmediğim bir şekilde arzuladım, bedenimi ve ruhumu ortaya çıkardım ve her ikisini de ateşe verdim

O kadar yoğun bir tutkuyla ki, çıplak kıcımdaki deri kırbaçtan daha sıcak yanıyor.

Dudaklarının her tadı, kulağıma her fısıltısı ve titreyen her doruk noktası beni bu karanlık, çarpık coşkunun daha da derinlerine çekti ve ancak onun büyüüne kapıldığımda gerçeği öğrendim.

Kaybettiğimi sandığım adam, beni kendisinin yapan adam.

[Amazon'dan satın alın](#)

Bükülmüş Kucaklama

Enzo Lazaro en iyi arkadaşımın erkek kardeşi, ancak bunun tabu olduğu gerçeği beni sadece o delici gözlerle beni soyması ve sonra beni çıplak bırakıp mahvetmesi için daha da çaresiz bıraktı.

Ama o benim bile bilmediğim bir sırrımı öğrenene kadar, itaat konusunda bir derse ihtiyacım olduğuna karar verdiği için kemerli kırım hâlâ yanarken yatakta onun adını haykıracağımı hiç düşünmemiştim.

...ya da beni gelini olarak kabul edeceğini.

Bir Rus gangsterin kızı olduğum ortaya çıktı ve evlat edinen ailem bana hiç söylememiş olsa da, bu tehlikeli düşmanlarım olduğu anlamına geliyor. Beni korumak için karısı yapacağını söylüyor.

Ama ikimiz biliyoruz ki eninde sonunda istediğini alacaktı.

[Amazon'dan satın alın](#)

Yakalanan Masumiyet

Mattia DeLuca babama beni gelin olarak alma hakkı için cömertçe ödeme yaptığında, bırakın başkasınınkini, kendi Cosa Nostra ailemle bile hiçbir şey yapmak istememem önemli değildi. Parmağıma yüzüğü takmadan çok önce, kendi orgazm çılgınlıklarım bana sonsuza dek onun olduğumu söylüyordu.

Ailemin mafya dünyasını geride bırakmayı umarak kaçtığımda bile, Mattia'nın bir gün beni bulacağını ve beni tekrar yatağına götürmeden önce kemerini çıplak kırıma indireceğini hep biliyordum.

Ama benim için geldiğinde, bu sadece cezalandırmak, ırzıma geçmek ve sonra da benimle evlenmek için değildi.

Beni kurtarmak içindi.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE CARNAL SINS SERIES

Zorunlu Teslim

İlk hatam bir hayır müzayedesine katılmayı kabul etmek oldu. İkincisi ise brogue aksanlı ve göz kamaştırıcı yeşil gözlü, buyurgan bir milyarderden kaçabileceğime inanmaktı.

Tek bir randevu olması gerekiyordu ama Lachlan McKenzie gibi bir adam kendi kurallarına göre oynar.

DC'nin seçkin kink kulübü Carnal Sins'in sahibi olarak ünü, arzuları kadar karanlık ve talepkârdır ve ben farkına varmadan sadece bir gece değil, tam bir hafta boyunca onun tadını çıkardım.

Onun kontrolüne karşı koydum ama kazanamayacağımı biliyordum... ve kalbimde bunu istediğimi bile sanmıyorum. Bana iyi kızım dedikten, beni çıplak soyup kemeriyle tokatladıktan ve sonra beni kızartıp yalvarttıktan ve o kadar sert boşalmamı sağladıktan sonra birkaç gün daha onun tek kızı olduğumu unuttum.

Bunun bir önemi yoktu zaten. İkimiz de beni sonsuza kadar tutacağını biliyoruz.

[Amazon'dan satın alın](#)

Talep Edilen Teslimiyet

Kaza olmadığı anlaşılan bir kafa kafaya çarpışmadan sonra yardımına koştuğunda, Jameson Stark bana bir araba, arabam için yardım ve şehirdeki en seçkin kulüpte bir iş teklif etti.

Ayrıca beni çıplak bıraktı, onunla bir daha tartışmamam gerektiğini anlayana kadar beni tokatladı ve sonra bana borçlu olduğu her şeyi almaktan korkmayan bir milyardere borçlu olmanın ne demek olduğunu gösterdi.

Ama Carnal Sins'in Miami şubesinin sahibi olarak, Jameson'ın dikkat çeken tek özelliği zenginliği ve yakışıklılığı değildi ve onun gibi bir adamın düşmanları olması gerektiğini biliyordum. Sadece umursamıyordum.

Her yanan bakışında teslimiyetimi talep ederken değil.

[Amazon'dan satın alın](#)

Zorla İtaat

Grant Wilde zengin ve güçlü olduğu kadar kibirli biri ve yardımına bu kadar ihtiyacım olmasaydı ona parasını, özel kulübünü ve ukala sırtışını nereye sokması gerektiğini söylerdim.

Ama onun yardımına ihtiyacım var ve bunun bir bedeli olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE KINGS OF CORRUPTION SERIES

Gazap Kralı

Buz gibi bir kış sabahında geçirdiğim araba kazasından sonra, hayatımı kurtaran adamın güçlü bir mafya ailesinin varisi olacağını bilmiyordum... onunla evlenmeye zorlanacağımı da.

Bu gizemli yabancı beni baştan çıkarmaya çalıştığında, ateşlediği karanlık tutkuyu görmezden gelmeliydim. Bunun yerine, beni çırılçıplak soyup kemeriyle kırbaçlarken beni sahiplenmesi için ona yalvardım.

Benim masum olduğum kadar o da vahşiydi, ama gerçeği ancak beni kendisine ait kıldıktan sonra öğrendim.

O New York Cosa Nostra'nın başı ve ben artık ona aidim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Zulmün Kralı

Constantine Thorn, dokuz yıl önce bir adamı öldürdüğünü gördüğümde beri peşimdeydi ve sonunda beni yakaladığında reddedemeyeceğim bir teklif yaptı. Onunla evlenirsen beni koruyacak.

Ancak o zaman beni gelini yapan adamın korktuğum canavarın ta kendisi olduğunu öğrendim.

O acımasız, kalpsiz bir mafya patronu ve ben o piçten nefret etmek istedim, ama kemerinin her acı kırbacında ve çaresizce yoğun tutkunun her anında, karanlık uçurumun derinliklerine düştüm.

O zalimliğin kralı ve şimdi ben onun kraliçesiyim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Acıların Kralı

Diego Santos zengin, güçlü ve günahkâr bir şekilde muhteşem olabilir, ama kaygan cilası beni kandıramaz. Onun gerçek yüzünü biliyorum ve bu anlaşmalı evliliği daha başlamadan bitirmeyi planlamıştım.

Ama mihrapta beni bekleyen Diego değildi.

Görünüşe göre bana sahip çıkan adam, bana söz verilen mafya varisiydi, ama tamamen farklı bir kişilik hissettim, o kadar heyecan vericiydi ki tutkusuna kapıldım.

Bir parçam hala kaçmak istiyordu, ama sonra beni kollarına ve dizlerine aldı, en derin, en karanlık ihtiyaçlarımı çıplak bıraktı ve sonra onları hayal edilebilecek en utanç verici şekillerde yerine getirdi.

Artık sadece onun gelini değilim. Tamamen onunum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Ahlaksızlığın Kralı

Brogan Callahan ayaklarımı yerden kestiğinde, onun güçlü bir İrlanda mafya ailesinin varisi olduğunu bilmiyordum. Beni kollarına alıp dizlerinin üzerine yatırana kadar da bunu öğrenemedim.

Gerçeği öğrendiğimde çoktan onun olmuştum.

Babamın beni planlarından kaçmak için kaçtım, ancak aklındaki acımasız mafya patronunun, beni çırılçıplak soyan ve vahşice sahiplenilen aynı günahkâr seksi piç olduğu ortaya çıktı.

Mutlak itaatimi talep ediyor ve yine de her acımasız öpücüğü ve kemerinin acı kırbaıyla içimde yarattığı utanç verici ihtiyacın karanlık uçurumuna daha da derine düştüğümü hissediyorum.

İlk başta ahlaksızlığının bir sınırı var mı diye merak ettim. Şimdi umarım ...

[Amazon'dan satın alın](#)

Vahşetin Kralı

FBI'ın onu yakalamasına yardım etmek için gizli göreve gittiğimde Maxim Nikitin'in hesaba katılması gereken bir adam olduğunu biliyordum, ama hiçbir şey beni onun ham gücüne hazırlayamazdı... ya da buz gibi mavi gözlerine.

Beni yakaladı ve şimdi beni sadece cezalandırmaya değil, tamamen evcilleştirmeye kararlı.

Her öpücük acımasız, her dokunuş sahiplenici, kemerinin her ateşli kırbağı bir öncekinden daha yoğun, yine de her acı çılgılığı ve her orgazm çılgılığı ile gerçek daha açık hale geliyor.

Beni kırmasına gerek yok. Ben zaten ona aidim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kötülüğün Kralı

Phoenix Diamonds ile tanıştığımda, taştan oyulmuş bir vücudu ve sırf itaat edebilmek için bana soyunmamı emretmesini ummama neden olan bir sesi olması dışında onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Babamın günahlarını bana ödetmeye niyetli bir Yunan suç örgütünün başı olduğunu öğrendiğimde, sadece dokunuşuyla bana çoktan hükmetmiş, izinsiz gelmeye cüret ettiğim için çıplak kıcımı kemerle dövmüş ve hem o gece hem de ertesi sabah beni iyice perişan etmişti.

Tek yapabildiğim, her zaman hayalini kurduğum şey değilmiş gibi davranmaya çalışmak... Ama sanırım o zaten biliyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE SINNERS AND SAINTS SERIES

Güzel Kötü Adam

Kirill Sabatin'in kapısını çaldığımda, onun Kozlov Bratva'nın en korkulan infazcısı olduğunu bilmiyordum. Şimdiye kadar gördüğüm en korkunç derecede seksi adam olmasını da beklemiyordum...

Gecenin bir yarısı bu kadar gürültü yaptığı için onu azarladım ama avucunun çıplak popoma çarpması binadaki herkesi uyandırmadıysa da benim orgazm çıgıkları kesinlikle uyandırdı.

Beni baştan çıkarması bir yana, tokatlamasına bile izin vermemeliydim. O tehlikeli bir adamdı ve kolayca boyumu aşan bir işe . Ama o dalgalanan, terden sıırıslıklam olmuş kasları gördüğüm anda, o güzel kötü adamın beni uzun, sert ve vahşice o anda ve orada almasına ihtiyacım olduğunu biliyordum.

Ve yaptı da.

Şimdi tek umudum onun beni sahiplenmesinin bir mafya savaşı başlatmaması...

[Amazon'dan satın alın](#)

Güzel Günahkar

Utanç verici bir teslimiyetle adını ilk kez haykırdığımda, Sevastian Kozlov düşmandı, rakip bir ailenin varisiydi ve ona karşı gelmeye cüret ettiğim için beni tokatlayarak teslim almıştı.

Beni gelini olarak kabul ettiğinde bedenimi çoktan ele geçirmiş olmasına rağmen, dokunuşunu ne kadar çaresizce arzulasam da bu güzel günahkârın kalbimi asla fethedemeyeceğine yemin ettim.

Ama bu bana bağlı değildi.

[Amazon'dan satın alın](#)

Güzel Baştan Çıkarma

Gece geç saatlerde mükemmel pastayı ararken, acımasız bir saldırının kurbanı olacağımı hiç beklemiyordum... ya da düşünceli, mavi gözlü bir yabancıнын kurtarıcım olacağını, korkularımı hafifletirken yaralarımı ilgileneceğini. Aramızdaki elektrik patladı ve inanılmaz tutkulu bir geceye dönüştü.

Valentin Vincheti'nin New York İtalyan mafya imparatorluğunun varisi olduğunu ancak daha sonra öğrendim.

Sonra beni almaya geldi ve bu sefer nazik değildi. Teslim olmamalıydım ama her vahşi öpücüğü ve kemerinin acı veren darbesiyle güzel baştan çıkarıcılığına karşı koymak daha da zorlaştı. Ama düşmanlarından biri gözünü bana diktğinde, sırlarım hayatlarımızı tehlikeye atacak mı?

[Amazon'dan satın alın](#)

Güzel Takıntı

Mihrapta bırakıldıktan sonra, resepsiyon olması gereken şeyi destansı bir partiye dönüştürdüm. Ama yakışıklı bir yabancı beni dansa kaldırdığında, ateşlediği tutkuya hazırlıklı değildim.

Bana çok kötü bir adam olduğunu söyledi, ama bu sadece çıplak ve bağlı yatarken, elbisem atılmış ve kığım bir şaplaktan dolayı ağırırken, beni mahvetmesini beklerken kalbimin daha hızlı atmasını sağladı. Sadece bir gece olması gerekiyordu. Bağlanmak yok. Beni onun tehlikeli dünyasına sokacak bir şey yoktu.

Ama bu onun güzel saplantısı olmadan önceydi.

[Amazon'dan satın alın](#)

Güzel Şeytan

Kostya Baranov kötü şöhretli bir suikastçı, inanılmaz bir vahşet yeteneğine sahip bir adam, ancak bir mafya saldırısına tanık olduğumda beni bir kurşunla susturmadı. Onun yerine beni kendi adamı yapmaya karar verdi.

Esir alınıp itaat etmeye ya da kemerinin acısını hissetmeye zorlandığımda, beni esir alan kişiye duyduğum utanç verici şehvet, kısa süre sonra bana yaptıklarına ve her dokunuşunda bana yapmaya devam ettiklerine karşı öfkeyle savaşıyor.

Ama o güzel bir şeytan olsa da, ikimizi de lanetleyebilecek olan kendi ailemin sırrıdır.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE BENEDETTI EMPIRE SERIES

Zalim Prens

Catherine'in babası babamı öldürtmek için komplo kurdu ve Benedetti ailesine olan bu borç ödenmeli. Nasıl o benden bir şey aldıysa, ben de ondan bir şey alacağım.

Kızını.

Cezalandırmak ve ırzına geçmek için benim olacak, ama acı çektiğinde bu onun günahları için olmayacak.

Benim zevkim için olacak.

Yalvaracak, ama bu benim onu hayal edilebilecek en utanç verici şekillerde sahiplenmem için olacak. Çılgık atacak ama bunun nedeni bir doruğa daha dayanamayacağını düşünmesi olacak.

Ama sonunda teslim olduğunda, bu onu esir alan kişiye olmayacaktır.

Kocasına olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Acımasız Prens

Alexandra bir senatörün kızıdır, zenginlerin ve güçlülerin arasına karışmaya alışkındır ama bu gece oyunu farklı kurallara göre oynayan erkekler olduğunu öğrenecektir.

Benim gibi adamlar.

Onunla romantizm yaşayabilirdim. Onu baştan çıkarabilir ve sonra nazikçe yatağıma taşıyabilirdim.

Ama bu bekleyebilir. Bu gece kemerim yüzünden poposu yanarken ve çılgık atmaktan boğazı ağrırken titreyen bedeninden birbiri ardına acımasız bir orgazm çıkaracağım.

Gelinim olduğunu bile bilmeden önce benim olduğunu bilecek.

[Amazon'dan satın alın](#)

Vahşi Prens

Gillian'ın babası güçlü bir İrlandalı mafya babası olabilir, ama aileme kan borcu var ve tahsilat için geldiğimde ödeme olarak kızını almadan önce izin istemedim.

Bu ona bağlı değildi... ya da ona.

Onu gelinim yapacağım, ama onu soyamak ve bana ait olanı sahiplenmek için düğün gecemize kadar bekleyecek türden bir adam değilim. Koridorda ıslak, kullanılmış ve ağırlı bir şekilde yürüyecek.

Elbisesi, ona kocasına itaatsizliğin sonuçlarını öğretken kemerimin izlerini gizleyecek, ancak hiçbir şey, her adımda uyarılması uyluklarından aşağı damlarken kızarmasını gizleyemeyecek.

Yemin ettiği zaman çoktan benim olmuş olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE MERCILESS KINGS SERIES

Kralın Esiri

Emily Porter aileme ihanet eden bir adamı öldürdüğümü gördü ve parmaklıklar ardına girmeme yardım etti.

Fakat

Benim bağlantılarım olan biri hapishanede uzun süre kalamaz ve Kral hanedanının patronuna karşı gelmenin bir bedeli olduğunu zor yoldan öğrenmek üzere. Çok ama çok acı verici bir bedel...

O güzel poposunu kabartırken benim için ağlayacak, sonra onu hayal edebileceği en utanç verici şekillerde tekrar tekrar tahrip ederken benim için çığlık atacak. Ama ayrılmak

İyi cezalandırılmış ve iyi kullanılmış olması Emily için hazırladığım şeylerin sadece başlangıcı.

Onu gelinim yapacağım, sonra da tamamen benim olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kralın Rehinesi

Hayatım tehdit edildiğinde, Michael King meseleyi kendi eline almakla kalmadı.

Beni aldı.

Beni götürdüğünde kısmen beni korumak içindi, ama çoğunlukla beni istediği içindi.

Onunla gitmeyi ben seçmedim ama bu bana bağlı değildi. Bu yüzden beni buraya getiren, onunla dövüştüğümde beni cezalandıran ve sonra vahşice beni kendisinin yapan çıldırtıcı derecede seksi mafya patronunun kemerinden kığım hala yanarken, zengin bir İsviçre dağ evinde çıplak, ıslak ve ağırlıyım.

New Orleans'ta işler yoluna girdiğinde geri döneceğiz ama eski evime geri dönmeyeceğim.

Artık ona aidim ve beni elinde tutmayı planlıyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kral'ın Mülkü

Babasına bir Kral'a karşı gelirsene ne olacağını öğretmek gerekiyordu, ama Genevieve Rossi'nin yaralı, iyi kullanılmış ve onu henüz sahiplenmediğim tek şekilde sahiplenmemi beklemesinin nedeni bu değil.

Ceza almadan beni toplum içinde utandırabileceğini düşündüğü için kızgın.

İyi kullanılmış çünkü ona şaplak attıktan sonra daha fazlasını istedim ve istediğimi alırım.

Yatağında beni bekliyor çünkü o benim gelinim ve bu gece bizim düğün gecemiz.

Ona nazik davranmayacağım ama yarın sabah uyandığında ıslak ve kızarmış yanakları, çıplak ve titreyen bedenine yaptığım utanç verici şeyler yüzünden kıpkırmızı olmayacak.

için yalvardığı için olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kralın Oyuncağı

Vincenzo King, kendisine ihanet eden bir adam hakkında bir şeyler bildiğimi düşünüyordu ama New Orleans'a doğru yola çıkmamın nedeni bu değildi.

Beni dövüp cezalandırdığında belki bu sadece bir işti ama sonrasında olanlar öyle değildi.

Vahşiceydi, utanç vericiydi ve çok ama çok kişiseldi. Ben artık onun
oyuncağıyım ve raftaki kutusunda sakladığınız türden bir oyuncak
değilim.

Benimle sert oynayacak. Beni ıslatacak
ve kirletecek.

O zaman yarın yine aynı şeyi yapacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kral'ın Talepleri

Julieta Morales istenmeyen bir evlilikten kaçmayı umuyordu ama arabama bindiği anda kaderi
mühürlenmişti. Bir kocası olacak ama bu, babasının onun için seçtiği kartel patronu olmayacak.

Ben olacağım.

Ama ben gelinini düğün gecesi gül yaprakları arasında nazikçe götüren türden bir adam değilim. Kıcı
yanarken ve saçları avucumda tutulurken Kral'ının isteklerini yerine getirmeyi öğrenecek.

Yeminini ederken itaat sözü verecek ama ondan çok önce efendi olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kralın Ayartması

Dimitri Kristoff'un korumasına ihtiyacım olduğunu düşünmüyordum ama bu bana bağlı değildi. Rakip
bir aileden gelen bir mafya babası peşimdeyken, kontrolü ele aldı, kemerini çıkardı ve sonra istediğini
aldı.

Bana söyleneni yapmaya alışık olmadığımı biliyor. Sadece umursamıyor.

Çıplak popomun üzerine çizilen çizgiler beni acı ve üzüntü içinde bıraktı ama asıl sarsılmama neden olan
şey bundan sonra olanlardı. Kral ailesinin prensesi kimse için diz çökmemeliydi, hele ki koruması gereken
şeyi kendisi için talep etmeye karar veren bu Bratva vahşisi için.

ona kimse vermedi ama de onunum.

Şimdi bunu bildiğimden emin olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE MAFIA MASTERS SERIES

Ödeme olarak onun

Caroline Hargrove, babasının bana borcu olduğu için benim olduğunu sanıyor ama arabamda içi dışı yara bere içinde yanımda oturmasının nedeni bu değil. Islak, çok kullanılmış ve istese de istemese de benimle geliyor çünkü onu istediğime karar verdim ve istediğimi alırım.

Bir senatörün kızı olarak, muhtemelen hiçbir erkeğin ona el sürmeye cesaret edemeyeceğini düşünüyordu, bırakın onu iyice tokatlamayı ve sonra güzel vücuduna mümkün olan en utanç verici şekillerde sahip çıkmayı.

Yanılıyordu. Çok, çok yanıls. Ona hakim olacağım ve bu konuda nazik olmayacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

Teminat Olarak Alındı

Francesca Alessandro'nun babasına bir uyarı olarak esir tutulan bir teminat olması gerekiyordu, ama sonra benimle savaşılmaya çalıştı. Ona kemerimle bir ders verdiğimde ve sonra ona çok daha utanç verici bir şekilde itaat etmeyi öğrettiğimde her vahşi dorukta çığlık atarken acı çekti ve sınırlı kalmı oldu.

O artık benim. Saklamak için benim. Korumak için benim. İstedğim kadar sert ve sık kullanabilirim.

[Amazon'dan satın alın](#)

İşbirliğine Zorlanmak

Willow Church bana kurşun sıkmaya çalışan ilk kişi değil. Sadece yaşamasına izin verdiğim ilk kişi. Şimdi bedelini hayal edilebilecek en utanç verici şekilde ödeyecek. Kemerimin çizgileri ona itaat etmeyi öğretecek, ama ondan sonra ağrıyan, kırmızı poposuna ne olacağı gerçek dersi öğretecek.

Acımasızca, tekrar tekrar kullanılacak ve her acımasız doruk ona aşağılayıcı gerçeği hatırlatacak: Bana karşı hiçbir zaman şansı olmadı. Vücudu her zaman efendisini tanıyordu.

[Amazon'dan satın alın](#)

İntikam Olarak Talep Edildi

Valencia Rivera, babası benimle yaptığı anlaşmayı bozduğu anda benim oldu. Bu konuda söz hakkı olduğunu sanıyordu ama güzel poposuna geçirdiğim kemer ona aksini öğretti ve teslimiyetini çarşafıara haykırarak geçirdiği bir gece, bana ait olduğundan hiç şüphesi kalmamasına neden oldu.

Onu sert ve sık sık kullanmak, onu düzgün bir şekilde evcilleştirmek için gereken tek şey olmayacaktır, ancak iyi bir başlangıç olacaktır...

[Amazon'dan satın alın](#)

Yalvarmak İçin Yapıldı

Sierra Fox kapıma gelip benden koruma istedi, ben de ona verdim... bir bedel karşılığında. O da Artık bana ait ve onun güzel vücudunu istediğim gibi kullanacağım. Karar vermesi gereken tek şey, onu talep etmeyi bitirdiğimde sevimli küçük poposunun ne kadar ağrıyacağı.

Bana yardım için yalvarmaya geldi, ama inlemeleri ve çığlıkları her acımasız dorukta daha da arttı, ikimiz de çok daha utanç verici bir şey için bana yalvarmasının uzun sürmeyeceğini biliyoruz.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE EDGE OF DARKNESS SERIES

Karanlık Yabancı

Karanlık ve yağmurlu bir gecede bir telefon aldım. Cevap vermemeliydim... ama verdim.

Bana yapacağını şeyler hiç de tatlı değil, sadece sesinden tanıdığım bu adam.

O kadar iğrençler ki sadece duyduğumda bile kıpkırmızı oluyorum... ve yine de cevap veriyorum, telefon çaldığı anda külotum sıırıslıklam oluyor. Ama bu iş çok ileri gittiğine karar verdiğimde bitmeyecek.

Ona beni rahat bırakmasını söyleyebilirim ama bunun onu uzak tutmayacağını biliyorum. Benim için geliyor ve geldiğinde, söz verdiği tüm kaba ve utanç verici yollarla beni kendine ait kılacak.

Ve ben onun için ıslak ve hazır olacağım... istesem de istemesem de.

[Amazon'dan satın alın](#)

Karanlık Yırtıcı

Onu baştan sanıyor ama bu romantizm değil. Bu çok daha utanç verici bir şey.

Eden mafyayı geride bırakmaya çalışmıştır ama çok daha tehlikeli biri gözünü ona dikmiştir.

Ben.

Eski bir düşmanımdan intikam almam gerekiyordu ama ben onun yerine onu kendimin yapmaya karar verdim.

Kemerim titreyen poposunu kamçılادıkça inleyecek ve onu en iğrenç şekillerde sahiplendiğimde kıvranacak, ama bu sadece başlangıç. İşim bittiğinde, bana ait olan sadece onun vücudu olmayacak.

Onun kalbine ve ruhuna da sahip olacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE DARK OVERTURE SERIES

Ahlaksız Davet

Burada olmamalıydım.

Kıyafetlerim odaya saçılmamalı, popom ağrımamalı ve acımasız bir iş adamı benden istediği her şeyi alırken kesinlikle çarşafırla bağırmmamalıyım.

Houston Powers'ı hiç tanımamalıydım bile ama kötü bir durumdaydım ve bana bir teklif yapıldı.

Reddedemeyeceğim utanç verici, ahlaksız bir teklif.

Çaresizdim, paraya ihtiyacım vardı ve başka seçeneğim yoktu. En azından gerçek bir seçeneğim yoktu.

Bir sözleşme imzaladığım için buradayım, ama onunum çünkü o beni kendisinin yaptı.

[Amazon'dan satın alın](#)

Yasadışı Teklif

Daha iyi bilmeliydim.

Teklifi utanç vericiydi. O kadar utanç vericiydi ki, duyduğumda içkimi yüzüne fırlattım.

Sonra gözlerindeki bakışı gördüm ve bir hata yaptığımı anladım.

Beni çıırılçıplak soyarken mücadele ettim ve beni tokatlarken yalvardım ama fark etmedi. Tek yapabildiğim inlemek, çığlık atmak ve benden istediği her şeyi alırken onun için çaresizce doruğa çıkmaktı.

Kontratı imzaladığımda çoktan onun olmuşum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Yakışksız Dolaşıklık

Frederick Duvall hakkında uyarılmışım. Tehlikeli olduğu söylenmişti. Ama milyarder reklam patronuyla bir iş teklifini görüşmek için buluşmamın, utanç verici bir itaat dersi için elbisem yukarıda ve külotum aşağıda bir masanın üzerine eğilmemle sonuçlanacağından hiç şüphelenmemişim.

Bu olmalıydı. Ona teklifi ve parasıyla ne yapabileceğini söylemeliydim.

Ama ben .

İki milyon dolar çok para olduğu için olduğunu söyleyebilirdim, ama önünde çıplak, bağlı dururken ve onu rahatsız etmeye cüret ettiğim için sopasının iğnesini beklerken, bunun gerçek olmadığını biliyorum.

Bana para ödediği için burada değilim. Buradayım çünkü o bana sahip.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE CLUB DARKNESS SERIES

O'nun İradesine Boyun Eğmek

Dünyadaki en güçlü adamlar bile bana karşı gelmemeleri gerektiğini bilirler ama Autumn Sutherland kendi kulübümde beni gözetleyebileceğini ve bundan paçayı sıyrabileceğini düşündü. Şimdi cezalandırılmalı.

Beni ifşa etmeye çalıştı, bu yüzden o da ifşa olacak. Çıplak, bağlı ve çaresizce sergilenirken, kayışım titreyen poposunu kırbaçlarken ve kırbacım en yakıcı izlerini üzerinde bırakırken merhamet için yalvaracak. mahrem noktalar. Sonra her santimimi uzun ve sert bir şekilde alırken adımı haykıracak. Onunla işim bittiğinde, sadece acı çekmiş ve utanç verici bir şekilde kırılmış olmayacak. O benim olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Onun Eliyle Kırıldı

Sophia Russo benden uzak durmaya çalışıyordu ama ona ne yapacağımı düşünmek bile külotunu sırlıslık yapmıştı. Saklamaya çalıştı ama izin vermedim. O sırlıslık külotu yırtıp çıkardım ve ona şaplak attım. Ona kimin sahip olduğundan hiç şüphesi kalmayana kadar küçük poposunu çıplak bıraktı ve sonra onu uzun ve sert bir şekilde aldı.

Benim için defalarca gelirken yalvardı ve çığlık attı, ama dersini almadı... Sadece daha fazlası için geri gelmedi. Bana itaatsizlik edip paçayı kurtarabileceğini sandı.

Bu sefer onu sadece cezalandırmayacağım. Onu kıracağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

O'nun Emriyle Bağlı

Willow dünyanın en seçkin kulübünde zenginler ve güçlüler için dans ediyordu... Ta ki bu geceye kadar.

Bu gece ona artık bana ait olduğunu ve bir daha hiçbir erkeğin ona dokunamayacağını söyledim.

Bu gece sırlıslık olmuş külotunu güzel vücudundan söktüm ve kemerimle ona itaat etmeyi öğrettim.

Bu gece onu benim olarak aldım ve ondan vazgeçmeyeceğim.

[Amazon'dan satın alın](#)

MORE MAFIA AND BILLIONAIRE ROMANCES BY PIPER STONE

Yakalandı

Jagger Calduchi gibi tehlikeli biriyle anlaşmaya zorlanıyorsanız, bu onun istediğini almak üzere olduğu ve sizin de ona vereceğiniz anlamına gelir... bu vücudunuz olsa bile.

Ait olmadığım bir yere burnumu sokarken yakalandım ve Jagger bana reddedemeyeceğim bir teklif yaptı. Onunla, onun kurallarının tek kural olduğu bir hafta ya da onun satın aldığı ve parasını ödediği polisler beni hapse atacaktı.

Beni cezalandıracak, eğitecek ve bana tamamen hakim olacak. Beni o kadar utanç verici bir şekilde kullandığında, düşününce bile yüzüm kızarıyor, belki eve gitmeme izin verecek... ya da belki beni tutmaya karar verecek.

[Amazon'dan satın alın](#)

Acımasız

Rakibinin adamları tarafından vurulan bir gangsteri tedavi etmek benim uzmanlık alanım değil, ama bir adam hastanesinin bir kanadını onun koruması için boşalttıracak kadar güçlüyse, size söyleneni yaparsınız.

Daha da kötüsü, bu Giovanni Calduchi ile ilk karşılaşmam değil. En yeni hastam, birkaç gece önce vücudumu istediği gibi kullanabilmek için beni otel odasına sürükleyen, ertesi gün evime gelen, beni çırılçıplak soyan ve beni daha da kabaca ve utanç verici bir şekilde alması için yalvarana kadar tokatlayan sert, seksi bir vahşi.

Şimdi, düşmanlarının ona ulaşmak için peşime düşme ihtimali varken, yapabileceğim tek şey beni güvende tutmakta olduğu kadar kızarmamı, ağrımamı ve tamamen tatmin olmamı sağlamakta da iyi olmasını ummak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Av

Sophia Waters'ı görür görmez iki şeyden emin oldum. Kartlarda hile yapan kötü kızlara ne olduğunu öğrenecekti ve bunu ona öğretecek kişi de ben olacaktım.

Ama o küçük şirin poposunu kızartırken ve sonra onu uzun, sert ve utanç verici bir şekilde becerirken bilmediğim bir şey vardı: Buraya kâğıt oynamaya gelmeyen tek kişi ben değildim.

Bir adamı öldürmeye geldim. Görünüşe göre onu korumaya gelmiş.

Kimse beni hedefimden alıkoyamaz ama acelem yok. Bu kedi fare oyunundan bu kadar zevk alırken olmaz. Bir gün beni yakalamasına bile izin vereceğim ve her acımasız dorukta adımları haykırırken sonunda gerçeği anlayacak. O asla avcı olmadı. O her zaman avdı.

[Amazon'dan satın alın](#)

Verilen

Stephanie Michaelson bana verildi ve o benim. Bunu ne kadar çabuk öğrenirse, sevimli küçük poposu o kadar az cezalandırılır ve yeri hatırlatıldıkça ağrır.

Ama yanaklarından süzülen gözyaşlarıyla itaat sözü verirken bile, onu gerçekten evcilleştirecek olanın kemerimin acısı olmadığını biliyorum. Bundan sonra olacaklar ona ait olduğundan hiç şüphe bırakmayacak.

Ben. Bu kısım uzun, zor ve utanç verici olacak... ve hepsi için yalvartacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

Tehlikeli Yabancı

İspanya'ya tehlikeli erkeklerden uzakta yeni bir hayata başlamayı umarak geldim ama sonra Rafael Santiago ile tanıştım.

Artık sadece bir mafya babasının işlerine bulaşmakla kalmıyorum, arabasına zorla bindiriliyorum.

Görmemem gereken bir şey gördüğümde, Rafael beni esir aldı, çırlıçıplak soydu ve örgütü hakkında bildiğim her şeyi ona anlattığıma emin olana kadar beni cezalandırdı... ki bu hiçbir şey değildi.

Sonra beni istediği gibi kullanma hakkı karşılığında korumasını teklif etti.

Artık ona ait olduğuma göre, benimle ilgili planları hayal edebileceğimden çok daha utanç verici.

[Amazon'dan satın alın](#)

Borçlu

Babası benden çaldıktan sonra, Alessandra Toro'yu işlemediği bir suç yüzünden hapiste bırakabilirdim.

Ama onun için planlarım vardı. Yargıyla yaptığım bir anlaşma -sadece benim gibi bir adamın ayarlayabileceği türden- onu tutsağım yaptı ve babasının borcunu güzel vücuduyla ödeyecek.

Elbette kaçmaya çalışacak, ama gelen kanun olmayacak. Ben olacağım.

Kemerimin titreyen çıplak poposuna batması Alessandra'ya meydan okumanın bedelini öğretecek, ama onu gerçekten evcilleştirecek olan çok daha utanç verici bir ceza olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Alındı

Winter O'Brien bana verildiğinde, bu konuda söz sahibi olduğunu düşündü. Ama yanılmıştı.

O benim gelinim. Benim sahipleneceğim, benim cezalandıracağım ve istediğim gibi utanç verici bir şekilde kullanacağım. Çıplak poposundaki kemerimin acısı ona itaat etmeyi öğretecek, ama itaat sadece başlangıç.

Çok daha fazlasını talep edeceğim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Bratva'nın Esiri

Chloe Kingstrom'a bana yaklaşmasının tehlikeli olacağını ve mesafesini koruması gerektiğini söyledim. Sözümlü dinlemeyip beni bara kadar takip ettiği an, benim oldu.

Şimdi düşmanlarım onun peşinde, ama endişelenmesi gereken ona ne yapacakları değil.

Ona yapacağım şey bu.

Çıplak kıkına geçirdiğim kemer ona itaati öğretecek ama sonrası farklı olacak.

Hayal edebileceğinden çok daha kapsamlı bir şekilde tahrip edilirken her dorukta kızaracak, yalvaracak ve çığlık atacak. Sonra onu ters çevirip daha da utanç verici bir şekilde sahipleneceğim.

Eğer iyi bir kızsaa, tadını bile izin verebilirim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Avlanmış

Hope Gracen izi sürülecek başka bir hedefti... Ta ki ben onu yakalayana kadar.

Bana yalan söylendiğini anladığımda, onu götürdüm.

Kıçı hâlâ kemerimden yanarken bana gerçeği söyleyecek ama burada olma nedeni bu değil.

Onu korumak için aldım. Onu tutuyorum çünkü o benim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Ödeme Olarak Onları

Kısa bir süre öncesine kadar, hastanedeki nöbetimden sonra evine giden bir doktordum. Ama bu, bir SUV'un arka koltuğuna zorla oturtulmamdan, sonra da kaçmaya çalıştığım için çıplak bırakılıp tokatlanmamdan önceydi.

Şimdi Cabello kardeşler için babama karşı kullanabilecekleri bir kozum sadece, ama kalbimi hızlandıran ve tüm bedenimi titreten şey bu zalimler tarafından rehin tutulma düşüncesi değil.

Bana öyle bakıyorlar ki.

Sanki kıyafetlerimi yırtıp atacaklar ve vahşi hayvanlar gibi sırayla üzerime çıkacaklar.

Sanki beni paylaşacaklarmış, beni hayal bile edemeyeceğim kadar utanç verici şekillerde kullanacaklarmış gibi.

Sanki bana sahiplermiş gibi.

[Amazon'dan satın alın](#)

Acımasız Satın Alma

Bu piçlere karşı bahse girdiğimde utanç verici bahisleri biliyordum. Sadece kaybetmeyi beklemiyordum.

Şimdi de kazançlarını almaya geldiler.

Ama sadece kaçmaya çalıştığım için çıplak popoma bir kemer vurmaya ve sonra ben onlar için kızarıırken, yalvarırken ve çılgık atarken çıplak, çaresiz bedenimden alacaklı oldukları her şeyi almayı planlamıyorlar.

satın aldılar ve ellerinde tutmayı planlıyorlar.

[Amazon'dan satın alın](#)

Sözleşme ile Bağlı

Gregory Steele beni ofisine çağırdığı anda başımın belada biliyordum ama sonunda çıplak soyulup kemerinden acı verici bir ders almak için masasının üzerine eğilmeyi beklemiyordum.

Oradan buradan biraz para almak başka bir organizasyonda fark edilmeyebilirdi, ancak Batı Yakası'ndaki en güçlü mafya patronlarından birinden çalmanın sonuçları vardır.

Bunu neden yaptığımın bir önemi yok. Şu anda önemli olan tek şey bana ne yapacağı.

Beni utanç verici bir şekilde kullanacağından hiç şüphem yok, ama bana o sözleşmeyi sırf benim için seçtiği skandal kıyafetin altında yanaklarım kızarmış ve popom ağrırken beni göstermek için imzalatmadı.

Artık onun olduğuma göre, beni elinde tutmayı planlıyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

Tehlikeli Bağımlılık

Düşmanlarımla çalışan bir adamı aramaya gittim. Onun yerine sadece onu bulduğumda, onu yalnız bırakmalıydım... ya da belki ondan istediğimi alıp gitmeliydim... ama yapmadım.

Yapamadım.

Ben de onu kendime saklamak için götürdüm.

İşimi kolaylaştırmadı ve bu ona itaat konusunda bir ders kazandırdı. Utanç verici .

Ama çıplak poposu cezalandırıcı ellerimin altında kızarıırken, tahrikinin titreyen kalçalarından aşağı damladığını görebiliyorum ve ne kadar kıvrılır, hiçkırır ve yalvarırsa yalvarsın, ikimiz de tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyoruz ve ikimiz de bu şaplak biter bitmez ona bunu vereceğimi biliyoruz.

Sert.

[Amazon'dan satın alın](#)

Müzayede Evi

Steele Franklin'in müzayede evi operasyonuyla bağlantılı bir dizi cinayeti araştırmak için gizli göreve gittiğimde, onun milyarder arkadaşlarından birinin aşağılayıcı kullanımı için satılmayı bekliyordum.

Ama o beni kendisi için istedi.

Sözleşme yok. Üzerinde anlaşılmış şartlar yok. Utanç verici taleplerine savaşmadan teslim olmak ya da beni çıtırçıplak soyup önce tokatlayarak boyun eğdirmek dışında hiçbir söz hakkı yok.

İkinci seçeneği seçtim ama çıplak, titreyen bedenimden birbiri ardına yıkıcı doruklar çıkarken, beni korkutan şey beni sonsuza dek bir kafeste kilitli tutması düşüncesi değil.

Buna ihtiyacı olmayacağını biliyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

Sorgulandı

Liam McGinty'nin kemeri çıplak popomu kırbaçlarken, beni şok eden şey yakıcı bir acı ya da vücudumun teslimiyetinin bu acımasız gangster için tam teşhir olduğunun aşağılayıcı farkındalığı değil.

Gerçek şu ki, bu benim kitaplarımdan birinden bir sahne değil.

New York'un en güçlü İrlandalı mafya babasına ait lüks bir cipin arkasında, hakkında çok şey yazdığım bir adamın arabasında, yanaklarım kızarmış, popomun içi ve dışı acımış ve uyarılmışlığım altımdaki koltuğu ıslatmış bir halde yolculuk ettiğim gerçeğini neredeyse algılayamıyorum.

Ama kabul de etmesem de artık onun esiriyim.

Belki ihtiyacı olan cevapları aldığında ve beni istediği gibi kullandığında gitmeme izin verir.

Ya da belki beni tutar.

[Amazon'dan satın alın](#)

Baştan Çıkarma Yemini

Alexander Durante, Brogan Lancaster ve Daniel Norwood güçlü ve tehlikeli adamlar ama bu onları benden uzak tutmayacak. Kardeşimin suçlarını üstlenmesine izin verdikten sonra olmaz.

İntikam şansım için yıllarca hazırlandım. Ama işler planlandığı gibi gitmedi.

Şimdi çıplak, bağlı ve çaresizim, bu zalimlerin uygun gördüğü şekilde kullanılmayı ve cezalandırılmayı bekliyorum ve yine de aklımdaki şey bana yapacakları tüm utanç verici şeylerden nasıl kaçacağım değil.

İsteyip istemediğimle ilgili.

[Amazon'dan satın alın](#)

Acımasız Varis

Bir yazar kongresine gittiğimde, kendimi sektördeki en seksi kapak modeliyle çatı katında yemek yerken bulmayı beklemiyordum, gecenin ilerleyen saatlerinde yatakta onun adını haykırmak bir yana.

Suikastçılar tarafından hedef alınmayı, silahlı adamların koruması altında bir helikoptere bindirilmeyi ve ardından popom hala şaplaktan yanarken ülkesine götürülmeyi de planlamamıştım, ama Diavolo Montoya hakkında bilmediğim gerçekten önemli şeyler olduğu ortaya çıktı...

Kötü şöhretli bir suç örgütünün varisi olması gibi.

Ondan nefret etmeliyim ama onun tutsağı olarak bile aramızdaki bağ görmezden gelinemeyecek kadar yoğun ve bir tutku anı olarak başlayan şeyin benim onun tutsağı olmamla sona ereceğini anlamaya başlıyorum.

Sonsuza kadar.

[Amazon'dan satın alın](#)

Dikenli Yatak

İşlemediği bir suç yüzünden hapiste geçirdiği yıllarla sertleşen Edmond Montego artık hatırladığım o nazik adam değil. Benim için geldiğinde, beni sadece ilk kez almadı.

Bakire bedenime, beni çığlık çığlığa bırakan bir vahşilikle sahip oldu... ve beni için yalvartı.

Şansım varken kaçmalıydım ama kemerinin her kırbaıyla, her tutkulu öpücüğüyle ve her acımasız doruk noktasıyla onun büyüüne daha fazla kapıldım.

Ama onun karanlık bir sırrı var ve dikkatli her şeyimizi kaybedeceğiz... hayatlarımız da dahil.

[Amazon'dan satın alın](#)

Morally Gray

Saxon Thornburg tüm dünyada saygın bir işadamı olarak bilinir ama ben onun gerçek yüzünü beni kaçırmadan, bağlayıp cezalandırmadan ve sonra da utanç verici bir şekilde ırzıma geçmeden önce bile biliyordum.

O sadece güçlü bir suç ailesinin milyarder patronu değil. O Patrik.

Kadınlar onun için diz çöküyor ama o beni seçti çünkü ben teslim olmadım.

Kemerini çıkarana kadar.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kötü Niyetler

Cain, Hunter ve Cristiano dünyanın en zengin ve en güçlü ailelerinden bazılarının varisleriydi, kral bile olabilecek adamlar. On yıl önce beni gizlice dinlerken yakaladılar ve çıplak kıcımlı kemerle ateşe vermeyi bitirdikten sonra beni sahiplendiler ve ırzıma geçtiler.

Ya da en azından araba kazasından sonra kalan kısacık anılarımda olan buydu...

Şu anda başarılı bir müzisyen, varlıklı ve ünlü biri olsam da, içten içe biliyorum ki Bırakın üçünü, o zalimler bana en utanç verici şekilde soyunmamı ve kendilerine teslim olmamı emretselerdi, hemen itaat etmek için başka bir aşağılayıcı ceza tehdidine bile ihtiyaç duymazdım.

Onları bir daha görmeyi beklemiyordum elbette... ya da acımasız bir Chicago suç patronu en yakın iki arkadaşıyla birlikte benimle vakit geçirirken kendimi çıplak, ıslak ve kızarmış bulmayı.

Ama yüzlerinin hatırası geri gelmeden önce bile bedenim efendilerini hatırladı.

[Amazon'dan satın alın](#)

Skandal İlişki

Beni aldatan eski sevgilimden yeni boşanmıştım, kardeşimin düğünü için eve dönerken ihtiyacım olan son şey birinci sınıfta yanımda oturan kendi iyiliği için fazla ateşli bir pislikti.

Ama huzur içinde nefes almak için tuvalete kaçtığımda, Bay Uzun, Esmer ve Suratsız beni takip etti. Sonra bana cezalandırıcı bir öpücük, sert bir şaplak ve uçaktaki herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle çığlık atan bir dizi orgazmıla türbülansı unutturdu.

Lezzetli ve utanç verici buluşmamızdan sonra gerçeği öğrendim.

Beni harap eden adam babamın en büyük düşmanı... ve babamın çok uzun zamandır acımasız planları için kullandığı şirketin kontrolünü ele geçirmeme yardım etmek istiyor.

Tek bedeli benim tamamen teslim olmam olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Acımasızca Benim

Benim gibi piçlerden kaçıyordu, suikastçıların ve mafya babalarının acımasız dünyasını geride bırakmak için çaresizdi. Ama bana pervanenin ateşe çekildiği gibi çekildi ve ben kötü, çok kötü bir adamım...

Bu yüzden sadece ıslak, iyi kullanılmış ve kemerimden ve sonrasında gelenlerden dolayı ağırlı değil.

O benim.

Acımasızca benim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Skandal

Gizemli, tehlikeli derecede seksi bir yabancı beni karşılıksız bir tutku gecesi için otel odasına götürdüğünde, sonunda çıplak kıcıma şaplak atılmasını beklemiyordum.

Ama asıl şoku ertesi gün yaşadım. Dün gece yatakta bana çığlık attıran o muhteşem, menekşe gözlü zalimin şehirdeki en güçlü mafya patronlarından biri olduğunu o zaman öğrendim.

...ve geleceğin bölge savcısı olarak, onu ömür boyu parmaklıklar ardına koymakla görevlendirildim.

Bir şehvet ve skandal ağına yakalanmışken, kesin olarak bildiğim tek bir şey var.

Artık ona aidim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Soğukkanlı Kral

Miami'de Sebastian Cawthorn bir kraldı, işinde acımasız ve düşmanlarına karşı acımasızdı. Ama burada, Colorado'da, geceyi kapatabilmek için barımdan çıkmasını istediğim ukala bir piçti.

Ta ki ben onu çok zorlayana ve kemerini çıkarana kadar.

Yaralı bir gurur ve yanan bir kıçtan başka bir şey olmadan orada bitebilirdi, ama gecenin sonunda beni vahşice sahiplenirken çarşaflara teslim olduğumu haykırıyordum.

Yaşadığım çiftliğin sahibinin o olduğunu öğrendiğimde, ben zaten ona aittim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kesinlikle Yasak

İşlemediğim bir suç yüzünden yıllarca hapiste kaldıktan sonra yapmam gereken son şey, bırakın onu kaçırmayı, adını bile bilmediğim bir kadının izini sürmek olmalı.

Ama hayatımı yeniden yaşamaya değer kılan meleği tehlikeye attım ve hoşuna gitse de gitmese de onu güvende tutacağım, bu onu alıp götürmek ve bir canavar gibi sahiplenmek anlamına gelse bile.

Çünkü henüz bilmeseyse bile, o hep benim oldu.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE MISSOULA BAD BOYS SERIES

Phoenix

Bekâr bir baba, savaş yarası almış bir denizci ve bir duman atlayıcı olarak hayatım yeterince karmaşıktı. Sonra Wren Tillman kasabaya geldi, şımarıktı ve kemerimi almak için yalvarıyordu. Onu bir kar fırtınasından kurtardıktan sonraki tutkulu gece kısa sürede çok daha fazlası oldu. Babası kendi çıkarı için onu evlendirmeyi planlıyor, ama ben onu sahiplendim ve elimde tutmayı planlıyorum. İsterse karşı koyabilir ama kalbinin derinliklerinde zaten benim olduğunu biliyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

Yılan

Ülkeme hizmet etmek için Missoula'dan ayrıldım ve acı dolu, kırık bir adam olarak geri döndüm. Ancak Chastity Garrington iyileşmemi kişisel mücadelesi haline getirdiğinde, kendi misyonum olduğuna karar verdim.

Ona hakim olmak.

Onun görevi kolay olmayacak ve gözlerindeki ateş bana benimkinin de kolay olmayacağını söylüyor. Yine de aramızdaki kıvılcım anlık ve ikimiz de biliyoruz ki çok yakında ıslanacak, acıyacak ve adımı haykıracak.

Ama ben bundan daha fazlasını istiyorum.

Bedenim iyileşene kadar, onun kalbini almayı planlıyorum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Maverick

Onu bir vadide kapana kısılmış halde bulduğumda, Lily Sanborn'un sadece kayıp bir turist olduğunu düşünmüştüm. Sonra kamyonetimi çalmaya çalıştı ve kaçtığını fark ettim... ve kemerimin bir dozuna ihtiyacı olduğunu.

Kulübemde kıcı yanarken ve dışarıda şiddetli bir kar fırtınası varken, aramızdaki kıvılcımı inkar etmek mümkün değil ve ikimiz de biliyoruz ki yakında onu en güzel şekilde kucağıma aldığımda adımı haykıracak.

utanç verici bir şekilde.

Ancak geçmişi onu yakaladığında, peşine düşen erkekler zor bir ders öğrenecektir.

O artık benim ve benim olanı korurum.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE MONTANA BAD BOYS SERIES

Hawk

büyük, kızgın bir denizci ve benimle işi bittiğinde çok kızgın olacağım.

Hawk Travers hafife alınacak bir adam değildir. Bu dersi mümkün olan en zor şekilde, önce acı verici, aşağılayıcı bir şaplakla, sonra da çok daha utanç verici bir şekilde özel olarak öğrendim.

Bela aramaya geldi. Onun yerine kemerimin tadına baktı.

Bryce Myers beni fazla zorladı ve sonunda poposuna kaynak yaptırdı. Ama bu alıngan küçük muhabirin ona bildirirken adımı haykırdığını duymak ne kadar tatmin edici olsa da, sevimli poposunu ne kadar kullanılmış ve yara bere içinde bırakırsam bırakayım etrafta dolanmaktan vazgeçmeyeceğini hissediyorum.

Boyundan büyük işlere kalkıştı ama o artık benim ve ben de benim olanı korurum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Akrep

Sert sevip sevmediğimi sormadı. Bu bana bağlı değildi.

İri yarı, sert bir denizciyi kızdırarak paçayı kurtarabileceğimi sanmıştım. Yüzümü çarşaflara gömdüm, yanan popomu yukarı kaldırdım ve saçlarımı sıkıca avucunun içine aldı.

ve bana sadece Scorpion gibi bir adamın türden utanç verici bir ders verdi.

Kemerimin tadına bakmak için yalvarıyordu. Bundan çok daha fazlasını aldı.

Kendi barımda bana karşı küstahlık yapabileceğini düşünecek kadar çakırkeyif olması Caroline'e bir şaplak kazandırdı, ama anlaşılmayı mühürleyen şey kamyonetimle kaçmaya çalışmasıydı. Kemerimi çıplak kıkırda hissedecek, sonra her bir santimimi alırken adımı haykıracak.

Bu yaramaz kıza haddinin bildirilmesi gerekiyor ve ben bunun her anından zevk alacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

Mustang

Ona çiftliğini nasıl yöneteceğini anlatmaya çalıştım. Sonra kemerini çıkardı.

Çiftliği hakkında bir dedikodu duyduğumda Mustang'le bu konuda yüzleştim. Büyük, sert eski denizciyle başa baş mücadele edebileceğimi düşünmüştüm ama sonunda yüzüm kızardı, canım yandı ve çok iyi kullandım.

Ona acıyacağımı söyledim. Ciddiydim.

Danni Brexton, keskin bir dili ve omzunda bir çipi olan ateşli küçük bir sayıdır. O, sert bir şekilde sürülmesi ve ıslak bir şekilde ortadan kaldırılması gereken türden bir bela, ama sadece kemerimin tadına baktıktan sonra.

Bu şımarık ateşi evcilleştirmek için sert bir el ve yanan bir kıçtan daha fazlası gerekecek, ancak istese de istemese de onu güvende, sağlam ve yatakta adımı haykırmaya devam ettirmeyi planlıyorum. Onunla işim bittiğinde, bana ait olduğuna dair aklında en ufak bir şüphe gölgesi kalmayacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Nash

Beni mülkünde yakaladığında polisi aramadı. Sadece kemerini çıkardı.

Nash beni mafyadan kaçarken kulübesine girerken yakaladı ve benden cevap ve itaat istediğinde ikisini de vermedim. Sonra kemerini çıkardı ve bana büyük, kaba bir denizciyle oyun oynayan yaramaz kızlara ne olduğunu olabilecek en utanç verici şekilde öğretti.

O benim korumam altında. Bu ona karşı nazik olacağım anlamına gelmiyor.

Michelle'in sadece saklanacak bir yere ihtiyacı yok. Kendini pervasızca meydan okuyarak riske attığında poposunu açacak ve acıyana ve hıçkırana kadar şaplak atacak, sonra yüzünü çarşafı sokacak ve her vahşi dorukta adını haykırmayı sağlayacak bir adama ihtiyacı var.

Bunların hepsini ve çok daha fazlasını benden alacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Austin

Bu hayvana binmeyi teklif ettim. Sonunda ben oldum.

Austin'i ilk gördüğümde otostop çekiyordu. Onu bırakmak için durdum, ama bu iri yarı, kaba saba eski denizciyi gideceği yere kadar götüremedim. O beni götürmekle çok meşguldü.

Yetkinin kendisinde olduğunu sanıyordu. Sonra kemerimi çıkardım.

Francesca Montgomery yanıma yanaştığında kim olduğunu bilmiyordum ama neye ihtiyacı olduğunu biliyordum ve ona bunu verdim. Uzun, sert ve derinlemesine, ta ki titreyen çıplak poposu hala kemerimin izlerini taşıırken defalarca doruğa ulaşıp adımı haykırana kadar.

Ama biri onu incitmek istiyor ve biri benim olan bir şeyi incitmeye çalıştığında, bunu kişisel olarak alıyorum.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE EAGLE FORCE SERIES

Onur Borcu

Isabella Adams parlak bir bilim insanıdır, ancak son keşfi onu Rus suikastçıların hedefi haline getirmiştir. Onu korumakla görevlendirildim ve pervasız davranışları onu tehlikeye attığında, bir denizcinin komutası altında olmanın ne demek olduğunu en utanç verici şekilde öğrenecek.

Kemerim çıplak poposunu kamçılادıkça yalvarıp yakarabilir ama alacağı tek merhamet, iyice şaplaklanmış poposu hâlâ yanarken defalarca doruğa ulaşırken çığlık atma şansı olacaktır.

Geçmişim bana musallat olmak için geri döndüğünde, onu hayatta tutmak için ustalaştığım her beceriye ihtiyacım olacak.

Ulusal bir hazine olabilir ama o artık bana ait.

[Amazon'dan satın alın](#)

Sadakat Borcu

Güpegündüz kaçırıldıktan sonra Willow Cavanaugh'u eve getirmek için tutuldum ama zengin bir ailenin kızı olarak emir almak yerine istediğini elde etmeye alışkın.

Çok kötü.

Ya söyleneni yapacak ya da kendisine kimin yetkili olduğunu sert ve utanç verici bir şekilde hatırlatacaktır, ancak bu alıngan küçük zengin kızı gerçekten evcilleştirmek için iyi bir şaplaktan daha fazlası gerekecektir.

Dizimin dibinde yerini öğrenecek, ama onu yatağında kendim yapacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

Fedakarlık Borcu

Bir cinayete tanık olması Greer McDuff'ı acımasız bir kartelin radarına soktu... ve benim de.

Şu anda seçkin Eagle Force'ta görev yapan eski bir Navy SEAL olarak, görevim onu ne pahasına olursa olsun korumak. Eğer bu, dizlerimin üzerinde poposu çıplak haldeyken kimin yetkili olduğunu sert bir şekilde hatırlatmayı ve ardından yatağında daha da utanç verici bir ders vermeyi gerektiriyorsa, o zaman alacağı şey budur.

Sadece bir sorun var.

Onu güvende tutabileceğimi bildiğim tek yer, geride bıraktığım ve asla geri dönmemeye yemin ettiğim çiftlik.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE DANGEROUS BUSINESS SERIES

İkna

Babası mafyadan bir şey çaldı ve onu geri almam için beni tuttular, ama Giliana Worthington'ın poposu iyice kullanılmış ve yara bere içinde bir kafese çıplak olarak kapatılmasının gerçek nedeni bu değil. Onu buraya getirdim, böylece onu cezalandırmak, ona hükmetmek ve çığlıklar atıp inlerken ve daha fazlası için yalvarırken çaresiz, titreyen bedenini tekrar tekrar mahvetmek için zaman ayırabilirdim.

Onu rehine olarak almadım. Onu aldım çünkü o benim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kötü Adamlar

Mafyanın benim için ayarladığı evlilikten kaçabileceğimi düşünmüştüm ama kendimi yabancı bir ülkede, kaçmaya çalıştığım adamdan çok daha tehlikeli biri tarafından tutsak edilmiş buldum.

Sonra Jack ve Diego benim için geldiler.

Onların olmak isteyip istemediğimi sormadılar. Sadece beni aldılar.

Kaçtım ama beni yakaladılar, çınlıplak soydular ve olabilecek en utanç verici şekilde cezalandırdılar.

Şimdi beni paylaşacaklar ve bu konuda nazik davranmayacaklar.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE DARK WOLVES SERIES

Sahip Çıkmak Onun

Yüzyıllar boyunca benim türüm vahşi doğamızı, kaba gücümüzü ve cinsel içgüdülerimizi gizledi. Ama bu insan dişi benim eşim ve hiçbir şey beni onu sahiplenmekten ve harap etmekten alıkoyamaz.

O evcilleştirmek ve korumak için benim ve eğer kemerim ona itaat etmeyi öğretmezse, o zaman çok daha utanç verici bir şekilde öğrenecek. Her iki durumda da, teslimiyeti kaçınılmaz olduğu kadar tam da olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Sahip Olmak Onun

Stone Keeler her kızın kalbini kazanabilecek ve yatakta çılgılık attırabilecek 1.80 boyunda iri bir adamdı ama titreyen bedenimi ilk kez sahiplenirken gözlerindeki bakış dehşet vericiydi.

Karanlık ve vahşiydi, sanki her an kontrolünü tamamen kaybedebilir ve beni bir canavarın eşini aldığı gibi alabilir, üzerime çıkıp beni kızıştırabilir ve her acımasız dorukta beni onun olarak işaretleyebilirdi.

Ondan kaçtım... ama uzun süre uzak kalamadım.

Ben zaten ona aitken olmaz.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE ALPHA DYNASTY SERIES

Zincirsiz Canavar

Dupree ailesinin ilk çocuğu olarak, hayatımı ailemizin zenginliğini ve gücünü inşa ederek geçirdim. Karanlık sırrımızı saklı tutarken mafya imparatorluğunu ve vahşi açlığını uzak tutuyorum. Ama içimdeki canavar sonsuza dek zincirlenemez ve kontrolümü tamamen kaybetmeden önce bir eş bulmalıyım...

İşte bu yüzden Coraline LeBlanc benim.

Onun üzerine binip onu mahvettiğimde, bu onu istediğim için olmayacak. Ona ihtiyacım olduğu için olacak.

Ama bu, onu çırlıçıplak soymaktan ve teslim olana kadar şaplak atmaktan, sonra bana ait olanı alırken her umutsuz dorukta yalvarıp çılgılık atmasını sağlamaktan zevk almayacağım anlamına gelmiyor.

Canavar onu alacak, ama ben tutacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

Vahşi Canavar

Dax Dupree'yi bir canavara dönüştüren şey doğuştan sahip olduğu mafya hakkı değildi. Parmaklıklar ardında geçirdiği yıllar ve rakip bir örgütle girdiği acımasız savaş onu çelik gibi sert yapmıştı ama zar zor kontrol edebildiği canavar hep oradaydı ve işaretleyip sahipleneceği bir eşi olmadan yakında onu tamamen ele geçirecekti.

Kapanıştan sonra barıma gelip beni ıslatana ve utanç verici bir şekilde üzerime çıkıp beni mahvetmesine hazır olana kadar şaplak attığında, hatta ertesi sabah çılgılık atmaktan boğazım ağrıyarak uyandığımda ve tohumu hala kalçalarımda kururken bunu biliyordum. Ama artık biliyorum.

Çünkü ben onun eşiyim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Acımasız Canavar

Esme Rawlings bana baktığında birçok şey görüyor. Acımasız bir mafya babası. Devam eden bir bölge savaşındaki son cinayetin kilit tanığı. Onu bir tetikçinin kurşunlarından kurtaran koruyucu bir melek.

Ama ona baktığımda tek bir şey görüyorum.

Dostum.

Beni istediği kadar derinlemesine araştırabilir, ailemin geniş mafya imparatorluğunun yönüne burnunu sokabilir ama benim hakkımda bilmesi gereken tek gerçeği bu gece çıplak poposu yanarken ve itirazları orgazm çılgınlıklarıyla bastırılırken öğrenecek.

Bana ait olanı alırım.

[Amazon'dan satın alın](#)

Açgözlü Yurtcu

Suzette Barker Philadelphia'daki en güçlü mafya babasından çalabileceğini sanıyordu. Çıplak kıcına geçirdiğim kemer ona aksini öğretti, ama gözyaşları yanaklarından aşağı akarken ve tahrik olurken

çıplak kalçalarında parlıyor, yakında anlayacağı daha önemli bir şey var.

Ayaklarımın dibinde diz çökmesi ve pişmanlık dolu teslimiyetini mümkün olan en utanç verici şekilde göstermesi buna bir son vermeyecek, onu uzun ve sert bir şekilde aldığım da doruk çılgınlıkları da olmayacak. O da benimle gelecek ve ben de ona istediğim sıklıkta vahşice saldıracağım.

Sadece bana borçlu olduğu için değil.

Çünkü o benim dostum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Acımasız Vahşi

Christoff Dupree bana bir kadına nazikçe kur yapan bir adam gibi gelmiyor, bu yüzden mutfak masamda çiçekleri gördüğümde bunun sadece hayatını kurtardığım için bir teşekkür jesti olmadığını biliyordum.

Bu acımasız mafya babası beni baştan çıkarmıyordu. Bu güller artık ona ait olduğum anlamına geliyor.

Üzerime çıkıp beni vahşice sahiplenmeden önce utanç verici bir şekilde boyun eğmem için şaplak atması gereken kişi olduğumu.

Onun arkadaşı olduğumu.

[Amazon'dan satın alın](#)

BOOKS OF THE ALPHA BEASTS SERIES

Kralın Arkadaşı

Kokusu beni ona çekti, ama daha derin ve daha güçlü bir şey bana onun benim olduğunu söyledi. İnkar edilemeyecek bir şey. Onu o anda ve orada sahiplenmemi isteyen bir şey.

Onu bir canavarın eşini aldığı gibi aldım. Kabaca. Vahşice. Merhamet ya da pişmanlık duymadan. Kaçacak ve kaçtığı anda cezalandırılacak ama korktuğu ben değilim. Her titreyen, çaresiz doruk ona vücudunun efendisini tanıdığını hatırlatıyor ve bu onu korkutuyor.

Nazik bir kral olmadığımı biliyor ve yerini öğrenirken benim için çılgılık atacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Canavarın İddiası

Raven benim türümden biri değil, ama kokusunu aldığım anda bana ait olduğunu anladım.

O benim eşim ve ona sahip olduğumda bu nazik olmayacak. Benimle savaşılabılır, ama cezalandırılırken merhamet için yalvarması, kısa süre sonra yerini, üzerine binilip hırpalanırken doruk çılgıllıklarına bırakacak.

Onunla işim bittiğinde, vücudunun teslimiyetinin kanıtı çıplak kalçalarından aşağı damlayan tohumlarımla karışmış olacak. Ama o sadece acı çekmekten ve tamamen tükenmiş olmaktan daha fazlası olacak.

O benim olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Alfa'nın Eşi

Nicolina'dan eşim olmasını ben istemedim. Bu ona bağlı değildi. Bir alfa kendisine ait olanı alır.

Benden kaçmaya cüret ettiği için çıplak bırakılıp cezalandırılırken merhamet için yalvaracak, ama sahiplenilip hırpalanırken attığı çılgıllıklar, vücudu efendisine teslim olurken çaresiz bir doruk noktası olacak.

O benim ve bunu bildiğinden emin olacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

MORE STORMY NIGHT BOOKS BY PIPER STONE

Canavarlar Tarafından Sahiplenildi

Ondan kaçmak için elinden geleni yapsa da Scarlet Dumane kendisini bekleyen şeyden kaçamaz. Yıllardır kaderinde sadece bir değil, üç vahşi canavara ait olmak olduğunu biliyordu ve şimdi sahiplenilme zamanı geldi. Yakında dostları onun güzel vücudunun her santimetresine sahip olacak ve onu istedikleri gibi ve istedikleri sıklıkta paylaşıp kullanacaklar.

Scarlet kendisi, ailesi ve kasabasıyla ilgili rahatsız edici gerçeklerden saklanabildiği kadar saklandı ama şimdi büyükannesinin ölümü onu nihayet Louisiana'nın bataklıklarına geri getirdi ve sonunda ne kadar utanç verici ve korkunç olursa olsun kaderiyle yüzleşmek zorunda kaldı.

O bir kraliçe olacak, ama eşleri onun efendileri olacak ve meydan okuma iyice cezalandırılacak. Yine de çırılçıplak soyulduğunda ve hıçkırığa hıçkırığa ağlayana kadar tokatlandığında bile onlara olan ihtiyacı artıyor ve her kızarma, inleme ve titreyen doruk noktası onu onlara daha sıkı bağlıyor. Ama gölgelerde gizlenen düşmanlar varken, onu hem insanlardan hem de canavarlardan koruyacak dostlarına güvenebilir mi?

[Amazon'dan satın alın](#)

Milyoner Baba

Dominick Asbury sadece birlikte olduklarında derin sesiyle Jenna'nın midesini titreten yakışıklı bir milyoner değil, aynı zamanda ne zaman yaramazlık yapsa Jenna'yı çırılçıplak soyup sertçe şaplak atacak kadar cesur ilk erkek de değil. O bundan çok daha fazlası.

O onun babası.

Kötü bir kız olduğunda onu cezalandıran odur ve sonrasında onu kollarına alıp tamamen tükenene ve tatmin olana kadar birbiri ardına doruğa çıkaran da odur.

Ancak Dominick'in şirketinde perde arkasında karanlık bir şeyler dönmektedir ve Jenna Dominick hakkında yazılan kötü bir makaleden yanlış bir sonuç çıkarıp herkesin önünde utanç verici bir olay yarattığında, sadece ikisinin de işine mal olmakla kalmayıp babasını da kaybedecek midir?

[Amazon'dan satın alın](#)

Eşlerini Fethetmek

Cenzanlar yıllardır Dünya'ya tehditkâr bir gözle bakıyorlardı ama liderleri ve en güvendikleri savaşçıları tarafından yakalanmak, çırılçıplak soyulmak ve eş olarak kabul edilmek yine de bir şok etkisi yarattı.

En ufak bir başkaldırı için cezalandırılmak ve bu uzaylı zalimlere boyun eğmeye zorlanmak beni çileden çıkarıyor ama gemilerinin koridorlarında çırılçıplak dolaştırılırken, iyi cezalandırılmış çıplak popom ve Çaresiz uyarılmışlığım tamamen gözler , arkadaşlarımla ayaklarına kapanıp beni istedikleri gibi utanç verici bir şekilde almaları için yalvarmamın ne kadar süreceğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Yakalandı ve Tutuldu

Muhabir Danielle Carver, üst düzey hükümet yetkililerinin uğursuz bir komplosunu ortaya çıkarma çabalarına misilleme olarak kariyerine darbe vurulduğundan beri, küçük bir

Oregon'da bir kasaba. Ciddi bir hikâye için çaresiz kalan Dani, yakınlardaki dağlarda yaşayan gizemli adamlar hakkında duyduğu söylentileri araştırmaya koyulur. Ancak onları gizlice ücra kulübelerine kadar takip ettiğinde, bu yakışıklı yaratıklar onun etrafı gözetlemesini hoş karşılamazlar ve Dani çok geçmeden kendini acı verici, aşağılayıcı bir şaplak için çırlıçıplak soyunurken bulur.

Onların sert hakimiyeti Dani'yi derinden tahrik eder ve çok geçmeden, onlar sırayla onun güzel vücudunu istedikleri gibi derinlemesine ve utanç verici bir şekilde kullanırken Dani kıpkırmızı kızarır. Ama Dani bir gün Bölgedeki varlıklarının gerçek nedeni, kariyerinden daha fazlasını riske atacaktır mı?

[Amazon'dan satın alın](#)

Veledini Evcilleştirmek

Cooper Dawson, Teksas'taki küçük kasabasından ayrıralı yıllar olmuştur ama inatçı meydan okumaları yüzünden üst üste iki işten kovulunca bir şeylerin kesinlikle değişmesi gerektiğini anlar. Ancak beklediği şey, sivri dilinin ve kibirli tavrının onu acı verici, utanç verici ve herkesin önünde şaplak atması için sert, sağlam ve seksi bir kovboyun dizinin dibine getirmesidir.

Rex Sullivan, Cooper'a vurulduğunu inkâr edemez ve Cooper'ın çıplak poposunun kemerine çaresizce ihtiyacı olduğu gerçeği, savaşta sertleşmiş eski denizciyi güzel, ateşli kızıl saçlıyı evcilleştirmeye daha kararlı hale getirir. Rex ona bir kovboyun inatçı bir kısrak ne kadar sert ve kabaca sürebileceğini gösterirken, kızın onun adını haykırması uzun sürmez. Ancak Rex ve Cooper'ın ikisinin de sırları vardır ve geçmişlerindeki şeytanlar çirkin yüzlerini gösterdiğinde, aşkları parçalanacak mıdır?

[Amazon'dan satın alın](#)

Eşlerini Yakalamak

Cenzalı istilacıların beni burada asla bulamayacaklarını düşünmüştüm ama yanılmışım. Uzaylı zalimlerden üçü beni almaya geldi ve daha gemilerine ayak basmadan önce çırlıçıplak soyulmuş, iyice tokatlanmış ve mümkün olabileceğini hiç düşünmediğim kadar utanç verici bir şekilde sahiplenilmiştim.

Beni halka ibret olsun diye cezalandırmaya karar verdiler ve onlara karşı gelmeye cüret edebilecek herkese bir uyarı olarak akla gelebilecek en aşağılayıcı şekillerde kullanılacağım. Ama ben sıradan bir damızlık değilim ve geçmişimde saklı olan sırlar onların dünyasını değiştirebilir... ya da sona erdirebilir.

[Amazon'dan satın alın](#)

Rogue

Sayborgların izini sürmek benim işim, ama bu sefer avlanan benim. Bu haydut makine hayatının çoğunu kilit altında geçirdi ve şimdi serbest kaldığına göre benim için planları var...

Beni sadece soymayacak, cezalandırmayacak ve kullanmayacak. Beni herhangi bir insanın alabileceğinden daha uzun süre ve daha sert bir şekilde alacak, beni öyle bir sahiplenecek ki bana kimin sahip olduğuna dair hiçbir şüphem kalmayacak.

Ne kadar utanç verici bir şekilde yalvarıp yakarsam yakarayım, bedenim hayal bile edemeyeceğim kadar yoğun bir zevkle tekrar tekrar tahrip edilecek, çünkü o bunu yapmak için yaratılmış.

[Amazon'dan satın alın](#)

Roughneck

Entrikacı üvey babamın beni iş biriyle bir araya getirme çabalarından kaçmak için bir petrol platformunda işe girdiğimde, sert erkeklerle çalışacağımı biliyordum. Beklemediğim şey, kendimi bir masanın üzerine eğilmiş, yanaklarım gözyaşlarıyla ıslanmış ve çıplak kalçalarım çok farklı bir nedenden dolayı ıslanmış olarak bulmaktı, çünkü iyi cezalandırılmış popom sert, çileden çıkarıcı derecede seksi bir kabadayı tarafından iyice kullanılıyordu.

Bırakın bir kovboyu, eli sıkı bir kovboyula bile küstahlaşılmayacağını bilmem gerekirdi. Çivi gibi sert eski denizci, zor yoldan öğrenmenin utanç verici olduğu kadar ateşli olduğunu da inkâr edemez. Ama acıyan, yara bere içindeki bir popo onun benim için planlarının sadece başlangıcı ve bunu itiraf ederken ne kadar kızarsam kızarayım, bana verdiği her şeyi alacağımı ve daha fazlası için yalvaracağımı biliyorum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Eşlerini Avlamak

Bana kalırsa Cenazalılar her zaman düşmanımız olacak ve onlar gezegenimizde kaldıkça barış olamaz. Dünyamızı işgal etmelerinin bedelini onlara ödetmeyi planlıyordum, ancak savaşta sertleşmiş eski bir denizcinin yardımıyla iki savaşçılığı tarafından avlandım ve yakalandım. Şimdi üçü beni cezalandırırken, utandırırken ve paylaşırken bedelini ödeyecek olan benim.

Bir insanın bu uzaylı vahşilerin tarafını tuttuğu düşüncesi beni öfkelenirse de, bu en kötüsü olmaktan çok uzak. Çıplak popoma inen her yakıcı kayış darbesinde, tekrar tekrar sahiplenildiğim her vahşi itişte ve her çılgılık atan dorukta, bana gerçekten ihanet edenin kendi titreyen, tamamen kullanılmış bedenim olduğu daha açık hale geliyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

İlkel

Bu dünyaya yeni bir Dünya inşa etmeye yardım etmek için gönderildim ama burada bulduklarım karşısında şok oldum. Bu gezegendeki insanlar sadece ilkel vahşiler değil. Onlar avcı ve ben de artık onların avıyım.

Hükümet hepimize yalan söyledi. Beni avlayan ve yakalayan yaratıkların hepsi uzaylı değil. Bazıları bir zamanlar insandı, laboratuvarlarda vahşi canavarlardan biraz daha fazlasına dönüştürülmüş örnekler.

Dövüştüm ama bir omzun üzerinden atıldım ve götürüldüm. Kaçtım ama yakalandım ve cezalandırıldım. Şimdi bana sahip olacaklar, beni paylaşacaklar ve beni o kadar hoyratça kullanacaklar ki, çıplak, çaresiz bedenimden son çılgılık doruk noktasına ulaştığımda, kendi adımları hâlâ bilip bilmediğimi merak ediyorum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Hasat

Centurionlar ben doğmadan çok önce Dünya'yı fethetmişlerdi ama topraklarımız ya da kaynaklarımız için gelmediler. Eşler için geldiler, üremeye uygun görülen kadınlar için. Benim gibi kadınlar.

Uzaylı vahşilerden üçü bana sahip çıkmaya karar verdi ve ben onlara karşı çıkınca, beni herkesin ibret olsun diye öyle bir cezalandırdılar ki yüzümün kızarması bir daha geçmedi.

Ama şimdi, bakire mümkün olan her şekilde kullanılırken, durmalarını istediğimden emin değilim...

[Amazon'dan satın alın](#)

Yandı

İtfaiyecilerle birlikte çalışıyorum, bu yüzden kaslı kabadayılarla nasıl başa çıkılacağını biliyorum, ama Blaise Tompkins kendi liginde. Tanıştığımız gece, yüzüne bir kadeh şarap fırlattım, sonra külotum yerde ve uyarılmam uyluklarımdan aşağı damlarken duvara itildim, iyi cezalandırılmış popom hala yanarken utanç verici orgazmdan sonra doruk çılgılığı attım.

Dibine inmem gereken bir dizi kundaklama olayı var ve beni yaramaz küçük bir kız gibi tokatlayan çileden çıkarıcı derecede seksi zalimin soruşturmada bana yardım edeceğini öğrenmek

İhtiyacım olan son şeydi, ta ki biri beni korkutup davadan uzaklaştırmak için pencereme bir taş fırlatana kadar. Şimdi etrafta büyük, güçlü bir adam olması o kadar da kötü bir fikir gibi görünmüyor...

[Amazon'dan satın alın](#)

Bereketli

Beni avlayan adamlar her zaman vahşiydi, ama şimdi şehvet onları ancak hayvandan daha fazlası yapıyor.

Beni yakaladıklarında ne olacağını biliyorum.

Savaşacağım ama benim yetiştirilme ihtiyacım da onlarınki kadar güçlü. Beni soyduklarında, cezalandırdıklarında ve kullanılmam gerektiği gibi kullandıklarında, çığlıklarım doruk çığlıkları olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Rehine

Dünyanın en güçlü mafya patronlarından birinin peşinden gitmenin tehlikeli olacağını biliyordum ama evimden yaralı, üzgün ve utanç verici bir şekilde kullanılmış olarak sürükleneceğimi tahmin etmemiştim.

Beni esir alanlar sadece bana bir ders verip gitmeme izin vermeyi planlamıyorlar. Beni paylaşmayı, cezalandırmayı ve bana öyle acımasızca sahip olmayı planlıyorlar ki, onlar benimle işlerini bitirmeden çok önce çarşafırlara teslimiyetimi haykırıyor olacağım. Beni rehine olarak aldılar ama kendilerinin olarak tutacaklar.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kirlenmiş

Ben hükmetmek için doğdum, ama onun uğruna sürgün edildim, Dünya'da ölümlüler arasında dolaşmaya zorlandım. Onun bakire bedeni benim korumamın bedelini ödeyecek ve bu gerçekten utanç verici bir bedel olacak.

Soyulmuş, cezalandırılmış ve perişan edilmiş, her vahşi çığlık atacak.

Kirletilecek, ama onunla işim bitmeden önce benim olmak için yalvaracak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Tutuldu

Beni susturmaya kararlı yozlaşmış adamlardan kaçarken, onun kulübesine sığındım. Onun yemeğini yedim, viskisini içtim ve onun yatağında uyudum. Ama sonra büyük kötü ayı eve geldi ve Goldilocks'un bazen sevimli küçük poposunun iyice kullanılmış ve ağırlı olduğunu zor yoldan öğrendim.

Beni soydu, tokatladı ve olabilecek en utanç verici şekilde ırzıma geçti, ama sonra bu kaba saba adam daha önce kimsenin yapmadığı bir şey yaptı. Beni elinde tutmayı planladığını açıkça belirtti.

[Amazon'dan satın alın](#)

Açık artırma

Yirmi yıl önce, kendi kendimizi yok etmenin eşiğindeyken Malzeonlar bizi kurtardı, ama müdahalelerinin bir bedeli vardı. İnsanları hizmetçi ve evcil hayvan olarak istediler.

Sadece suçluların uzaylıların kullanımına sunulması gerekiyordu, ama ben Dünya hükümetine meydan okuyup kimsenin sormaya cesaret edemeyeceği sorular sorduğumda, açık artırmayla onlara satıldım.

En güçlü komutanlarından ikisi tarafından satın alındım, yine de beni paylaşmayı planlayan rakipler. Artık onların malıyım ve beni evcilleştirmek, eğitmek ve iyice eğlenmek niyetindeler.

Ama elimde ihtiyaçları olan bir bilgi var, keşfetmem zgrlğme mal olacak kadar gayretle korunan bir sır ve yeterince hızlı hareket etmezlerse ikimizin dünyası da yakında büyük bir tehlike altında olacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Sert Sürüş

Montana Cobalt'ın evine gizlice girdiğimde, onun gibi ata binmeyi öğrenmek için yardım arıyordum, ama aldığım şey çıplak kma kemerini geçirmek oldu. Sonra gözyaşlarım hala yanaklarımdan aşağı akarken ve uyarılmışlığım kalçalarıma damlarken, büyük vahşi bana çok daha utanç verici bir ders verdi.

Montana beni eğitmeyi kabul etti, ama sadece rodeo için değıl. Beni alıştırarak ve adımlarımı attıracak, sonra da bana sert ve kirli binmenin ne demek olduğunu gösterecek.

[Amazon'dan satın alın](#)

Bounty

Bir mafya babasını yakalamak için gizli göreve gidip ihanete uğradıktan, suçlandıktan ve kaçtıktan sonra Harper Rollins beni içeri tıkmaya çalıştı. Ancak dl almak yerine, kendine sert bir şaplak ve ardından sevimli poposunu çok farklı bir şekilde acıtacak daha da sert bir ders kazandı.

Savaşmadan pes edecek biri değıl, ama bu benim için sorun değıl. Bu sadece onun güzel knı yara bere içinde bırakmak ve sonra da teslim olduğunu çarşaflara haykırmasını sağlamak için daha çok şansım olacağı anlamına geliyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

Canavar

İlkel, karşı konulmaz ihtiyaç onu beni sahiplenmeye zorluyordu, ama bu yabancı canavarı, meydan okumam için beni cezalandırmaya ve sonra beni tamamen ve vahşice tahrip etmeye iten şey sadece iğdden daha fazlasıydı. Her ığlık atan doruk noktası, beni onun olarak işaretleyen ve kime ait olduğumu asla unutmamamı sağlayan bir damgaydı.

Benden istediğini alabilecek kadar güçlü, ama beni çırılçıplak soyup duvara dayadığında ve beni kabaca ve utanç verici bir şekilde kendisine ait kıldığında bu kadar kolay teslim olmamın nedeni bu değıl.

Beni boyun eğmeye zorlayan korku değıldi. İhtiyatı.

[Amazon'dan satın alın](#)

Gladyatör

Xander beni sadece arenada kazanmadı. Uzun vahşi beni orada da ele geçirdi, cezalandırılmış popom hala yanıyordu ve doruk ığlıklarım neredeyse kalabalığın kükremesi tarafından bastırılıyordu.

Neredeyse...

Zafer ona özgürlüğü ve beni eşi olarak alma hakkını kazandırdı, ama beni gerçekten onun yapmak, utanç verici bir şekilde teslim olmam için bana şaplak atmaktan ve sonra beni vahşi bir canavar gibi kızıştırmaktan daha fazlasını gerektirecek. Beni dl olarak götürmeden önce, beni buraya getiren karanlık gerçek sonunda ortaya ıkmalı.

[Amazon'dan satın alın](#)

Büyük Kamyon

Alexis Harding erkeklere tam olarak ne düşündüğünü söylemeye alışkındır, ancak daha önce patronu olarak benim gibi bir kabadayıya hiç sahip olmamıştı. Benim tehizatımda kuralları ben koyarım ve arsız kk kızlar çırılçıplak soyulur, masamın üzerine eğılir ve önce kemerimle sonra da çok daha utanç verici bir şekilde yerlerini ğretirim.

Onunla işim bitmeden çok önce acı çekecek ve üzülecek, ama kalçalarında parlayan uyarılma, saklamayı tercih ettiği gerçeği ortaya çıkarıyor. Sertliğe ihtiyacı var ve bunu böyle elde edecek.

[Amazon'dan satın alın](#)

Savaşçılar

İndiğimde buranın ilkel bir gezegen olduğunu biliyordum ama hiçbir şey beni burada yaşayan kaba canavarlara hazırlayamazdı. Prenslerinin çıplak popoma dokunan sert elinin acısı bana onun dünyasındaki yerimi öğretti, ama onun üzerimdeki hâkimiyetini asıl kanıtlayan şey bundan sonrasıydı.

Bu uzaylı vahşi bana korumasını ve görevimde yardımını bahsetti, ancak bunun bedeli hem onun utanç verici taleplerine hem de emir subayının taleplerine tamamen boyun eğmemdi.

Ama beni en çok dehşete düşüren, titreyen bedenimi vahşice kullanmaları değil. Beni titreten şey, buradan asla ayrılamayacağım düşüncesi... çünkü ayrılmak istemiyorum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Sahip olunan

Peşimde acımasız, yozlaşmış bir milyarder varken, Crockett, Dylan ve Wade tam da ihtiyacım olan adamlar. Bir kadını nasıl güvende tutacaklarını ve ona isimlerini nasıl haykırtacaklarını bilen sert adamlar.

Ancak Hell's Fury MC hayır işi yapmaz ve yardımlarının bir bedeli olacaktır.

Utanç verici bir fiyat...

Beni sadece çıplak bırakıp cezalandırmayacaklar ve sonra da benimle istediklerini yapmayacaklar.

Bunun için beni yalvartacaklar.

[Amazon'dan satın alın](#)

El konuldu

Delaney Archer kendini bize karşı gelen biriyle karıştırdı ve şimdi bizim gibi üç kötü adamın onun güzel vücudunu ne kadar kaba ve utanç verici bir şekilde kullanabileceğini öğrenecek.

Merhamet için yalvarabilir, ama bu onu soymamızı ve acıyana, hıçkırana ve sırlıslıkla olana kadar şaplak atmamızı engellemeyecektir. Alınan küçük esirimiz ona verdiğimiz her şeyi alacak ve onunla işimiz bitmeden çok önce her vahşi dorukta isimlerimizi haykıracak.

[Amazon'dan satın alın](#)

Zalim Efendiler

Güçlerini sergileyen milyarderleri haber yapmak için gizli göreve gitmenin risklerini anladığımı sanıyordum ama bu adamlar peşimden avukat göndermediler. Benimle kendileri uğraşacaklar.

Şimdi özel uçaklarında cırlıçıplağım, kemerlerinden biri yüzünden kığım yanıyor ve bu üç sinir bozucu derecede seksi piç bana yerimi öğretmeye daha yeni başladılar.

Sadece cezalandırılmayacağım, utandırılmayacağım ve paylaşılmayacağım. Bana hükmedilecek.

[Amazon'dan satın alın](#)

Sert Adamlar

Babamın vasiyeti şirketini bana bıraktı, ama onun için şirketi yöneten üç kabadayının başka fikirleri var. Onlara bir borç var ve bunu tahsil etmek istiyorlar, ama bu zalimlerin istediği para değil.

Benim.

Babamın düşmanlarından korunmam karşılığında, onlarla paylaşacağım. Ama bunlar sert adamlar ve sadece meydan okumamı cezalandırmak ve beni istedikleri gibi utanç verici bir şekilde kullanmak niyetinde değiller.

Bana tamamen hükmetmeyi planlıyorlar.

[Amazon'dan satın alın](#)

Zorlu Sürüş

Derinin pantolonunun halkaları arasından kaydığını duyduğumda, sırada ne olduğunu biliyorum. Jake Travers kıcımlı su toplatacak. Sonra bana sadece bir rodeo şampiyonunun yapabileceği şekilde binecek.

Bana haddimi bildirebileceğini düşünen pek çok erkek, başa çıkabileceklerinden daha fazlası olduğumu zor yoldan öğrendi ve Jake ortaya çıktığında onun da farklı olmayacağından emindim.

Yanılmışım.

Onu ittiğimde, bir bar dolusu insanın önünde beni dövdü ve tokatladı.

Bu işin peşini bırakmalıydım ama yapamadım.

Bu yüzden kemerini çıkarıyor.

[Amazon'dan satın alın](#)

İlkel İçgüdü

Ruger Jameson istediği her şeyi satın alabilir, ama gibi kullanmasının nedeni ben değilim.

Emirlerine uyulmasına alışkın eski bir ordu komandosu, ama ona itaat etmemin nedeni bu değil.

Uçağımız düştükten sonra hayatımı kurtardı ama ona doğru düzgün teşekkür etmek için dizlerimin üzerine çökmedim.

Ben onunum çünkü vücudum efendisini tanıyor.

Bana söyleneni yapıyorum çünkü aksini yapmaya her cüret ettiğimde çıplak kıcımlı kabartıyor.

Onun ayaklarının dibindeyim çünkü ona aidiyet ve bunu mümkün olan en utanç verici şekilde göstermeyi planlıyorum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kaptan

Piyangodan güvende olmam gerekiyordu. Bana onurlu davranacak bir adam için ayrılmıştım.

Ama az önce beni tokatlayan iri yarı uzaylı kral onaylayarak bakarken, hayal edilebilecek en mahrem ve utanç verici şekillerde araştırılıp incelenirken, kesin olarak bildiğim bir şey var.

Bu vahşi bana tesadüfen sahip olmadı. Beni istiyordu, bu yüzden beni almanın bir yolunu buldu.

Onun için çıplak ve teşhir halinde dururken her kızarmanın, meydan okumamı cezalandırırken her merhamet yakarışının ve bakire bedenime yavaşça hükmederken her titreyen doruğun tadını çıkaracak.

O beni sahiplenmeden ben onun olacağım.

[Amazon'dan satın alın](#)

Sert ve Kirli

Aldatan eski sevgilimin kamyonetini sopayla parçalamak beni daha iyi hissettirebilirdi... eğer peşinden gittiğim kamyonet şu anda kemerini çıkarmakta olan iri yarı kabadayıya değil de gerçekten ona ait olsaydı.

Şimdi bir otoparkta kığım yanarken domalmış durumdayım, bu seksi piç ve onun kadar vahşi iki arkadaşı sırayla kığım kızırtıyorlar ve daha yeni başladıklarını söyleyebilirim.

Bu düşünce beni heyecanlandırmamalı ve kesinlikle bu adamların bana yapabileceği tüm utanç verici şeyleri hayal etmemeliyim. Ama ne düşünüp düşünmem gerektiği zaten önemli değil.

Uyluklarımda parlayan uyarılmayı görebiliyorlar ve sert ve kirli bir şeye ihtiyacım olduğunu biliyorlar...

Amazon'dan satın alın

Onun Alacağı

Zadok Vakan beni paha biçilmez çalıntı teknolojiyle gezegeninden kaçmaya çalışırken yakaladığında, beni madenlere göndermedi. Onun yerine çıplak soyulmamı ve açık artırmada satılmamı sağladı.

Sonra beni kendine aldı.

En ufak bir karşı çıkışında beni cezalandırırken ve sonra beni bir canavar gibi sahiplenirken, vahşi doğasının aklına gelebilecek her türlü pis arzuyu tatmin ederken bile, asla teslim olmayacağıma yemin ederim.

Ama önemli değil.

Ben zaten onunum ve ikimiz de bunu biliyoruz.

Amazon'dan satın alın

Tyrant

Üzüm bağında kazançlı bir pazarlama pozisyonunu kabul ettiğimde, Montgomery Wolfe iş şartlarımı en başından açıkça belirtti. Ya onun kurallarına uysan ya da sonuçlarına katlanırsın.

Bu yüzden masasının üzerine eğildim, kemeri çıplak popoma vururken ondan nefret etmek için elimden geleni yapıyorum.

Bu zorbaya teslim olmamalıyım. Onun utanç verici taleplerine boyun eğmemeliyim.

Yine de her kelimesi, her dokunuşu ve her acımasızca sahiplenici öpücüğüyle alevlendirdiği tutkuya karşı koyamıyorum ve çok geçmeden vücudumun onun en karanlık ihtiyaçlarına bile teslim olacağını biliyorum...

Amazon'dan satın alın

Pis Haydut

İşimi uyuyarak zirveye çıkan bir kadına kaptırmak yeterince kötüydü ve bu, her şeye yeniden başlamak için ülke dışına çıkarken arabamın bozulmasından önceydi. Çıldırtıcı derecede seksi bir motorcu tarafından kurtarılmak zorunda kalmam ve ona şımarıklık yaptığım için hemen beni dövüp tokatlaması da işin tuzu biberi oldu.

Tutkulu bir geceyi paylaştıktan sonra, araba tamircisine ödeme yapmak için cüzdanından para almakla küçük bir hata yapmış olabilirdim, ama onu bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim...

Sonra yeni işimdeki ilk günümde, bakalım kim intikam almak için kasıla kasıla içeri girdi?

O, evrenin beni gerçekten ele geçirmek istediğinin canlı kanıtı... ve o benim yeni patronum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Esir Eş

Rüyalarımı istila eden korkunç uzaylı savaşçı benim için ete kemiğe büründüğünde, çıplak kıcıma şaplak atmaktan fazlasını yaptı ve sonra bana binip beni azdırırken adını haykırmamı sağladı.

Beni kendi olarak işaretledi.

Sonra, dişlerinin izi hâlâ tenimde kıpkırmızı dururken, beni kendisiyle birlikte götürdü.

Çünkü o sadece benim fantezim değil. O benim eşim.

[Amazon'dan satın alın](#)

Onun Sağlam Koruyucusu

Cassandra Dayne kasabaya girdiğinde, aramızdaki hoşnutsuzluk anında ortaya çıktı. Beni davetsiz misafir sanıp kafama vurması da yardımcı olmadı, benim onun çıplak kıcına vurmam da.

Bu beni acı verici bir şekilde sertleştirdi ve onu utanç verici bir şekilde ıslattı ama ateş ve kükürtle daha az dolu değildi...

Ama hiçbir yere gitmiyorum, sadece işletmek için eve döndüğü yatak ve kahvaltıyı onarmak için işe alındığım için ya da ikimizin de karşı koyamadığı acımasız nefret seksi yüzünden bile değil.

Kalıyor çünkü mülkünü isteyen gangsterlere karşı koyacak kadar inatçı.

Kalıyorum çünkü o artık benim ve ben benim olanı korurum.

[Amazon'dan satın alın](#)

Sağlam ve Kirli

Üç iri yarı petrol kuyusu kabadayısına girdiğim bahsi kaybettiğimde, bileklerim bir diğeriyle bağlıyken çıplak kıcımın kemerlerinden biriyle kabarması gecenin sadece başlangıcıydı. İşleri bittiğinde, beni iyice perişan ettikleri için her vahşi dorukta çığlık atıyordum.

Onları tekrar görmeyi beklemiyordum, ama sonra öğrendim ki, iyi kullanılmış vücudumdan hala damlayan üç çileden çıkarıcı derecede seksi hayvanın tohumuyla kalmaktan çok daha utanç verici şeyler var.

Çünkü babam yeni petrol platformunu işletmeme yardım etsinler diye bu muhteşem pislikleri getirmiş.

Ve beni paylaşmaya devam etmeyi planlıyorlar.

[Amazon'dan satın alın](#)

Kurt İşareti

O kader gecesinde kıcımı kızartıp beni bir canavar gibi parçaladığında, Jax'in benim gibi bir kıza yatakta adını nasıl haykırtacağını çok iyi bilen, günahkâr derecede seksi bir milyarder olduğunu düşünmüştüm.

Onun bir alfa şekil değiştiren olduğunu öğrendiğimde, beni çoktan eşi olarak kabul etmişti.

Ama ikimizi de takip eden korkunç bir düşman varken, beni korumak için onun işaretinden daha fazlası gerekecek.

Bütün çantasını alacak.

[Amazon'dan satın alın](#)

ABOUT PIPER STONE

Amazon Top 150 Uluslararası En Çok Satan Yazar, Kindle Unlimited All Star Piper Stone çeşitli türlerde yazıyor. Karanlık mafya, kovboy ve denizci dünyalarından çağdaş ters harem, şekil değiştiren romantizmi ve bilim kurguya kadar, okuyucuları karanlık, duygusallık, gerilim ve her zaman romantik bir HEA ile memnun çalışıyor. Yazmadığı zamanlarda onu merlot yudumlarken, üç Golden Retriever'ı (Indiana Jones, Magnum PI ve Remington Steele) ve muhteşem yemekler yapmaktan zevk alan kocasıyla vakit geçirirken bulabilirsiniz.

Dangerous is Delicious.

* * *

Onu şu adreste bulabilirsiniz:

Web sitesi: <https://piperstonebooks.com/>

Bülten: <https://piperstonebooks.com/newsletter/> Facebook:

<https://www.facebook.com/authorpiperstone/> Twitter:

<http://twitter.com/piperstone01>

Instagram: <http://www.instagram.com/authorpiperstone/>

Amazon: <http://amazon.com/author/piperstone> BookBub:

<http://bookbub.com/authors/piper-stone> TikTok:

<https://www.tiktok.com/@piperstoneauthor> E-posta:

piperstonecreations@gmail.com

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.